

Mësimi i klasave për fëmijë Nivel 1

Instituti Ruhi

Libri 3

Mësimi i klasave për fëmijë

Nivel 1

Instituti Ruhi

Librat në Seri:

Më poshtë janë titujt aktual në seri të hartuar nga Instituti Ruhi. Librat synohen të përdoren si sekuenca kryesore e kurseve në një përpjekje sistematike për të rritur kapacitetin e të rinjve dhe të rriturve për t'i shërbyer komuniteteve të tyre. Instituti Ruhi gjithashtu po zhvillon një grup kursesh që degëzohen nga libri i tretë në seri për trajnimin e mësuesve të klasave Bahá'í për fëmijë, si dhe një grup tjetër nga Libri 5 për ngritjen e animatorëve të grupeve të paratërinjve. Këto, gjithashtu, tregohen në listën më poshtë. Duhet theksuar se lista do të ndryshojë ndërkohë që eksperiencia në këtë degë përparon dhe do të shtohen tituj të ri ndërkohë që një numër në rritje elementësh kurrikulare në zhvillim arrijnë fazën në të cilën mund të bëhen gjerësisht të disponueshme.

- Libri 1 *Reflektime mbi Jetën e Shpirtit*
- Libri 2 *Duke u ngritur në Shërbim*
- Libri 3 *Mësimi në Klasat e Fëmijëve, nivel 1*
Mësimi në Klasat e Fëmijëve, nivel 2 (kurs degëzues)
Mësimi në Klasat e Fëmijëve, nivel 3 (kurs degëzues)
Mësimi në Klasat e Fëmijëve, nivel 4 (kurs degëzues)
- Libri 4 *Manifestimet Binjake*
- Libri 5 *Duke lëshuar Fuqinë e Paratërinjve*
Shtysa Fillestare: Kursi i parë degëzues i Librit 5
Rrethi në Zgjerim: Kursi i dytë degëzues i Librit 5
- Libri 6 *Mësimdhënia e Kauzës*
- Libri 7 *Duke ecur së bashku në Rrugën e Shërbimit*
- Libri 8 *Besëlidhja e Bahá'u'lláh•ut*
- Libri 9 *Duke fituar një Pikëpamjeje Historike*
- Libri 10 *Duke ndërtuar Bashkësi të Gjalla*
- Libri 11 *Mjete Materiale*
- Libri 12 *Familja dhe Komuniteti*
- Libri 13 *Duke u përfshirë në Vepra Shoqërore*
- Libri 14 *Duke marrë pjesë në diskursin publik*

Copyright © 2005, 2021 nga Ruhi Foundation, Kolumbi
Të gjitha të drejtat të rezervuara. Botimi 2.2.1.PE, botuar në 2022
Botimi në Shqipëri

Ruhi Institute Titulli origjinal në spanjisht: *Enseñar clases para niños, primer grado*
Copyright ©1987, 1996, 2021, nga Ruhi Foundation, Kolumbi

Asambleja Shpirtërore Kombëtare e Bahá'í•ve të Shqipërisë ka marrë leje për një shtypje të kufizuar të këtij libri në gjuhën shqipe nga Instituti Ruhi.

Ruhi Institute	Asambleja Shpirtërore Kombëtare e Bahá'í•ve të Shqipërisë
Cali, Columbia	Rruga Isa Boletini, 41
Email: instituto@ruhi.org	AL-1001 Tiranë, Shqipëri
Web site: www.ruhi.org	nsa@bahai.al
	www.bahai.al

Përmbajtja

Disa mendime për tutorin	v
Disa Parime të Edukimit Bahá'í.....	1
Mësime për klasat e fëmijëve, klasa 1	41

Disa mendime për tutorin

Ky libër bashkon dy njësi që synojnë të krijojnë kapacitete në një numër në rritje individësh për të ndërmarrë aktin shumë meritore të mësimdhënies së klasave të rregullta për edukimin shpirtëror të fëmijëve në lagje dhe fshatra. Është i treti në sekuencën kryesore të kurseve të Institutit Ruhi dhe i pari që hap një rrugë të specializuar shërbimi për ata që dëshirojnë ta ndjekin atë. Pjesëmarrësit që vendosin ta bëjnë këtë do të vazhdojnë të studiojnë një sërë kurseve dege për mësimin e fëmijëve, ndërkohë që do të vazhdojnë të përparojnë, secili me një ritëm të përshtatshëm për situatën e tij ose të saj, përgjatë shtegut të ndjekur nga sekuenca kryesore.

Në drejtimin e një grupi përmes librit, mësuesi duhet të mbajë parasysh vizionin e mësipërm, duke kujtuar se vetëm një përqindje e pjesëmarrësve mund të zgjedhin t'i përkushtohen kësaj fushe përpjekjeje. Përtej synimit të tij të afërt, pra, libri do të shërbejë më gjerësisht për të familjarizuar çdo individ të vendosur tashmë me vendosmëri në rrugën e shërbimit me disa nga konceptet dhe idetë që i japin formë programit arsimor për të rinjtë që shpalojnë në fshatin ose lagjen e tij ose të saj. Në këtë, libri shpreson të kontribuojë në një ndërgjegjësim të shtuar brenda një komuniteti, si për detyrimin e tij për të edukuar fëmijët shpirtërisht ashtu edhe për cilësitë, qëndrimet dhe sjelljen që anëtarët e tij të rritur duhet të shfaqin në ndërveprimet e tyre me ta.

Nga studimi i tyre i njësisë së dytë të Librit 2, pjesëmarrësit tashmë janë njohur me thënien e 'Abdu'l-Bahá-it se edukimi është tre llojesh: material, njerëzor dhe shpirtëror. Këtu atyre do t'u jepet një mundësi për të kuptuar më tej llojin e fundit të edukimit, me ndihmën e të cilit zhvillohet natyra shpirtërore, natyra më e lartë, e individit. Ajo që duhet të jetë e qartë që në fillim është se edukimi shpirtëror për fëmijët e ngjizur në besimin Bahá'í ndryshon thelbësisht nga imponimi i besimeve dogmatike që ndonjëherë shoqërohen me mësimin fetar. Ai synon të nxisë, në vend të kësaj, një dashuri për dijen, një qëndrim të hapur ndaj të mësuarit dhe një dëshirë të vazhdueshme për të hetuar realitetin.

Është po aq e rëndësishme të pranohet se, në edukimin e të rinjve, parimet fetare nuk mund të hiqen mënjatë, sepse nëse veproni kështu do të ishte t'u mohojë aksesin ndaj të vërtetave hyjnore dhe parimeve shpirtërore, parime që duhet të vijnë për të qeverisur mendimet dhe veprimet e tyre. Ata që mbështesin pretendimin se të rinjve u lihet më së miri të fitojnë standardet dhe botëkuptimet e tyre nga ndërveprimet e tyre me shoqërinë, gjoja me zgjedhje të lirë, duket se nuk e vlerësojnë se sa në mënyrë agresive fuqitë politike, ekonomike dhe kulturore promovojnë modele besimi dhe sjelljesh që u shërbejnë atyre. interesat. Por edhe sikur të mos ishte kështu, nuk ka asnjë arsye për të supozuar se brezat pasardhës do të ishin në gjendje të krijojnë një botë më të mirë pa një edukim që ushqen natyrën shpirtërore të individit. Njerëzimi pa udhëzim nga Edukatori Hyjnor mund të prodhojë pak më shumë se kaos, padrejtësi dhe vuajtje.

Mësimet Bahá'í, pra, janë qendrore për programin gjashtëvjeçar të edukimit të fëmijëve të parashikuar në këtë libër dhe në ato që degëzohen prej tij. Thënë kështu, hartimi i programit, veçanërisht renditja e përmbajtjes nëpër klasa, hap rrugën për të rinjtë e të gjitha prejardhjeve që të marrin pjesë. Mësimet për klasën 1 kanë të bëjnë me zhvillimin e cilësive shpirtërore të fëmijët e moshës 5 ose 6 vjeç - kjo, në një përpjekje për të kontribuar në përsosjen e karakterit. Klasa 2 bazohet në këto mësimet duke nxitur zakonet dhe modelin e sjelljes që shprehin cilësitë e brendshme të eksploruara vitin e kaluar - për shembull, zakoni i

lutjes, nëpërmjet të cilit shprehet një gjendje e brendshme e dalluar nga dëshira për t'iu afruar Zotit . Notat e ardhshme kthehen në çështjen e njohurive. Në mënyrë të veçantë, për të punuar me vetëdije për zhvillimin e tyre shpirtëror, individët duhet të lidhen me Burimin nga i cili rrjedh njohuria e Zotit. Temat qendrore në jetën e Manifestimeve Binjake të Perëndisë për këtë Ditë, si dhe Manifestimet që u shfaqën para tyre, diskutohen më pas në mësimet për këto klasa. Klasa e fundit u jep fëmijëve një mundësi për t'u rritur në njohuritë e tyre për Revelacionin e Bahá'u'lláh-ut, të udhëhequr dhe duke përfutur prej shpjegimeve dhe shembullit të 'Abdu'l-Bahá-it. Shpresohet se kjo do të ndihmojë në forcimin e zakonit të fëmijëve për t'u kthyer tek Shkrimet dhe thëniet e Tij ndërsa ata ecin përpara në jetë dhe përpiqen t'i përshtasin mendimet dhe veprimet e tyre me mësimet e Bahá'u'lláh-ut. Në kohën kur të arrijnë moshën 11 ose 12 vjeç, të rinjtë janë gati të kalojnë në programin e fuqizimit shpirtëror të të rinjve, në të cilin ndërgjegjja e tyre në rritje do të zgjerohet më tej përmes një sërë tekstesh, të studiara së bashku me një animator, duke përfshirë tekste që vazhdojnë arsimimin që morën në klasat e fëmijëve Bahá'í. Mësuesit aspirantë të klasës së fëmijëve duhet të kenë besim të plotë se prindërit që nuk janë vetë Bahá'í e mirëpresin mundësinë për të dërguar djemtë dhe vajzat e tyre në klasa të tilla dhe pa ndryshim gëzohen kur shohin efektet e edukimit shpirtëror në zemrat dhe mendjet e tyre të buta.

Siç u përmend më lart, klasat në klasën 1 fokusohen në përsosjen e karakterit. Është, pra, brenda këtij konteksti që njësia e parë, “Disa Parime të Edukimit Bahá'í”, shqyrton disa koncepte themelore të mbledhura nga Shkrimet e Besimit që kanë implikime të thella për edukimin. Gjysma fillestare e njësisë i jepet këtij diskutimi, ndërsa pjesa tjetër shikon se çfarë qasjesh mund të merren në zhvillimin e mësimave dhe në marrëdhëniet e mësuesit me prindërit.

Një nga konceptet e para të diskutuara në njësi është potenciali njerëzor, i cili eksplorohet përmes imazheve që gjenden në thënien e Bahá'u'lláh-ut që e krahason qenien njerëzore me "një minierë të pasur në gurë të çmuar". Pjesëmarrësve u kërkohet të reflektojnë mbi dy implikime të menjëhershme që mund të nxirren nga deklaratat—domethënë, se qasjet arsimore që i shohin nxënësit si enë boshe që presin të mbushen me informacion, duhet të lihen mënjanë dhe se, pa edukimin e duhur, fëmijët nuk do të të jenë në gjendje të shfaqin shumë gurë të çmuar të fshehur brenda qenieve të tyre më të thella.

Ndër perlat me të cilat është pajisur çdo individ, njësia propozon, janë ato të quajtura "cilësi shpirtërore", që shihen si struktura të përhershme mbi të cilat mund të ndërtohet një karakter fisnik dhe i drejtë. Që ato përbëjnë një kategori të veçantë "virtytesh" - një term i përgjithshëm i përdorur për çdo lloj cilësie të lavdërueshme, duke përfshirë zakonet dhe qëndrimet, si dhe aftësitë dhe aftësitë - është një ide thelbësore që të gjithë pjesëmarrësit duhet ta kuptojnë në mënyrë adekuate. Seksionet 6 dhe 7 marrin parasysh disa nga implikimet e kësaj deklarate. Tutori do të dëshirojë të sigurohet që anëtarët e grupit të jenë në gjendje të lidhin atë që po diskutojnë me studimin e tyre të njësisë së tretë të Librit 1, ku ata menduan se si cilësitë shpirtërore, si aftësi të shpirtit njerëzor, duhet të zhvillohen në këtë jetë për të na ndihmuar dhe ndihmuar në udhëtimin tonë të përfundimtar drejt Perëndisë. Dashuria për Perëndinë dhe njohja e Perëndisë janë të domosdoshme për të ushqyer cilësitë shpirtërore. Është e rëndësishme që pjesëmarrësit të shohin se si idetë në këto dy seksione i veçojnë mësimet e klasës 1, të themi, një kurs mbi virtytet që trajton përpikmërinë dhe vërtetësinë si një dhe të njëjtin lloj atributi. Dhe, kur mësuesit e vlerësojnë këtë dallim, ata do të shmangin tendencën për të parë zhvillimin e një karakteri të mirë kryesisht në aspektin e modifikimit të sjelljes.

Cilësitë shpirtërore, natyrisht, kanë një dinamikë të tyre, të cilën elementët thelbësorë të mësimave - lutja, memorizimi i citimeve dhe tregimet - në veçanti përpiqen ta nxisin. Pjesëmarrësit tashmë kanë njëfarë njohurie mbi natyrën e këtyre elementeve nga studimi i tyre i Librave 1 dhe 2, dhe seksioni 8 synon t'i ndihmojë ata të zgjerojnë atë që kanë mësuar në detyrën e mësimdhënies së fëmijëve. Duke vepruar kështu, ata duhet të kuptojnë se, për të kultivuar cilësi shpirtërore të rinjtë, mësimet i vënë ata në kontakt të menjëhershëm me Fjalën e Perëndisë dhe i frymëzojnë me historitë e 'Abdu'l-Bahá-it, mishërimi i idealeve më të larta njerëzore.

Një koncept tjetër i eksploruar në njësi është frika ndaj Perëndisë, e cila trajtohet në Seksionin 12. Sipas Shkrimeve Bahá'í, është "faktori kryesor" në edukimin e një qenieje njerëzore. Ajo që është e rëndësishme që pjesëmarrësit të kuptojnë është se kjo frikë është e pandashme nga dashuria e Zotit, sepse ajo është një frikë e lindur nga dëshira për të kënaqur Atë që duam dhe për të shmangur çdo veprim që do të pengonte të mirat e dashurisë së Tij të arrijnë tek ne. Në mungesë të dashurisë, frika që na motivon të largohemi nga sjellja e pahijshme është e një lloji tjetër—frika e ndëshkimit nga një Perëndi i zemëruar. Ky nuk është një imazh që duhet të hyjë në mendjen e fëmijëve. Ndërsa mësuesit aspirantë duhet të kuptojnë mirë marrëdhënien midis dashurisë për Zotin dhe frikës ndaj Zotit në procesin arsimor, ata duhet të kuptojnë se kjo nuk është një temë që do ta ngrenë në mënyrë eksplicite në klasë. Përkundrazi, ata duhet të mësojnë të ndezin flakën e dashurisë së Perëndisë në zemrat e nxënësve të tyre dhe t'i ndihmojnë ata të fitojnë sigurinë absolute se, pasi ka krijuar njerëzimin nga dashuria e Tij e pafund, Zoti nuk do të pushojë kurrë së ushqyeri dhe mbrojtja e neve. Është dashuria e Bukurisë së Tij ajo që, në analizën e fundit, do t'i dekurajojë ata të veprojnë në mënyra që janë në kundërshtim me kënaqësinë e Tij.

Diskutimi mbi konceptet dhe idetë e mësipërme duhet t'i çojë pjesëmarrësit në të kuptuarit se, në fund të fundit, përmes një procesi edukimi shpirtëror, fëmijët duhet të arrijnë ta konsiderojnë fitimin e cilësive shpirtërore si një shpërblim në vetvete dhe zotërimin e një karakteri të padenjë si dënimin më të madh. . E gjithë kjo, pra, duhet t'u mundësojë pjesëmarrësve të shohin modifikimin e sjelljes tek të rinjtë nga një këndvështrim i duhur – jo si një qëllim qendror, por si një ndihmë për përsosjen e karakterit. Prandaj, ata do të gjejnë mënyra të përshtatshme në ndërveprimet e tyre me fëmijët për të inkurajuar sjelljen e dëshirueshme dhe për të dekurajuar modelet e papërshtatshme të sjelljes, dhe disa prej tyre përmenden në seksionin 13. Koncepte të tjera të trajtuara shkurtimisht në seksion janë ato që lidhen me lirinë dhe disiplinën. Ndonëse ndëshkimi i ashpër, padyshim, nuk ka vend në edukimin e fëmijëve, lejimi i lirisë absolute për të bërë si të duan është po aq i dëmshëm për zhvillimin e tyre shpirtëror.

Njësi i referohet pyetjes se si të ruhet rregulli dhe disiplina në një klasë duke krijuar një mjedis të gëzueshëm mësimi. Mësuesi duhet të kujtojë se shumica e pjesëmarrësve nuk do të kenë pasur përvojë të mëparshme në mësimdhënien e fëmijëve, dhe kështu vetëm disa ide fillestare ofrohen këtu për t'u marrë në konsideratë. Ata mund të dëshirojnë të kthehen në seksionet përkatëse pasi të kenë marrë këtë akt shërbimi dhe të reflektojnë mbi idetë në dritën e përvojës.

Më pas, pjesëmarrësit vazhdojnë të shqyrtojnë disa nga qasjet që mund të ndjekin në angazhimin e fëmijëve në aktivitetet që përbëjnë mësimet. Përveç elementeve thelbësore të lutjes, memorizimit të citimeve dhe tregimeve, të theksuara më sipër, këto aktivitete përfshijnë këngë, lojëra dhe ngjyrosje. Në analizimin e qasjeve të disponueshme për ta, pjesëmarrësit rishikojnë mësimin e parë mbi cilësinë shpirtërore të pastërtisë.

Së fundi, në Seksionin 26, ata marrin parasysh natyrën e bisedës së vazhdueshme që shpaloset midis një mësuesi dhe prindërve të të rinjve në klasën e tij ose të saj. Ky seksion bazohet në atë që pjesëmarrësit kanë studiuar tashmë në lidhje me këtë në Librin 2, si dhe në çdo përvojë që mund të kenë fituar që atëherë si pjesë e një bërthame në rritje miqsh që vizitojnë familjet me fëmijë që ndjekin mësimet në lagjen ose fshatin e tyre. Mësuesi duhet të sigurohet që t'u japë pjesëmarrësve kohë të mjaftueshme për të kryer ushtrimin që u kërkohet atyre të rishqyrtojnë konceptet në këtë kapitull të parë në përgatitje për bisedat e tyre me prindërit. Ushtrimi do të shërbejë si një mjet për anëtarët e grupit për të përforcuar në mendjet e tyre shumë nga konceptet dhe idetë e diskutuara.

Njësia e dytë, “Mësime për klasat e fëmijëve, klasa 1”, përbëhet nga dy pjesë: njëzet e katër mësimet e sugjeruara për këtë klasë dhe seksionet paraprake të krijuara për t'u mundësuar mësuesve të njohin mirë përmbajtjen e mësimeve, secila prej të cilave është strukturuar rreth zhvillimit të një cilësie shpirtërore. Duke marrë katër mësime në të njëjtën kohë, seksionet paraprake i udhëzojnë pjesëmarrësit përmes një rishikimi të elementeve thelbësore të secilit, të cilin ata i analizojnë në të njëjtën mënyrë siç bënë të parën mbi pastërtinë në njësinë e mëparshme.

Një citim nga Shkrimet Bahá'í përbën elementin kryesor të çdo mësimi. Ajo shoqërohet me një deklaratë të shkurtër që mësuesit inkurajohen ta përdorin për t'u prezantuar fëmijëve citimin. Ndonëse e shkurtër, deklarata përdor një sërë fjalësh dhe imazhesh të nxjerra nga Shkrimet që do t'i ndihmojnë fëmijët të fillojnë të krijojnë një pamje në mendjet e tyre të dinamikës që karakterizon cilësinë shpirtërore të trajtuar. Aftësia e mësuesit për t'i paraqitur fjalët hyrëse në një mënyrë të natyrshme dhe për t'i ndihmuar nxënësit të fitojnë njohuri mbi këto dinamika do të rritet përmes përvojës dhe përmes soditjes së vazhdueshme mbi cilësitë shpirtërore të diskutuara në mësime. Në këtë këndvështrim, pjesëmarrësve u kërkohet në seksionet paraprake të ndërmarrin një reflektim fillestar mbi rëndësinë e secilës cilësi, si në jetën e individit ashtu edhe për përpjekjet e tyre mësimore, dhe për këtë përfshihet një përzgjedhje e vogël citatesh në lidhje me secilën prej kësaj qëllimi.

Pasi janë përfshirë në një reflektim të tillë, pjesëmarrësit më pas shqyrtojnë historitë që ilustron cilësitë që ata kanë marrë në konsideratë. Të mbledhura kryesisht nga jeta e 'Abdu'l-Bahá-it, këto synojnë t'u ofrojnë fëmijëve një paraqitje të shkurtër të manifestimeve të pakufishme të cilësive shpirtërore sitribute të shpirtit njerëzor. Për këtë qëllim, për çdo histori jepen disa pyetje për t'i ndihmuar mësuesit të shikojnë përtej sekuencës së ngjarjeve, të realitetit shpirtëror që eksploron. Veçanërisht në rastin e tregimeve të 'Abdu'l-Bahá-it, këto pyetje janë formuluar në mënyrë që të sigurohet që, në rrëfimin e tyre, mësuesit të vënë theksin mbi mënyrën se si Ai i shfaq cilësitë shpirtërore deri në përsosmërinë më të madhe dhe të shmangin nxjerrjen e përfundimit të menjëhershëm dhe sipërfaqësor që mund t'i shpërqendrojë fëmijët nga të kuptuarit e rëndësisë së vërtetë të veprimeve të Tij.

Pasi pjesëmarrësit të kenë analizuar çdo grupim prej katër mësimesh në këtë mënyrë, atyre u kërkohet të kalojnë kohë duke praktikuar elementët e ndryshëm ndërmjet tyre, duke përdorur qasjet e diskutuara në kapitullin e parë. Rëndësia e komponentit të praktikës nuk mund të mbivlerësohet. Tani shumë do të bien mbi mësuesin për të ndihmuar anëtarët e grupit në përpjekjet e tyre për të rritur aftësinë e tyre si mësues të mundshëm. Organizimi i studimit të mësimeve në grupe prej katër vetash lejon një shkallë fleksibiliteti në këtë drejtim, dhe mësuesi duhet të mendojë se si të vazhdohet më mirë, në konsultim, sipas nevojës, me koordinatorin e institutit për klasat e fëmijëve. . Mund të ketë raste kur është e mundur që pjesëmarrësit të përfundojnë studimin e të gjithë njësisë, duke përfshirë komponentin e saj

praktik, përpara se të marrin këtë akt shërbimi. Në atë rast, është thelbësore që ata që dëshirojnë të mbajnë klasa të jenë në gjendje të fitojnë përvojë me shpejtësi pas përfundimit të Librit 3, qoftë duke filluar një të tyren ose duke punuar së bashku me një mësues tjetër, duke ndihmuar me disa nga aktivitetet. Megjithatë, në rrethana të tjera, mund të jetë e dobishme që pjesëmarrësit të fillojnë të fitojnë përvojë të ngjashme në mësimdhënie pasi të kenë përfunduar studimin dhe praktikën, të themi, një ose dy grupe me katër mësim. Në intervale të përshtatshme, atëherë, mësuesi do t'i bashkonte përsëri pjesëmarrësit për të studiuar dhe praktikuar katër mësim të tjera në dritën e përvojës së tyre në rritje. Këtu duhet përmendur se organizimi i pjesëve paraprake në grupe me katër orë mësimore nuk nënkupton që cilësitë shpirtërore të trajtuara në to janë të lidhura në ndonjë mënyrë të veçantë.

Pavarësisht nga këto rregullime, është jetike që mësuesit të njihen plotësisht me mësimet dhe të përgatiten mirë për çdo periudhë klase. Klasat e fëmijëve do të jenë shumë më të suksesshme nëse mësuesi nuk lexon drejtpërdrejt nga libri, por ka mësuar të recitojë përmendësh lutjet dhe citimet, është përgatitur të prezantojë citatin për mësimin dhe është praktikuar të tregojë historinë. Përveç përgatitjeve të këtij lloji, shumë pak nevojiten për klasat me anë të materialeve dhe burimeve të jashtme, përtej disa furnizimeve për lojëra dhe fletëve të ngjyrosjes dhe shkumësive. Fletët e ngjyrosjes, që gjenden në fund të njësisë së dytë, mund të fotokopjohen ose riprodhohen duke i gjurmuar në copa të veçanta letre. Përveç kësaj, ato mund të shkarkohen nga faqja e internetit e Institutit Ruhi për të bërë printime. Gjithashtu në faqen e internetit ka regjistrime të këngëve për klasën e parë, të cilat mësuesit mund të dëshirojnë t'i përdorin jo vetëm për t'u përgatitur për klasën, por për t'i ndihmuar fëmijët të mësojnë t'i këndojnë ato. Ata që fillojnë një klasë për të rinjtë në komunitetin e tyre inkurajohen të mbajnë një fletore kushtuar përpjekjeve të tyre, e cila do t'u mundësojë atyre të kenë menjëherë informacionin e nevojshëm dhe do të forcojë një model përgatitjeje dhe reflektimi.

Vlen të theksohet këtu se njëzet e katër mësimet për klasën 1 janë projektuar me qëllimin për të siguruar që secila të mund të kryhet në një periudhë të vetme klase, në rrethana normale. Ndarja e elementeve të një mësimi midis dy periudhave kontribuon në një tendencë për të zgjatur aktivitetet në mënyrë të panevojshme. Megjithatë, më e rëndësishmja, ajo mund të dëmtojë efektivitetin e një procesi të të mësuarit në të cilin vendosja e një ritmi midis aktiviteteve, secili prej niveleve të ndryshme të intensitetit, por që të gjitha rrotullohen rreth një cilësie shpirtërore, është thelbësor.

Së fundmi, duhen thënë disa fjalë për marrëdhëniet mes mësuesit dhe nxënësve në procesin arsimor, një temë e trajtuar në seksionet 9 dhe 10 të kapitullit të parë, por e nënkuptuar në të gjithë librin. Është e dukshme që çdo mësues duhet të bëjë përpjekjet maksimale për të sjellë në përpjekjet e tij/saj mes fëmijëve të gjitha cilësitë shpirtërore që ata po studiojnë në klasën 1. Nga këto, asnjë nuk do të jetë më e rëndësishme se dashuria, një dashuri që është një pasqyrim i dashurisë së Perëndisë. Kjo dashuri do të ndihet në mjedisin e krijuar nga mësuesi – në shkallën e përgatitjes së bërë para orës së mësimi, në lutjet e bëra në fillim të secilës, në gjuhën e përdorur në ndërveprimet me nxënësit dhe në mënyrën se si nxënësit marrin inkurajim dhe lavdërime për përparimin që po bëjnë.

Disa parime të edukimit Bahá'í

Qëllimi

Për të eksploruar disa nga parimet dhe konceptet që
gjendet në Shkrimet Bahá'í që lidhen me edukimin
dhe për të reflektuar se si të angazhohen fëmijët
në klasa që i ushqejnë ata shpirtërisht

SEKSIONI 1

Ky libër i tretë i Institutit Ruhi ju prezanton me një akt me shumë merita të shërbimit, tu japësh mësim klasave Bahá'í për edukim shpirtëror të fëmijëve. Nëse, pas studimit të librit dhe kryerjes së komponentit të tij të praktikës, ju vendosni t'i kushtoni ca nga koha dhe energjia juaj këtij akti shërbimi, ju do të gjendeni në një pozicion për të filluar një klasë të përjavshme në komunitetin tuaj për një grup fëmijësh që hyjnë në nivelin e parë të një programi edukativ gjashtë vjeçar. Ndërkohë që e ofroni klasën, sigurisht që ju do të vazhdoni të përparoni përmes librave të sekuencës kryesore.

Tu japësh mësim fëmijëve është vetëm një prej shumë veprave të shërbimit në shtegun që po ecni. Edhe nëse zgjidhni të mos angazhoheni në të, do t'ju duket i vlefshëm studimi i këtij kursi. Në kontributin ndaj procesit komunitet-ndërtues në fshatin, qytetin ose lagjen tuaj, ju do të bashkëveproni me fëmijë të vegjël në shumë raste dhe do të jeni në gjendje të merrni shpesh nga mendimet që fitoni prej studimit tuaj këtu. Merrni një moment për të reflektuar mbi ndjenjat që shkakton tek fëmijët fjalja më poshtë nga Shtëpia Universale e Drejtësisë:

“Fëmijët janë thesari më i çmuar që mund të ketë një komunitet, sepse ata janë premtimi dhe garancia për të ardhmen. Ata bartin farat e karakterit të shoqërisë së ardhme, e cila formohet në shkallë të gjerë nga ajo që të rriturit që përbëjnë komunitetin bëjnë ose nuk bëjnë në lidhje me fëmijët. Ata janë një përgjegjësi që asnjë komunitet nuk mund ta lerë pas dore pa u ndëshkuar. Dashuria gjithëpërfshirëse për fëmijët, mënyra e trajtimit të tyre, cilësia e vëmendjes që u kushtohet atyre, fryma e sjelljes së të rriturve ndaj tyre. – të gjitha këto janë aspekte jetësore të qëndrimit që kërkohet.”¹

Mësimet e nivelit të parë, të prezantuara në seksionin e dytë të librit, janë të thjeshta. Secila prej tyre përbëhet nga një sërë aktivitete të fokusuara tek zhvillimi i një vetie shpirtërore. Fëmijët inkurajohen të mësojnë përmendësh lutjet dhe citatat nga Shkrimet, të dëgjojnë historitë, shpjegimet e mësimëve, të vizatojnë dhe ngjyrosin, të këndojnë e të luajnë. Për të ofruar këto mësimet, nuk nevojitet njohuri e madhe në fushën e edukimit. Pavarësisht nëse keni apo jo ndonjë trainim zyrtar si mësues, ky kurs do t'ju përgatisë të zhvilloni një klasë fëmijësh në mënyrë efektive javë pas javë. Ndërkohë që ju studioni kurset që degëzohen prej Librit tre dhe fitoni eksperiencë, ju do të keni mundësi të mendoni për shumë çështje themelore për edukimin. Në fillim, ju ndoshta do të ndiqni planet e mësimëve nga afër, por në rritje do të jeni në gjendje t'i pasuroni ato me përmbajtje shtesë që ju vetë do e përpunoni.

SEKSIONI 2

Le të reflektojmë mbi fjalët pasuese të Bahá'u'lláh·ut dhe ‘Abdu’l-Bahá·it, të cilat na ndihmojnë ne të vlerësojmë punën e kryer prej një mësuesi. Ju mund të dëshironi t'i mësoni përmendësh, në mënyrë që t'i sillni në mendje kur të jepni mësim.

“Lum ai mësuesi që do të ngrihet të mësojë fëmijët dhe për t'i drejtuar njerëzit në shtigjet e Perëndisë, Dhuruesit, të Shumëdashurit.”²

“Ndër shërbimet më të mëdha që njeriu mund t’i bëjë Perëndisë Fuqiplotë është edukimi dhe ushtrimi i fëmijëve. . .”³

“Sipas Shkrimit të qartë hyjnor, të mësosh fëmijët është e domosdoshme dhe e detyrueshme. Që këtej rrjedh se mësuesit janë shërbëtorë të Zotit Perëndi, përderisa ato janë ngritur të kryejnë këtë detyrë, e cila është njësoj si adhurimi. Prandaj në çdo frymëmarrje ju duhet t’i thurni lavde Atij, sepse po edukoni fëmijët tuaj shpirtërorë.”⁴

1. Ndërkohë që ju reflektoni mbi rëndësinë e këtyre fjalëve, mbushni vendet bosh në fjalitë më poshtë.

a. _____ ai _____ që do ngrihet të _____ fëmijët, dhe t’i _____ njerëzit në _____ e Perëndisë, _____, të _____.

b. Ndër _____ më të _____ që njeriu mund t’i bëjë Perëndisë Fuqiplotë është _____ dhe _____ i fëmijëve.

c. Sipas Shkrimit të qartë hyjnor, të mësosh fëmijët është e _____ dhe e _____. Që këtej rrjedh se _____ janë _____ të Zotit Perëndi, përderisa ato janë _____ të kryejnë këtë detyrë, e cila është _____ si _____. Prandaj ju duhet t’i _____ në çdo frymëmarrje, sepse po edukoni _____.

2. Mbi bazën e asaj që ne kemi studiuar deri më tani, vendosni se cilat nga këto fjali janë të vërteta:

_____ Prindër, mësues, dhe komuniteti, të gjithë ndajnë përgjegjësinë për edukimin shpirtëror të fëmijëve.

_____ Çdo komunitet ka një detyrim të formojë klasa për edukimin shpirtëror të fëmijëve.

_____ Mësimi i fëmijëve mund të konsiderohet një akt adhurimi.

_____ Meqenëse fëmijët shkojnë në shkollë, komuniteti nuk ka nevojë të krijojë klasa për edukimin e tyre shpirtëror.

_____ Një mësues fëmijësh është duke ngritur bij dhe bija shpirtërore.

SEKSIONI 3

Ka shumë pasazhe në Shkrimet e Besimit që trajtojnë çështje të fushës së edukimit. Ne do të studiojmë disa prej tyre në këtë kurs dhe në ata që degëzohen prej tij. Për të filluar lexoni fjalët pasuese të Bahá’u’lláh-ut:

“Shihe njeriun si një minierë të pasur në gurë të çmuar me vlerë të pamatur. Vetëm edukimi mund t’i zbulojë thesaret e tij dhe t’i japë mundësi njerëzimit të përfitojë prej tyre.”⁵

Përfundimi i fjalive të më poshtme do t’u ndihmojë ju të meditonit në kuptimin e thellë të kësaj fjalie dhe ta ngulisni në mendje, nëse nuk e keni bërë tashmë.

- a. Qenia njerëzore është si një _____ e pasur në xhevahirë me _____ të pamatur .
- b. Vetëm _____ mund, t’i _____ thesaret e tij, dhe ta mundësojë njerëzimin të _____ prej tyre.

Nënkuptimet e fjalëve të Bahá’u’lláh·ut për fushën e edukimit janë të pamata, dhe një numri prej tyre do tu qasemi në seksionet që pasojnë. Për tani, le të marrim në konsideratë një ide. Supozoni se ju janë dhënë njëzetë vazo të zbrazëta dhe ju është kërkuar t’i mbushni ato me ujë, lugë pas luge. Nëse edukimi ishte për t’u konceptuar në këtë mënyrë—ushqyerja e nxënësve me thërrime informacioni—do ishte një detyrë e lodhshme, apo jo? Më tej, imagjinoni një minierë të mbushur me xhevahirë të fshehur për t’u zbuluar dhe për t’u nxjerrë në dritë. A nuk jeni dakort që mësimdhënia e parë si nxjerrja e xhevahireve është me të vërtetë një detyrë që sjell gëzim?

SEKSIONI 4

Le të mendojmë më tej rreth citatit të mësipërm. A mund t’i përfshijmë cilësi të tilla si dashurinë, vërtetësinë, drejtësinë, bujarinë, qëndrueshmërinë dhe sinqeritetin midis xhevahireve të cilave ju referohet Bahá’u’lláh·u? Çfarë do të thoshim për fuqitë e mendjes njerëzore, fuqitë e saj për të zbuluar misteret e natyrës, për të prodhuar vepra të bukura arti, për të shprehur mendime të larta dhe fisnike? Fëmijët që ju do t’i mësoni, i zotërojnë potencialisht të gjitha këto veti. A mund të përmendni disa të tjera? A zhvillohet ndonjëri prej tyre pa edukimin e duhur? Kur reflektojmë mbi këto pyetje, kujtoni analogjinë e përdorur në Librin 1, që një llampë e ka potencialin për të dhënë dritë, por që ta bëjë këtë duhet ndezur.

SEKSIONI 5

Për të zhvilluar potencialin tonë, ne të gjithë kalojmë përmes etapave të ndryshme të një procesi edukativ që, mund të thoshim, shpaloset deri në fund të jetëve tona. Ne edukohemi në shtëpi, në shkollë, në punë, dhe brenda komunitetit. Një pyetje që ja bëjmë vetes këtu është, cili duhet të jetë fokusi i klasave Bahá'í për fëmijë, veçanërisht në klasën e parë, si një anë e këtij procesi edukues që zgjat gjithë jetën? Këshilla të caktuara të ‘Abdu’l-Bahá-it na vijnë në ndihmë në gjetjen e përgjigjeve:

“Ju duhet ta konsideroni si tepër të rëndësishme çështjen e karakterit të mirë. Është detyrë e çdo babai dhe nëne t’i këshillojnë fëmijët e tyre për një kohë të gjatë dhe t’i udhëheqin ata drejt atyre gjërave që çojnë në nderin e përrjetshëm.”⁶

“Ushtrimi në moral e mirësjellje është shumë më i rëndësishëm sesa dituria libeske. Një fëmijë i pastër, i këndshëm, me karakter të mirë, i sjellshëm – edhe në qoftë i paditur – është i preferueshëm para një fëmije të pasjellshëm, të palarë, që vuan nga karakteri, edhe sikur ky të bëhet shumë i ditur në të gjitha shkencat e artet. Arsyeja për këtë është se fëmija që sillet mirë, edhe në qoftë i paditur, u sjell përfitim të tjerëve, ndërsa një fëmijë që vuan nga karakteri, që sillet keq, është i degjeneruar e i dëmshëm për të tjerët, edhe në qoftë i ditur. Por në qoftë se fëmija mësohet të jetë edhe i ditur edhe i mirë, rezultati është dritë mbi dritë.”⁷

“Në të ardhmen, morali do të degjenerojë deri në ekstrem. Është thelbësore që fëmijët të rriten në mënyrën Bahá'í, që ata të gjejnë lumturi si në këtë botë dhe në tjetrën. Përndryshe do t’i rrethojnë brengat e telashet, sepse lumturia njerëzore bazohet në sjelljen shpirtërore.”⁸

Pasazhe të tilla si këto kanë bërë që Instituti Ruhi të përqëndrohet në përsosjen e karakterit në nivelin e parë të programit të saj për edukimin shpirtëror të fëmijëve. Përpara se të vazhdojmë që ta eksplorojmë këtë qëllim, ju mund të dëshironi të diskutoni në grupin tuaj se çfarë kuptoni me një “karakter të mirë” dhe shkruani disa prej konkluzioneve tuaja në hapësirën më poshtë.

SEKSIONI 6

Një koncept që të vjen menjëherë në mendje kur dikush mendon për një karakter të mirë është “virtuti”. Ka shumë programe të vlefshme në botë që kërkojnë të zhvillojnë tek

nxënësi një varg virtytesh apo një tjetër. Këto programe përdorin termin “virtyt” për të përshkruar një rradhë të gjerë vetish njerëzore të lavdërueshme. Disa janë zakone, si përpikmëria në orar. Të tjera janë qëndrime të tilla si dhembshuria për ata që janë në vështirësi. Disa të tjera i referohen aftësive të caktuara dhe zotësive, të themi, aftësia për të folur qartë. Por ka një kategori virtytesh të cilat qëndrojnë veçant nga të tjerat—vërtetësia, bujaria, përvetësia, dashuria, për të përmendur pak shembuj—të cilat ne i quajmë “cilësitë shpirtërore”. Ju kërkohet të përqendroni përpjekjet tuaja në nivelin e parë të zhvillimit të këtyre cilësive të shpirtit njerëzor. Kjo nuk do të thotë që, në bashkëveprimet tuaja me fëmijët, ju do t’i neglizhoni virtytet e tjera. Është thjesht që mësimet që ju do të jepni do të jenë kryesisht të lidhura me cilësitë që janë thelbësore për udhëtimin e përrjetshëm të shpirtit drejt Perëndisë. Për të vlerësuar llojin e dallimit të bërë këtu, merrni në konsideratë përpikmërinë si virtyt. Dikush që është i përpiktë në kohë mund të jetë gjithashtu edhe i keq dhe mizor. Mizoria dhe ligësia, megjithatë, nuk mund të jenë tipare, të dikujt i cili ka fituar cilësitë qiellore të vërtetësisë dhe sinqeritetit, dashurisë dhe drejtësisë, bujarisë dhe faljes. Që një person i tillë të jetë gjithashtu i përpiktë është, natyrisht, shumë i dëshirueshëm.

Ju keni menduar pak për cilësitë që shpirti duhet të fitojë në këtë jetë në njësinë e tretë të Librit 1. Mund t’ja vlenë për ju po t’i ktheheshit në atë njësi dhe rishikoni seksionet e duhura. Pastaj mendoni për atë që keni studiuar atje në kontekstin e rëndësisë së zhvillimit të cilësive shpirtërore nga vitet e njoma të fëmijërisë. Më poshtë është një hapësirë për ju që të shkruani reflektimet tuaja.

SEKSIONI 7

Duke i ndihmuar fëmijët të shfaqin një karakter të lavdërueshëm, ju natyrisht do të shqetësoheni për sjelljen e tyre, sepse virtytet domosdoshmërisht duhet të zbatohen. Si mësues, ju do t’i përforconi sjelljes së mirë në shumë mënyra. Lavdërim, inkurajim, këshillim, shpjegim, shpërblim—secilën prej këtyre ju do ta përdorni herë pas here në ndjekje të përparimit të një grupi të vogël fëmijësh. Me raste, një shprehje e butë pakënaqësie nga ana juaj do të shërbejë gjithashtu si një mjet për të dekurajuar sjelljen e pahijshme të shfaqur nga një fëmijë apo një tjetër—kjo, pasi të keni krijuar lidhje të thella dashurie dhe afeksioni me nxënësit në klasën tuaj. Ne do të eksplorojmë disa nga çështjet të lidhura me mënyrën sesi ju do të bashkëveproni me nxënësit tuaj në seksione të mëvonshme. Për qëllim të diskutimit tonë të tanishëm, le të marrim në konsideratë një shembull. Në bashkëveprimet tuaja me fëmijët, ju pa dyshim do të përpiqeni të nxisni tek ata dëshirën për të ndarë me të tjerët dhe zakonet

përkatës. Cilat janë disa prej gjërave që ju mund të thonit dhe të bënit? Diskutojeni këtë pyetje me anëtarët e tjerë të grupit tuaj.

Tani reflektoni mbi çështjen që pason: A do të vazhdojë ndarja si një aspekt i sjelljes, të themi, në kohë skamjeje, nëse nuk është shfaqja e bujarisë, një cilësi shpirtërore që është një pasqyrim i një atributi të Zotit, Bujarit? Përgjigjja, natyrisht, është se ndërsa modifikimi i sjelljes ka vendin e vet, qëllimi i vërtetë është zhvillimi i cilësive shpirtërore të cilat, si aftësi të shpirtit njerëzor, duhet të ushqehen nga njohja e Zotit dhe dashuria e Zotit. ‘Abdu’l-Bahá-i na këshillon:

“Ti ke shkruar lidhur me fëmijët: qysh në fillim fëmijët duhet të marrin një edukatë hyjnore dhe duhet t’u kujtohet vazhdimisht të kenë ndërmend Perëndinë e tyre. Le të përshkojë dashuria e Perëndisë qenien e tyre më të brendshme bashkë me qumështin e nënës.”⁹

“Që në foshnjëri, fëmija duhet të ushqehet në gjirin e dashurisë së Perëndisë dhe të rritet në përqaftimin e dijes së Tij, që ai të rrezatojë dritë, të rritet shpirtërisht, të mbushet me urti e dituri dhe të fitojë cilësitë e ushtrisë engjëlllore.”¹⁰

“Përsa i përket pyetjes lidhur me edukimin e fëmijëve: është detyra jote t’i ushqesh ata në gjirin e dashurisë së Perëndisë dhe t’i nxitësh drejt gjërave të shpirtit, që ata ta kthejnë fytyrën ndaj Perëndisë; që veprimet e tyre të jenë në pajtim me rregullat e sjelljes së mirë dhe karakteri i tyre i përsosur; që ata t’i bëjnë të tyret të gjitha vlerat dhe cilësitë e lavdërueshme të njerëzimit. . .”¹¹

Ju mund të dëshironi të mësoni përmendësh të paktën njërën prej këtyre citateve.

SEKSIONI 8

Mësimet që do t’u mësoni fëmijëve në klasën e parë, përgjithësisht të moshës pesë ose gjashtë vjeç, janë përpunuar duke mbajtur parasysh idetë që kemi eksploruar deri më tani. Tani mund të jetë e dobishme për ju që të ktheheni në njësinë e dytë dhe të lexoni dy ose tre mësimet, duke i kushtuar vëmendje të veçantë asaj të parës. Më pas do t’ju jepet mundësia të analizoni me detaje të gjitha 24 leksionet. Tani për tani, ju jeni të inkurajuar të mendoni për elementët e tyre të ndryshëm, siç është shënuar më poshtë, në këndvështrim të diskutimit në seksionet që paraprijnë.

Çdo klasë fillon me lutje të recituara prej jush dhe disa prej fëmijëve. Menjëherë më pas, fëmijët i kushtoni kohë për të mësuar përmendësh një lutje me ndihmën tuaj. Lutja është e domosdoshme për zhvillimin e një fëmije i cili do të “ushqehet në gjirin e dashurisë së Perëndisë”. ‘Abdu’l-Bahá-i na tregon ne që “fëmijët janë si bimë të njoma dhe t’u mësosh atyre lutjet është si një shi që bie mbi ta, që ata të rriten të butë e të freskët dhe që flladët e lehta të dashurisë së Perëndisë të fryjnë mbi ta, duke i bërë të drithërohen nga gëzimi.” Qëndroni për një çast e meditoni sesi ky element i klasës kontribuon në synimin e përgjithshëm të të ushqyerit të një karakteri të mirë tek fëmijët. Përpikuni t’i formuloni idetë

tuaja, me disa fjalë. Pasazhe të caktuara të cituara në Librin 1, të tilla si në vijim, do t'ju ndihmojnë:

“Arritja më e madhe apo gjendja më e ëmbël s’është tjetër veçse bashkëbisedimi me Perëndinë. Ajo krijon shpirtëzim, krijon vëmendje dhe ndjenja qiellore, sjell tërheqje të reja të Mbretërisë dhe krijon ndjeshmëri të inteligjencës më të lartë.”¹²

“Këndoji, O shërbëtori Im, vargjet e Perëndisë që ti ke marrë, ashtu siç i këndojnë ata që janë avitur pranë Tij, në mënyrë që ëmbëlsia e melodisë sate të ndezë flakë vetë shpirtin tënd dhe të tërheqë zemrat e të gjithë njerëzve.”¹³

“Shpirti ka ndikim; lutja ka ndikim shpirtëror.”¹⁴

“I ka hije shërbëtorit, të lutet dhe t’i kërkojë ndihmë Perëndisë dhe t’i përgjërohet e t’i truhet për ndihmën e Tij. Kështu i përket gradës së të qenët shërbëtor dhe Perëndia do të urdhërojë çfarëdo që Ai të dëshirojë, në përputhje me urtësinë e Tij të përsosur.”¹⁵

Tema e çdo mësimi rrotullohet rreth një citati nga Shkrimet e Shenjta të cilën fëmijët pritët që ta mësojnë përmendësh. Ju kërkohet të bëni çmos për t’i ndihmuar ata të fitojnë një kuptim bazë, një kuptim i cili në mënyrë të pandryshuar provon të jetë thelbësor për zhvillimin e cilësive shpirtërore. Një çështje për t’u marrë në konsideratë në këtë aspekt është nëse ju mund t’i ushqeni cilësitë e dëshiruara në ndonjë mënyrë kuptimplote pa ndihmën e Fjalës së Perëndisë. Përsëri, në formulimin e mendimeve tuaja, thërrisni në mendje disa prej reflektimeve tuaja në librat e mëparshëm në sekuencë—për shembull, mbi fuqinë e Fjalës së Perëndisë në seksionin e parë të Librit 2. Si ju ndihmon pasazhi më poshtë në veçanti, të cilin ju ndoshta e dini përmendësh, t’i drejtoheni kësaj çështjeje?

“Fjala e Perëndisë i ngjet një fidani, rrënjët e të cilit janë mbjellë në zemrat e njerëzve. Është detyra juaj ta ndihmoni rritjen e tij me ujërat e gjalla të urtisë, të fjalëve të kulluara e të shenjta, në mënyrë që rrënjët e tij të mund të ngulen thellë dhe degët e saj të përhapen deri në qiell e më tej.”¹⁶

Një element tjetër i mësimave konsiston në histori që u tregohen fëmijëve. Shumica janë marrë nga jeta e ‘Abdu’l-Bahá-it, i Cili, si Modeli i përsosur i mësimave të Atit të Tij, mishëroi cilësitë që ju doni të ushqeni. Nga studimi juaj i njësisë tre i Librit 2, ju jeni tashmë i ndërgjegjshëm për bekimin unik të dhuruar mbi njerëzimin nga Personi i ‘Abdu’l-Bahá-it. Historitë që fëmijët mësojnë rreth jetës së Tij, luajnë një rol të veçantë në zhvillimin e karakterit të tyre, dhe ata duhet të kujtohen më shpesh për dashurinë e Tij të madhe për fëmijët. Ndërkohë që lidhja e tyre me ‘Abdu’l-Bahá-in forcohet, ju mund t’i siguronit ata se, kur ata përpiqen të ndjekin shembullin e Tij, ata i sjellin gëzim zemrës së Tij. Si mendoni se historitë nga jeta e ‘Abdu’l-Bahá-it, të thëna me gëzim dhe respekt, a kontribuojnë në zhvillimin e vetive të dëshiruara tek fëmijët?

Të kënduarit e këngëve është një element tjetër i klasës, një element që i mbush zemrat dhe shpirtrat e fëmijëve me lumturi. ‘Abdu’l-Bahá-i thotë:

“Arti i muzikës është hyjnor dhe i efektshëm. Ai është ushqimi i shpirtit e i frymës. Nëpërmjet fuqisë e magjepsjes së muzikës shpirti i njeriut lartësohet. Ai ka pushtet e efekt të mrekullueshëm në zemrat e fëmijëve, sepse zemrat e tyre janë të pastra dhe meloditë kanë një ndikim të madh mbi to. Talentet e fshehura, me të cilat janë të pajisura zemrat e këtyre fëmijëve, do të shprehen përmes mjetit të muzikës.”¹⁷

Diskutoni me grupin tuaj pse është e rëndësishme për fëmijët të mësojnë të këndojnë këngë të bukura qysh nga koha që janë fëmijë.

Lojrat dhe ngjyrosja janë dy elemente të tjerë të një klase. Lojrat janë bashkëvepruese në natyrë dhe kanë si funksion të kontribuojnë për zhvillimin e qëndrimeve dhe zakoneve të caktuara të dëshirueshme. Fletat për ngjyrosje të siguruara për mësim lidhen me cilësinë shpirtërore në të cilën secila prej tyre është e fokusuar. Ngjyrosja, gjithashtu, forcon një numër aftësish dhe zotësish jetësore për fëmijët në këtë fazë rritjeje. Këto dy aktivitete ndihmojnë të krijojnë atmosferën e gëzimit e cila duhet të jetë shenja dalluese e një klase për

edukim shpirtëror të fëmijëve. Ju mund të dëshironi të thoni pak fjalë rreth asaj se sa i domosdoshëm është një mjedis i gëzueshëm për zhvillimin e vetive shpirtërore.

SEKSIONI 9

Gjatë disa seksioneve të kaluara ju keni kuptuar qëllimin e mësimave në klasën e parë dhe keni parë sesi secili element kontribuon në përsosjen e karakterit. Le të shqyrtojmë tani shkurtimisht natyrën e marrëdhënies tuaj me fëmijët që ju do t'u jepni mësim.

E para dhe kryesore është dashuria që do të ndieni kundrejt nxënësve tuaj, një dashuri e cila është, si një reflektim i dashurisë së Perëndisë, do t'i rroki të gjithë fëmijët e çdo shtrese. Si ta shprehësh këtë dashuri në një mënyrë e cila e arrin secilin fëmijë, është diçka që një mësues përpigjet ta mësojë.

Dashuria juaj për nxënësit tuaj, e pastër dhe pa favorizime, do ta bëjë të lehtë për ju të zbuloni xhevahiret me vlerë të pamatë të cilat janë depozituar brenda realitetit të çdo fëmije nga Dora e të Gjithëfuqishmit. Ju do të shihni çdo nxënësi si një qenie fisnike të krijuar në imazhin e Perëndisë, një e vërtetë të cilën e dëshmojnë këto fjalë të Bahá'u'lláh·ut:

“Mbuluar në qenien Time aq të hershme sa s'mbahet mend dhe në përjetësinë e lashtë të thelbit Tim, Unë ndjeva dashurinë Time për ty; prandaj të krijova ty, gdhenda tek ti shëmbëlltyrën Time, dhe të zbulova ty bukurinë Time.”¹⁸

“Me duart e fuqisë të bëra ty dhe me gishtat e forcës të krijova; dhe brenda teje kam vendosur thelbin e dritës Sime.”¹⁹

“Ti je llamba Ime dhe drita Ime është në ty. Merr ndriçim prej saj dhe mos kërko askënd tjetër veç Meje. Sepse Unë të kam krijuar të pasur dhe kam derdhur bujarisht mbi ty dashamirësinë Time.”²⁰

Ju duhet të kuptoni sigurisht, se dashuria, në mënyrë të pashmangshme, do të sprovohet. Ndërkohë që jepni mësim, ju jeni i detyruar të përballeni me tipare karakteri të padëshirueshme tek nxënësit tuaj. Në raste të tilla është thelbësore që ta hidhni poshtë nocionin e gabuar që disa fëmijë janë të pakorrigjueshëm. Një mësues i klasave të fëmijëve Bahá'í nuk duhet të ketë dyshim që çdo fëmijë ka kapacitetin për ta njohur Perëndinë përmes Manifestimeve të Tij dhe t'u bindet mësimave të Tyre. Çdo fëmijë ka kapacitetin të zhvillohet shpirtërisht. Çdonjëri prej fëmijëve në klasën tuaj ka qenë krijuar fisnik dhe mundet, me ndihmën tuaj, ta nxjerri në dukje këtë fisnikëri.

Thirrja në mendje e frazave të përdorura nga Mjeshtri i shumëdashur në referimin ndaj fëmijëve do t'ju ndihmojë të shihni më qartë thelbin e tyre shpirtëror si krijesa të Perëndisë. Më poshtë është një përzgjedhje e frazave të tilla; lexojini ato dhe reflektoni se si ato duhet të formojnë perceptimin tuaj për qeniet e çmuara që do të mësoni.

- këta fëmijë të këndshëm
- këta fëmijë të ndritshëm, rrezatues
- këta fëmijë të bukur të Mbretërisë
- këta fidanë që kanë mbirë nga përroi i udhëzimit Tënd
- bimë të njoma të Parajsës Abhá
- bimët e kopshtit Tënd
- filiza të njomë në kopshtin e dashurisë së Perëndisë
- fidanë të freskët në livadhe e njohurisë së Perëndisë
- fidanë që shpërthejnë në lulëzim në pranverën Tënde hyjnore
- trëndafilat e lulishtes Sate
- trëndafilat e kopshtit të udhëheqjes Sate
- lulet e livadhit Tënd
- degëzat e pemës së jetës
- degëza të njoma që rriten në kopshtet njohurisë Sate
- degë që lulëzojnë në pemishten e mirësisë Sate
- zogj në livadhe të shpëtimit
- qirinj të cilët janë ndezur prej gishtave të Përsosurisë së Bekuar
- vepra e gishtave të fuqisë Sate
- shenjat mahnitëse të madhështisë Sate
- të dashurit e ‘Abdu’l-Bahá-it

SEKSIONI 10

Bashkë me dashurinë, marrëdhënia që ju ushqeni për nxënësit tuaj do të karakterizohet nga të gjitha cilësitë shpirtërore të trajtuara në mësimet e nivelit të parë. Nuk ka dyshim që ju të përpiqeni t'i shfaqni gjithnjë e më shumë këto cilësi jo vetëm në bashkëveprimet tuaja me fëmijët gjatë orës së mësimi, por në çdo aspekt të jetës suaj. Bahá'u'lláh-u na këshillon:

“Kini mendjen, o njerëz, se mos jeni ndër ata që u japin këshilla të mira të tjerëve, por harrojnë t'i ndjekin ato për vete.”²¹

Është veçanërisht e rëndësishme për mësuesit e klasës së fëmijëve të fitojnë një vlerësim në rritje për kuptimin dhe nënkuptimet e çdo vetie të diskutuara në mësimet, një vlerësim që do t'i ndihmojë ata në përpjekjet e tyre për t'i stërvitur dhe edukuar fidanët e njomë nën kujdesin e tyre. Siç do ta keni vënë re, për shembull, mësimi i parë fokusohet tek pastërtia. Duket e përshtatshme që orët e mësimi të lidhura me çështjen e karakterit duhet të fillojnë duke eksploruar cilësinë e pastërtisë së zemrës. Bahá'u'lláh-u na kujton, “Të gjitha gjërat që janë në qiell e mbi tokë” Perëndia i ka urdhëruar për ne “veç zemrës njerëzore,” të cilën e ka bërë banesën e Bukurisë dhe Lavdisë së Tij. Pastrimi i pasqyrës së zemrës suaj e aftëson atë të reflektojë të gjitha cilësitë e tjera me të cilat shpirti i një qenieje njerëzore duhet të stoliset.

Për t'i ndihmuar mësuesit të mendojnë rreth vetive shpirtërore të trajtuara në këtë nivel, njësia e dytë përfshin disa citate të lidhura me secilën. Për momentin, inkurajoheni të lexoni citatat më poshtë në lidhje me pastërtinë. Atëherë, me anëtarët e tjerë të grupit tuaj, diskutoni domethënien e kësaj cilësie në jetën e një qenieje njerëzore, në përgjithësi, dhe më specifikisht në përpjekjet e atyre të cilët ngrihen të mësojnë fëmijë. Pasi të keni shkruar disa prej mendimeve tuaja në hapësirën e sigurt, ju mund të dëshironi të mësoni përmendësh të paktën njërin prej citateve.

“O vëllai Im! Një zemër e dëlirë është si një pasqyrë; pastroje atë me lustrën e dashurisë dhe shkëputjes nga gjithçka veç Perëndisë, që të mund të shkëlqejë në të dielli i vërtetë dhe të agojë mëngjesi i përjetshëm.”²²

“O Bir i Qenies! Zemra jote është banesa Ime; spastroje atë për zbritjen Time. Shpirti yt është vendi Im i revelacionit; spastroje atë për manifestimin Tim.”²³

“Sa më e kulluar dhe e pastër bëhet zemra e njeriut, aq më pranë Perëndisë avitet ai, dhe drita e Diellit të Realitetit revelohet brenda tij.”²⁴

“Gjëja e parë në mënyrën e jetesës së një qenieje njerëzore duhet të jetë dëlirësia, pastaj freskia, pastërtia dhe pavarësia e shpirtit. Më parë duhet të pastrohet shtrati i rrëkesë, pastaj të lëshohen në të ujërat e kulluara të lumit.”²⁵

SEKSIONI 11

Tani, është nevoja të pyesni veten, si mësues i fëmijëve të vegjël, si mund të ndihmoni ju në forcimin e motivimit të tyre për të vepruar sipas mësimëve që Perëndia ka shfaqur përmes Manivestimit të Tij Bahá'u'lláh·ut dhe të zhvillojnë cilësi të cilat ashtu si Ai na tregon, duhet të zbukurojnë shpirtat tanë. Ndërsa kërkon përgjigje për këtë pyetje, reflektoni rreth fjalëve vijuese të Bahá'u'lláh·ut:

“Gjuha e pushtetit Tim i ka drejtuar nga qielli i lavdisë Sime fuqplotë krijimit Tim këto fjalë: “Zbato porositë e Mia, për hir të bukurisë Sime”. Lum dashuruesi që ka thithur aromën hyjnore të të Shumëdashurit të tij prej këtyre fjalëve të mbushura me kundërmimin e një mirësie që asnjë gjuhë s’e përshkruan dot.”²⁶

“Lëreni flakën e dashurisë së Perëndisë të digjet me shkëlqim brenda zemrave tuaja të ndritshme. Ushqejeni atë me vajin e udhërrëfimit hyjnor dhe mbrojeni brenda strehës së besnikërisë suaj. Ruajeni atë brenda globit të besimit e të shkëputjes nga gjithçka tjetër veç Perëndisë, në mënyrë që pëshpëritjet e liga të të pafeve të mos e shuajnë dritën e saj.”²⁷

“O Bir i Qenies! Dashuria Ime është fortësa Ime; kush hyn në të është i paprekshëm e i sigurt, dhe kush largohet prej saj, me siguri do të humbasë e do të vdesë.”²⁸

1. Plotësoni fjalitë e më poshtme me fjalë prej citateve paraardhëse:
 - a. Ne duhet t’i zbatojmë porositë e Perëndisë për hir të _____ së Tij.
 - b. _____ e dashurisë së Perëndisë duhet të digjet _____ brenda zemrave tona _____.
 - c. Ne duhet ta ushqejmë flakën e _____ së Perëndisë me _____ e _____ hyjnor.
 - d. Ne duhet ta mbrojmë atë brenda _____ së _____ tonë .
 - e. Ne duhet _____ flakën e _____ së Perëndisë brenda globit të _____ dhe të _____ nga _____.

f. _____ e dashurisë së Perëndisë duhet të digjet
_____ brenda zemrave _____. Ne duhet
ta ushqejmë këtë flakë me vajin e udhërrëfimit _____. Ne duhet ta
mbrojmë atë brenda strehës së _____ tonë. Ne duhet ta ruajmë
brenda globit të _____ dhe të _____ nga
gjithçka tjetër përveç Perëndisë. Ne duhet ta ushqejmë flakën e dashurisë së
Perëndisë, ta mbrojmë dhe ta ruajmë atë në mënyrë që pëshpëritjat e liga të
pafeve të mos munden ta shuajnë _____ e saj. Kushdo që hyn në fortesën
e _____ së Perëndisë është i sigurtë dhe i _____.

SEKSIONI 12

Gjatë kohës që ju kaloni me fëmijët, ju do të përpiqeni të nxisni “flakën e dashurisë së Perëndisë” në zemrat e tyre rrezatuese dhe t’i bëni ata të ndërgjegjshëm për bekimet e Tij dhe për gëzimin e të qenit në gjendje për t’u rritur përmes fjalëve të Tij. Sigurisht, dashuria jonë për Perëndinë dhe dëshira jonë për të marrë bekimet e Tij sjellin me vete frikën se, për ndonjë arsye, dashuria e Tij mund të mos na arrijë ne. Po sikur gabimet tona veprojnë si barriera që na pengojnë ne të marrim bekimet e Tij? Dashuria e Perëndisë është vetë shkaku i egzistencës sonë, dhe nëse ne do të ishim të privuar prej saj për edhe një moment, jeta jonë do të shkatërrohej. Kjo frikë, që nëse ne nuk i bindemi Perëndisë mund të mos jemi në gjendje për të marrë dashurinë e Tij, na mban ne në rrugën e duhur dhe na mbron ne nga nxitjet e egos sonë dhe nga zilia, lakmia, imagjinatat e kota dhe dëshirat e korruptuara.

Në përpjekjen tuaj për të mbjellur farat e dashurisë së Perëndisë në zemrat e fëmijëve, ju duhet gjithashtu të mendoni për frikën e Perëndisë, derisa të dyja janë të pandara prej njëra tjetrës. ‘Abdu’l-Bahá-i na këshillon:

“Stërvitini këta fëmijë me këshilla hyjnore. Nga fëmijëria e tyre rrënjosni në zemrat e tyre dashurinë për Perëndinë kështu ata mund të manifestojnë në jetët e tyre frikën e Perëndisë dhe të kenë besim në bekimet e Perëndisë. Mësojini ata të çlirojnë veten nga papërsosuritë njerëzore dhe të fitojnë përsosuritë hyjnore të fshehura në zemrën e njeriut.”²⁹

Është e rëndësishme për të kuptuar se frika nga Zoti nuk është një koncept për t’u diskutuar drejtpërdrejt me fëmijët. Imazhi i vetëm që ata duhet të mbartin me vete është ai i një Perëndie të dashur, në mirësitë dhe dhurimet e të Cilit ata duhet t’u zënë besë dhe të kenë besim të plotë. Ndërkohë që ju përpiqeni të ushqeni tek ata dashurinë e Perëndisë, një nocion që ju mund ta prezantoni është se fjalë dhe vepra të caktuara janë të pëlqyeshme për Perëndinë dhe të tjera nuk janë. Ju mund t’u kujtoni fëmijëve hera-herës se për arsye se ata e duan Perëndinë, ata kanë dëshirë ta kënaqin Atë. Atyre mund t’u thuhej, për shembull, se të kesh një gjuhë të sjellshme dhe të jesh i dashur me njëri-tjetrin janë vepra që i pëlqejnë Perëndisë, ndërkohë që përdorimi i fjalëve të pakëndshme apo lëndimi i të tjerëve nuk e pëlqen Atë.

“Është e detyrueshme që ju t’u bëni thirrje njerëzve, në të gjitha kushtet, për çfarëdo që do t’i bëjë ata të tregojnë karakteristikat shpirtërore dhe vepra të mira, në mënyrë që të gjithë të bëhen të ndërgjegjshëm për atë që është shkaku i lartësisimit njerëzor dhe mund me përpjekjet më të mëdha, ta drejtojnë veten drejt Pozitës më të Lartë dhe Majës së Lavdisë. Druajtja e Perëndisë ka qenë gjithmonë faktori parësor në edukimin e krijesave të Tij. Lum ata që i përmbahen kësaj!”³⁰

“Ushtritë që mund ta bëjnë fitimtar këtë Revelacion janë aradhet e veprave të hijshme e të karakterit të mirë. Prijësi e udhëheqësi i këtyre ushtrive ka qenë gjithmonë frika e Perëndisë, frikë që përshkon të gjitha gjërat e që mbretëron mbi të gjitha gjërat.”³¹

“Atribute të tjera të përsosurisë janë: t’i druhash Perëndisë, të duash Perëndinë duke dashur shërbëtorët e Tij, të jesh i butë, i përmbajtur e i qetë, i singertë, i dëgjueshëm, zemërdhembshur e i mëshirshëm; të jesh i vendosur e guximtar, i besueshëm e energjik, të përpiqesh e të luftosh, të jesh bujar, i çiltër, pa ligësi, të jesh i zellshëm e të kesh ndjenjën e nderit, të jesh i virtytshëm e zemërgjerë, dhe të tregosh vëmendje për të drejtat e të tjerëve.”³²

Nën dritën e pasazheve në këtë seksion dhe në seksione të mëparshme, shkruani një ose dy paragrafe ku të përshkruani marrëdhënien ndërmjet dashurisë së Perëndisë dhe frikës së Perëndisë dhe sesi bashkëveprimi dinamik i të dyjave është jetësor për zhvillimin e një karakteri të lavdërueshëm.

[illegible]

SEKSIONI 13

Siç duhet të jetë e qartë prej diskutimeve tona në seksionet paraardhëse, edukimi shpirtëror merr nga forca e tërheqjes ndaj së bukurës dhe, përmes fokusimit si duhet në zhvillimin e cilësive shpirtërore, i drejton fëmijët drejt bukurisë së vërtetë—bukuria e një karakteri të mirë, bukuria e pandarë në Fjalën e Shenjtë, bukuria e sjelljes shembullore, bukuria e mendimeve të larta, dhe, më e rëndësishmja, tërheqja ndaj Bukurisë së të Gjithë Lavdishmit. Përfundimisht, bindja ndaj ligjeve të Perëndisë buron nga dashuria për bukurinë e Tij. Kështu fëmijët rriten për të parë që të fituarit e vetive shpirtërore është shpërblimi më i madh në vetvete, dhe zotërimi i një karakteri të padenjë ndëshkimi më i madh. ‘Abdu’l-Bahá-i thotë:

“Shkaku që qëndron në themel të keqbërjes është injoranca, prandaj ne të mbahemi fort pas mjeteve të njohjes e të dijes. Karakteri i mirë i duhet mësuar njeriut. Drita duhet të përhapet larg, në mënyrë që, në shkollën e njerëzimit, të gjithë të fitojnë karakteristikat qiellore të shpirtit dhe ta provojnë vetë që, pa pikë dyshimi, nuk ka Shkëterrë më të keqe, humnerë më të thellë sesa të kesh karakter të lig e të sëmurë; nuk ka pus më të errët as vuajtje më të urryer sesa të kesh cilësi që meritojnë të dënohen.”³³

Për t’i ndihmuar fëmijët të përjetojnë gëzimin e pasqyrimin të cilësive qiellore, ne duhet t’i inkurajojmë ata në përpjekjet e tyre për të treguar sjellje të drejta dhe t’i dekurajojmë për sjelljet e padëshirueshme. Si ndëshkimi i rreptë ashtu edhe liria absolute, duke i lejuar atyre të bëjnë si të duan, duhet të shmangen. Ashtu si Shtëpia Universale e Drejtësisë na kujton ne, “Dashuria kërkon disiplinë, kurajo për t’i mësuar fëmijët të përballojnë vështirësitë, për të mos kënaqur tekta e tyre dhe për të mos i lënë ata të bëjnë vetë ç’të duan.” “Fëmijët”, vazhdon të thotë, “duhet të udhëhiqen me dashuri por me këmbëngulje që të jetojnë sipas standardeve Bahá’í.”. Dhe ‘Abdu’l-Bahá-i shpjegon:

“Sa herë që një nënë sheh se fëmija i saj ka vepruar mirë, ta lavdërojë e miratojë atë, duke ia gëzuar zemrën; dhe nëse tek ai shfaqet qoftë edhe tipari më i vogël i padëshirueshëm, ta këshillojë e ta dënojë fëmijën, duke përdorur mjete të mbështetura në arsyen, qoftë edhe vetëm një qortim të lehtë me fjalë, po qe se është e nevojshme. Por, gjithsesi, nuk është e lejueshme të rrihet fëmija ose të poshtërohet ai, sepse karakteri i fëmijës do të zvetënohej krejtësisht po qe se do t’u nënshtrohej goditjeve ose sharjeve.”³⁴

Me qëllim për të ndjekur udhërrëfimin e ‘Abdu’l-Bahá-it, mësuesi duhet të mendojë për mënyra lavdërimi ndaj fëmijëve dhe t’u sjelli gëzim zemrave të tyre, kur ata veprojnë mirë. Kjo kërkon që mësuesi të jetë vëzhgues dhe të shikojë për përparimin e secilit fëmijë, duke u kujdesur të mos lavdërojë të njëjtët pak fëmijë gjithë kohën dhe duke injoruar pjesën tjetër. Për një fëmijë, i cili është mësuar të marrë vëmendje të dashur prej mësuesit, atëherë, një gjest i thjeshtë mosmiratimi për një sjellje të padisiplinuar mund të jetë një mjet fin e megjithatë efektiv ndëshkimi. Ndonjëherë mund të jetë e nevojshme të shkoni më tej dhe të shprehni mosmiratimin verbal për sjellje të pahijshme, veçanërisht nëse një fëmijë po ndërpret një aktivitet. Kjo duhet të bëhet me një ton zëri që është i vendosur dhe i respektueshëm, pa treguar gjurmën më të vogël të inatit apo të padurimit. Duke shtuar, mësuesit shpesh duhet të gjejnë kohë për të këshilluar jashtë klasës njërin fëmijë apo tjetrin.

Mund të ndodhi që, edhe kur mësuesi ndjek këshillën e mësipërme, disa fëmijë nuk sillen siç pritet prej tyre. Në raste të tilla, mund të kërkojen masa ndërshkimore të vogla dhe të duhura. Shembuj të ndërshkimeve të tilla përfshijnë moslejimin e një fëmije për të ngjyrosur ose largimi i tij ose i saj jashtë lojës për disa minuta. Ka dy ide thelbësore për t’u ngulitur në mendje në lidhje me këtë. E para është që mësuesi duhet t’i shpjegojë qartësisht fëmijës pse atij apo asaj po i hiqet e drejta për diçka, duke i thënë, për shembull, “Për arsye se ti ke bërë një gjë të tillë, ti duhet të presësh pesë minuta përpara se të hysh në lojë.” Ideja e dytë është se heqja e së drejtës duhet të aplikohet menjëherë pasi ka ndodhur sjellja jo korrekte; përndryshe fëmija mund të mos jetë në gjendje të bëjë lidhjen e ndëshkimit me sjelljen.

Tani diskutoni idetë më sipër me anëtarë të tjerë të grupit tuaj. A mund të krijoni fjali së bashku që mendoni se janë të përshtatshme për t’u përdorur në inkurajimin e sjelljes së mirë tek fëmijët dhe në lëvdimin e përparimit që ju shikoni ata duke bërë, si individualisht dhe në grup? Cilat fjali do të ishin të përshtatshme për të dekurajuar sjelljen e keqe, kur është e nevojshme?

SEKSIONI 14

Për t’i ndihmuar fëmijët në zhvillimin e vetive të lavdërueshme, është e rëndësishme për ju të krijoni një mjedis të përshtatshëm në klasë, një mjedis që dallohet nga disiplina dhe rregulli.

‘Abdu’l-Bahá-i thotë:

“... shkolla e fëmijëve duhet të jetë një vend ku të mbretërojnë disiplina e rregulli më i madh, se mësimi duhet të jetë i kujdesshëm dhe se duhet të merren masa për të korrigjuar e përsosur karakterin; kështu që, në vitet e tij të para, brenda vetë thelbit të fëmijës, të shtrohet themeli hyjnor dhe të ngrihet godina e shenjtërisë.”³⁵

Dhe duke ju referuar një klase javore fëmijësh, Ai jep këshillat e më poshtme:

“Ti patjetër duhet ta vazhdosh pa ndërprerje këtë veprimtari të organizuar dhe t’i kushtosh rëndësi asaj, në mënyrë që nga dita në ditë ajo të shtohet e të gjallërohet me fladët e Shpirtit të Shenjtë. Po qe se kjo veprimtari organizohet mirë, të jesh i sigurt se ajo do të japë rezultate të mëdha.”³⁶

Shumë nga arti i mësimdhënies konsiston në pasjen e njohurisë sesi të udhëheqësh çdo fëmijë në mënyrë që sjellja e tij apo e saj të kontribuojë në një atmosferë nxënieje të gëzuar e megjithatë të disiplinuar. Megjithëse ka shumë njohuri që do t’ju duhet të fitoni nga përvoja në këtë drejtim, ne do të diskutojmë pak idera bazë për t’ju ndihmuar të përgatiteni veten që në fillim. Për të filluar, lexoni përshkrimin e më poshtëm të një ore mësimi:

Ju jepni fëmijëve pak minuta për të organizuar veten e tyre dhe të ulen qetësisht kur ata arrijnë. Pasi të vendosen të gjithë fëmijët, ju përfitoni nga atmosfera e qetë për ta hapur klasën me lutje. Veprimtaria tjetër që prezantoni është këndimi i këngëve, pas së cilës ju paraqisni temën e mësimi dhe i ndihmoni fëmijët të mësojnë përmendësh një citat. Më pas, pasi të keni krijuar një situatë pritjeje, ju u tregoni fëmijëve një histori. Më pas ata luajnë një lojë. Kur ata të kenë mbaruar, ju shpërndani fletat e ngjyrosjes dhe ngjyrat apo lapsat dhe u kërkon atyre të ngjyrosin vizatim me kujdes. Për ta përfunduar orën, ju inkurajoni fëmijët të ulen qetësisht dhe të pregatisin vetveten për lutjet e mbylljes, të cilat recitohen prej jush dhe prej pak prej fëmijëve.

A ka një logjikë në sekuencën e aktiviteteve? Pse mendoni ju janë rreshtuar aktivitetet në këtë mënyrë?

SEKSIONI 15

Siç ju mund ta keni diskutuar mësipër, fëmijët nuk vijnë në klasë për të ndenjur urtë. As nuk duhet të jetë qëllimi juaj për t’i mbajtur ata në atë mënyrë. Ju duhet të përpiqeni të shfrytëzoni energjinë e tyre natyrale dhe ta kanalizoni atë në mësim. Për ta bërë këtë, do t’ju duhet të planifikoni për momente të qeta dhe për periudha aktiviteti dhe spontaniteti. Në të gjitha rastet, organizimi është një element bazë. Kur një orë mësimesh është e mirë organizuar, është e lehtë për fëmijët të përqendrohen dhe të mësojnë. Ja vlen të merrni në konsideratë të paktën tre pikat që vijojnë në lidhje me këtë:

1. Çdo orë mësimi duhet të fillojë në një mënyrë të qartë dhe të qëndrueshme dhe të përfundojë gjithashtu në një mënyrë të rregullt.
2. Është nevoja të vendoset një rutinë. Kështu, pak nga pak, fëmijët arrijnë të mësojnë se cili aktivitet do të pasojë dhe çfarë pritët prej tyre.
3. Koha që i kushtohet secilit aktivitet duhet të jetë fleksible dhe duhet të varet mbi entuziazmin dhe energjinë e fëmijëve.

Siç vihet re në përshkrimin në seksionin paraardhës, aktivitetet që fëmijët do të zbatojnë në çdo orë mësim janë si më poshtë:

- a. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve
- b. Të kënduarit e këngëve
- c. Nxënia dhe mësimi përmendësh i citateve nga Shkrimet Bahá'í
- d. Dëgjimi i historive
- e. Luajtja e lojrave
- f. Ngjyrosja e vizatimeve
- g. Recitimi i lutjeve të mbylljes

Këto aktivitete natyrshëm priren të ndryshojnë në nivel të energjive dhe shkallës së lëvizjeve që ato kërkojnë; disa do të jenë shumë aktive dhe të tjera më të qeta.

Cilat nga këto shtatë aktivitete kërkojnë lëvizjen më të madhe? _____

Cilat janë aktivitete më të qeta? _____

Ka kërkesa të caktuara që ruajtja e një atmosfere të rregullt kërkon nga mësuesi. Cilat nga këto më poshtë kontribuojnë në atmosferën e dëshiruar dhe cilat e pengojnë atë? Shënojin ato përkatësisht me një “K” ose një “P”.

- _____ Duke e mbajtur hapësirën ku mbahet klasa të pastër dhe të organizuar
- _____ Të qëndrosh i qetë dhe i duruar, s’ka rëndësi rrethanat
- _____ Humbja e durimit kur fëmijët nuk dëgjojnë udhëzimet

- _____ Përgatitja e materialeve për secilin aktivitet paraprakisht
- _____ Duke kërkuar gjithandej për furnizimet për një aktivitet të caktuar ndërkohë që fëmijët presin
- _____ Shpjegoni qartë se çfarë duhet të bëjnë fëmijët për secilin aktivitet
- _____ Duke pasur aktivitete të tjera gati për fëmijët që përfundojnë detyrat e tyre herët në mënyrë që t'i mbajnë ata të angazhuar
- _____ Të ndihmosh kalimin e fëmijëve nga një aktivitet tek një tjetër në një mënyrë të rregullt.
- _____ Leximi i historive fëmijëve nga libri
- _____ Të mësuarit e historisë kaq mirë sa mund t'u thuhet fëmijëve me entuziazëm dhe lehtësi

SEKSIONI 16

Kur përpiqeni të krijoni një atmosferë disipline dhe rregulli në klasë, është nevoja të vendosni standarte të caktuara sjelljeje. Javët e para do të jenë veçanërisht të rëndësishme në këtë drejtim. Çfarëdo pritshmërie të vendosura gjatë kësaj periudhe fillestare ka të ngjarë të ruhet gjatë gjithë vitit. Në fillim, mësuesi duhet të zgjedhi disa standarte të sjelljes, jo më shumë se tre ose katër në të njëjtën kohë, dhe t'i shpjegojë me një gjuhë të thjeshtë ndaj fëmijëve. Standarte shumë të përgjithshme si “Ne duhet të sillemi mirë vetë” nuk i ndihmojnë shumë ata, por të tjera si “Flasim me rradhë” janë të lehta për t'u kuptuar. Diskutoni me anëtarët e grupit tuaj standartet e vendosura në fjalitë më poshtë dhe shtoni ca të tjera më shumë në listë.

- a. Ne ndihmojmë njëri-tjetrin kur bëjmë një lojë.
- b. Ne mbetemi të bashkuar dhe nuk zihemi.
- c. Ne mirëpresim shokë të rinj në klasën tonë.
- d. Ne dëgjojmë njëri-tjetrin dhe mësuesin tonë kur ata flasin.
- e. Ne flasim me njëri-tjetrin me një gjuhë të sjellshme.
- f. Ne presim rradhën tonë për të folur.
- g. Ne ndajmë me njëri-tjetrin ngjyrat tona.
- h. Ne përpiqemi të përfundojmë detyrat tona.
- i. _____
- j. _____

k. _____

l. _____

Pritshmëritë që kemi rreth sjelljes, kur përbëhen nga fjali të thjeshta të tilla si këto, mund të diskutohen me fëmijët, si fjali të recituara me ta rregullisht. Në këtë mënyrë, fjalitë mund të përvetësohen si standarte ndaj të cilave fëmijët aspirojnë dhe nuk do të perceptohen si rregulla të imponuara në mënyrë strikte. Kur ata janë mësuar me një seri pritshmëri, mësuesi mundet gradualisht t'u prezantojë të tjera, duke mbajtur në mendje për të mos paraqitur shumë njëhershë. Sikur një vështirësi e veçantë të dali gjatë një ore mësimi, fëmijët mund të ndihmohen në krijimin e disa fjalive të thjeshta që e trajtojnë atë. Në raste të tilla, mësuesi duhet të jetë i vendosur dhe konsekuent, prapëseprapë miqësor dhe plot butësi.

SEKSIONI 17

Në seksionin 8 shqyrtuam shkurtimisht rëndësinë e elementeve të ndryshëm të mësimave të Nivelit të parë dhe diskutuam se si secili prej tyre përpiket të kontribuojë në një karakter të lavdërueshëm. Në këtë dhe në shtatë seksionet e tjera, do të marrim në konsideratë disa prej qasjeve, të cilat mund të ndërmerrni kur angazhoni fëmijë në aktivitetet e sugjeruara, duke filluar me memorizimin.

Mësimi përmendësh i lutjeve dhe civateve prej Shkrimeve është qendrore në leksionet që do të jepni mësim, dhe në çdo orë mësimi ju do t'i ndihmoni nxënësit tuaj në përpjekjet e tyre për të recituar përmendësh dhe për të mësuar një citat të ri përmendësh. Përpara se të diskutojmë sesi do të procedoni për t'i angazhuar ata në këtë aktivitet, duhet thënë disa fjalë për një keqkuptim të zakonshëm që duhet të lihet mënjanë në përpjekjen për të ndihmuar të vegjlit të mësojnë përmendësh Fjalën e Shenjtë.

Ju mund të keni dëgjuar, ose ju mund të dëgjoni ndërkohë që filloni mësimdhënien, komente të tilla si “fëmijët nuk duhet t'i përsërisin gjërat”, “ata duhet të mësojnë të shprehin idetë e tyre”, “ata nuk duhet të përsërisin si papagall fakte dhe informacion”. Në fakt, kaq e përhapur është kritika ndaj të ashtuquajturit mësim përmendësh sa që këto ide po përhapen gjerësisht gjithandej botës. Është e vërtetë që dikush mund të mësojë përmendësh një ekuacion në matematikë, përkufizimin e një ligji në fizikë, ose një pjesë prozë në letërsi me pak ose aspak kuptim të tij. Por pyetja që duhet t'i bëni vetes është kjo: Pse duhet që memorizimi i një fjalie të thellë dhe të kuptuarit e domethënies së saj t'i vëri në kundërvënje njëra me tjetrën? Kujtesa është po aq fuqi e mendjes njerëzore sa edhe fuqitë e të kuptuarit, të menduarit dhe të imagjinatës. Ato të gjitha plotësojnë dhe rforcojnë njëra-tjetrën. Ne mund vetëm të imagjinojmë sesa shumë memorizimi i Fjalës së Perëndisë, me fuqitë e saj të panumërta për të rikrijuar mendjen dhe zemrën njerëzore, do të shtojë inteligjencën dhe të kuptuarin tek fëmijët. Më vonë, ndërkohë që ata kalojnë faza të ndryshme të rritjes, do të fitojnë mendime të freskëta nga pasazhet që ata ia mësuan përmendësh, dhe gjithandej jetës së tyre ata do të jenë në gjendje të marrin prej fuqive krijuese, rigjeneruese, dhe transformuese të Fjalës së Perëndisë.

Diskutoni me anëtarët e tjerë të grupit tuaj pse është e rëndësishme për mësuesit të binden se mësimi përmendësh i Fjalës së Perëndisë ndihmon për të mbjellë fort në mendjet dhe zemrat e fëmijëve farat e njohurive shpirtërore, fara që do të rriten me kohën dhe do të mbartin fruta të shijshme.

SEKSIONI 18

Me reflektimin më sipër në mendje, le t'i japim vëmendje mënyrës sesi do t'i qaseni nxënësve për t'i ndihmuar të mësojnë përmendësh pasazhe nga shkrimet, duke marrë citatat në Mësimin 1 si shembull. Për të filluar ju mund të doni t'i ndihmoni ata të fitojnë disa njohuri fillestare mbi rëndësinë e cilësisë shpirtërore mbi të cilat fokusohet leksioni. Për këtë qëllim, një prezantim i shkurtër hyrës sigurohet për ju tek e cila të mbështeteni. Ju jeni i inkurajuar më tej për t'i ndihmuar ata të fitojnë një të kuptuar fillestar bazë të kuptimit të citatit duke zgjedhur fjalët e vështira që ai përmban dhe duke i përdorur ato në situata me të cilat fëmijët mund të identifikohen lehtësisht. Merrni në konsideratë këtë qasje siç përshkruhet në Mesimin 1, i cili i drejtohet vetisë së dëlirësisë.

Zemrat tona janë si pasqyra. Ne duhet gjithmonë t'i mbajmë ato të pastra. Kur i mbajmë mëri dikujt, kur ndjejmë xhelozë për dikë, dhe kur jemi të pasjellshëm me dikë për çfarëdo arsye—këto janë si pluhuri që mbulon zemrat tona. Kur zemrat tona janë të pastra, ato reflektojnë dritën e Perëndisë dhe cilësitë e Tij—cilësi të tilla si mirësia, dashuria, dhe bujaria—dhe ne bëhemi shkak për lumturinë e të tjerëve. Për t'i mbajtur zemrat tona të pastra, le të mësojmë përmendësh këtë citat prej Bahá'u'lláh-ut:

“O Bir i Shpirtit! Këshilla Ime e parë është kjo: zotëro një zemër të dëlirë, të dashur e rrëzëlluese . . .”

Këshillë

1. Një ditë Gerardi dhe Mary po ngjyrosnin disa vizatime. Gerardi kishte nevojë për ngjyrën e verdhë, por Mary nuk donte t'ia jepte. Mësuesja i tha Maryit që duhet t'i ndajë gjërat me të tjerët. Mësuesja i dha Maryit një këshillë të mençur.

2. Patricia duhet të vendosë në se duhet t'i shpenzojë paratë e saj për të blerë biskota ose një libër me tregime. Prindët e saj e këshilluan të blinte librin me tregime. Prindërit i dhanë Patricias një këshillë të mençur.

Zotëro

1. Tinaye pëlqen të lexojë lutje para se të fle. Ajo ka një libër të vogël lutjesh për të lexuar. Tinaye zotëron një libër të vogël lutjesh.
2. Ne rritim shumë perime të shijshme në kopshtin tonë. Ne zotërojmë një tokë e mirë që na jep shumë perime të freskëta.

Zemër e dëlirë

1. Cathy u nevrikos dhe i bërtiti Agotit. Agot u mërzi, por shpejt e fali Cathyin. Agot ka një zemër të dëlirë.
2. Gustavo i pëlqen t'u japë biskota të gjithë fëmijëve, madje edhe Jorgeit, i cili nuk ndan asgjë me të tjerët. Gustavo ka një zemër të dëlirë.

Zemër e dashur

1. Kur prindërit e saj ftojnë miq në shtëpinë e tyre, Ming Ling me kënaqësi u shërben atyre ushqim. Ming Ling zotëron një zemër të dashur.
2. Z. Robertson është shumë i vjetër. Jimmy e ndihmon atë të çojë në pazar frutat e mbledhura. Jimmy zotëron një zemër të dashurë.

Zemër rrëzëlluese

1. Kur ndjem i mërziur, nëna ime më merr me të mirë e më bën të lumtur. Nëna ime zotëron një zemër rrëzëlluese.
2. Obuya u sëmur dhe i duhej ta kalonte gjithë kohën në shtrat. Ai tha shumë lutje, nuk u trishtua dhe vazhdoi të shfaqte lumturi. Obuya zotëron një zemër rrëzëlluese.

Sigurisht, ju nuk do të lexoni thjesht fjalinë prezantuese dhe fjalitë shpjeguese prej librit, dhe kështu do t'ju duhet të përgatiteni paraprakisht mirë me qëllim për t'i prezantuar ato në një mënyrë natyrale.

Sa i përket lutjeve që fëmijët mësojnë përmendësh, sugjerohet që ju të ndërmerrni një qasje të ngjashme, por do t'u lihet ju në dorë të vendosni cilat fjalë apo shprehje mund të kërkojnë shpjegim. Ju do të dëshironi të ushtroni paksa kujdes në këtë aspekt. Ka raste kur mund të jetë e mjaftueshme të lejohen fëmijët të qëmtojnë kuptimin e fjalëve gradualisht prej vetë lutjeve. Vështroni, për shembull, tek lutjet më poshtë të cilat fëmijët fillojnë t'i mësojnë në Mësimin 1. Ata do të njohin menjëherë se si një “zemër e dëlirë” dhe një perlë janë diçka e çmuar. Por me qëllimin për ta kuptuar atë, në fund të fundit, një zemër e dëlirë na është dhuruar ne prej Perëndisë, atyre ndoshta do t'u duhet të mësojnë se çfarë do të thotë fjala “dhuro”. Çfarë fjalish do të formonit ju për këtë qëllim?

“Ai është Perëndia! O Perëndi, Perëndia im! Më dhuro një zemër të dëlirë, si një margaritar.”³⁷

SEKSIONI 19

Tani le të marrim në konsideratë një qasje që ju mund ta ndërmerrni për t'i ndihmuar nxënësit tuaj për të mësuar përmendësh lutje dhe citate. Ajo çfarë mund të bëni është të ndani pasazhin në pjesë më të vogla, të cilat mund të mësohen një në radhë. Pasi pjesa e parë është mësuar përmendësh, e dyta mund t'i shtohet asaj dhe kështu me rradhë, derisa i tërë citati apo lutja të jetë mësuar. Ju mund t'u kërkonit fëmijëve të përsëritin pjesët pas jush, ndonjëherë individualisht dhe herë të tjera në grup.

Për shembull, t'u mësosh fëmijëve citatin në Mësimin 1, ju do të fillonit me frazën “O Bir i Shpirtit!” dhe t'i bësh ata ta përsëritin atë. Më pas ju do të kombinonit “O Bir i Shpirtit!” me “këshilla Ime e parë është kjo” dhe kërkojuni atyre të përsëritin dy frazat së bashku. Në fund ju do të shtonit fjalët “Zotëro një zemër të dëlirë, të dashur dhe rrëzëlluese”. Sapo grupi të ketë mësuar citatin në këtë mënyrë, disa prej fëmijëve mund të ndihmohen ta recitonin atë përmendësh. Sigurisht, ju do të kishit nevojë të siguroheshit që ky ushtrim të kryhej në një mënyrë të gjallëruar, në mënyrë që fëmijët të mbeten të vëmendshëm dhe të ruhet një atmosferë e gëzueshme. Më tej, ndërkohë që kapaciteti i tyre rritet gradualisht, ata mund të jenë në gjendje të mësojnë përmendësh segmente më të gjata në lutje dhe citate të tëra menjëherë.

Ndërkohë që ju e zbatoni këtë pjesë të orës, situata të caktuara mund ta shfaqin veten se janë të vështira për t'u parashikuar dhe ju do t'u duhet të mësoni sesi t'u qaseni këtyre direkt nga përvoja. Akoma, ka disa situata për të cilat do të bënit mirë t'i merrnit në konsideratë si pjesë e përgatitjeve tuaja. Diskutoni pyetjet e më poshtme me anëtarët e tjerë të grupit tuaj.

- Nëse ka shumë fëmijë në klasën tuaj, si do t'u qaseni ju për t'i ndihmuar për të mësuar përmendësh citatin?
- Çfarë do të bëni nëse disa fëmijë mësojnë përmendësh më shpejt se të tjerët?
- Çfarë do të bëni nëse një ose më shumë fëmijë kanë vështirësi të mësojnë përmendësh?
- Si do të siguroni që, edhe kur një fëmijë është i paaftë të memorizojë një citat në tërësinë e vet gjatë orës mësimore, ai apo ajo ende ka një ndjenjë të arritjes?

SEKSIONI 20

Fëmijët duan të këndojnë, dhe ky aktivitet, i cili i paraprin mësimit përmendësh të citateve, është një nga më të gëzuarit. Çelësi për sukses është praktika. Ju vetë duhet t'i këndonit këngët me dikë që i di ato, duke i kushtuar vëmendje të veçantë ritmit dhe melodisë. Nëse ju mund t'i dëgjoni regjistrimet e këngëve, ju do t'i mësoni ato edhe më shpejt. Me fëmijët, do t'ju duhet gjithashtu t'i këndonit këngët duke përsëritur shpesh derisa t'i kenë mësuar mirë. Fjalët e këngëve mund të mësohen përmendësh në shumicën e rasteve në të njëjtën mënyrë si ato të citateve, vetëm se këtë herë fjalët e këngës përsëriten me melodinë. Juve mund t'u duket, në varësi të kapacitetit të nxënësve tuaj, se disa prej këngëve janë shumë të vështira për ta të këndohen. Në raste të tilla, mund të jetë e mundur që ju të këndonit vargjet dhe nxënësit tuaj të bashkohen me ju për të kënduar refrenin.

SEKSIONI 21

Aktiviteti tjetër që do të shqyrtojmë është tregimi i historive. Siç është përmendur më herët, shumica e historive në nivelin e parë janë nxjerrë prej jetës së 'Abdu'l-Bahá-it. Këto histori kanë një qëllim shumë të veçantë. Ato i ndihmojnë fëmijët të shohin se si cilësitë shpirtërore që po përpiqen të fitojnë u shfaqën plotësisht në Shembullin e përsosur gjatë gjithë ditëve të Tij në këtë plan tokësor. Respekti i treguar nga një mësues kur tregon këto histori nxit emocione hyjnore në zemrat e tyre zgjon ndjeshmëritë e tyre shpirtërore.

Megjithëse historitë, të cilat u tregojnë fëmijëve rreth ‘Abdu’l-Bahá-it janë të shkurtra, nënkuptimet shpirtërore që ato ofrojnë janë të thella. Prandaj do të dëshironi t’i çoni nxënësit tuaj përtej ngajrjeve të përshkruara për t’i ndihmuar ata të kapin vështirime në realitetin shpirtëror. Le të hulumtojmë historinë e Mësimi 1 në këtë pikëpamje.

‘Abdu’l-Bahá-i mundej gjithmonë të tregonte se çfarë kishte në zemrën e një personi, dhe Ai i donte shumë njerëzit zemrat e të cilëve ishin të dëlirë e rrëzëlluese. Ishte një zonjë e cila kishte nderin të ishte mysafire në darkën e organizuar prej ‘Abdu’l-Bahá-it. Ndërsa ajo u ul duke dëgjuar fjalët e Tij të urtësisë, ajo shikoi një gotë me ujë përpara saj dhe mendonte, “Oh sikur! ‘Abdu’l-Bahá-i ta marri zemrën time dhe ta zbrazti atë prej çdo dëshire tokësore dhe më pas ta rimbushi atë me dashuri dhe mirëkuptimi hyjnor, ashtu siç mund të bënit me këtë gotë uji.”

Ky mendim kaloi me shpejtësi përmes mendjes së saj, dhe ajo nuk tha asgjë për të, por shpejt diçka ndodhi që e bëri atë të kuptojë se ‘Abdu’l-Bahá-i e dinte atë çfarë po mendonte ajo. Ndërkohë që Ai ishte në mes të bisedës së Tij, ndaloi për të thirrur një shërbyes dhe i tha disa fjalë me zë të ulët. Me qetësi shërbyesi u afrua tek vendi i zonjës në tavolinë, e mori gotën e saj, e zbrazti atë, dhe e vendosi sërish para saj.

Pak më vonë, ‘Abdu’l-Bahá-i, ndërkohë që vazhdonte të fliste, mori një shtambë me ujë nga tavolina, dhe në mënyrën më të natyrshme, e mbushi me ngadalë gotën e ujit bosh të zonjës. Askush nuk e vuri re çfarë kishte ndodhur, por zonja dinte që ‘Abdu’l-Bahá-i po i përgjigjej dëshirës së zemrës së saj. Ajo u mbush me gëzim. Tashmë ajo e dinte se zemrat dhe mendjet ishin si libra të hapur për ‘Abdu’l-Bahá-in, i Cili i lexonte ato me shumë dashuri dhe dashamirësi.

Qartësisht dëlirësia është cilësi shpirtërore ku ky tregim – dhe me të vërtetë, i gjithë mësimi përqendrohet. Pyetjet e më poshtme do t’ju ndihmojnë të mendoni se si tregimi juaj do të thellojë të kuptuarit e nxënësve për këtë cilësi dhe çfarë do të thotë të përpiqesh për të.

1. Do të jetë e rëndësishme për fëmijët të kuptojnë që mikesha e ‘Abdu’l-Bahá-it kishte dëshirë të zjarhtë të fitonte dëlirësinë e zemrës. Cila është lidhja në tregim ndërmjet kësaj dëshire dhe gotës së ujit që ndodhej pranë mikeshës?
2. Për të arritur tek dëlirësia, ne duhet, thjesht si një gotë uji që zbrazet dhe rimbushet, ta shkëpusim veten prej mendimeve dhe ndjenjave të pavlera, që Perëndia të mund të na i ndriçojë zemrat tona me cilësi të tilla si dashuria, bujaria dhe mirësia. Ne e dimë sigurisht, që asgjë nuk mund të fshihet nga shikimi i Perëndisë. Si na ndihmon ky i kuptuar në përpjekjet tona kur përpiqemi për dëlirësi?

Pasi të keni diskutuar këto pyetje me anëtarët e tjerë të grupit tuaj, shkruajini disa prej mendimeve tuaja këtu.

Ka disa histori në këtë nivel që, megjithëse nuk janë të lidhura me jetën e ‘Abdu’l-Bahá-it, ilustrojnë domethënien e vetive shpirtërore. Në to, fëmijët janë në gjendje të shohin shpërblimin kur tregojnë këto cilësi dhe pasojat e neglizhimit të tyre. Për shembull, tregimi në Mësimin 4 i bariut që thërret ujkun, e njohur në shumë kultura, demonstroi pasojat e gënjeshtërisë dhe në këtë mënyrë siguron të kuptuar mbi cilësinë e vërtetësisë. Fëmijët mund të përfitojnë shumë prej mesazheve të përcjellura në këto tregime, të cilat do të tregojnë që vlefshme për ata në formimin e karaktereve të tyre.

SEKSIONI 22

Tregimi i historive është një art. Për të treguar një histori në mënyrë efektive, duhet ta njohë mirë atë. Në këtë seksion, ne do të studiojmë në detaj më të theksuar tregimin nga Mësimi 1 për të parë sesi një mësues duhet t’i qaset asaj kur ua tregon atë fëmijëve.

Ne kemi vendosur që tema qendrore e tregimit të jetë vetia shpirtërore e dëlirësisë së zemrës, e cila eksplorohej përmes një shembulli të gotës së ujit. Pyetja e parë që ju duhet t’i bëni vetes atëherë është, cilat pjesë të tregimit lidhen direkt me këtë temë kryesore? Fakti që fjalët e urta të ‘Abdu’l-Bahá-it e bëjnë zonjën të mendojë se sa shumë dëshiron të pastrojë zemrën e saj nga dëshirat tokësore, si gota para saj, është një pjesë thelbësore. Udhëzimet e dhëna prej ‘Abdu’l-Bahá-it për shërbyesin që ta derdhë ujin nga gota, të cilin ‘Abdu’l-Bahá-i më vonë e rimbush, është një tjetër. Si do të ishte sikur të mos përmendnit, për shembull, që ‘Abdu’l-Bahá-i t’i kërkonte shërbëtorit të zbrastë gotën e zonjës?

Tani, edhe pse ne kemi identifikuar pjesët thelbësore të tregimit, detajet e tij të tjera nuk mund të harrohen. A do të ishte një tregim nëse ju thjesht do të thonit se një mikeshë e ‘Abdu’l-Bahá-it, ndërkohë që uleshin për darkë, dëshironte që zemra e saj të mund të pastrohej në të njëjtën mënyrë që dikush do të zbrastë një gotë uji? Ka gjithmonë detaje në një tregim të cilat i japin atij më shumë ndjenjë dhe e bëjnë atë tërheqës. Cilat janë këto?

- Mendimi i gotës së zbrazur i bie mikeshës gjatë një dreke rreth një tavoline, ndërsa ajo po dëgjon ‘Abdu’l-Bahá·in të ndajë urtinë e Tij, por ajo asnjëherë nuk e thotë me zë të lartë mendimin e saj.
- Megjithëse duke folur me ata që ishin mbledhur për darkë, ‘Abdu’l-Bahá·i ndalon për t’ju drejtuar mendimit të pashprehur të zonjës.
- Askush tjetër nuk e vuri re çfarë kishte ndodhur.
- Mikesha ndjen gëzim të pamatë kur merr vesh që ‘Abdul-Bahá·i e kupton dëshirën e zemrës së saj.

Duhet të vihet re këtu që çdo mësues duhet të ketë kujdes të mos i zbukurojë tregimet në Nivelin 1 me detaje shtesë dhe elemente të tjerë, të cilat mund të devijojnë vëmendjen e fëmijëve prej të vërtetave shpirtërore që tregimet kanë si synim të përcjellin.

Gjatë gjithë tregimit tuaj, pra, do të dëshironi të mbani në mendje se qëllimi i tregimit të historive është që t’u mësojë fëmijëve diçka të rëndësishme. Kur ju e tregoni atë me gëzim dhe ndjenjë, ata do ta kuptojnë atë më mirë. Fëmijët nuk do të tregojnë interes në një histori të treguar në mënyrë monotone. Ju duhet të mësoni të komunikoni emocione të tilla si lumturia, brenga, zhgënjimi, frika dhe guximi përmes zërit tuaj, shprehjeve të fytyrës dhe gjesteve. Toni dhe volumi i zërit tuaj duhet të ndryshojnë sipas zhvillimit të historisë dhe gjestet tuaja megjithëse të thjeshta duhet të korrespondojnë me secilën pjesë. Ju duhet të mendoni gjithashtu, rreth ritmit dhe shpejtësisë së tregimit tuaj. Nëse flisni shumë ngadalë, fëmijët do të mërziten, dhe nëse flisni shumë shpejt, ata nuk do të jenë në gjendje ta ndjekin historinë. Mbi të gjitha, ju duhet të mbani mend se nuk jeni duke luajtur një rol dhe se ndjenjat tuaja janë të singerta. Fëmijët mundën me lehtësi të zbulojnë një mungesë singëriteti. Çfarë dëshirohet është të lidhesh me zemrat e fëmijëve dhe të transmetosh më tej traditën e gjatë të tregimit të historive përmes së cilës, për mileniume tashmë, bollëku i urtisë së fituar prej njerëzimit ka kaluar nga njëri brez tek tjetri.

SEKSIONI 23

Tani le të marrim në konsideratë dy aktivitetet të cilat pasojnë tregimin e historive—luajtja e lojrave dhe ngjyrosja. Në këtë seksion ne do të diskutojmë sesi t’i qasemi periudhës së kushtuar lojrave, dhe ngjyrosja do të trajtohet në vijim.

Siç u përmend më herët, lojrat në Nivelin 1 janë bashkëpunuese në natyrë. Shumë njerëz besojnë se, që lojrat të jenë sfiduese, fëmijët duhet të konkurrojnë me njëri-tjetrin. Ajo që duhet të kuptojmë është se, kur fëmijët vendosen në situata në të cilat ata duhet të konkurojnë, janë kultivuar disa qëndrime dhe zakone të padëshirueshme të cilat zgjasin goxha shumë përtej kohëzgjatjes së lojës. Më tej, ka një nocion që shkëlqyeshmëria mund të arrihet vetëm përmes konkurimit. Ju duhet të shqyrtoni nga afër vërtetësinë e kësaj ideje. A është me të vërtetë e saktë që ne nuk mund të arrijmë shkëlqyeshmërinë përmes bashkëpunimit? Në konkurim, disa fitojnë ndërsa disa të tjerë humbasin; me bashkëpunim të gjithë kanë një ndjenjë të arritjes.

Lojrat në nivelin e parë kërkojnë të shtojnë tek fëmijët aftësitë e të dëgjuarit dhe të të ndjekurit të udhëzimeve. Ata do të arrijnë të shohin, që çdo lojë vendos një qëllim të përbashkët për të gjithë klasën dhe që në koordinim të përpjekjeve të tyre, gjithësecili prej tyre ka një rol për të luajtur në arritjen e tij. Mbi të gjitha, pritjet që ata do të rrisin shkallën e kujdesit që ata tregojnë drejt njëri-tjetrit, mësojnë këmbënguljen, dhe forcojnë lidhjet e miqësisë të cilat i lidhin ata. Ju duhet ta kujtoni atëherë, që nuk është e nevojshme që ata të luajnë një lojë në mënyrë perfekte që të ndiejnë një ndjesi suksesi. Shihni, për shembull, tek loja e sugjeruar në Mësimin 1. Si kontribuon ajo tek synimet e dëshiruara?

Për aktivitetin tjetër, vendosni një gomë makine në shesh dhe më pas pyesni fëmijët për të parë se sa shumë prej tyre mund të qëndrojnë në të në të njëjtën kohë. Nëse një gomë nuk është e disponueshme, juve mund të vendosni në shesh më mirë, një qilim të vogël ose një peshqir, apo një objekt të ngjashëm. Çfarëdo objekti që zgjidhni, duhet të jetë i vogël sa duhet për ta bërë lojën një sfidë për numrin e fëmijëve në klasë.

Mënyra sesi një mësues e prezanton një lojë ndikon mënyrën sesi fëmijët do ta luajnë atë. Objektivi i saj duhet të sqarohet qartësisht. Më tej, kur u jep udhëzime fëmijëve, mësuesit shpesh duhet të demonstrojnë sesi ta luajë atë dhe ta praktikojë atë me ata.

SEKSIONI 24

Aktivitetet artistike janë të rëndësishme për zhvillimin e kreativitetit dhe aftësive mendore të fëmijëve, dhe që nga një moshë e njomë atyre duhet t'u jepet mundësia të ushtrojnë imagjinatën e tyre përmes vizatimit me dorë të lirë dhe formave të tjera të shprehjes artistike. Sidoqoftë në shumë pjesë të botës, fëmijët do të kenë patur pak mundësi të vizatojnë përpara moshës pesë ose gjashtë vjeç, aq më pak të kenë patur të bëjnë me lapsa me ngjyra. Për ta, ngjyrosja në vizatimet e ofruara me mësimet në klasën e parë është një nga pjesët më emocionuese të klasës dhe ajo krijon në ta besimin e nevojshëm për të kaluar në aktivitete artistike më komplekse në nivelet pasuese. Ajo gjithashtu është një mjet për të zhvilluar zhdërvjelltësinë e tyre dhe një ndjesi disipline. Si shtohen zotësitë e më poshtme, aftësitë dhe qëndrimet tek fëmijët përmes ngjyrosjes?

- Të vlerësosh rregullin dhe bukurinë
- T'i kushtosh vëmendje detajeve
- Të fokusohesh në punën që ke në dorë
- T'i ndash gjërat me të tjerët
- T'i respektosh të tjerët

Përveç nxitjes së aftësive dhe qëndrimeve të caktuara, periudha e klasës kushtuar ngjyrosjes i ofron mësuesit akoma një mundësi tjetër për të diskutuar me nxënësit e tij apo të saj cilësitë e trajtuara në mësimet e Nivelit 1. Duke i bërë klasës pyetje rreth përshkrimeve në vizatime, mësuesit mund t'u japin fëmijëve një mundësi për të artikuluar ide dhe të bëjnë lidhje llogjike në mendjet e tyre ndërkohë që flasin rreth asaj që është duke ndodhur në pikturë. Vështroni tek fleta e ngjyrosjes për mësimin e parë dhe eksploronit me grupin tuaj se si do t'ua prezantonit atë fëmijëve. Shkruani mendimet tuaja këtu më poshtë.

Një mësues duhet të jetë i përgatitur për këtë aktivitet në mënyrë të mjaftueshme.. Fëmijët shfaqin pa dallim një dëshirë të madhe për t'u ngjyrosur; megjithatë, kjo pjesë e klasës mund të bëhet kaotike nëse nuk organizohet siç duhet. Duhet të identifikohet një vend ku fëmijët mund të ngjyrosin dhe duhet të përgatiten paraprakisht kopjet e vizatimit për çdo mësim. Sidomos në mësimet e para, mësuesi mund të ketë nevojë të vendosi një standard për mënyrën se si fëmijët duhet t'i menaxhojnë ngjyrat dhe të krijojnë me ta një ndjenjë disipline dhe bashkëpunimi. Fillimisht, çdo fëmijë mund t'i kërkohej të zgjedhi një ngjyrë nga kutia që mbahet prej mësuesit. Kur ata të dëshirojnë të ndryshojnë ngjyrat ata mund të dorëzojnë ngjyrën dhe ta shkëmbejnë atë me një tjetër. Pas disa orëve, kur ata janë mësuar të mbajnë vetëm një ngjyrë, kutia e ngjyrave mund të lihet në një vend qendror.

Tani, shikoni situatat më poshtë. Cila situatë në secilën palë do të kontribuojë në efektivitetin e këtij aktiviteti?

- _____ Mësuesi e lejon një fëmijë të ngjyrosi jashtë vijave, sa kohë që ai ose ajo po përpiqet të ngjyrosi mirë.
- _____ Të gjithë fëmijëve u thuhet të ngjyrosin rigorozisht brenda vijave.
- _____ Ndërkohë që fëmijët janë duke ngjyrosur, mësuesi ecën mes tyre, duke i ndihmuar dhe inkurajuar.
- _____ Ndërkohë që fëmijët janë duke ngjyrosur, mësuesi ulet dhe bën ca punë të tijat ose të sajat.
- _____ Gjatë kohës së caktuar për ngjyrosje, fëmijët përqendrohen në detyrën në fjalë.
- _____ Gjatë kohës së caktuar për ngjyrosje, fëmijët e shpërqendrojnë njëri-tjetrin.
- _____ Ndërkohë që ata janë duke ngjyrosur, fëmijët mbeten absolutisht të heshtur..
- _____ Ndërkohë që ata janë duke ngjyrosur, fëmijët me gëzim bashkëveprojnë dhe e inkurajojnë njëri-tjetrin.

SEKSIONI 25

Shumë mësuesve u duket e dobishme të mbajnë një bllok shënimesh ku mund të mirëmbajnë pak informacion bazë mbi grupin e fëmijëve të cilëve ata u japin mësim. Dy tabela janë ndihmuese në këtë drejtim, njëra me emrat dhe moshën e nxënësve për të regjistruar pjesëmarrjen e tyre në orët mësimore dhe një tjetër për të mbajtur shënim përparimin e tyre në përparim në të mësuarit përmendësh e civateve. Kjo tabela e fundit mund të ketë, për shembull, emrat e fëmijëve në kolonën e majtë dhe numrat e mësimeve në rreshtin e sipërm. Mësuesi mundet atëherë të shënojë në kuadratet e duhura cilat civate i kanë mësuar përmendësh fëmijët.

Blloku i shënimeve mundet gjithashtu të ketë një seksion kushtuar mësimeve vetë, ku mësuesit mundin të regjistrojnë analizën e tyre të çdo mësimi, mendimet e tyre për mënyrën se si ta japin mësim atë, më vonë, reflektimet e tyre mbi mënyrën se si u zhvilluan seancat me fëmijët.

Në një ndarje tjetër, mësuesi mundet të mbajë shënim përparimin e çdo fëmije, si edhe ndonjë anekdotë të veçantë që mund të ndahet me prindërit e tij apo të saj. Disa mësuesve u duket e dobishme të përfshijnë në këtë ndarje emrat e prindërve të fëmijës dhe të motrave apo vëllezërve të tij dhe përmbledhje të shkurtra të temave të mbajtura gjatë vizitave në shtëpinë e tyre.

SEKSIONI 26

Si një mësues i një klase fëmijësh, ju do t'ju duhet të krijoni një marrëdhënie të ngusht dhe të përzemërt me prindërit e çdo fëmije, duke u takuar me ta rregullisht për të diskutuar rritjen dhe zhvillimin e djalit apo vajzës së tyre dhe duke kërkuar ndihmën e tyre. Ju mundet të keni vizituar tashmë familje të disa prej fëmijëve të cilët marrin pjesë në klasa në komunitetin tuaj pasi të keni përfunduar studimin tuaj të Librit 2. Për të rifreskuar kujtesën tuaj, ju mund të dëshironi t'i referoheni pjesës 15 në njësinë e tretë të atij libri. Në atë pjesë ne shohim se si Maribel, një mësuese e klasave të fëmijëve, mbledh mendimet e saj së bashku rreth asaj që ajo do t'i thotë mamasë së Emës në vizitën e tyre të dytë në shtëpinë e tyre. Ajo vendos të fillojë duke i treguar asaj për gëzimin që prania e Emës sjell në zemrën e saj si dhe duke përmendur cilësitë e mrekullueshme që ajo ka zbuluar tek vajza e saj. Sa domethënëse është për prindërit të shohin gëzimin dhe entuziazmin me të cilin një mësues u shërben fëmijëve të komunitetit? Cilat janë disa cilësi të tjera të cilat do të tërheqin zemrat e prindërve dhe do të krijojnë lidhje besimi midis tyre?

Pse është e rëndësishme për një mësues të sjellë në vëmendjen e prindërve cilësitë shpirtërore që ai ose ajo vë re se fëmija i tyre është duke zhvilluar?

Maribeli gjithashtu vendos të ndajë me mamanë e Emës citatin që ju studiuar në Mësimin 3 të këtij grupi mësimesh dhe të eksplorojë me të nënkuptimet e tij për edukimin e fëmijëve. Në bisedat e shumta që bëni me prindërit, ju do të keni mundësinë për të shpjeguar idetë edukative të cilat i kanë dhënë formë programit të klasës së fëmijëve. Më poshtë janë disa nga konceptet që keni shqyrtuar në këtë njësi. Çfarë do t'u thoni prindërve për secilin në kuadrin e edukimit shpirtëror të fëmijëve të tyre? A ka ndonjë pasazh prej Shkrimeve që lidhet me njërin apo me tjetrin koncept që ju do të ndani në bisedat tuaja me prindërit?

Zhvillimi i një karakteri të lavdërueshëm: _____

Përvetësimi i vetive shpirtërore: _____

Efekti i lutjes në zemrat e fëmijëve: _____

Rëndësia e të mësuarit përmendësh të Fjalës së Perëndisë: _____

Ndikimi edukues tek fëmijët i tregimeve nga jeta e 'Abdu'l-Bahá-it: _____

Dashuria e Perëndisë dhe frika ndaj Perëndisë: _____

Displinë dhe liri: _____

Maribeli vendos të ndalojë gjatë prezantimit të saj të ideve dhe ta ftojë nënën e Emës të shprehë mendimet e saj. Pritet që një bisedë e thellë të zhvillohet hera-herës midis mësuesve dhe prindërve të fëmijëve. Pse është e rëndësishme që, qysh nga vizita e tyre e parë tek prindërit, mësuesit të nxjerrin prej tyre komente, mendime, dhe ide mbi tema që janë prekur?

Përveç diskutimit me prindërit të konceptit të përgjithshëm të vetive shpirtërore, ju duhet të përfitonit nga mundësitë të cilat paraqiten përgjatë gjithë vitit për të biseduar me ta rreth vetive të veçanta që mësimet përpiqen të kultivojnë tek vajzat dhe djemtë e tyre. Duke ngulitur në mendje idetë që ju keni fituar nga trajtimi i vetisë së dëlirësisë së zemrës, të trajtuar në Mësimin 1, eksploroni me anëtarët e grupit tuaj të studimit se si ju mund t'u qaseni bisedave të tilla.

Maribel është e vetëdijshme se duhet të ketë mirëkuptim dhe mbështetje të ndërsjellë midis asaj vetë dhe nënës së Emës, nëse vajza e saj do të marrë përfitimin e plotë të orëve të mësimi që ndjek. Lutjet dhe citatet e mësuara në klasë, për shembull, mund të recitohen në shtëpi me ndihmën e prindërve. Në këtë mënyrë, fëmijët janë më të aftë ta përvetësojnë Fjalën e Perëndisë, e cila do të hyjë në zemrat dhe shpirtat e tyre dhe do t'u japë formë karaktereve

të tyre. Diskutoni me anëtarët e grupit tuaj në çfarë formash prindërit mundën të përforcojnë dhe mbështesin përpjekjet e mësuesve.

Vetitë e dëshiruara të zemrës dhe mendjes mundën vetëm të ushqehen tek fëmijët përmes edukimit të duhur gjatë një periudhe të gjatë kohore. Është e qartë tashmë se ajo që duhet të theksohet në takimet tuaja të regullta me prindërit është përparimi i kryer prej fëmijëve, sado e vogël. Ndërkohë që biseda juaj përparon, ju mund të eksploroni me prindërit si të ndërtohet mbi këto arritje. Kur të jetë vendosur një mënyrë e tillë pozitive e komunikimit, mësuesi do të jetë atëherë në gjendje të ndajë me prindërit, me shumë kujdes, ndonjë vështirësi që ai ose ajo kanë vëzhguar tek fëmijët e tyre. Qëllimi duhet të jetë të gjendet një mjet bashkëpunimi që do të ndihmojë një fëmijë të kapërcejë vështirësitë e tij apo të saj. Diskutoni me grupin tuaj rëndësinë e krijimit të kësaj mënyre konstruktive të komunikimit me prindërit.

SEKSIONI 27

Siç u përmend në fillim të njësisë, jo gjithkush që merr pjesë në këtë kurs do të marrin përsipër të krijojë një klasë fëmijësh. Prej atyre të cilët e bëjnë, disa prej tyre mund të zgjedhin të mbajnë një klasë vetëm për një kohë përpara se të kalonin në një sferë tjetër shërbimi. Të tjerë akoma do t'i përkushtohen kësaj fushe përpjekjeje, duke mbështetur për një kohe të gjatë klasa të cilat ushqejnë fëmijët në dashurinë e Perëndisë. Megjithatë, pavarësisht nga rruga që marrin pjesëmarrësit, të gjithë do të kenë shansin të bashkëveprojnë me anëtarët më të rinj të komunitetit, qoftë duke vizituar fqinjët e tyre, në marrjen pjesë në takime dhe mbledhje, apo motra e vëllezër e prindër. Cilatdo qofshin rrethanat, konceptet dhe idetë e eksploruara në këtë njësi do t'u ofrojnë pjesëmarrësve ide për përgjegjësinë e komunitetit të tyre të kujdeset për, ashtu siç Shtëpia Universale e Drejtësisë na tregon për, “thesarin më të çmuar” të tij. Le të marrim të gjithë ne, ndërkohë që vështrojmë me sy plot shpresë drejt së ardhmes së ndritur të njerëzimit, të përfitojmë frymëzimin dhe mbështetjen prej pasazheve më poshtë:

“Ne porosisim për të gjithë njerëzit atë që do t’i drejtojë tek lartësimi i Fjalës së Perëndisë midis shërbëtorëve të Tij, dhe po kështu, në përparimin e botës së qenies dhe në ngritjen e shpirtit. Për këtë qëllim, mjeti më i madh është edukimi i fëmijës. ”³⁸

“Edukimi dhe ushtrimi i fëmijëve është ndër veprimet më të lavdërueshme të njerëzimit dhe sjell hirin e favorin e Mëshirëplotit, sepse edukimi është themeli i domosdoshëm i çdo shquarsie njerëzore dhe e lejon njeriun të çajë rrugën drejt lartësive të lavdisë së përhershme. Në qoftë se një fëmijë ushtrohet që në fëmijëri, ai, përmes kujdesit dashamirës të Kopshtarit të Shenjtë, do të pijë nga ujërat e kristalta të shpirtit e të dijes, si një pemë e njomë midis krojeve që rrjedhin. Dhe sigurisht ai do të tërheqë te vetja rrezet e ndritshme të Diellit të së Vërtetës, dhe falë dritës e nxehtësisë së tij do të rritet përherë i freskët e i çiltër në oborrin e jetës. . . .

“Në qoftë se, në këtë detyrë kaq të rëndësishme, ushtrohet një përpjekje e madhe, bota e njerëzimit do të shkëlqejë me stoli të tjera dhe do të lëshojë një dritë përrallore. Atëherë ky vend i errët do të bëhet i ndritshëm dhe kjo banesë prej dheu do të shndërrohet në Qiell.”³⁹

REFERENCA

- 1 . From a message dated 21 April 2000, published in *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010), no. 331.26, p. 727.
- 2 . Bahá'u'lláh, in “A Compilation on Bahá'í Education”, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice, published in *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), vol. 1, no. 576, p. 251.
- 3 . *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 106.1, p. 187.
- 4 . 'Abdu'l-Bahá, in “A Compilation on Bahá'í Education”, published in *The Compilation of Compilations*, vol. 1, no. 614, pp. 273–74.
- 5 . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CXXII, par. 1, p. 294.
- 6 . *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 108.1, p. 188.
- 7 . Ibid., no. 110.2, p. 190.
- 8 . Ibid., no. 100.2, p. 179.
- 9 . Ibid., no. 99.1, pp. 178–79.
- 10 . Ibid., no. 103.5, p. 183.
- 11 . Ibid., no. 122.1, pp. 198–99.
- 12 . Words of 'Abdu'l-Bahá, cited in *Star of the West*, vol. 8, no. 4 (17 May 1917), p. 41.
- 13 . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXVI, par. 2, p. 334; also in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), p. iii.
- 14 . From a talk given on 5 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 6, p. 345.
- 15 . 'Abdu'l-Bahá, in *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), no. 24, p. 7.

16. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XLIII, par. 9, p. 109.
17. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 24 April 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 1, p. 71.
18. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 3, p. 4.
19. Ibid., Arabic no. 12, p. 6.
20. Ibid., Arabic no. 11, p. 6.
21. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXVIII, par. 6, p. 313.
22. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.43, p. 31.
23. *The Hidden Words*, Arabic no. 59, p. 17.
24. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 26 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 1, p. 204.
25. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 129.2, p. 204.
26. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLV, par. 4, pp. 376–77.
27. Ibid., CLIII, par. 5, p. 369.
28. *The Hidden Words*, Arabic no. 9, p. 5.
29. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 24 April 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 73.
30. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 27.
31. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 printing), no. 8.53, p. 126.
32. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 printing), par. 74, p. 53.
33. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 111.1, p. 191.
34. Ibid., no. 95.2, pp. 176–77.

35. Ibid., no. 111.4, pp. 191–92.
36. Ibid., no. 124.1, p. 200.
37. ‘Abdu’l-Bahá, in *Bahá’í Prayers*, p. 29.
38. From a Tablet revealed by Bahá’u’lláh, in *Social Action: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2020), no. 178, p. 107.
39. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, no. 103.1–3, p. 182.

Mësime për Klase e fëmijeve Niveli 1

Qëllimi

Të zhvillojë aftësinë për të mbajtur klasa për fëmijët pesë ose gjashtë vjeç
që, të fokusuara në përsosjen e karakterit, përbëhen nga
memorizimi i lutjeve dhe citateve
dhe këngë, tregime, lojëra dhe ngjyrosje

SEKSIONI 1

Në njësinë e fundit ju menduat rreth natyrës së përpjekjeve tuaja mësimdhënëse në nivelin e parë dhe zhbiruat elementat e ndryshëm të cilët përbëjnë një mësim. Vetë kjo njësi e dytë përmban 24 mësimet, të cilat, siç ju e dini, janë strukturuar rreth zhvillimit të vetive shpirtërore. Në këto seksione paraprake, do t'ju jepet mundësi për t'u njohur me përmbajtjen e mësimetve dhe të praktikoni t'i drejtoni ato. Ajo që do bëjmë është që do marrim katër mësimet njëhershë dhe do reflektojmë mbi cilësitë shpirtërore në secilën prej tyre. Më pas do të inkurajoheni të kaloni mësimet në detaje me miqtë tuaj pjesëmarrës, duke marrë sipas rradhës çdonjëri prej jush aktivitetet e ndryshme, përpara se të kaloni tek katër mësimet e tjera.

SEKSIONI 2

Çdo orë mësimi në Nivelin 1 duhet të fillojë me një lutje hapjeje të recituar prej mësuesit. Si ndihmë, do t'ju sugjerohet një lutje e re për të thënë çdo katër mësimet, për një total prej gjashtë lutjesh gjithsej. Nëse jeni në gjendje t'i mësoni përmendësh këto lutje, kjo do t'i inkurajojë shumë fëmijët në përpjekjet e tyre për të mësuar përmendësh. Për Mësimet 1 deri 4, sugjerohet lutja e mëposhme:

“O Perëndi! Edukoji këta fëmijë. Këta fëmijë janë bimët e kopshtit Tënd, lulet e livadhit Tënd, trëndafilat e lulishtes Sate. Le të reshë shiu Yt mbi ta; le të shkëlqejë mbi ta Dielli i Realitetit me dashurinë Tënde. Le t'i freskojë ata flladi Yt, që të ushtrohen, të rriten e zhvillohen, dhe të shfaqen me bukurinë më të madhe. Ti je Dhënësi. Ti je Zemërdhembshuri.”¹

Pasi ta keni ofruar lutjen e mësipërme, ju do të inkurajoni disa fëmijë të thonë një që e dinë përmendësh. Jo të gjithë fëmijët mund të jenë në gjendje të kontribuojnë për këtë pjesë në fillim. Sidoqoftë, gradualisht, shumë e më shumë do të jenë në gjendje që ta bëjnë këtë, ndërkohë që ata i mësojnë përmendësh lutjet në këtë nivel. Nga studimi juaj i njësisë së mëparshme, ju jeni tashmë i familjarizuar me këtë citat më poshtë, në të cilin ata do të fokusojnë përpjekjet e tyre në këto mësimet të para.

“Ai është Perëndia! O Perëndi, Perëndia im! Më dhuro një zemër të dëlirë, si një margaritar.”²

Koha e kushtuar hapjes me lutje është shumë e rëndësishme; do të krijojë një atmosferë devocioni ndaj Perëndisë, një atmosferë e cila është e favorshme për të mësuar. ‘Abdu’l-Bahá-i na tregon ne që mbledhja e fëmijëve së bashku dhe mësimi i lutjeve nga ata “sjell gëzim” në zemrat e tyre. Biseda me Perëndinë “krijon ndjeshmërinë e inteligjencës më të lartë”.

Fëmijët duhet të ndihmohen që të zhvillojnë një ndjenjë të thellë nderimi ndaj Perëndisë dhe të sillen me nderim kur luten. Ata mund të kenë nevojë të ndihmohen për të përqëndruar zemrat dhe mendjet e tyre tek Fjala e Shenjtë, nëse ata janë duke u lutur vetë apo janë duke dëgjuar një lutje të recituar nga një fëmijë tjetër. Mësuesi mund t'u kërkojë fëmijëve sesi ata mund të tregojnë respekt, nderim – për shembull, sesi duhet të ulen, çfarë duhet të bëjnë me duart e tyre në mënyrë që ata të mos shkaktojnë çorientim për të tjerët dhe

çfarë duhet të bëjnë me sytë e tyre nëse kuptojnë që ata po shpërqëndrohen. Mësuesi mundet gjithashtu t'i bëjë ata të demonstrojnë sesi ata përgatisin veten për lutje. Ju do të dëshironi të mbani mend që është më mirë për vetëm tre ose katër fëmijë të thonë lutje në një atmosferë shpirtërore sesa kur çdo fëmijë reciton një lutje ndërkohë që ka lëvizje dhe zhurmë. Prandaj, do të ishte e këshillueshme që të zgjidhnit paraprakisht fëmijët që do të ofrojnë lutje në fillim të çdo ore mësimore. Ju do të dëshironi të siguroheni që çdo fëmijë i jepet mundësia të recitojë një lutje të paktën njëherë në çdo tre ose katër orë mësimi.

Gjatë gjithë vitit, do të jetë e rëndësishme për ju të flisni me nxënësit tuaj hera herës rreth natyrës së lutjes dhe arsyes pse lutemi. Përshkruani në hapësirën më poshtë atë çfarë mund t'u thoni atyre gjatë javëve të para.

SEKSIONI 3

Tani lexoni me kujdes katër mësimet e para, një nga një, me anëtarët e tjerë të grupit tuaj. Ju duhet t'i kushtoni vëmendje të veçantë komenteve hyrëse dhe citateve që nxënësit do t'i mësojnë përmendësh. Sigurisht, ju e dini se mësimi i parë përqëndrohet tek tema e dëlirësisë. Shkruaj cilësinë shpirtërore rreth së cilës rrotullohet secili prej tre mësimëve të tjera.

Mësimi 1: Dëlirësia

Mësimi 2: _____

Mësimi 3: _____

Mësimi 4: _____

Kur përgatiteni për t'i dhënë këto mësimet, ju duhet të harxhoni ca kohë duke reflektuar mbi cilësinë e trajtuar në secilën prej tyre, siç ju e keni bërë tashmë për dëlirësinë e zemrës në njësinë e parë. Më poshtë gjeni disa citate prej Shkrimeve të lidhura me tre cilësitë e tjera. Ju sugjerohet të lexoni çdo seri disa herë me grupin tuaj dhe të reflektoni së bashku

mbi pasazhet, duke mbajtur në mendje citatin që nxënësit tuaj do të mësojnë përmendësh. Më pas, shkruani disa prej mendimeve tuaja mbi domethënien e vetisë shpirtërore në jetën e individit, në përgjithësi, dhe për përpjekjet tuaja si mësues, në veçanti. Mbani mend se këto citate nuk janë synuar për të vegjlit në klasën tuaj, por për vetë reflektimin tuaj.

Në lidhje me drejtësinë, ne lexojmë:

“Drita e njerëzve është Drejtësia. Mos e shuani atë me erërat e kundërta të shtypjes e të tiranisë. Qëllimi i drejtësisë është shfaqja e unitetit në mes njerëzve.”³

“Asnjë ndriçim”, deklaroi Ai, “nuk mund të krahasohet me atë të drejtësisë. Organizimi i botës dhe qetësia e njerëzimit varen prej saj.”⁴

“Ajo që e mëson botën është Drejtësia, sepse ajo mbështetet mbi dy shtylla, shpërblimin dhe ndëshkimin. Këto dy shtylla janë burimet e jetës për botën.”⁵

“O Bir i Shpirtit! Më e shumëdashura e të gjitha gjërave në sytë e Mi është drejtësia; mos u largo prej saj, nëse më do Mua, dhe mos e lër atë pasdore, që Unë të kem besim tek ti. Me ndihmën e saj ti do të shikosh me sytë e tu e jo me sytë e të tjerëve, dhe do të dish me dijen tënde e jo me dijen e fqinjit tënd. Peshoje këtë në zemrën tënde; kështu të ka hije të jesh. Me të vërtetë drejtësia është dhurata Ime për ty dhe shenja e dasha-mirësisë Sime. Mbaje, pra, këtë para syve të tu.”⁶

Rreth vetisë shpirtërore të dashurisë, Shkrimet na tregojnë se:

“Thelbi i dashurisë për njeriun është ta kthejë zemrën ndaj të Shumëdashurit, të shkëputet nga çdo gjë veç Tij dhe të mos dëshirojë asgjë veç asaj që është dëshira e Zotit të tij.”⁷

“Në këtë ditë, t’i shërbesh Kauzës së Perëndisë do të thotë të ngjallësh dashuri dhe miqësi midis miqve të Tij.”⁸

“Qëllimi i shfaqjes së Manifestimeve të shenjta ka qenë gjithmonë vendosja e miqësisë dhe e dashurisë në botën e njerëzimit.”⁹

“Dije me siguri se Dashuria është sekreti i Dispensacionit të shenjtë të Perëndisë, manifestimi i Mëshirëplotit, gurra e vërshimeve shpirtërore. Dashuria është nuri qiellor, fryma e amshuar e Shpirtit të Shenjtë që gjallëron shpirtin njerëzor”¹⁰

Dhe në lidhje me vërtetësinë, ne këshillohemi:

“Thua: Le të jenë vërtetësia dhe mirësjellja stolia juaj.”¹¹

“Pa vërtetësinë, përparimi e suksesi, në të gjitha botët e Perëndisë, për cilindo shpirt janë të pamundur.”¹²

“Vërtetësia është më e hijshme e cilësive, sepse i përfshin të gjitha virtytet e tjera. Një njeri i çiltër është i mbrojtur prej të gjitha të këqijave morale, i shmangët çdo bëmë të ligë dhe i ruhet çdo veprimi keqdashës, duke qenë se të gjitha veset e prapësitë janë vetë antiteza e vërtetësisë dhe një njeri i çiltër ka për to neverinë më të madhe.”¹³

Tani, veç memorizimit të citateve që fëmijët do të mësojnë përmendësh në këto mësimet, ju mund të dëshironi të mësoni përmendësh të paktën një fragment nga çdo seri.

SEKSIONI 4

Me reflektimet e mësipërme në mendje, rilexoni historitë që ju do t’u tregoni nxënësve tuaj në katër mësimet e para. Siç do të vini re, tre nga katër janë marrë nga Jeta e ‘Abdu’l-Bahá-it, mishërimi i idealeve më të larta njerëzore. Disa fëmijë që ju i mësoni në Nivelin 1 mund të mos jenë të familjarizuar me figurën e ‘Abdu’l-Bahá-it, kështu që do t’ju duhet ta prezantoni shkurtimisht me Atë. Ajo që mësuat në njësine tre të Librit 2 e ka rritur ndërgjegjësimin tuaj për pozitën e Tij unike, dhe ndërsa përparoni në studimin e kurseve në këtë sekuençë ju do të rriteni në mirënjohjen tuaj ndaj Perëndisë për dhuratën e çmuar që Ai i ka bërë njerëzimit në figurën e ‘Abdu’l-Bahá-it. Çfarë do t’u tregoni fëmijëve rreth Tij ndërkohë që ata fillojnë mësimin e parë në Nivelin 1?

Nga studimi juaj i njësies së parë, ju e dini se, kur u tregoni histori fëmijëve, ju do të dëshironi t'i çoni përtej ngjarjeve dhe t'i ndihmoni ata të kenë një pamje të realitetit shpirtëror. Juve ju është dhënë tashmë një mundësi për të menduar rreth historisë së mikeshës së 'Abdu'l-Bahá-it në Mësimin 1 që do t'i ndihmojë nxënësit tuaj për të kuptuar domethënien e vetisë së dëlirësë dhe çfarë do të thotë të përpiqesh për të. Le të shqyrtojmë historitë në tre mësimet e tjera në një mënyrë të ngjashme.

Ashtu siç ju e keni parë, në Mësimin 2 ju do të tregoni një histori e cila ilustron shqetësimin e 'Abdu'l-Bahá-it për drejtësi, e cila është tema e mësimi. Ai përshkruan një incident që ndodh kur 'Abdu'l-Bahá-i udhëton një ditë nga 'Akká në Haifa. Ka disa detaje që fëmijët do të duhet të kuptojnë nëse duan të ndjekin historinë—për shembull ndryshimi ndërmjet një ndenjësjeje në një karrocë të zakonshme dhe një tjetre në një karrocë private. Kjo do t'i ndihmojë ata të shohin se 'Abdu'l-Bahá-i ishte i gatshëm ta linte rehatinë e Vetë personale me qëllim që të ishte në gjendje për t'u dhënë mbështetje shpirtërore dhe materiale atyre të cilët ishin në nevojë. Si do të siguroheni që tek fëmijët ka efekt mënyra e jetës së 'Abdu'l-Bahá-it—që duke mos shpenzuar për vete në mënyrë të panevojshme dhe duke siguruar për ata në nevojë—manifestoi cilësinë shpirtërore të drejtësisë? Cilat janë disa nga detajet që duhet të jenë të qarta në mendjen tuaj përpara se të tregoni historinë?

Dashuria është tema e mësimi 3, dhe këtu ju do t'u tregoni fëmijëve rreth një burri në 'Akká i cili, megjithëse vazhdimisht pa respekt ndaj 'Abdu'l-Bahá-it, ishte marrësi i mirësjelljes së Tij të përzemërt për shumë vite me rradhë. Është e lehtë, sigurisht, të kesh dashuri në zemër për ata të cilët janë të sjellshëm ndaj nesh. Por dashuria e 'Abdu'l-Bahá-it nuk njihnte kufij dhe nuk ishte e kushtëzuar. Në mënyrën sesi ju e tregoni historinë, si do të siguroheni që kjo karakteristikë e dashurisë së 'Abdu'l-Bahá-it bëhet e dukshme për fëmijët? Si do t'i ndihmoni ata në vlerësimin e fuqisë së dashurisë për të transformuar zemrën e dikujt i cili është duke u sjellë keq prej injorancës? Cilat janë disa prej detajeve që, nëse lihen jashtë, do ta bënin të vështirë për fëmijët ndjekjen e historisë si dhe për të fituar këtë mendim?

Mësimi 4, i cili përqendrohet tek vetia e vërtetësisë, përfshin historinë e njohur gjerësisht të bariut i cili thërret ujku. Historia demonstroi pasojat e gënjeshtërve të bariut të ri, të cilën fëmijët do ta kapin pa vështirësi. Por ju do të dëshironi që ata të ecin më tej dhe të njohin shpërblimin e të qenit i vërtetë. Cili është ky shpërblim dhe si do të siguroheni që fëmijët ta nxjerrin këtë nga tregimi?

SEKSIONI 5

Në këto seksione keni menduar rreth vetive shpirtërore të trajtuara në katër mësimet e para të Nivelit 1, duke thelluar të kuptuarin tuaj për domethënien e tyre. Ju keni parë gjithashtu se si tregimet ofrojnë një paraqitje të shkurtër të natyrës së cilësive të cilat ju shpresoni që nxënësit tuaj do të zhvillojnë më tej në këtë nivel.

Përpara se të lëvizni në katër mësimet e tjera, ju duhet të kaloni pak kohë me miqtë tuaj pjesëmarrës të cilët përgatiten të japin mësim këto katër mësimet të para. Duke mësuar nga qasjet e diskutuara në njësinë pararendëse, juve mund ta bëni me rradhë me ta duke prezantuar lutjen për t'u mësuar përmendësh dhe duke prezantuar cilësinë shpirtërore të diskutuar në çdo mësim, së bashku me citatin që duhet mësuar përmendësh. Ju duhet t'i tregoni historitë njëri-tjetrit dhe të luani lojëra dhe t'i këndonit këngët së bashku derisa ju të mund t'i jepni mësim ato me besim. Mendoni sesi ju do t'i prezantoni fletat për ngjyrosje. Mund të jetë e dobishme, përpara se të filloni këtë ushtrim, të rishqyrtoni Seksionet 17 deri në 24 në njësinë e parë. Pas praktikimit të elementeve të ndryshëm siç sugjerohet, secilit prej anëtarëve të grupit tuaj mund t'i kërkohet të japë një ose më shumë mësim ndërkohë që të tjerët bëjnë rolin e nxënësve. Mundet madje të jetë e mundur, në varësi të rrethanave tuaja, të mbledhni së bashku tre ose katër fëmijë dhe t'i kaloni leksionet me ta.

Gjatë kryerjes së praktikës së mësipërme, ndoshta do të dëshironi të mbani shënime për çdo mësim dhe mendimet tuaja se si ta mësoni atë. Më tej, për disa nga lojrat, mund t'ju duhet të përgatitni mjete para se të hyni në mësim. Siç është përshkruar në njësinë e parë, shumë mësues i kushtojnë përgatitjeve të tilla një seksion nga blloku i shënimeve.

Mbani mend që, ndërkohë që ju sigurisht e merrni me vete këtë libër dhe bllokun tuaj të shënimeve, nuk duhet thjesht të lexoni prej tyre gjatë orës së mësimit. Në masën që ju jeni në gjendje të prezantoni përmbajtjen me lehtësi dhe entuziazëm, atëherë do të jeni në gjendje të angazhohen me aktivitetet nxënësit tuaj. Praktika dhe përgatitja, pra, do të jenë thelbësore.

SEKSIONI 6

Për Mësimet 5 deri 8, sugjerohet që ju të recitoni lutjen e më poshtme përmendësh për të hapur çdo orë mësimore:

“O Ti Zot i mirë! Këta fëmijë të këndshëm janë vepra e gishtave të fuqisë Sate dhe shenjat mahnitëse të madhështisë Sate. O Perëndi! Mbroji këta fëmijë, ndihmoji me mirësi ata që të edukohen, dhe mundësoji atyre që t’i shërbejnë botës së njerëzimit. O Perëndi! Këta fëmijë janë perla, bëj që ata të ushqehen brenda guackës së dashamirësisë Sate.

“Ti je Bujari, Dashurploti.”¹⁴

Ju mund të dëshironi të merrni një çast për të reflektuar mbi këto fjalë në këndvështrim të përpjekjeve tuaja mësimdhënëse. Si do ta influencojnë ato mënyrën që ju i qaseni çdo ore mësimore? Si do ta forcojnë ata dashurinë e Perëndisë në zemrat e njoma të fëmijëve?

Në këto mësimet ju do t’i ndihmoni nxënësit tuaj ta mësojnë lutjen më poshtë përmendësh, të cilën, siç e dini, do ta kenë më të lehtë ta bëjnë, nëse ata e kuptojnë disi rëndësinë e saj. Ju mund të shkruani në hapësirën e dhënë disa nga mendimet tuaja në këtë drejtim. Si mendoni ju, cilat fjalë mund t’u duken atyre të reja ose të panjohura dhe si mund t’i shpjegoni ato përmes situatave me të cilat fëmijët mund t’i identifikojnë lehtësisht? Përveç fjalëve të tilla, ju mund të keni nevojë t’i ndihmoni ata të kuptojnë se një llambë dhe një yll rrezatojnë dritë dhe pa dritë, ka errësirë, dhe ne nuk mund të shohim dhe mund të humbasim. Në lutje, pra, i kërkojmë Perëndisë që ne të mund të shkëlqejmë me dritë shpirtërore si dhe të dëshmojmë për forcën dhe fuqinë e Tij për të bërë atë që Ai dëshiron:

“O Perëndi, më udhëhiq, më mbro, më bëj një llambë ndriçuese dhe një yll të shkëlqyeshëm. Ti je i Fuqishmi dhe i Pushtetshmi.”¹⁵

SEKSIONI 7

Tani lexoni përmes Mësimeve 5 deri në 8, një nga një, duke i kushtuar vëmendje të veçantë ideve prezantuese që ju do t'i ndani me nxënësit dhe citateve që ata do t'i mësojnë përmendësh. Shënoni këtu cilësinë shpirtërore të diskutuar në çdo mësim:

Mësimi 5: _____

Mësimi 6: _____

Mësimi 7: _____

Mësimi 8: _____

Më poshtë ka disa citate prej Shkrimeve të cilat ofrojnë mendime për t'u thelluar në ato katër veti. Reflektoni mbi secilin grup siç keni bërë më parë dhe shkruani disa nga mendimet tuaja në hapësirën e dhënë.

Mbi cilësinë e bujarisë, ne lexojmë:

“Jini bujarë në ditët tuaja të bollëkut dhe të duruar në ditët e humbjes.”¹⁶

“Fillimi i shpirtgjerësisë është kur njeriu e harxhon pasurinë e tij për veten, për familjen e vet dhe për të varfërit midis sivëllezërve në Besimin e tij.”¹⁷

“Sa më shumë kundërvënie të ndeshin, aq më shumë të tregojnë ata besnikërinë e vet, sa më shumë vuajtje e fatkeqësi t'u duhet të përballojnë, aq më bujarisht le të kalojnë rreth e qark kupën e zemërgjerësisë. E tillë është fryma që do të bëhet jeta e botës, e tillë është drita që do të përhapet në zemrën e saj. . .”¹⁸

“Jini agime të shpirtmadhësisë, pikagime të mistereve të ekzistencës, vatra ku ndizet frymëzimi, vendagime të shkëlqimeve, shpirtra të mbështetur nga Fryma e Shenjtë, të dashuruar pas Zotit, të shkëputur nga gjithçka veç Tij, të shenjtë mbi cilësitë e njerëzimit, të veshur me atributet e engjëjve të qiellit, që të fitoni për veten tuaj më të lartën ndër dhuntitë, në këtë kohë të re, në këtë epokë të mrekullueshme.”¹⁹

Në lidhje me vetëmohimin, ne këshillohemi:

“ . . . ju duhet të keni dashuri të pafund për njëri-tjetrin, secili duke preferuar tjetrin para vetes. ”²⁰

“Zot! Më jep të pi nga kupa e vetëmohimit; më vish me rrobën e Tij dhe më zhyt në oqeanin e Tij. Më bëj si pluhur në shtegun e të dashurve të Tu, bëj që unë të ofroj shpirtin tim për dheun e fisnikëruar nga hapat e të zgjedhurve të Tu në shtegun Tënd, O Zot i Lavdisë Më të Lartë.”²¹

“Njeri është ai i cili harron interesat e veta për hir të të tjerëve. Rehatin e vet ai e lë mënjane për mirëqenien e të gjithëve. Jo, përkundrazi, ai duhet të jetë i gatshëm ta humbasë jetën e tij për jetën e njerëzimit. Një njeri i tillë është nderi i botës së njerëzimit. Një njeri i tillë është lavdia e botës së njerëzimit. Një njeri i tillë është ai që fiton lumturi të përjetshme. Një njeri i tillë është pranë pragut të Perëndisë. Një njeri i tillë është vetë shfaqja e lumturisë së përjetshme. ”²²

Në citatet pasuese, ne kapim një paraqitje të shkurtër të dinamikës së gëzimit:

“Fluturoni mbi krahët e gëzimit në atmosferën e dashurisë së Perëndisë.”²³

“Qoftë gëzimi për ata që kanë arritur praninë e Tij, kanë vështruar bukurinë e Tij, i kanë vënë veshin melodive të Tij, dhe janë gjallëruar prej Fjalës që ka buruar prej buzëve të Tij të shenjta, të larta, të lavdishme e të shkëlqyeshme! ”²⁴

“Gëzimi na jep krahë! Në kohë gëzimi, forca jonë është më jetësore, intelekt i jonë më i thellë dhe gjykimi jonë më pak i errësuar.”²⁵

“Me aq sa keni mundësi, ndizni një qiri të dashurisë në çdo takim dhe me ëmbëlsi gëzoni e lumturoni çdo zemër.”²⁶

Citatet më poshtë na flasin rreth sinqeritetit:

“Thuaj: Shpirti i sinqertë dëshiron të afrohet me Zotin, ashtu si foshnja gjidhënese dëshiron gjoksin e nënës së saj, jo më i zjarrtë është dëshira e tij, a mund ta dini! Përsëri, është si dëshira e fortë e dikujt shumë të etur pas ujërave të gjalla të hirit, ose dëshira e zjarrtë e mëkatarit për falje dhe mëshirë.”²⁷

“Në këto ditë vërtetësia dhe sinqeriteti janë prekur dhimbshëm nga kthettrat e pavërtetësisë dhe drejtësia po vuan nën fshikullimin e padrejtësisë.”²⁸

“I takon të gjithëve ta përshkojnë këtë periudhë të shkurtër të jetës me sinqeritet dhe drejtësi.”²⁹

“Zemrat tuaja duhet të jenë të dëlira dhe synimet tuaja të sinqerta në mënyrë që ju të mund të bëheni marrës të blatimeve hyjnore.”³⁰

Mundohuni të mësoni përmendësh të paktën një fragment prej secilit nga seria më sipër.

SEKSIONI 8

Tani le t’u kthehemi historive në Mësimet 5-së dhe 8-të dhe të mendojmë se si do t’i ndihmojnë fëmijët të kuptojnë cilësitë shpirtërore që po eksplorojnë. Pasi të rilexonin çdo histori, merrni parasysh pyetjet e më poshtme.

Bujaria është tema kryesore e historisë në Mësimin 5-së, e cila përshkruan një incident që ndodhi gjatë fëmijërisë së ‘Abdu’l-Bahá’-it, e cila përfshin tufën e deleve të të Atit të Tij. Cilat pjesë të historisë lidhen me temën kryesore? Cilat janë disa prej detajeve të cilat, nëse lihen jashtë, do ta bënin të vështirë për fëmijët ta ndiqnin historinë? Më e rëndësishme, sigurisht, është kënaqësia e treguar prej Bahá’u’lláh-ut kur mësoi për shpirtin e bujarisë së Birit të Tij karshi barinjve. Vërejtjet e tij parashikuan se si ‘Abdu’l-Bahá’-i do të rritej për të dhënë gjithçka që kishte për të mirën e njerëzimit, jo vetëm zotërimet materiale, por tërë Qenien e Tij. Si do të siguroheni që fëmijët të njohin masën e bujarisë së ‘Abdu’l-Bahá’-it, e cila ishte pa kufi?

Historia në Mësimin 6 u ofron fëmijëve një paraqitje të shkurtër të mënyrave të vetëmohimit. ‘Abdu’l-Bahá-i, në refuzimin e pranimit të palltos së shtrenjtë, tregoi se si Ai preferoi të tjerët karshi Vetes. Si do të siguroni që fëmijët të arrijnë në këtë përfundim nga tregimi juaj? Cilat janë disa prej detajeve të cilat duhet të jenë të qarta në mendjen tuaj përpara se ju ta tregoni historinë?

Tema e Mësimin 7 është gëzueshmëria, dhe ju do të rrëfeni një histori rreth Leroy Ioas, i cili, kur ishte fëmijë i vogël, takoi ‘Abdu’l-Bahá-in dhe i cili vazhdoi t’ja kushtonte jetën e tij mbështetjes së Kauzës së Perëndisë. Në tregim, Leroy vendos të mos i japë ‘Abdu’l-Bahá-it buqetën e luleve që ai e kishte blerë për Të; në vend të kësaj ai dëshiron t’i ofrojë Atij zemrën e tij. Që fëmijët ta kuptojnë pse Leroy e bëri këtë, do të jetë e rëndësishme që t’u përcillni atyre që zemra njerëzore është shumë më e çmuar se çdo gjë materiale. A do të jetë mjaftueshëm për ju që ta vini theksin tek zëri juaj kur ju tregoni atë pjesë të historisë? Çfarë detajesh do jetë nevoja të theksohen në rrëfimin tuaj, nëse fëmijët duhet të ndjekin sekuençën e ideve dhe të kuptojnë pse gjesti i ‘Abdu’l-Bahá-it që i drejtoi Leroit trëndafilin e kuq nga palltoja e Tij i shkaktoi fëmijës kaq shumë gëzim?

Gjatë gjithë jetës së Tij, ‘Abdu’l-Bahá-i i sillte gëzim kujtdo që futej në praninë e Tij. Në këtë rrëfim, ne shohim se Leroy nuk donte gjë tjetër veçse të kënaqej zemrën e ‘Abdu’l-Bahá-it. Pse është e domosdoshme që fëmijët të kuptojnë që një nga burimet më të mëdha të gëzimit është t’u sjellësh gëzim të tjerëve?

Sinqeriteti është fokusi i Mësimin 8, dhe në prezantimin e historisë fëmijëve, ju mund të dëshironi të shpjegoni që, ndonjëherë, ne mund të kuptojmë më mirë se çfarë do të thotë të zotërosh një cilësi duke dëgjuar një rrëfim që tregon kur ai mungon. Historia e burrit që bind fqinjin të presë pemën e tij është një shembull. Si do t’i ndihmoni fëmijët të kuptojnë se çfarë do të thotë që pamja e jashtme ndonjëherë mund të jetë mashtruese? Duke treguar historinë, duhet të siguroheni, që fëmijët nuk largohen duke menduar, që fqinji i cili ishte i pasinqertë, në fakt u shpërblye. Çfarë do t’u tregoni fëmijëve për t’i ndihmuar ata të kuptojnë efektet negative të mungesës së sinqeritetit?

SEKSIONI 9

Tani që ju keni fituar ca ide mbi cilësitë shpirtërore të diskutuara në Mësimet 5 deri në 8, ju duhet të ndaloni këtu të praktikoni realizimin e mësimëve dhe elementeve të ndryshme të tyre me miqtë tuaj pjesëmarrës, ashtu siç keni bërë me katër të parat. Mbani mend që në bllokun tuaj të shënimeve, ju mund të shkruani çdo pikë që ju dëshironi të mbani shënim rreth çdo mësimi dhe të regjistroni mendimet tuaja mbi mënyrën se si ta mësoni atë.

SEKSIONI 10

Sugjerohet që, për mësimet 9 deri në 12, ju ta hapni çdo orë mësimore duke thënë lutjen e më poshtme, të cilën ju inkurajoheni ta mësoni përmendësh:

“O Zoti im! Bëje bukurinë Tënde ushqimin tim, dhe praninë Tënde pijen time, dhe kënaqësinë Tënde shpresën time, dhe thurjen e lavdeve Ty veprimin tim, dhe përkujtimin Tënd shoqëruesin tim, dhe fuqinë e sovranitetit Tënd mbështetësin tim, dhe banesën Tënde shtëpinë time, dhe vendqëndrimin tim selinë që Ti e ke pastruar nga kufizimet që u imponohen atyre që janë të ndarë prej Teje si me një perde.

“Ti je, me të vërtetë, i Gjithëfuqishmi, Lavdiploti, Më i Pushtetshmi.”³¹

Në këto katër mësimë ju do t’i ndihmoni nxënësit tuaj të mbajnë mend lutjen e më poshtme. Çfarë fjalësh apo frazash do jetë nevoja t’u shpjegoni fëmijëve që ata të kuptojnë domethënien e lutjes?

“I bekuar është trualli, dhe shtëpia, dhe vendi, dhe qyteti, dhe zemra, dhe mali, dhe streha, dhe guva, dhe lugina, dhe toka dhe deti, dhe ishulli, dhe livadhi, ku Perëndia është përmendur, dhe lëvdimi i Tij është lartësuar.”³²

SEKSIONI 11

Ashtu siç keni bërë më parë, lexoni Mësimet 9 deri në 12, duke i kushtuar vëmendje të veçantë fjalëve hyrëse dhe citateve për t'u mësuar përmendësh. Tregoni më poshtë cilësinë shpirtërore në të cilën fokusohet çdo mësim.

Mësimi 9: _____

Mësimi 10: _____

Mësimi 11: _____

Mësimi 12: _____

Për të thelluar të kuptuarin tuaj mbi domethënien e katër vetive më sipër, reflektoni mbi citatat e përzgjedhura të lidhura me secilin. Ndërkohë që e bëni këtë, mbani parasysh fragmentin që nxënësit tuaj do të mësojnë përmendësh. Më pas shkruani mendimet tuaja për rëndësinë e cilësisë në jetën e individit dhe për një mësues të fëmijve të vegjël.

Në lidhje me cilësinë e përunjësisë, Shkrimet na thonë që:

“Përunjësia e lartëson njeriun deri në qiellin e lavdisë e të pushtetit, kurse kryelartësia e rrëzon atë në humnerën e turpit e të degradimit.”³³

“Çdo shpirt që, në këtë Ditë, shkon me përunjësi me Perëndinë e vet dhe mbahet pas Tij, do ta shohë veten të veshur me nderin e lavdinë e gjithë emrave e të pozitave fatlume.”³⁴

“Ata që janë të shumëdashurit e Perëndisë, kudo që të mblidhen e këdo që të takojnë, duhet të tregojnë, në qëndrimin e tyre ndaj Perëndisë dhe në mënyrën sesi e lartësojnë e i thurin lavdi Atij, një përunjësi e nënshtrim të tillë saqë çdo grimcë e pluhurit nën këmbët e tyre të dëshmojë për thellësinë e devocinit të tyre.”³⁵

“Shquarsia më e madhe e njeriut është, padyshim, të jetë i përunjur e i bindur ndaj Perëndisë së tij. . .”³⁶

Mbi rëndësinë e mirënjohjes, lexojmë:

“Dije se Unë kam fryrë mbi ty të gjitha aromat e shenjtërisë, të kam reveluar ty tërësisht fjalën Time, kam përsosur përmes teje bujarinë Time dhe kam

dëshiruar për ty atë që kam dëshiruar për veten Time. Ji pra i kënaqur me pëlqimin Tim dhe ji mirënjohës ndaj Meje.”³⁷

“Perëndia le të jetë i mjaftueshëm për ty. Bisedo në mënyrë intime me Shpirtin e Tij, dhe ji ndër ata që janë mirënjohës.”³⁸

“Prandaj i ji mirënjohës Perëndisë, që të ka dhënë fuqi të ndihmosh Kauzën e Tij, që i ka bërë lulet e dijes e të të kuptuarit të çelin në kopshtin e zemrës sate. Kështu mirësia e Tij të ka rrethuar ty dhe ka rrethuar tërë krijimin.”³⁹

“E vërteta është që Perëndia e ka paisur njeriun me virtyte, fuqi dhe aftësi ideale nga të cilat natyra është plotësisht e privuar dhe përmes të cilave njeriu është i lartësuar, i dalluar dhe superior. Ne duhet të falenderojmë Perëndinë për këto dhurime, për këto fuqi që Ai na ka dhënë, për këtë kurorë, të cilën Ai e ka vendosur mbi kokat tona.”⁴⁰

Citatet e më poshtme na flasin për faljen:

“Ai duhet ta falë mëkatarin dhe kurrë të mos e përçmojë gjendjen e tij të dërrmuar, sepse askush nuk e di sesi do të jetë fundi i vet.”⁴¹

“Thelbi më i brendshëm i të gjitha gjërave u shpall atyre dëshminë: “Çdo falje rrjedh në këtë Ditë nga Perëndia, nga Ai me të Cilin askush nuk mund të krahasohet, me të Cilin askush nuk mund të shoqërohet, nga Mbrojtësi Sovran i të gjithë njerëzve dhe Fshirësi i mëkateve të tyre!”⁴²

“Prandaj, mos shihni të metat e askujt; shihni me syrin e faljes. Syri i papërsosur kap papërsosuritë. Syri që i mbulon gabimet sheh drejt Krijuesit të shpirtave.”⁴³

“Le të mos ofendohet zemra juaj nga askush. Nëse dikush bën një gabim dhe ju ofendon, ju duhet menjëherë ta falni atë.”⁴⁴

Dhe këto ekstrakte përshkruajnë standardin e ndershmërisë për të cilin ne aspirojmë:

“Thuaj: Ndershmëria, virtyti, urtia dhe karakteri plot mirësi ndihmojnë për lartësimin e njeriut, ndërsa pandershmëria, mashtrimi, injoranca e hipokrizia çojnë në poshtërimin e tij.”⁴⁵

“O ju miq të Perëndisë në qytetet e Tij dhe të dashurit e Tij në tokat e Tij! Ky i pafajshëm ju urdhëron për ndershmëri dhe devotshmëri. I bekuar qyteti që shkëlqen nga drita e tyre. Përmes tyre njeriu është lartësuar dhe dera e sigurisë është hapur përpara fytyrës së të gjithë krijimit. I lumtur është njeriu që kapet fort tek ato dhe dallon virtytin e tyre dhe mjerë ai që mohon pozitën e tyre.”⁴⁶

“Besueshmëria, urtia dhe ndershmëria janë, me të vërtetë, stolitë më të bukura të Perëndisë për krijesat e Tij. Këto veshje të hijshme janë një rrobë e përshtatshme për secilin. Lum ata që kuptojnë, dhe është mirë për ata që fitojnë virtyte të tilla.”⁴⁷

Përpikuni të mësoni përmendësh të paktën një pasazh nga secili prej grupeve të mësipërme.

SEKSIONI 12

Tani le të shohim se si tregimet në këto katër mësimë do t'u ofrojnë nxënësve tuaj të kuptojnë cilësitë shpirtërore të mësipërme.

Tregimi në Mësimin 9 përshkruan një incident që ndodhi kur ‘Abdu’l-Bahá’í u takua me disa vizitorë të pasur; do të ilustrojë për fëmijët përulësinë e Tij të plotë. Që ‘Abdu’l-Bahá-i nuk donte të trajtohej me madhështi dhe spektakël është një ide qendrore. Në çfarë mënyre demonstroi kjo përunjësinë e Tij? Sigurisht, forma e veçantë e spektaklit—tasi, uji, dhe peshqiri i parfumuar—janë vetëm detaje interesante dhe nuk duhet të na shkëpusin vëmendjen prej temës qendrore kur ju tregoni historinë. Është përfundimi që duhet theksuar. Si do ta zgjerojë kjo më tej të kuptuarin e fëmijëve për përunjësinë e ‘Abdu’l-Bahá’it dhe dëshirën e Tij për t’u shërbyer të tjerëve?

Tema e Mësimi 10 është mirënjohja, dhe fëmijët do të dëgjojnë një histori rreth një zonje e cila viziton 'Abdu'l-Bahá-in dhe fillon të ndajë me Të të gjitha problemet dhe hallet e saj. Më vonë 'Abdu'l Bahá'í e prezanton atë me Mirzá Haydar-Alí-un, i cili, megjithëse ka provuar vështirësi të mëdha në jetë, asnjëherë nuk pushon së qenuri mirënjohës për të gjitha bekimet që ai ka marrë prej Perëndisë. Kur tregoni historinë, ju do të doni që të bëhet e qartë për nxënësit tuaj që 'Abdu'l-Bahá'í nuk ja prezantoi Mirzá Haydar-Alí-un zonjës thjesht rastësisht. Çfarë mendoni ju se mësoi zonja nga takimi i saj me të? Si përpiqet kjo histori që ta përcjellë këtë mësim?

Falja është tema e mësimi 11, dhe ju do t'u tregoni nxënësve tuaj një histori rreth 'Abdu'l Bahá'it e cila tregon efektin e faljes te ata që ne falim. Ka shumë detaje në histori që do t'ju duhet t'i tregoni qartë nëse fëmijët do të ndjekin sekuencën e ideve. Ajo përfshin një pushtetar në 'Akká i cili niset t'i bëjë shumë keq 'Abdu'l-Bahá'it dhe shokëve të Tij në atë qytet. Në atë histori 'Abdu'l Bahá'í jo vetëm e fal pushtetarin për veprimet e tij; Ai e trajton me dashamirësi guvernatorin, i cili humbet gjithçka dhe e ndihmon në orën e fatkeqësisë. Atë që duhet të shpresoni që fëmijët të kuptojnë nga historia është që falja, siç tregohet nga 'Abdu'l-Bahá-i, shkon përtej mosmbajtjes së ndjenjave të këqija ndaj atyre që na bëjnë keq. Si do ta dini nëse ata e kanë kuptuar këtë ide?

Në historinë e mësimi 12, fëmijët do të shohin sesi 'Abdu'l Bahá'í i përgjigjet një shoferi i cili kërkon një çmim jo të drejtë për një udhëtim me karrocë. Megjithëse ishte thelbi i mirësisë dhe mirësjelljes, 'Abdu'l-Bahá-i kurrë nuk i lejoi njerëzit të sillleshin në mënyrë të pandershme ose me mashtrimi ndaj Tij ose ndaj të tjerëve. Çfarë mendoni se mësoi shoferi nga reagimi i 'Abdu'l-Bahá-it? Si do t'i ndihmoni fëmijët të kuptojnë se ajo që ne humbasim në të vërtetë duke qënë të pandershëm është shumë më e madhe sesa ndonjë gjë materiale, si si bakshishi i madh që humbi shoferi?

SEKSIONI 13

Pasi të keni praktikuar aktivitetet në Mësimet 9 deri në 12 me miqtë tuaj pjesëmarrës, ju mund të kaloni tek katër të tjerat. Është sugjeruar që, për mësimet 13 deri në 16, ju ta hapni çdo orë mësimore duke recituar lutjen e më poshtme përmendësh:

“O Zoti im mëshirues! Ky është një zymbyl i cili është rritur në kopshtin e mirëdashjes Sate dhe një degë e cila është shfaqur në pemishte e dijes së vërtetë. Bëj që ajo, O Zot i bujarisë, të rifreskohet vazhdimisht dhe në çdo kohë përmes fladeve të Tua gjallëruese dhe bëje atë të blerojë, e freskët dhe e lulëzuar përmes shirave të reve të favorit Tënd, O Ti Zot i mirë!

“Me të vërtetë Ti je i Gjithëlavdëruari.”⁴⁸

Më poshtë është lutja, që nxënësit tuaj do të mësojnë ta thonë përmendësh në Mësimet 13 deri në 16. Për t’i ndihmuar ata të fitojnë një të kuptuar për domethënien e saj, ju duhet të identifikoni çdo fjalë apo shprehje që do të jetë e re apo jo e njohur për nxënësit tuaj dhe formoni fjali të duhura për t’ua shpjeguar atyre. Sigurisht ata do të kapin me lehtësi imazhin në lutje, i cili do të rikumbojë me atë që ju do të jeni duke recituar përmendësh në këto mësimet.

“O Zot! Mbille këtë fidan të njomë në kopshtin e bujarive të Tua të shumëfishta, ujite atë prej burimeve të dashamirësisë Sate të përzemërt dhe bëje që ai mund të rritet në një bimë të mirë përmes derdhjeve të favorit dhe hirit Tënd.

“Ju jeni i Fuqishëm dhe i Pushtetshmi.”⁴⁹

SEKSIONI 14

Shkruani më poshtë cilësitë që janë trajtuar në Mësimet 13 deri në 16, pasi ju ta keni lexuar secilën në mënyrën e zakonshme me miqtë tuaj pjesëmarrës.

Mësimi 13: _____

Mësimi 14: _____

Mësimi 15: _____

Mësimi 16: _____

Citatet e më poshtme do t'ju ofrojnë mundësinë për të reflektuar më tej mbi cilësitë shpirtërore të diskutuara në këto mësimet, siç ju e keni bërë më parë.

Mbi rëndësinë e të treguarit nga ana jonë dhembshuri, ne lexojmë:

“Rrezatoni me dritat e dhembshurisë në mënyrë që zemrat të mund të pastrohen dhe të dëliren dhe të mund të marrin një pjesë dhe një racion prej konfirmimeve të Tua.”⁵⁰

“Jini të dhembshur, në mënyrë që veprimet tuaja të shkëlqejnë si drita që buron nga llampa.”⁵¹

“Ju jeni frytet e një peme dhe fletët e një dege; jini të dhembshur e të dashur me gjithë gjininë njerëzore.”⁵²

“Tani ata që duan Perëndinë duhet të ngrihen për të përmbushur këto mësimet të Tij: le të jenë ata etër të mirë për bijtë e racës njerëzore, vëllezër të dhembshur ndaj të rinjve, pasardhës vetëmohues ndaj atyre që i kanë përkulur vitet.”⁵³

Rreth vetisë së shkëputjes, ne jemi të këshilluar si vijon:

“Shkëputuni nga gjithçka tjetër veç Meje, dhe kthejini fytyrat tuaja nga fytyra Ime, sepse për ju kjo është më mirë sesa gjërat që zotëroni.”⁵⁴

“Mos u kënaqni me gjërat e kësaj bote e me zbulimet e kota të saj, as mos i mbështetni shpresat tuaja në to. Mbështeteni besimin tuaj në të kujtuarit e Perëndisë, Më të Lartit, Më të Madhit.”⁵⁵

“Thelbi i shkëputjes është për njeriun ta kthejë fytyrën ndaj oborreve të Zotit, të arrijë në Praninë e Tij, të sodisë Fytyrën e Tij dhe të qëndrojë si dëshmitar para Tij.”⁵⁶

“Shkëputja është si dielli; në cilëndo zemër që ajo shkëlqen ajo fik zjarrin e lakmisë dhe të egos. Ai, shikimi i të cilit ndriçohet me dritën e të kuptuarit, me siguri do ta shkëpusi veten nga bota dhe kotësitë e kësaj.... Mos lejoni që bota dhe poshtërsia e saj t’ju hidhëroni. Lum ai që pasuritë nuk e mbushin me lavdi të kotë, as varfëria me pikëllim.”⁵⁷

Pasazhet e mëposhtme na flasin për cilësinë e të qenurit i kënaqur:

“O Biri i Njeriut! Edhe sikur të nxitoje përmes pafundësinë së hapësirës dhe të përshkoje gjerësinë e qiejve, ti përsëri nuk do të gjeje prehje veçse në nënshtrimin ndaj urdhërit Tonë dhe në përunjësinë para Fytyrës Sonë.”⁵⁸

“O kuintesencë e pasionit! Flak tutje çdo lakmi dhe kërko të jesh i kënaqur; sepse lakmitari gjithmonë është privuar, dhe i kënaquri gjithmonë ka qenë i dashur e i lavdëruar.”⁵⁹

“Shkel, për këtë arsye, shtegun e pranimit dhe të dorëheqjes. Mos i lejo vështirësitë ta trishtojnë zemrën tënde, as mos e vendos shpresën tek ndonjë nga dhuratat e botës. Ji i lumtur dhe i kënaqur me çfarëdo që Perëndia ka dëshiruar, në mënyrë që zemra jote dhe shpirti yt të mund të gjejnë qetësinë dhe që qenia e ndërgjegjja jote e brendshme të mund të përjetojnë gëzim të vërtetë.”⁶⁰

Ekstraktet e më poshtme ndriçojnë të kuptuarit tonë për mirësinë:

“Ne duam t’ju shohim në çdo kohë të bashkoheni në dashuri e harmoni brenda parajsës së pëlqimit Tim dhe të përhapni me veprimet tuaja aromat e miqësisë e të unitetit, të dashamirësisë e të shoqërisë.”⁶¹

“Jini me të vërtetë të dashur e jo për t’u dukur. Secili nga të dashurit e Perëndisë le ta përqendrojë vëmendjen në këtë: të jetë mëshira e Zotit për njeriun, të jetë hiri i Zotit. Le t’i bëjë ai një të mirë çdo personi që ndesh në udhë dhe të jetë i dobishëm për të.”⁶²

“... pse duhet të jenë njerëzit të padrejtë dhe të pasjellshëm me njëri-tjetrin, duke treguar atë që është në kundërshtim me Perëndinë? Meqë Ai na do, pse duhet të ushqejmë armiqësi dhe urrejtje? Nëse Perëndia nuk i donte të gjithë, Ai nuk do të kishte krijuar, trajnuar dhe siguruar për të gjithë. Dashamirësia është politika hyjnore.”⁶³

“Mos ji i kënaqur me shprehjen e miqësisë vetëm me fjalë; le të digjet zemra jote me dashamirësi të përzemërt për të gjithë ata që mund të ndeshësh në rrugën tënde.”⁶⁴

Përpiku të mësoni përmendësh të paktën një pasazh prej secilit prej grupeve më sipër.

SEKSIONI 15

Pasi e keni thelluar të kuptuarin tuaj rreth vetive shpirtërore të trajtuara në Mësinet 13 deri në 16, rilexoni katër historitë dhe diskutoni pyetjet më poshtë me grupin tuaj.

Tema e mësimi 13 është dhembshuria, dhe historia që do të tregoni përfshin një grua e cila iu refuzua takimi me ‘Abdu’l Bahá’-in kur ajo kishte trokitur duke shpresuar se do ta takonte Atë. Cila pjesë e historisë ilustron dhembshurinë e Tij ndaj gruas? Cilat detaje do t’i ndihmojnë fëmijët të ndjekin historinë dhe ta kuptojnë që një zemër e dhembshur, ndërkohë që merakoset për të gjithë njëllot, është veçanërisht e ndjeshme ndaj atyre të cilët janë në vështirësi, në gjendje të dëshpëruar, apo në pikëllim?

Mësimi 14 përqendrohet tek cilësitë shpirtërore të shkëputjes. Historia përfshin dy shokë të cilët vendosin të shkojnë në një udhëtim në Tokën e Shenjtë, njëri i cili është i pasur dhe tjetri që është më pak i pasur. Sigurisht, të fitosh të kuptuarin për cilësinë e shkëputjes, fëmijët duhet të kuptojnë se udhëtimi për në Tokën e Shenjtë është simbolika e afrimit me pranë Perëndisë. Ajo që ju do të dëshironi që fëmijët të kuptojnë është që shkëputja nuk varet sesa pak apo shumë ne zotërojmë, por nëse ne i lejojmë zotërimet tona të na pengojnë nga afrimi me Perëndinë. Si do të ndihmojë historia në nxitjen e këtij kuptimi?

Historia në Mësimin 15 do të sigurojë për fëmijët të kuptuarin rreth vetisë së të qenurit i kënaqur, e cila është tema kryesore. ‘Abdu’l Bahá’i u tregon miqve të tij se Ai ishte i lumtur kur ishte i burgosur në qytetin fortesë të ‘Akká-s sepse Ai i kalonte ato ditë në shtegun e shërbimit. Si do të ndikojë kjo fjali të kuptuarin e fëmijëve rreth të qenurit i kënaqur? Si do ta kuptojnë ata që megjithëse i burgosur fizikisht, shpirti i ‘Abdu’l Bahá’-it nuk mund të mbyllej asnjëherë?

Kur të tregoni historinë në Mësimin 16, e cila përfshin një njeri në ‘Akká i cili ishte mbushur prej urrejtjes dhe inatit, do ishte nevoja të theksoni detaje të caktuara; përndryshe fëmijët mund të humbasin sesi ajo lidhet me temën kryesore të mirësjelljes. Cilat janë këto detaje? Cilin mësim i jep ‘Abdu’l Bahá’i burrit i cili ishte mbërthyer pas inatit dhe urrejtjes së vetë për kaq shumë kohë?

SEKSIONI 16

Shpresohet që analizimi juaj i Mësimin 13 deri në 16 të ketë qenë i frutshëm dhe që ju dhe miqtë pjesëmarrës ta keni shijuar praktikimin e elementeve të ndryshëm së bashku. Për sa u takon Mësimeve 17 deri në 20, ju mund të recitonit lutjen e më poshtme përmendësh në fillim të çdo ore mësimore:

“O Perëndia im! O Perëndia im! Ky shërbëtor i Yt ka nxituar drejt Teje, duke u endur plot pasion në shkretëtirën e dashurisë Sate, duke ecur në shtegun e shërbimit Tënd, duke pritur favorin e Tua, duke u mbështetur në bujarinë Tënde, duke i varur shpresat në mbretërinë Tënde, dhe i dehur nga vera e dhuratës Sate. O Perëndia im! Shtojë afshin e mallit të tij për Ty, ngulmimin e tij në thurjen e lavdeve për Ty dhe zjarrin e dashurisë së tij për Ty.

“Me të vërtetë, Ti je Bujariploti, Zoti i hirit të pakufishëm. Nuk ka Perëndi tjetër veç Teje, Falësit, të Mëshirshmit.”⁶⁵

Në këto mësimet, fëmijët do të përqendrohen tek të mësuarit sesi të recitojnë lutjen më poshtë përmendësh dhe ju duhet të mbani shënim, siç keni bërë me të tjerat, si do të siguroheni që ata të kuptojnë pak fjalët që mësojnë përmendësh. Kjo lutje është disi më e gjatë sesa ato të mëparshmet dhe nëse fëmijëve u duket ajo, apo ndonjë tjetër, sfiduese për ta mësuar përmendësh në katër mësimet e caktuara, ju duhet të bëni çfarëdo rregullimesh të cilat i gjykoni të nevojshme.

“Emri Yt është shërimi im, O Perëndia im, dhe kujtimi Yt është ilaçi im. Afërsia ndaj Teje është shpresa ime dhe dashuria për Ty është bashkudhëtarja ime. Mëshira Jote për mua është shërimi im dhe mbështetja ime në këtë botë e në botën që do të vijë. Ti, me të vërtetë, je Bujariploti, i Gjithëdijshmi, Urtiploti.”⁶⁶

SEKSIONI 17

Për të filluar me përsëritjen tuaj të Mësimeve 17 deri në 20, lexojini ato njëra pas tjetrës në mënyrën e zakonshme dhe shënoni cilësitë shpirtërore që do të jeni duke i eksploruar në to me fëmijët.

Mësimi 17: _____

Mësimi 18: _____

Mësimi 19: _____

Mësimi 20: _____

Më poshtë ka disa citate të cilat do t’u ndihmojnë ju dhe miqtë tuaj pjesëmarrës të kuptoni brendësinë e domethënies së vetive të mësipërme. Mbani mend që t’i diskutoni ato jo vetëm nga këndvështrimi i jetës së individit; ju duhet të mendoni gjithashtu rreth asaj se çfarë domethënie kanë ato për një mësues fëmijësh siç jeni ju vetë.

Rreth vetisë së guximit, ne jemi të këshilluar që:

“Përpiqu me të gjitha forcat për ta kthyer tërësisht fytyrën drejt Mbretërisë, që të fitosh kurajo të brendshme e fuqi ideale.”⁶⁷

“Qofshi ju burime ngushëlluese për të lënduarit në zemër. Qofshi ju strehë për endacakun. Qofshi ju burim kurajoje për të frikësuarin. Kështu, qëndroftë lart

flamuri i lumturisë së njerëzimit në qendër të botës dhe u shpalostë bajraku i marrëveshjes univesale përmes favorit dhe ndihmës së Perëndisë. ”⁶⁸

Lidhur me rëndësinë e shpresës, lexojmë:

“Mbështete gjithë shpresën te Perëndia dhe mbahu fort pas mëshirës së Tij që kurrë nuk mungon. Kush tjetër, veç Tij, mund të begatojë të këputurin dhe të shpëtojë të rrëzuarin nga rënia?”⁶⁹

“O Formë e Lëvizshme Pluhuri! Unë dëshiroj bashkim me ty, por ti nuk ke pasur besim te Unë. Shpata e rebelimit tënd e ka rrëzuar pemën e shpresës sate. Në çdo kohë Unë jam pranë teje, por ti je gjithnjë e më larg prej Meje. Lavdi të pavdekshme kam zgjedhur Unë për ty, por turp të pamasë ke zgjedhur ti për veten tënde. Sa nuk është vonë, kthehu dhe mos e humb shansin tënd.”⁷⁰

“Njeriu është kurdoherë i zhytur në një det bekimesh të Perëndisë. Prandaj mos e humb shpresën në çfarëdo rrethanash, përkundrazi qëndro e patundur në shpresën tënde.”⁷¹

“Në qoftë se zemra largohet nga të mirat që ofron Perëndia, si mund të shpresojë ajo për lumturi? Në qoftë se ajo nuk e mbështet shpresën dhe besimin në Mëshirën e Perëndisë, ku mund ta mbështesë atë? Oh, mbështeteni besimin te Perëndia! sepse Bujaria e Tij është e pasosur, dhe te Bekimet e Tij, sepse ato janë të lavdishme.”⁷²

Dhe në lidhje me besueshmërinë, Shkrimet na tregojnë që:

“O njerëz! Veshja më e mirë në sytë e Perëndisë në ditën e sotme është besueshmëria. Çdo bujari e nder do të jetë pjesa që i takon shpirtit të stolisur me më të madhin e zbukurimeve.”⁷³

“Besueshmëria është si një fortesë për qytetin e njerëzimit dhe si sytë për tempullin njerëzor. Kushdo që mbetet i privuar prej saj llogaritet, para Fronit të Tij, si njeri pa shikim.”⁷⁴

“Jini shfaqje besueshmërie të Perëndisë në çdo vend. Ju duhet ta pasqyroni këtë cilësi në mënyrë aq të përsosur, saqë edhe po të jeni duke udhëtuar përmes qytetesh të shtruara me flori, shikimi juaj të mos joshet për asnjë çast nga magjepsja e tij.”⁷⁵

Dhe këto fjalë na tregojnë për ndezjen e zemrës:

“O Miq! Ju duhet të jeni kaq të ndritshëm me zjarrin e dashurisë së Perëndisë saqë nxehtësia prej saj të mund të shfaqet në të gjitha venat tuaja, gjymtyrët tuaj dhe pjesët e tjera të trupit tuaj, dhe njerëzit e botës të mund të ndizen nga kjo nxehtësi dhe të kthehen nga horizonti i të Shumëdashurit!”⁷⁶

“Le të shkrepitijë shpirti yt nga flakët e zjarrit të pashuar që digjet mu në zemër të botës, në mënyrë të tillë që ujërat e gjithësisë të jenë të pafuqishme ta ftohin zjarminë e Tij.”⁷⁷

“Digju me ndriçim me flakën e këtij zjarri të pavdekshëm të cilin i Githëmëshirshmi e ka ndezur në zemrën më intime të krijimit, që përmes teje nxehtësia e dashurisë së Tij të mund të ndizet brenda zemrave të të zgjedhurve të Tij. Ndiq shtegun Tim dhe ngazëlleji zemrat e njerëzve përmes kujtimit Tim, të Gjithëfuqishmit, më të Lartësuarit.”⁷⁸

“Ndize zjarrin e dashurisë dhe vëru zjarrin të gjitha gjërave; pastaj vendose këmbën tënde në tokën e të dashuruarve.”⁷⁹

Përpiquni të mësoni përmendësh të paktën një pasazh nga secili prej grupeve të mësipërme.

SEKSIONI 18

Tani le t'u kthehemi historive në Mësimet 17 deri në 20. Pas rileximit të secilës prej tyre, shqyrtoini pyetjet më poshtë me anëtarët e grupit tuaj.

Në Mësimin 17 ju do të tregoni historinë e ‘Alí-Askar-it, i cili, edhe kur u kërcënua prej një zyrtari të korruptuar, nuk mund të bindej të gënjente dhe të mashtronte. Fëmijët e dinë tashmë mirë që gënjeshtër nuk i sjell kënaqësi Perëndisë. Historia do t'i mundësojë ata të shohin sesi bindja ndaj mësimave të Perëndisë është një burim kurajoje, që është tema e mësimi. Cilat pjesë të historisë do t'i ndihmojnë ata që ta bëjnë këtë lidhje? Cilat detaje do të jenë të rëndësishme që ju t'i theksoni kur tregoni ngjarjet nëse fëmijët duhet ta ndjekin historinë dhe e kuptojnë këtë pikë të rëndësishme?

Mësimi 18 rrotullohet rreth vetisë së shpresës dhe ju do t'u tregoni fëmijëve historinë e një burri të shkurajuar, shpresa e të cilit rigjallërohet nga ‘Abdu’l Bahá. Ai e vesh burrin me mirësi dhe i kujton atij se ai është i pasur në Mbretërinë e Perëndisë. Të jesh i pasur në Mbretërinë e Perëndisë nuk do të thotë që ne të kemi pasuri të madhe materiale. Çfarë do të thotë kjo? Si e rrisin fjalët inkurajuese të ‘Abdu’l Bahá’it besimin e burrit tek bujaritë e Perëndisë? Si do t'i ndihmoni fëmijët të njohin se, pa besimin tek Perëndia, është e vështirë të mbetesh me shpresë?

Besueshmëria është tema e Mësimi 19, dhe për ta ilustruar rëndësinë e kësaj vetie ju do t'u tregoni nxënësve tuaj historinë e Muhammad-Takí-ut, të cilit ju besua nga ‘Abdu’l-Bahá’i detyra e marrjes dhe dërgimit të postës në Tokën e Shenjtë. Ka shumë detaje që do t'ju duhet t'i mbani në mendje kur tregoni historinë në mënyrë që fëmijët të mos e humbasin idenë kryesore. Cilat janë ato? Kur të përshkruani Muhammad-Takí-un, ju do të përdorni fjalët i “besueshëm” dhe “tek i cili mund të mbështetesh”. A mendoni se është e mundur të mos jesh i kujdesshëm dhe të jesh i besueshëm në të njëjtën kohë?

Figura e Thomas Breakwell-it është në qendër të historisë në mësimin 20, i cili lidhet me ndezjen e zemrës. Metafora e një qiri të ndezur, e një flake të kuqe, e një zjarri bubulak përdoret shpesh në Shkrime për të na ndihmuar ne të kuptojmë atë cilësi të ndezjes - intensiteti i dashurisë që ne kemi në zemrat tona për Perëndinë. Ju duhet të keni besimin se, përmes kësaj metafore, nxënësit tuaj do të marrin një të kuptuar të asaj se çfarë do të thotë të ndezësh. Mundësia për të menduar abstrakt egziston tek fëmijët që nga mosha e njomë dhe zhvillohet me kapacitetin e tyre të gjuhës. Duke pasur këto mendime në mendje, identifikoni cilat pjesë të historisë tregojnë sesi Thomas Breakwell ishte ndezur me zjarrin e dashurisë së Perëndisë. Cilat janë disa prej detajeve që e bëjnë historinë tërheqëse?

SEKSIONI 19

Supozohet që ju dhe miqtë tuaj pjesëmarrës e morët frymëzimin nga praktikimi i elementeve të Mësimeve 17 deri në 20 dhe që ju jeni tani gati të kaloni tek ato katër të fundit në Nivelin 1, Mësimet 21 deri në 24. Ju mund të dëshironi ta recitoni këtë lutje përmendësh në fillim të çdo ore mësimore:

“Krijë tek unë një zemër të kulluar, O Perëndia im, dhe ripërtëri një ndërgjegje të qetë brenda meje, O Shpresa ime! Përmes shpirtit të pushtetit më konfirmo në Kauzën Tënde, O i Shumëdashuri im, dhe me dritën e lavdisë Sate më trego shtegun Tënd, O Ti Qëllimi i dëshirës sime! Përmes pushtetit të fuqisë Sate supreme, më ngrej në qiellin e shenjtërisë Sate, O Burimi i qenies sime, dhe me fladët e përjetësisë Sate më ngazëlle, O Ti Që je Perëndia im! Bëj që meloditë e Tua të përjetshme të më sjellin mua qetësi, O Shoqëruesi im, dhe pasuritë e fytyrës Sate të lashtë të më çlirojnë nga gjithçka veç Teje, O Sundimtari im, dhe lajmet e mira të revelimit të Thelbit Tënd të pavdekshëm të më mbushin me gëzim, O Ti që je më i dukshmi i të dukshmëve dhe më i fshehuri i të fshehurve!”⁸⁰

Më poshtë është lutja finale që fëmijët do ta mësojnë përmendësh në këtë nivel. Megjithatë ata do të kuptojnë menjëherë shumë prej domethënies së saj, ju duhet të vendosni si do të shpjegoni ndonjë fjalë apo frazë që atyre mund t’u duket e re dhe e panjohur.

“O Ti Zot i mirë! Unë jam një fëmijë i vogël, më lartëso duke më pranuar mua në mbretërinë. Unë jam tokësor, më bëj qiellor; unë jam i botës së poshtme, bëj që

unë t'i përkas mbretërisë atje lart; jam i zymtë, lejo që të bëhem rrezëllitës; jam material, më bëj shpirtëror dhe lejo që unë të shfaq bujaritë e Tua të pafund.

“Ti je i Fuqishmi, Dashuriploti.”⁸¹

SEKSIONI 20

Lexoni katër mësimet e fundit që ju do të jeni duke dhënë mësim në Nivelin 1, duke u kushtuar vëmendje të veçantë, si gjithmonë, ideve që ju do të ndani me nxënësit tuaj për të prezantuar citatet që ata do t'i mësojnë përmendësh. Shkruani cilësinë në të cilën përqendrohet çdo mësim.

Mësimi 21: _____

Mësimi 22: _____

Mësimi 23: _____

Mësimi 24: _____

Citatet që pasojnë do të sigurojnë për ju dhe anëtarët e tjerë të grupit tuaj mundësinë për të reflektuar së bashku mbi cilësitë shpirtërore të trajtuara në këto mësimet, ashtu siç keni bërë për ato të mëparshmet.

Mbi domethënien e rrezatimit apo ndriçimit, Shkrimet na tregojnë se:

“O flakë e dashurisë së Perëndisë! Rrezja duhet të derdhi dritë dhe dielli duhet të ngrihet; hëna e plotë duhet të shkëlqejë dhe ylli të vetëtijë. Derisa ti je një rreze, lutju me përgjërëm Zotit të të mundësujë të japësh dritë dhe ndriçim të mendjes, të ndritësh horizontet dhe të konsumosh botën me zjarrin e dashurisë së Perëndisë.”⁸²

“Jetoni me njëri-tjetrin, o njerëz, në rrezatim e gëzim.”⁸³

“Perëndia Dashuriplotë e krijoi njeriun që të rrezatojë dritën Hyjnore dhe të ndriçojë botën me fjalët, veprimet dhe jetën e tij.”⁸⁴

“Shërbimi ndaj njerëzimit është shërbim ndaj Perëndisë. Lëre dashurinë dhe dritën e Mbretërisë të rrezatohet përmes teje derisa të gjithë që vështrojnë tek ti

të ndriçohen nga reflektimi i saj. Jini si yjet, të ndritshme, dhe vezulluese, në lartësinë e pozitës së tyre qiellore.”⁸⁵

Nga këto pasazhe, ne fitojmë njohuri për cilësinë e besnikërisë:

“Lavdia e Perëndisë qëndroftë mbi ju, mbi çdo zemër të qëndrueshme dhe të patundur dhe mbi çdo shpirt konstant dhe besnik.”⁸⁶

“Përcillu shërbëtoreve të të Mëshirshmit mesazhin, që kur një provë bëhet e rëndë ato duhet të qëndrojnë të patundura e besnike në dashurinë e tyre për Bahá’ín. Në dimër vijnë stuhitë dhe fryjnë erëra të mëdha, por pastaj vjen pranvera me tërë bukurinë e saj, që stolis kodrën e fushën me bimët kundërmuese dhe lule taçet e kuqe që t’i ka ënda t’i shohësh.”⁸⁷

“Në këtë ditë, te Pragu i Zotit i pëlqyeshëm është ai që kalon rreth e qark kupën e besnikërisë, që u dhuron madje edhe armiqve të tij margaritarin e bujarisë, që i shtrin dorën e ndihmës edhe shtypësit të tij të rrëzuar; është ai që edhe me kundërshtarët e tij më të egër tregohet mik i dashur.”⁸⁸

Pasazhet më poshtë na tregojnë ne për durimin:

“O Biri i Njeriut! Për çdo gjë ka një shenjë. Shenja e dashurisë është qëndrueshmëria nën urdhërin Tim dhe durimi nën sprovat e Mia.”⁸⁹

“Të bekuar janë ata që durojnë pa u lëkundur, ata që janë të duruar në të këqija e në vështirësi, ata që nuk ankohen për çfarëdo që u ndodh dhe që ecin në shtegun e nënshtrimit.”⁹⁰

“Ji i kënaqur me atë që është urdhëruar nga një dekret i pakthyeshëm, dhe ji nga ata që rezistojnë me durim.”⁹¹

“Është detyrë e cilitdo që e ka kthyer fytyrën ndaj Horizontit Më Sublim të kapet fort pas telit të durimit dhe ta mbështesë shpresën te Perëndia, Ndihma në Rrezik, i Pakushtëzuari.”⁹²

Dhe ne lexojmë sa vijon në lidhje me qëndrueshmërinë:

“Detyra e parë e kryesore e caktuar për njerëzit, pas njohjes së Atij që është e Vërteta e Përrjetshme, është detyra e vendosmërisë në Kauzën e Tij.”⁹³

“Qëndrueshmëria jote në Kauzën e Perëndisë duhet të jetë e tillë që asgjë tokësore, çfarëdo qoftë, të mos të të ndalojë dot të kryesh detyrën tënde.”⁹⁴

“Ec i patundur në dashurinë e Perëndisë, gjithmonë i vendosur në Besimin e Tij, dhe ndihmoje Atë me fuqinë e fjalës sate.”⁹⁵

“Mund të ecim kështu me hapa të vendosur në Shtegun e sigurisë, në mënyrë që fladi që fryn prej livadheve të pëlqimit të Perëndisë të mund të përhapë mbi ne aromat e ëmbla të pranimit hyjnor dhe të na lejojë neve, të vdekshëm e jetëshkurtër siç jemi, të arrijmë në Mbretërinë e lavdisë së përrjetshme.”⁹⁶

“Qofsh ti me besim dhe i qëndrueshëm; shërbimet e tua janë pranuar prej fuqive të qiellit, pasi qëllimet e tua janë të larta, synimet e tua të pastra dhe të denja.”

Përpiquni të mësoni përmendësh të paktën një fragment nga secili prej grupeve të mësipërme.

SEKSIONI 21

Tani le të shohim në katër historitë e fundit që ju do t’u tregoni nxënësve tuaj, me të cilët ju do të keni kaluar kaq shumë orë të mrekullueshme së bashku, duke u përpjekur të

ushqeni tek ata cilësitë shpirtërore për të cilën ata kanë mësuar. Pas rileximit të çdo historie, diskutoni pyetjet më poshtë me grupin tuaj.

Në Mësimin 21, fëmijët do të dëgjojnë rreth një historie për Dorothy Baker kur ajo ishte vajzë e vogël dhe kur ajo e takoi ‘Abdu’l-Bahá’-in për herë të parë. Ata do të shohin sesi, në rrjedhën e historisë, ajo dashurohet me rrezatimin e Tij, gjë që është tema kryesore. Çfarë efekti bën dek Dorothy rrezatimi i ‘Abdu’l-Bahá’-it? Si prisni ju që historia ta rrisë dashurinë e fëmijës për ‘Abdu’l-Bahá’-in?

Tema e mësimit 22 është besnikëria, një cilësi e ilustruar prej historisë së Isfandíyár-it. Cilat pjesë të historisë lidhen më drejtpërdrejt me këtë temë? Çfarë cilësish të tjera shpirtërore tregon Isfandíyár-i të cilat e ndihmojnë atë të mbetet besnik? Cilat detaje jeni i sigurtë për t’i përfshirë në rrëfimin tuaj?

Mësimi 23 përqendrohet tek cilësia e durimit. Në histori Li Xin tregon durim ndërkohë që ai kujdeset për pemën e tij të pjeshkës ndërkohë që ajo kalon në faza të ndryshme të rritjes- nga një farë e vogël në një pemë që në fund mbart fruta. Historia thekson gëzimin e shpërblimit të durimit të ushtruar gjatë një periudhe të gjatë përpjekjeje dhe tregon sesa shpesh, përpara se të shohim frytet e punëve tona, ne duhet të ushtrojmë shumë përpjekje. Pse është e rëndësishme për fëmijët ta shohin cilësinë shpirtërore të durimit në këtë mënyrë? Cilat detaje do të dëshironi t’i keni të qarta në kokë kur tregoni historinë tek nxënësit tuaj?

Në Mësimin 24 ju do t’u tregoni fëmijëve një histori rreth jetës së Bahíyyih Khánum, motra e ‘Abdu’l-Bahá’-it. Do të demonstrojë tek ata sesi Bahíyyih Khánum shfaqti qëndrueshmëri përballë fatkeqësive. Por ju do të dëshironi gjithashtu që ata të marrin me vete idenë që qëndrueshmëria në dashurinë e Perëndisë përfshin më shumë sesa kapërcimi i një

krize apo vështirësie specifike. Si do t'u japë fëmijëve historia e jetës së saj një paraqitje të shkurtër të forcës dhe qëndrueshmërisë që kërkon vendosmëria në Kauzën e Perëndisë?

SEKSIONI 22

Në këtë njësi, ju keni menduar rreth mënyrës sesi cilësitë shpirtërore që ju do të jeni duke eksploruar me fëmijët në nivelin e parë dhe i keni praktikuar duke i zbatuar elementet e ndryshëm të njëzet e katër mësimëve, ju do të jeni duke i mësuar ata me shpresën se jeni duke kontribuar në zhvillimin e karaktereve të tyre. Merrni një moment edhe mendoni për të gjitha cilësitë shpirtërore që ju do të keni mundësinë e dhuruar nga Perëndia që të ndihmoni nxënësit tuaj t'i zhvillojnë në Nivelin 1. Duket e përshtatshme që, midis tyre, qëndrueshmëria në dashurinë e Perëndisë është tema me të cilën ata do t'u japin fund mësimëve të tyre, ashtu siç do të jetë e rëndësishme për ta të fillojnë, siç diskutohet më herët, duke u përqendruar tek pastërtia e zemrës. Ndërkohë që ju filloni të ecni në këtë shteg, ju duhet të reflektoni shpesh sesi qëndrueshmëria në dashurinë e Tij do t'i ndihmojë nxënësit nën kujdesin tuaj të këmbëngulin në përpjekjet e tyre për të shfaqur të gjitha cilësitë e fshehura si xhevahirë tek ata.

24 Mësime për Fëmijë

MËSIMI 1

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Në mënyrë që të kemi bekimin Hyjnor dhe të krijojmë një atmosferë shpirtërore, filloni orën e mësimi me një lutje që ju e dini përmendësh, siç është ajo e sugjeruar në Seksionin 2. Pastaj mund t'i pyesni fëmijët nëse ndonjëri prej tyre e di një lutje përmendësh që ata mund ta recitojnë për klasën. Më pas, ata do të mësojnë përmendësh lutjen më poshtë. Për t'i ndihmuar ata të kuptojnë rëndësinë e tij, identifikoni çdo fjalë që mendoni se mund të ketë nevojë të shpjegohet me shembuj konkretë. Pritet që shumë nga fëmijët do ta mësojnë këtë lehtë, por ju duhet ta rishikoni atë me ta në fillim të tre orëve të ardhshme të klasës kështu që, nga Mësimi 5 kur ata fillojnë të mësojnë një lutje të re, kjo është gdhendur në zemrat dhe mendjet e tyre.

“Ai është Perëndia! O Perëndi, Perëndia im! Më dhuro një zemër të dëlirë, si një margaritar.”⁹⁸

Meqenëse lutja që fëmijët do të mësojnë përmendësh në këto mësim të para është e shkurtër, ju do të keni disa mundësi për të diskutuar me ta disa nga idetë e përmendura në Seksionin 2 rreth nderimit dhe natyrës së lutjes.

B. Këngë

Pas periudhës kushtuar lutjeve, fëmijët mund të mësojnë të këndojnë këngën e më poshtme, e cila vë në muzikë citatin që do të mësojnë përmendësh më vonë lidhur me temën e mësimi, pastërtinë e zemrës. Meqenëse disa nga fjalët mund të jenë të vështira për fëmijët, ju mund t'i ndihmoni ata të mësojnë të këndojnë katër rreshtat e parë, ndërsa ju vazhdoni me pjesën tjetër.

Këshilla ime e parë

Am C Dm E

O Bir i Shpirtit! Këshilla ime e parë është kjo:

Am C Dm E

O Bir i Shpirtit! Këshilla ime e parë është kjo:

C G F G

Zotëro një zemër të dëlirë, të dashur e rrëzëlluese

C G F G C

Zotëro një zemër të dëlirë, të dashur e rrëzëlluese

Am G Am G C G Am

Që yti të jetë një sovranitet i lashtë, i pavdekshëm e i përjetshëm.

Am G Am G C G Am

Që yti të jetë një sovranitet i lashtë, i pavdekshëm e i përjetshëm.

(vazhdon në faqen tjetër)

Mësimi i klasave për fëmijë, Klasa 1 – 77

Zemër e dëlirë

1. Cathy u nevrikos dhe i bërtiti Agotit. Agot u mërzit, por e fali shpejt Cathyin. Agot ka një *zemër të dëlirë*.
2. Gustavo i pëlqen t'u japë biskota të gjithë fëmijëve, madje edhe Jorgeit, i cili nuk ndan asgjë me të tjerët. Gustavo ka një *zemër të dëlirë*.

Zemër e dashur

1. Kur prindërit e saj ftojnë miq në shtëpinë e tyre, Ming Ling me kënaqësi u shërben atyre ushqim. Ming Ling zotëron një *zemër të dashur*.
2. Z. Robertson është shumë i vjetër. Jimmy e ndihmon atë të çojë në pazar frutat e mbledhura. Jimmy zotëron një *zemër të dashur*.

Zemër rrëzëlluese

1. Kur ndjehem i mërziur, nëna ime më merr me të mirë e më bën të lumtur. Nëna ime zotëron një *zemër rrëzëlluese*.
2. Obuya u sëmur dhe i duhej ta kalonte gjithë kohën në shtrat. Ai tha shumë lutje, nuk u trishtua dhe vazhdoi të shfaqte lumturi. Obuya zotëron një *zemër rrëzëlluese*.

D. Historia

Pasi fëmijët të kenë mësuar citatin atëherë mund t'u tregoni historinë më poshtë rreth 'Abdu'l-Bahá e cila do t'i japë një shembull mbi rëndësinë e të paturit zemër rrëzëlluese. Mos harroni se, nëse disa nga fëmijët në klasën tuaj nuk janë të njohur me 'Abdu'l-Bahá-in, ju duhet të jeni të përgatitur të thoni disa fjalë për Të para se të filloni.

'Abdu'l-Bahá-i gjithmonë mund të tregonte çfarë kishte në zemër një njeri dhe i donte shumë ata njerëz që kishin zemër të dëlirë e rrëzëlluese. Ishte një zonjë që pati nderin e madh të ishte mysafire e 'Abdu'l-Bahá-it për darkë. Ndërsa ajo dëgjonte fjalët e Tij të mençura, pa para saj një gotë uji dhe mendoj, "Ah! Sikur 'Abdu'l-Bahá-i ta merrte zemrën time e ta zbraste nga çdo dëshirë tokësore dhe pastaj ta mbushte përsëri me dashuri e kuptim hyjnor, siç do të bënit ju me këtë gotë uji."

Ky mendim përshkoi me shpejtësi mendjen e saj, dhe ajo nuk tha asgjë, por shpejt ndodhi diçka që i dha të kuptonte se 'Abdu'l-Bahá-i e dinte se çfarë po mendonte ajo. Ndërsa ishte në mes të bisedës së Tij, Ai ndali dhe thirri një shërbëtor të cilit i tha disa fjalë me zë të ulët. Shërbëtori qetësisht shkoi pranë tryezës së zonjës, e mori gotën e saj, e zbrasi dhe e vuri përsëri para saj.

Pak më vonë 'Abdu'l-Bahá-i, ndërsa vazhdonte bisedën, mori nga tryeza një brokë dhe në mënyrën më të natyrshme, me ngadalë e mbushi përsëri gotën e zonjës. Askush nuk e vuri re çfarë ndodhi, por zonja e dinte që 'Abdu'l-Bahá-i po i përgjigjej

dëshirës së zemrës së saj. Ajo u mbush me gëzim. Tani ajo e dinte se mendjet dhe zemrat ishin si libra të hapur për 'Abdu'l-Bahá-in, i Cili i lexonte ato me shumë dashuri e ngrohtësi.

E. Lojë: "Ndarja"

Për aktivitetin tjetër, vendosni një gomë makine në tokë dhe më pas kërkoni nga fëmijët të shohin se sa prej tyre mund të qëndrojnë në të në të njëjtën kohë. Nëse një gomë nuk është e disponueshme, mund të vendosni një peshqir, ose ndonjë objekt të ngjashëm, në tokë. Çfarëdo objekti që zgjidhni, duhet të jetë mjaft i vogël për ta bërë lojën një sfidë për numrin e fëmijëve në klasë.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 1

Pas lojës, ju mund t'i mblidhni fëmijët së bashku dhe t'u jepni secilit një kopje të Vizatimit 1 për t'u ngjyrosur, duke shpjeguar se citati që ata kanë mësuar përmendësh është në fund të faqes dhe duke thënë disa fjalë që keni përgatitur paraprakisht se si imazhi lidhet me temën e mësimit.

G. Lutjet përmbyllëse

Për të mbyllur klasën, dy ose tre fëmijëve mund t'u kërkohet të lexojnë një lutje që e dinë ose citatin që ata kanë mësuar të thonë nga kujtesa. Pastaj mund të bëni një lutje përfundimtare.

MËSIMI 2

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Sugjerohet që ta hapni këtë dhe dy klasat e ardhshme me lutjen që keni lexuar në fillim të Mësimit 1. Ju pastaj mund t'i kërkoni disa prej fëmijëve, të zgjedhur paraprakisht, secilit të thotë një që di. Më pas, ndihmohini nxënësit tuaj të vazhdojnë të mësojnë përmendësh lutjen e prezantuar në mësimin e mëparshëm.

B. Këngë

Për aktivitetin tjetër, fëmijët mund të këndojnë dy këngë - atë nga mësimi i mëparshëm dhe këtë të re më poshtë në lidhje me drejtësinë, e cila është tema e mësimit.

A Noble Way

D

Justice is a noble way

A

D

Justice brings a brighter day

(vazhdon në faqen tjetër)

G D
A light to those in need
A D
Shining through good deeds
D A D
Oh, justice is the way
D
We know 'Abdu'l-Bahá would share
A D
Showing love and showing care
G D
He was content with less
A D
In order to bring happiness
D A D
He was content with less
D
To be just we have to give
A D
Share our love and joy to live
G D
Sharing blessings we receive
A D
A better world we will achieve
D A D
Oh, justice is the way

(repeat first stanza, singing last line twice)

C. Mësimi përmendësh i citateve

Pas dy këngëve, ju do t'i inkurajoni fëmijët të mësojnë një citat nga Shkrimet e Bahá'u'lláh -ut. Këtu janë disa ide për ju për të paraqitur temën e mësimin dhe citatin e sugjeruar:

Perëndia e do drejtësinë. Kur ka drejtësi, të gjithë gëzojnë gjërat e mira të jetës. Çdo fëmijë mund të shkojë në shkollë, çdo familje ka një shtëpi të rehatshme dhe ata që kanë më shumë pasuri japin me kënaqësi nga ajo që kanë marrë nga Zoti për të mirën e të tjerëve. Zoti është i kënaqur me ne kur e trajtojmë njëri-tjetrin me ndershmëri dhe drejtësi. Nëse shohim që dikush keqtrajtohet, ne duhet të ngrihemi për ta dhe ta ndihmojmë. Ne nuk duhet të marrim nga miqtë ose fqinjët tanë atë që është e tyre. Kur diçka do të ndahet, ne duhet të sigurohemi që askush të mos lihet jashtë dhe që të

gjithë të marrin një pjesë të drejtë. Për të na ndihmuar të jemi të drejtë, le të mësojmë përmendësh këtë citat nga Bahá'u'lláh-u:

“Ecni në shtegun e drejtësisë, sepse ky me të vërtetë është shtegu i drejtë.”¹⁰⁰

Do të jetë e rëndësishme të sigurohet që fëmijët të kenë një kuptim bazë të citatit të mësipërm para se të fillojnë ta mësojnë përmendësh. Disa fjalë janë dhënë më poshtë për t'ju ndihmuar të shpjegoni kuptimin e fjalëve që mund të jenë të reja për ta.

Ecja

1. Shumë gjethe kanë rënë nga pemët në pyll, duke mbuluar shtigjet. Fumiko *ecën* përmes pyllit. Ajo ecën shtegun e mbuluar me gjethe.
2. Pedros i pëlqen të ndihmojë të gjithë shokët të luajnë me gëzim së bashku. Pedro dhe shokët e tij janë shumë të bashkuar. Pedro *ecën* në shtegun e unitetit.

Shtegu

1. Luisi ka një gomar. Ai e çoi atë të kulloste në një lëndinë dhe e la vetëm. Gomari e gjeti vetë *shtegun* për në shtëpi.
2. Ka dy rrugë për të shkuar në shkollë. Milit i pëlqen gjithmonë të ndjekë *shtegun* që kalon pranë shtëpisë së gjyshes së saj.

Drejtësia

1. Karlos i dhanë lapsa me ngjyra që t'i shpërndante në klasë. Ishin dhjetë lapsa dhe pesë nxënës. Karlo i dha nga dy lapsa çdo fëmije. Ai i shpërndau lapsat me drejtësi.
2. Shtëpia e Anit ka shumë ujë në pusin e saj, por nganjëherë pusi i fqinjëve thahet. Ani asnjëherë nuk lejon që fqinja të vuajë dhe gjithmonë bën që ajo të ndihet e mirëpritur për të marrë ujë. Ani e do drejtësinë.

D. Historia

Pasi fëmijët mësojnë të recitojnë citatin përmendësh, ju mund t'u tregoni atyre historinë më poshtë për 'Abdu'l-Bahá-in që tregon se sa i drejtë ishte Ai.

Një ditë 'Abdu'l-Bahá-i donte të shkonte nga 'Akká në Haifa. Ai zuri një vend shumë të lirë në një karrocë të rëndomtë. Karrocieri u çudit dhe duhet të ketë pyetur veten pse 'Abdu'l-Bahá-i ishte aq i kursyer sa të udhëtonte me një karrocë të tillë. “Sigurisht që Shkëlqesia Juaj do të preferonte të udhëtonte me një mjet privat”, tha ai. “Jo”, u përgjigj Mjeshtri dhe udhëtoi deri në Haifa në karrocën e mbushur plot. Sapo zbriti nga karroca në Haifa, një peshkatore e shqetësuar erdhi tek Ai dhe i kërkoi ndihmë. Gjithë ditën ajo s'kishte kapur asgjë dhe tani i duhej të kthehej në familjen e saj të

uritur. 'Abdu'l-Bahá-i i dha asaj një shumë të mirë parash dhe u kthye nga karrocieri e tha, "Pse unë duhet të udhëtoj në lluks kur kaq shumë njerëz vuajnë urie?"

E. Lojë: "Etja përvëlluese"

Pas periudhës kushtuar tregimit, fëmijët do të jenë të etur për të luajtur një lojë. Lidhni shkopinj në bërrylat e fëmijëve në mënyrë që të mos i përthyejnë dot dhe thuajini që të bëjnë sikur po ecin në një shkretëtirë dhe se janë shumë të etur. Kur të gjejnë ujë në gota duhet të gjejnë një mënyrë për ta pirë. Dhe shumë shpejt do të zbulojnë se e vetmja mënyrë për të pirë ujë është të ndihmojnë njëri-tjetrin, duke qenë të kujdeseshëm që të mos lagen.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 2

Si aktiviteti tjetër, jepini secilit fëmijë një kopje të Vizatimit 2 për t'u ngjyrosur. Ju duhet t'u kujtoni fëmijëve se citati që ata kanë mësuar përmendësh është në fund të faqes dhe duhet të jetë i përgatitur për të thënë disa fjalë se si imazhi lidhet me temën e mësimit.

G. Lutjet përmbyllëse

Kur fëmijët të kenë mbaruar ngjyrosjen, ju mund t'i ftoni disa prej tyre të thonë një lutje ose citatin që mësuan përmendësh në këtë ose në mësimin e mëparshëm. Më pas mund të bëni një lutje mbyllëse.

MËSIMI 3

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Për të hapur klasën, lexoni një lutje përmendësh dhe kërkonin nga disa fëmijë të zgjedhur paraprakisht që secili të thotë nga një. Pastaj mund të kaloni ca kohë me nxënësit tuaj duke rishikuar lutjen që ata filluan të mësojnë në Mësimin 1.

B. Këngë

Filloni këtë aktivitet tjetër duke i bërë fëmijët të këndojnë dy këngët që mësuan në mësimet e mëparshme. Pastaj mësojini këngën më poshtë, e cila lidhet me temën e mësimit, dashurinë.

Duaje, duaje shokun tënd

Refreni:

la- re-

Duaje, duaje shokun tënd

Sol la-
si të do ty Perëndia

(vazhdon në faqen tjetër)

la- re-
Duaje, duaje shokun tënd
Sol la-
Dashuria është' zanafilla

Do re-
Dashuria në zemrën tonë
Sol Do
te ne bën mrekulli
Do re-
na bën yll që vezullon
Sol la-
të ndriçojmë çdo njeri

Refreni

Do re-
Bota nisi të ekzistojë
Sol Do
vetëm nga dashuria
Do re-
Perëndia ty të krijoj
Sol la-
Vetëm nga dashuria

Refreni

C. Mësimi përmendësh i citateve

Për të paraqitur citatin për mësimin përmendësh, mund të ndani me nxënësit tuaj idetë e më poshtme në lidhje me temën e mësimi:

Dashuria e Zotit shkëlqen mbi njerëzimin ashtu siç shkëlqejnë rrezet e diellit. Rrezet e diellit bien në shkretëtirë siç bien edhe në kopshte. Përmes ngrohtësisë së saj, farat e mbjella në tokë pjellore rriten dhe japin fryte të çmuara. Pra, ne duhet të mbjellim në tokën e pastër të zemrave tona farat e dashurisë për Perëndinë, të cilat do të rriten dhe lulëzojnë nën ngrohtësinë e kujdesit të Tij të dashur. Atëherë dashuria jonë do të përhapet dhe ne do të tregojmë dashuri për të gjithë, madje edhe për ata që ndonjëherë janë të pasjellshëm me ne. Për të na ndihmuar ta duam gjithë njerëzimin, le ta mësojmë përmendësh këtë citat të Bahá'u'lláh-ut:

“O Mik! Në kopshtin e zemrës sate mos mbill asgjë veç trëndafilin të dashurisë...”¹⁰¹

D. Historia

Pas periudhës kushtuar mësimit përmendësh, ju mund t'u tregoni nxënësve tuaj historinë e më poshtme:

Në kohën që 'Abdu'l-Bahá-i ishte i burgosur në 'Akká, kishte një njeri që vazhdimisht sillej shumë keq me të. Ai mendonte se 'Abdu'l-Bahá-i nuk ishte njeri i mirë dhe se Perëndia s'donte t'ia dinte sa keq trajtoheshin Bahá'í-t. Në fakt ai besonte se po tregonte dashuri ndaj Perëndisë duke shfaqur urrejtje ndaj Bahá'í-ve. Ai e urrente 'Abdu'l-Bahá-in me tërë zemrën. Kjo urrejtje shtohet e forcohet brenda tij, duke u derdhur nganjëherë prej tij ashtu si derdhet uji nga një enë e thyer. Në xhami, kur njerëzit vinin të luteshin, ky njeri bërtiste kundër 'Abdu'l-Bahá-it dhe thoshte gjëra të tmerrshme kundër tij. Kur takonte 'Abdu'l-Bahá-in në rrugë, ai mbulonte fytyrën me robë që të mos e shihte Atë.

Ky njeri ishte shumë i varfër dhe nuk kishte mjaft për të ngrënë as rroba të ngrohta për të veshur. Ç'mendoni ju se bëri 'Abdu'l-Bahá-i me të? Tregoi mirësi ndaj tij, i çoi ushqim e rroba dhe u siguria që të tregohej kujdes për të. Për shembull, njëherë që ky njeri ishte shumë i sëmurë, 'Abdu'l-Bahá-i i çoi një doktor, pagoi për ilaçet e ushqimin, madje i dha edhe ca para. Ai i pranoi dhuratat nga 'Abdu'l-Bahá-i, por nuk e falenderoi Atë. Në fakt ai i zgjati njërin dorë doktorit që t'i maste pulsin, ndërsa me tjetrën mbuloi fytyrën që të mos shihte fytyrën e 'Abdu'l-Bahá-it. Dhe kështu vazhdoi për shumë vite. Dhe pastaj, një ditë zemra e atij njeriu më në fund ndryshoi. Ai shkoi në shtëpinë e 'Abdu'l-Bahá-it, ra në gjunjë dhe me zemrën tepër të rënduar e me lotë që i rridhnin faqeve si dy lumenj binjakë, thirri : "Më fal, Zotëri! Për njëzet e katër vjet të kam bërë vetëm të këqija. Për njëzet e katër vjet Ju keni treguar vetëm mirësi ndaj meje. Tani unë e di që e kam pasur gabim. Të lutem më fal!" Kështu, dashuria e 'Abdu'l-Bahá-it triumfoi mbi urrejtjen.

E. Lojë: "Ura"

Për aktivitetin e radhës, me anë të stolave, dërrasave, tullave apo gomave bëni një vijë në tokë. Kjo është "ura". Dy grupe fëmijësh duhet të kalojnë urën në të njëjtën kohë, duke kaluar në drejtime të kundërta dhe duke mos lejuar që ndokush të bjerë nga ura. Fëmijët do të zbulojnë se, për të pasur sukses, ata duhet të ndihmojnë njëri-tjetrin të ndryshojë vendet, duke kaluar njëri-tjetrin një nga një.

Për t'i ndihmuar ata, ju mund t'i drejtoni butësisht fëmijët në vendet e tyre të fillimit dhe t'i ndihmoni ata të kalojnë hapat. Në vend që t'i vendosni të gjithë fëmijët në urë menjëherë, mund të praktikoni me disa prej tyre, dy në të njëjtën kohë. Pas disa provave, numri i fëmijëve në urë mund të rritet, derisa të gjithë të marrin pjesë.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 3

Pas lojës, mund t'i jepni secilit fëmijë një kopje të Vizatimit 3 për t'u ngjyrosur si një aktivitet përfundimtar. Mos harroni të thoni disa fjalë se si imazhi lidhet me temën e mësimit.

G. Lutjet përmbyllëse

Për t'i dhënë fund klasës, nxitini nxënësit tuaj të ulen në heshtje, ndërsa dy ose tre prej tyre lexojnë një lutje ose një citat që kanë mësuar përmendësh. Atëherë ju ose një nga fëmijët mund të bëni një lutje përmbyllëse.

MËSIMI 4

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Pasi të hapni me lutje, rishikoni me nxënësit tuaj lutjen që ata kanë mësuar përmendësh gjatë mësimëve të fundit.

B. Këngë

Për aktivitetin tjetër, lëri fëmijët të këndojnë këngë që kanë mësuar në mësimet e mëparshme, para se t'u mësoni atyre këtë këngë të re me temën e vërtetësisë:

Vërtetësia është themeli

REFRENI: C G F G

Vërtetësia është themeli i të gjitha virtytëve njerëzore.

C G F G C

Vërtetësia është themeli i të gjitha virtytëve njerëzore.

C G F E

Unë mund të hesht, të mos them asgjë

Am G F E Am C

por asnjëherë nuk do gënjej, asnjëherë nuk do gënjej.

REFRENI

C G F E

Dua të bëhem i dashur. Dua të bëhem i drejt.

Am G F E Am C

Kështu më duhet vërtetësia, të gjykoj tamam dhe të veproj

REFRENI

C G F E

Dua të bëhem i ndershëm. Dua të bëhem i duruar.

(vazhdon në faqen tjetër)

Am G F E Am C
Kështu më duhet vërtetësia, të gjykoj tamam dhe të veproj

REFRENI

C. Mësimi përmendësh i citateve

Sugjerohet që të paraqisni temën e mësimi dhe citatin për ta mësuar përmendësh në këtë mënyrë:

Vërtetësia është një nga cilësitë më të rëndësishme shpirtërore për çdo qenie njerëzore. Nuk duhet të themi as gënjeshtrenë më të vogël, edhe nëse askush nuk do ta marrë vesh. Ndonjëherë njerëzit thonë gënjeshtër sepse kanë frikë të thonë të vërtetën. Por ne e dimë që Perëndia i sheh të gjitha veprimet tona dhe se nuk mund të fshehim asgjë prej Tij. Ne duhet ta duam të vërtetën. Nëse nuk jemi të sinqertë, nëse nuk themi të vërtetën, do të jetë e vështirë për ne të zhvillojmë cilësi të tjera, si drejtësia, dashuria dhe mirësia, dhe për ne që t'i afrohem Perëndisë. Le të mësojmë përmendësh citatin e më poshtëm të Bahá'u'lláh'ut:

“Vërtetësia është themeli i të gjitha virtyteve njerëzore.”¹⁰²

Më poshtë janë disa fjali që do t'ju ndihmojnë t'u shpjegoni fëmijëve kuptimin e atyre fjalëve në citatin e mësipërm që mund të jenë të vështira.

Vërtetësia

1. Sanjau theu një gotë. Kur e ëma e pyeti se çfarë kishte ndodhur, ai i tregoi asaj të vërtetën dhe nuk e gënjeu. Sanjau shfaqti virtytin e *vërtetësisë*.
2. Gita kaloi aq shumë kohë duke luajtur një mbrëmje sa nuk i mbaroi detyrat e shtëpisë. Të nesërmen, kur erdhi koha për ta dorëzuar, ajo vendosi që duhej t'i tregonte mësuesit të vërtetën, edhe pse e kuptoi që ai nuk do të ishte i kënaqur. Gita veproi me *vërtetësi*.

Themeli

1. Babai i Alok po ndërtonte një shtëpi. Para vendosjes së mureve, ai vendosi gurë dhe çimento nën vendin ku do të shtrinin muret. Shkëmbinjtë dhe çimentoja formojnë *themelin* e shtëpisë. Themeli ndihmon në mbajtjen e shtëpisë së bashku.
2. Përpara se të mësoni, të shkruani e të lexoni, duhet të dini tingullin e shkronjave. Mësimi i tyre është *themeli* për të mësuar të shkruash e të lexosh.

Virtytet

1. Aurora është miqësore, e sjellshme dhe e mirë. Miqësia, mirësjellja dhe mirësia janë disa nga *virtytet* e saj të shumta.
2. Z. Patel u mëson fëmijëve mbi drejtësinë, zemërgjerësinë, përvulësinë dhe ndershmërinë. Këto janë disa nga *virtytet* që duhet të ketë çdokush.

D. Historia

Për aktivitetin e radhës mund të tregoni historinë e më poshtme që do t'i ndihmojë fëmijët të mendojnë për vërtetësinë:

Në një vend diku larg, disa kohë më parë jetonte një bari i ri, i cili ndërsa i ati punonte në arë dhe e ëma kujdesej për shtëpinë, kishte detyrën të kujdesej për delet e familjes. Një ditë, djali e ndjeu veten shumë të mërzhitur dhe vendosi t'i bënte një lojë fqinjëve të tij. Papritur filloi të bërtiste me të madhe "Ujku! Ujku! Ujku po më ha delet". Të gjithë shokët e tij vrapuan ta ndihmonin të përzipte ujkun, por kur arritën atje e panë bariun e ri duke u tallur me ta që ishin trembur aq shumë kur rreth e rrotull nuk kishte asnjë ujë. Ata u kthyen në punë duke thënë se djali kishte vepruar shumë keq.

Të nesërmen ai e përsëriti sërish budallallëkun e tij. "Ujku! Ujku! Më ndihmoni". Disa prej fqinjëve përsëri vrapuan për ta ndihmuar, vetëm gjetën bariun e ri që tallej me ta, sepse edhe këtë herë ishte një gënjeshtër që ujku ishte aty afër. Ditën e tretë, kur ata dëgjuan thirrjen e djalit "Ujku! Ujku! Ujku po më ha delet Ju lutem më ndihmoni!" askush nuk i kushtoi vëmendje sepse menduan që ishte një gënjeshtër tjetër. Atë ditë ujku erdhi me të vërtetë dhe i hëngri delet! Bariu i ri ishte shumë i pikëlluar, por ai mori një mësim të mirë. Nëse themi gënjeshtër, do të vijë një ditë që askush, as prindërit, as motrat e vëllezërit, as shokët e shoqet, nuk do ta besojnë atë që themi, edhe kur kjo është e vërtetë!

E. Lojë: "Telefon me prekje"

Kërkojuni fëmijëve të rrinë në rresht. Ata duhet të jenë të gjithë në të njëjtin drejtim, dhe vetëm fëmija i fundit të shohë një copë letër bosh të varur në mur ose pemë apo nëse është e mundur në dërrasën e zezë. Ai ose ajo do të ketë nevojë për diçka për të shkruar. Mund të organizohen më shumë se një linjë, nëse ka shumë fëmijë.

Tani, duke përdorur gishtin tuaj vizatoni objektin në kurrizin e fëmijës së parë. Ai më pas me gishtin e vizaton atë në kurrizin e fëmijës së dytë. Fëmija i dytë duhet ta vizatojë atë mbi kurrizin e fëmijës së tretë dhe kështu me radhë, derisa vizatimi të arrijë tek fëmija i fundit, i cili duhet ta vizatojë atë në letër ose dërrasën e zezë. Më pas afër tij do të vizatoni ju atë çfarë bëtë në kurrizin e fëmijës së parë. Vizatimet duhet të jenë sa më të thjeshta për fëmijët.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 4

Ju mund të shpërndani në mënyrën e zakonshme kopjet e Vizatimit 4 që fëmijët të ngjyrosen si aktiviteti tjetër.

G. Lutjet përmbyllëse

Si gjithmonë, mbylleni klasën duke u kërkuar fëmijëve të ulen të qetë ndërsa citatet dhe lutjet recitohen.

MËSIMI 5

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Për këtë dhe tre mësimet e ardhshme, ju duhet ta filloni klasën duke recituar një lutje tjetër që e dini përmendësh, dhe njëra sugjerohet në Seksionin 6 për këtë qëllim. Pasi disa nga fëmijët ju janë bashkuar në recitimin e lutjeve të hapjes, ju mund të prezantoni atë më poshtë që ata të mësojnë përmendësh. Pritet që ata të gjithë do të jenë në gjendje të mësojnë të paktën një pjesë të lutjes në këtë klasë dhe do të jenë në gjendje ta recitojnë atë përmendësh në tërësi deri në Mësimin 8.

“O Perëndi, më udhëhiq, më mbro, më bëj një llambë ndriçuese dhe një yll të shkëlqyeshëm. Ti je i Fuqishmi dhe i Pushtetshmi.”¹⁰³

B. Këngë

Për këtë mësim, përveç se t’u mësoni fëmijëve këngën më poshtë, ju mund të këndonini me ta edhe disa të tjera, të cilat ata i dinë tashmë.

Burimi i Bujarisë

Ji një shatërvan, ji një burim
Ji një rrjedhës i përhershëm
Nëse bën këtë i lumtur do të jesh
Lumturinë në zemrën tënde do ta kesh

Thellë në zemrën tënde kërko, kërko
A ke diçka të falesh, vazhdo, dhuro
Fale zemrën, fale shpirtin, do mbushesh me qetësi
Zotin pranë do kesh, zemër plotë lunturi

C. Mësimi përmendësh i citateve

Idetë e më poshtme do t’ju ndihmojnë të prezantoni temën e mësimin dhe citatin që fëmijët do të mësojnë përmendësh:

Zoti është shumë zemërgjerë me krijimin e Tij. Ai spërkat bimët me shi dhe siguron ushqim për kafshët dhe për qeniet njerëzore. Ai kujdeset për të gjithë ne. Ai na ka dhënë shumë dhurata: sy me të cilët mund të shohim malet, lumenjtë, yjet dhe gjithë bukurinë përreth nesh; veshë me të cilët dëgjojmë këngë melodioze, të zogjve, këshillat e prindërve tanë dhe Fjalën e Zotit. Ai na ka dhënë inteligjencë me të cilën mund të mësojmë për misteret e universit dhe, mbi të gjitha, na ka dhënë fuqi shpirtërore me të cilat ne mund ta njohim dhe ta duam Atë. Ashtu si Zoti është bujar me ne, ne duhet të jemi bujarë me të tjerët. Ne duhet të japim nga ajo që kemi - nga ushqimi ynë, nga zotërimet tona, nga koha jonë, nga njohuritë tona - për të përmbushur nevojat e të tjerëve. Ne duhet të ndajmë dashurinë, gëzimin dhe gjërat e mira që mësojmë në shtëpi dhe në shkollë. Për të na ndihmuar në përpjekjet tona për të qenë bujarë, le të mësojmë përmendësh këtë citat të Bahá'u'lláh -ut që na kujton bujarinë e Perëndisë:

“Të japësh e të jesh bujar janë tipare të Miat; lum ai që stoliset me virtytet e Mia.”¹⁰⁴

Bujar

1. Ram dhe Rajish kishin kursyer para. Ata vendosën të blinin libra për vëllezërit dhe motrat e tyre më të vegjël. Ram dhe Rajish janë *bujarë*.
2. Znj. Murphy gjatë gjithë mëngjesit përgatiti torta. Përpara se t'i çonte në qytet për t'i shitur, ajo u dha fqinjëve dy torta të mëdha. Znj. Murphy është *bujare*.

Tiparet

1. Guri është shumë i fortë. Fortësia është *tipar* i gurit.
2. “Një nga *tiparet* e tua është se punon shumë”, i tha mësuesi Charlenës.

Stolisja

1. Sonte ka një takim devocional në qendrën e komunitetit. Fëmijët mbledhën lule për t'i vendosur në dhomën e mbledhjeve. Dhoma është *stolisur* me lule.
2. Li Feng ka një buzëqeshje që i ndriçon fytyrën. Një buzëqeshje i *stolis* fytyrën e tij shumicën e kohës.

D. Historia

Në këtë mësim, ju do t'u tregoni fëmijëve historinë e më poshtme, e cila do t'i ndihmojë ata të reflektojnë mbi konceptin e bujarisë:

Një ditë ‘Abdu’l-Bahá-i ishte ftuar nga burri i cili ishte i përgjegjshëm për delet e Atit të Tij, Bahá'u'lláh, për ta shpenzuar ditën në fshat me barinjtë. ‘Abdu’l-Bahá-i në atë kohë ishte një fëmijë i vogël, dhe përndjekjet kundër Bahá'u'lláh-ut dhe familjes së

Tij ende nuk kishin filluar. Bahá'u'lláh-u kishte një sasi të madhe toke në male dhe zotëronte tufa të mëdha delesh. Me lejen e nënës së Tij, 'Abdu'l-Bahá-i iu bashkua barinjve dhe pati një ditë të mrekullueshme në praninë e tyre ndërsa kënduan, kërcyen dhe përgatitën një festë të bukur. Kur ditës i erdhi fundi dhe 'Abdu'l-Bahá-i ishte gati të largohej, të gjithë barinjtë u mbledhën rreth Tij dhe dhanë fjalime lamtumire, në të cilat lanë të kuptohet që prisnin të merrnin disa dhurata prej Tij. Burri i cili e kishte përcjellë 'Abdu'l-Bahá-in shpjegoi që ishte zakon për ata të cilët kishin në pronësi tokë dhe tufa delesh të ofronin të tilla dhurata lamtumire. 'Abdu'l-Bahá-i qëndroi i heshtur për disa çaste. Ai nuk kishte asgjë që t'u jepte atyre. Burri këmbënguli që barinjtë po prisnin diçka. Atëherë 'Abdu'l-Bahá-i pati një ide: Ai do t'u jepte barinjve disa dele nga tufa për të cilën ata kujdeseshin! Bahá'u'lláh-u u kënaq shumë kur dëgjoi për mendimet bujare të 'Abdu'l-Bahá-it kundrejt barinjve. Ai me humor tërhoqi vëmendjen që gjithësecili të tregonte kujdes për 'Abdu'l-Bahá-in, sepse ndonjë ditë Ai do të dhuronte edhe Vetën e Tij. Sigurisht, kjo është tamam ajo që bëri 'Abdu'l-Bahá-i gjatë gjithë pjesës tjetër të jetës së Tij. Ai i dha njerëzimit çdo gjë që kishte, çdo moment të jetës së Tij, që të na bashkonte dhe të na sillte lumturinë e vërtetë.

E. Loja “Binjakët”

Pas veprimtarisë së tregimit të historive, fëmijët si gjithmonë do të luajnë një lojë. Ndajini ata në çifte çifte, duke u përpjekur sa më shumë të jetë e mundur për të patur fëmijë të të njëjtës gjatësi të punojnë së bashku. Kërkojini secilit çift të qëndrojnë kurriz më kurriz dhe të ulen në bisht. Më pas kërkojini të bashkojnë krahët dhe të ngrihen. Pasi të kenë pasur sukses, bëni grupe me tre ose katër fëmijë të përpqen të bëjnë të njëjtën gjë.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 5

Si një aktivitet të fundit, ju mund t'u jepni fëmijëve kopje të Vizatimit 5 që ta ngjyrosin.

G. Lutjet përmbyllëse

Ora mund të mbyllet në mënyrën e zakonshme, me lutje dhe citate të recituara nga ju dhe nga disa fëmijë.

MËSIMI 6

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Pasi ju dhe disa nxënës keni thënë lutjet e hapjes, ju mund t'i ndihmoni fëmijët të vazhdojnë të mësojnë lutjen e prezantuar në mësimin 5.

B. Këngët

Si aktivitet i radhës, mësojini fëmijët të këndojnë këngën e më poshtme, e cila është e lidhur me temën e mësimi. Ata gjithashtu mund të këndojnë disa të tjera që i pëlqejnë në një mënyrë të veçantë.

Prefero vëllain tënd

Jam i etur, jam i etur
Por vëllait të parit i takon.
Dhe atij ia jap unë ujin
Etjen të shuajë që e përvëlon.

Refren:

Është një bekim vëllain tënd të preferosh.
Kështu kujdesin tënd tregon për të.
Është një bekim që motrën ti të preferosh.
M'i pasur je, sa më shumë çdo gjë e ndan me të.

Jam i uritur, jam i uritur,
Motra ime gjithashtu,
Nga ushqimi im asaj i jap,
M'e mira gjë bëhet kështu.

Refren

I bekuar

Do / / / Sol // /

I bekuar, i bekuar është ai ----, ai që

Do // / Fa / fa- /

Preferon, preferon vëllain e tij

Do ///

para vetvetes.

C. Mësimi përmendësh i citateve

Në këtë mësim, fëmijët do të mësojnë të recitojnë një citat nga Shkrimet e Bahá'u'lláh-ut në të cilat na bën thirrje për vetëmohim. Ju mund të prezantoni këtë temë në mënyrën e më poshtme.

Perëndia e do secilin prej nesh dhe Ai ka krijuar zemrën njerëzore që ta njohë e ta dashurojë Atë. Me zemra të pastra do të mund t'i shohim shenjat e Perëndisë të pasqyruara në krijimin e Tij. Ne shohim bujarinë e Tij, mirësinë e Tij, mëshirën e Tij. Me dashurinë tonë për Perëndinë dëshirojmë t'u sjellim lumturi të gjithë atyre që shohim rrotull nesh—për prindërit tanë, për vëllezërit dhe motrat tona, për shokët dhe fqinjët. Dashuria jonë është aq e madhe sa ajo që na gëzon më shumë është t'u sjellim

gëzim të tjerëve dhe të vendosim rehatinë e tyre përpara rehatisë sonë. Pra, ne mendojmë për të tjerët përpara se të mendojmë për veten tonë. Le të mësojmë citatin e më poshtëm të Bahá'u'lláh-ut:

“I bekuar është ai që preferon vëllain e tij para vetvetes.”¹⁰⁵

Bekuar

1. Nëna e Amelisë i kërkoi asaj të shkojë në dyqan dhe të blejë pesë gjëra. Ajo nuk bëri një listë, por i mbajti mend për t'i blerë të gjitha ato, duke mos harruar as edhe një. Amelia është *bekuar* me një kujtesë të fortë.
2. Familja e Viktorit lutet çdo mëngjes së bashku në shtëpinë e tyre. Shtëpia e familjes së Viktorit është e *bekuar* prej të kujtuarit të Perëndisë.

Preferoj

1. Gjyshes së Anushkës i pëlqen si çaji i nenexhikut ashtu edhe çaji i limonit, por kur i mund të zgjedhë, ajo zgjedh çajin enenexhikut. Ajo *preferon* çajin e nenexhikut.
2. Veasna mund ose të shkojë të luajë, ose të ndihmojë të atin në kopësht. Ajo vendos të ndihmojë të atin në kopësht. Veasna *preferon* të ndihmojë të atin.

D. Historia

Historia e më poshtme tregon sesi me fjalët dhe veprimet e tij ‘Abdu’l-Bahá-i na tregon rrugët e vetëmohimit.

‘Abdu’l-Bahá-i preferonte rroba jo të shtrenjta për Vetën e Tij. Kur kishte rroba të tepërta, Ai gjithmonë ua jepte të tjerëve. Një ditë Ai do të shkonte për vizitë te Guvernatori i ‘Akká-s. Gruaja e Tij mendoi se palltoja e Tij nuk ishte mjaft e mirë për këtë rast. Shumë përpara kohe ajo shkoi te rrobaqepësi dhe porositi një pallto të mirë për ‘Abdu’l-Bahá-in. Kur erdhi dita e vizitës te Guvernatori, për ‘Abdu’l-Bahá-in ishte nxjerrë palltoja e re. Por ‘Abdu’l-Bahá-i filloi të kërkonte të vjetrën. Si mundet që një pallto kaq e shtrenjtë, si ajo e shtruar, të jetë e Tij? Me të njëjtin çmim mund të bëheshin pesë pallto të zakonshme. Ai tha se nuk kishte asnjë arsye që të harxhonin kaq shumë para për një pallto pikërisht për Të. “Atëherë shiko,” i tha Ai gruas së Tij, “unë do të kem jo vetëm një pallto të re, por edhe katër për t’ua dhënë të tjerëve!”

E. Loja: “Kërmilli”

Për aktivitetin e radhës, tregoni fëmijëve se ata do të bëhen një kërmill. Për të patur sukses, ata duhet të qëndrojnë në rresht, të kapin duart dhe të mos shpëputen. Personi në njërin anë do të jetë qendra dhe ai ose ajo duhet të qëndrojnë plotësisht të palëvizur. Fëmija në fundin tjetër duhet të udhëheqë çdo fëmijë tjetër në rresht të vijnë rrotull fëmijës në qendër. Pak nga pak ata duhet të rrotullohen për të formuar një spirale në formë kërmilli.

Si një alternativë për lojën e mësipërme, thuajuni fëmijëve të qëndrojnë përsëri në rresht dhe t'i mbajnë duart e njëri-tjetrit. Pastaj kërkojini fëmijës në një skaj të fillojë të rrotullohet rreth vetes, duke i dredhur të tjerët rreth tij. Kini kujdes që fëmijët të mos shkelin njëri-tjetrin.

Nëse e lejon koha, sapo fëmijët të kenë formuar një kërmill, thuajuni atyre në mes të përkulën dhe ai në qendër të futet duke lëvizur nën krahët e një fëmije ngjitur me të, duke vazhduar përmes krahëve të të tjerëve derisa ai ose ajo të jetë shfaqur jashtë kërmillit. Fëmijët e tjerë, ndërkohë që vazhdojnë t'i mbajnë duart kapur, duhet të ndjekin atë përmes krahëve të njëri-tjetrit derisa të gjithë të jenë shfaqur dhe të kenë formuar një vijë përsëri. Qartësisht, që kjo të funksionojë ju duhet të keni një numër të mjaftueshëm fëmijësh në klasë.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 6

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 7

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Ju mund të rishikoni me fëmijët lutjen që ata filluan të mësojnë përmendësh në Mësimin 5, pasi ju dhe disa nga fëmijët keni thënë lutjet e hapjes.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Gëzimi na bën me krahë

Hareja na jep krahë të fluturojmë, hareja krahë na jep
Hareja na jep krahë të fluturojmë, hareja krahë na jep
Hareja forcën të shton, Hareja mençurinë të zgjon
Hareja mirëkuptimin të përçon
Hareja na jep krahë të fluturojmë, hareja krahë na jep

Por kur trishtimi na kaplon, trishtimi na kaplon
Të dobët na bën, forcën na largon
Mendimet na turbullon, mendimet na zapton

Hareja na jep krahë të fluturojmë, hareja krahë na jep
Hareja na jep krahë të fluturojmë, hareja krahë na jep
Hareja forcën të shton, Hareja mençurinë të zgjon
Hareja mirëkuptimin të përçon
Hareja na jep krahë të fluturojmë, hareja krahë na jep.

C. Mësimi përmendësh i citateve

Idetë e më poshtme do t'ju ndihmojnë në prezantimin e citatit që fëmijët do të mësojnë në klasë:

‘Abdu’l-Bahá-i na thotë se gëzimi na jep krahë, se kur jemi të gëzuar jemi më të fortë dhe pastaj kur jemi të lumtur kuptojmë më shpejt. Gëzimi është një cilësi e zemrës njerëzore. Me zemrat gjithë gëzim, ne shohim bekimet e Perëndisë gjithandej rrotull nesh - bekimi i dashurisë për prindërit, bekimi i miqësisë dhe mbi të gjitha, bekimi për ta njohur Atë dhe për ta dashur Atë. Ne duhet të jemi të lumtur e të gëzuar në të gjitha kushtet dhe duhet të bëjmë më të mirën tonë për t’u sjellë gëzim të tjerëve. ‘Abdu’l-Bahá-it dëshiron që të gjithë fëmijët shkëlqejnë si llamba të shkëlqyera e të shpërndajnë dritën e gëzimit kudo. Që të mos harrojmë se duhet të jemi gjithnjë të gëzuar, le të mësojmë citatin e më poshtëm:

“O Bir i Njeriut! Gëzo në ngazëllimin e zemrës sate, që të jesh i denjë të më takosh Mua e të pasqyrosh bukurinë Time.”¹⁰⁶

Ngazëllimi

1. Ronaldi jetonte larg nga gjyshërit e tij. Kur dëgjoi se do t’i shihte ata gjatë pushimeve, u ndje shumë i lumtur. Zemra e tij u *ngazëllye*.
2. Mouzhgan e ndihmoi nënën dhe babain e saj të mbjellin fara kastravecë në kopshtin e tyre. Zemra e saj u *ngazëllye* kur filluan të shfaqeshin kastravecat e parë të vegjël.

Të jesh i denjë

1. Sjona studioi shumë dhe mori nota të shkëlqyera. Mësuesja vlerësoi zellin dhe punën e saj të palodhur. Puna e palodhur e Sjonës *ishte e denjë* për lavdërimin e mësuesit.
2. Davidi kujdesej gjithnjë për vëllëzërit dhe motrat e tij. Prindërit e dinin që mund t’i besonin. Davidi *ishte i denjë* për besimin e prindërve të tij.

Të pasqyrosh

1. Amari e lëmoi gurin që ai gjeti derisa u bë kaq i shndritshëm sa filloi të *pasqyroste* dritën.
2. Zemrat të cilat janë të pastra *pasqyrojnë* atributet e Perëndisë.

Bukuria

1. Mamaja Ilanës kënaqet duke parë zogj që fluturojnë në qiell, lule që lulëzojnë dhe valët e oqeanit që rrokullisen drejt bregut. Ajo e sheh bukurinë në natyrë.

2. Ndonjëherë bukuria e një kënge i prek zemrat tona kaq shumë sa na i mbush sytë me lot.
3. Sa herë që Munir thotë lutje, ai kujton bukurinë e Perëndisë, dashurinë e Tij, bujarinë e Tij, urtësinë e Tij.

D. Historia

Historia më poshtë do t'u tregojë fëmijëve se si 'Abdu'l-Bahá-i solli gëzim në zemrat e njerëzve që e rrethonin.

Leroi Ioas ishte një Bahá'í i shquar për të cilat ndoshta do të mësoni më shumë ndërsa rriteni. Ai ishte një djalë i ri në 1912 kur Mjeshtri vizitoi qytetin e Çikagos. A mund të imagjinoni lumturinë e këtij fëmije shpirtëror për të pasur mundësinë për të qenë në prani të 'Abdu'l-Bahá-it? Një ditë, ndërsa ai dhe babai i tij ishin rrugës për në hotel ku qëndronte Mjeshtri, Leroi i erdhi një ide. Ai vendosi që të merrte disa lule për 'Abdu'l-Bahá. Me ato pak para që kishte, ai arriti të blinte një buqetë të bukur me karafila të bardhë. Por pa arritur në hotel, ai ndryshoi mendje. Ai vendosi që të mos i jepte asgjë materiale Mjeshtrit, as lulet e bukura. Ai do t'i ofronte zemrën e tij. Ajo ishte gjëja më e rëndësishme që ai mund t'i ofronte. Kështu, babai i Leroi i dha lulet 'Abdu'l-Bahá-it pa i thënë nga kush ishin.

'Abdu'l-Bahá-i mbajti një bisedë me të gjithë miqtë që ishin mbledhur në hotel për të takuar Atë. Gjatë bisedës së Tij, Leroi u ul qetë te këmbët e Tij dhe dëgjonte fjalët e Tij të urta dhe të dashura. Pastaj, Mjeshtri u ngrit dhe takoi duart me miqtë duke u dhënë nga një karafil të bardhë si shenjë e dashurisë së Tij. Leroi tani po qëndronte mbrapa Mjeshtrit. "Oh! Sa do doja që Ai të kthehej dhe të më japë mua një nga ato lule," mendoi djali i vogël. Ndoshta, fshehtas në zemrën e tij, ai donte që Mjeshtri ta dinte kush në të vërtetë ia kishte sjellë lulet e bukura. Por një nga një, karafilat e bardhë po u shpërndaheshin të tjerëve, dhe dukej e pamundur që do të mbetej ndonjë për Leroi. Papritmas, Mjeshtri u kthye dhe nguli shikimin e Tij tek Leroi Ioas. Fytyra e Tij rrezatoi dashuri dhe sytë e Tij ishin plot mirësi. Dhe a i dha Ai një kardafil të bardhë? Jo. 'Abdu'l-Bahá-i i dha Leroi diçka edhe më të çmuar. Ai kishte të kapur një trëndafil të kuq në pallton e Tij. E hoqi dhe ia zgjati djalit. Zemra e Leroi gati shpërtheu nga gëzimi. Sigurisht, që Mjeshtri e dinte kush ia kishte sjellë në fund të fundit karafilat e bardhë.

E. Loja: "Të kapësh bishtin e dragoit"

Filloni duke i vendour fëmijët në një rresht, duke ua vendour duart në shpatullat e njëri-tjetrit. Fëmija i parë në rresht është koka e dragoit. Fëmija i fundit në rresht është bishti i dragoit, i aftë të lëvizë sa majtas-djathtas për t'i shpëtuar kokës. Derisa të jepet sinjali "Fillo" dragoi duhet të qëndrojë drejt. Një prej fëmijëve duhet të numërojë "Një, dy, tre, fillo!" me dhënien e sinjalit koka vrapon për të kapur bishtin. Bashkë me kokën duhet të lëvizë i gjithë trupi dhe rreshti të mos priset. Nëse koka arrin të prekë bishtin, atëherë fëmija mund të vazhdojë të jetë koka. Nëse trupi priset përpara se ai apo ajo të prekë bishtin, koka bëhet

bishti dhe rreshti tjetër bëhet koka. Loja vazhdon në këtë mënyrë derisa secilit prej nxënësve t'i takojë të paktën një herë të bëhet koka ose bishti.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 7

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 8

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Filloni orën e mësimit në mënyrën e zakonshme duke recituar përmendësh një lutje dhe duke u kërkuar disa fëmijëve të cilët i keni zgjedhur paraprakisht, të bëjnë po kështu. Ju mundeni atëherë të rishikoni me fëmijët lutjen që ata filluan të mësojnë në mësimin 5.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Në të gjitha kohët

Refreni:

Ne duhet të manifestohemi në çdo kohë

Vërtetësia dhe sinqeriteti ynë

Ne duhet të manifestohemi në çdo kohë

Vërtetësia dhe sinqeriteti ynë (përsëriteni)

Kur flas, e ndaj nga zemra

I lë fjalët e mira dhe të vërteta të jenë arti im

Oh çfarë thesari është sinqeriteti

Oh çfarë thesari është sinqeriteti

Kur shërbej, jap nga zemra

I pastroj mendimet e mia dhe lutem para se të filloj

Në këtë mënyrë veprimet e mia mund të ndërtojnë unitet të vërtetë

Oh çfarë thesari është sinqeriteti

Oh çfarë thesari është sinqeriteti

Kur lutem, lutem nga thellësia e zemrës sime

Mbyll sytë dhe mendoj për Zotin

Unë nuk mendoj për dëshirën time, nuk mendoj për atë që kam nevojë

Mendoj se si sinqeriteti mund të shkëlqejë përmes veprave të mia

Oh çfarë thesari është sinqeriteti

Refreni (përsërit dy herë)

C. Mësimi përmendësh i citateve

Për të prezantuar citatin për të mësuar përmendësh, ju mund të merrni nga idetë e më poshtme të lidhura me temën e mësimit:

Kur fjalët dhe veprimet reflektojnë atë çfarë kemi në zemër, ne tregohemi të singertë. Singëriteti na shtyn të jemi të vërtetë dhe besnikë ndaj të tjerëve. Për shembull, kur shprehim keqardhjen për diçka që kemi bërë, brenda vetes e dimë që do të bëjmë çdo përpjekje që të mos i përsërisim gabimet tona, ne jemi të singertë. Përmes singëritetit, të tjerët mund të shohin pastërtinë e zemrës sonë dhe të na besojnë. Për të mos harruar rëndësinë e kësaj cilësie, le të mësojmë citatin e më poshtëm të ‘Abdu’l-Bahá-it:

“Ne duhet kurdoherë të shfaqim besueshmërinë e singëritetit tonë. . .”¹⁰⁷

Shfaq

1. Csaba pastroi baltën nga guacka që gjeti në breg të detit dhe e lëmoi derisa ajo u bë e lëmuar dhe e shkëlqyeshme. Kur ai mbaroi, u *shfaq* bukuria e vërtetë e guackës.
2. Me lindjen e diellit dhe largimin e mjegullës së mëngjesit, u *shfaq* shkëlqimi i maleve.

Singëriteti

1. Shpesh shokët e Leos, në vend që të mësojnë, luajnë lojëra. Leo është i shqetësuar, se ata do të kenë probleme me shkollën, prandaj ai sugjeroi që të mësojnë të gjithë bashkë dhe përpiqet të mendojë sesi mund të ndihmojnë njëri-tjetrin. Shqetësimi i Leos për shokët e tij është i *singertë*.
2. Roza i premtoi së ëmës se do të bënte përditë detyrat. Kur prindërit e saj largohen, Roza punon seriozisht me detyrat e saj. Roza ishte e *singertë* në premtimin e saj.

D. Historia

Historia që ju u tregoni fëmijëve në këtë mësim do t’i ndihmojë ata të mendojnë se çfarë do të thotë të zotërosh cilësinë e singëritetit dhe të shohësh kur ajo mungon.

Na ishte një pemë e madhe që për shumë vjet me radhë qëndronte prapa shtëpisë së një burri dhe gruaje, të cilët kishin shumë fëmijë. Ndërsa pema rritej, degët e saj bënin hije në pjesën e pasme të shtëpisë. Një mëngjes dimri babai i familjes po kalonte poshtë pemës kur takoi një fqinj dhe folën pak për çfarë ndodhte në fshat. Pas pak fqinji duke parë pemën e madhe i tha burrit, “Ka ardhur koha ta presësh këtë pemë. Është shumë e madhe dhe e çrregullt. Po sikur një nga degët të këputen dhe të bien mbi çati, ose më keq akoma nëse të godasin ndonjë prej fëmijëve ndërsa luajnë nën hije?” Pasi u ndanë burri mendoi për këshillën e fqinjit. Pema nuk mbahej mend sa kohë kishte që ishte aty dhe asgjë nuk kish ndodhur prej saj. Bënte hije në verë dhe e mbronte shtëpinë nga erërat e forta në dimër. Dukej pemë e fortë. “Ndoshta fqinji

ka diçka”, mendoj me vete burri. “Pamja ndonjëherë të gënjen. Po sikur pema të mos jetë aq e fortë sa duket?” Kështu vendosi ta priste.

Të prisje pemën ishte një punë e vështirë se kishte shumë degë, disa prej të cilave shumë të larta. Sapo burri preu pemën, erdhi fqinji këtë herë i shoqëruar nga dy djemtë e tij dhe një karrocë. “Po shoh që vendose të presësh pemën”, tha fqinji duke parë pirgun e drurëve, “ndoshta ke nevojë për dikë që ti marrë këta drurë nga këtu, ndoshta mund të të ndihmojmë, kam marrë me vete dy djemtë dhe një karrocë dhe do t’i heqim nga oborri yt”. Pa pritur për një përgjigje djemtë filluan të ngarkonin drurët në karrocë. Pasi ata u larguan burri u ul në trungun e pemës që i kish bërë hije shtëpisë së tij për kaq kohë. Ishte atëherë kur ai kuptoi se fqinji nuk ishte i shqetësuar për sigurinë e familjes së tij por për drutë që do ta mbanin ngrohtë gjithë dimrin. “Pamja me të vërtetë që të gënjen”, psherëtiu ai. Sa e trishtueshme që familja humbi pemën e saj të bukur atë ditë. Por akoma më e trishtueshme - fqinji humbi besimin e shokut të tij dhe një mundësi për të fituar kënaqësinë e mirë të Perëndisë.

E. Loja: “Ngrohtë apo ftohtë”

Filloni duke i mbyllur sytë njërit prej fëmijëve dhe duke i kërkuar atij apo asaj të largohen prej grupit. Mundësojuni fëmijëve të tjerë që të fshehin një send të vogël, për shembull, një lapës apo një shkumës dhe më pas hiqjani shaminë prej syve fëmijës së parë, i cili tani do të kërkojë sendin e fshehur. Fëmijët e tjerë e ndihmojnë duke përplasur duart gjithnjë e më fort kur ai apo ajo i afrohet më tepër sendit të fshehur. Nëse fëmija largohet nga vendi ku është fshehur sendi, duartrokitja do të bëhet gjithmonë dhe më e butë. Në vend që të përplasnin duart fëmijët mund të thërrasin “ngrohtë”, “më ngrohtë” dhe “vapë” ose nëse objekti është më larg mund të thërrasin “ftohtë”, “më ftohtë”, “ngricë”. Fëmijët duhet të jenë të kujdesshëm që të mos keqorientojnë shokun që kërkon sendin e fshehur pasi përndryshe ai do të humbasë besimin tek të tjerët dhe loja do të humbiste kuptimin.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 8

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 9

A. Recitimi dhe mësimi i lutjeve

Për të filluar me këtë mësim dhe me tre orët e tjera, zgjidhni një lutje për ta recituar përmendësh, siç është ajo e sugjeruar në Seksionin 10. Disa nxënës mund të bashkohen me ju për të thënë lutjet e hapjes, pas së cilës ju mund të prezantoni lutjen më poshtë për t’u mësuar përmendësh. Kjo lutje është më e gjatë sesa ato dy të parat që fëmijët e mësuat përmendësh, por nuk do të jetë e vështirë për ta ta kapin dhe ata duhet të gjithë të jenë në gjendje për ta mbajtur në kujtesë aty nga mësimi 12.

“I bekuar është trualli, dhe shtëpia, dhe vendi, dhe qyteti, dhe zemra, dhe mali, dhe streha, dhe guva, dhe lugina, dhe toka dhe deti, dhe ishulli, dhe livadhi, ku Perëndia është përmendur, dhe lëvdimi i Tij është lartësuar.”¹⁰⁸

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Ji si Toka

Shiko tokën
Kaq e përulur
Pasurinë e Zotit shpërndan
Ç'ka na duhet për jetën na ndan
Çdo ditë mbi të ne shkelim
Kurrë nuk kemi dëgjuar të thotë
“M’e pasura
M’e madhja nga ju jam”
Shihni pemën
Kaq e përulur
E ngarkuar me fryte
E kërrusur ndanë tokës
Kurrë nuk kemi dëgjuar të thotë
“M’e pasura
M’e madhja nga ju jam”

Ji si toka
Si pema ji
Ngritur në parajsën e madhështisë
N’flatrat e përunjësisë
Ngritur në parajsën e madhështisë
N’flatrat e përunjësisë F G C
Është kaq i përunjur

C. Mësimi i citateve

Idetë e më poshtme do t’ju shërbejnë për të prezantuar citatin e sotëm për t’u mësuar përmendësh.

Një cilësi e rëndësishme shpirtërore është përunjësia. Ata të cilët përunjen para Perëndisë, kuptojnë madhësinë e Perëndisë e krijimit të Tij. Ata e dinë që, pa ndihmën dhe mirësinë e Tij, askush nga ne nuk mund të arrijë asgjë. Ai është i Plotëfuqishmi, i Gjithëfuqishmi. Dhe, ashtu siç nuk do të tregoheshim kurrë krenarë përpara Perëndisë, ne mbetemi të përunjur përpara gjithë krijimit të Tij. Ne kujtohemi se toka dhe çdonjëri mbi të u krijuan prej Tij dhe reflektojnë shenjat dhe atributet e Tij. Ne e respektojmë natyrën dhe e dimë në zemrat tona se ka gjithmonë diçka që mund të mësojmë nga ata rreth nesh. Le të mësojmë përmendësh citatin e më poshtëm:

“O Bir i Njeriut! Përunje veten përpara Meje, që Unë hirësisht të të vizitoj ty.”¹⁰⁹

Përunjësia

1. Zinab punon shumë për detyrat e matematikës dhe gjithmonë ia del mbanë. Ajo është e *përunjur* dhe nuk mburret asnjëherë për arritjet e saj.
2. Fëmijët në lagjen e Yong Fu janë të zellshëm për të mësuar dhe atij iu kërkua që të bënte një klasë fëmijësh me ta. Edhe pse kishte pak përvojë dhe nuk e konsideronte veten shumë të aftë për këtë, duke e mbështetur besimin të Perëndia ai u përpoq të bënte më të mirën. Ai e përballoi detyrën me *përunjësi*.

Hirësisht

1. Familja e Candace ka ftuar pak fqinjë në shtëpinë e tyre për një drekë. Kur fqinjët arrijnë, Candace i përshëndet ata me ngrohtësi dhe *hirësisht* u ofron atyre një pije të freskët
2. Giovanni pa fqinjën e vet të moshuar duke u përpjekur shumë të shkonte në shtëpi me qeskat me ushqime, kështu ai *hirësisht* i ofroi t'i mbante ato për të.

D. Historia

Përunjësia ishte një nga cilësitë më mbresëlënëse të 'Abdu'l-Bahá-it. Miqtë donin t'i jepnin Atij tituj të mëdhenj, por Ai dëshironte ta thërrisnin vetëm "‘Abdu'l-Bahá" që do të thotë "Shërbëtor i Lavdisë". Gjithashtu Atij i pëlqente thjeshtësia. Një herë disa miq të pasur perëndimorë bënë një plan të menduar mirë për Të që të lante duart para buke. Ata e rregulluan që një djalë i veshur posaçërisht për këtë punë të mbante një enë të stolisur me "ujë të kristaltë" dhe kishin edhe një peshqir të parfumuar për të fshirë duart. Kur Mjeshtri pa grupin e miqve që po afroreshin nga matanë lëndinës – me djalin e vogël, enën dhe peshqirin – Ai e kuptoi qëllimin e tyre. Ai shpejt e shpejt gjeti pak ujë aty pranë, lau duart dhe i fshiu me një copë leckë që kishte kopshtari. I rrezatuar, Ai u kthye për të përshëndetur grupin. Dhe pastaj, duke u bërë mysafirëve të Tij nderin që ishte menduar për Të, Ai u ofroi me dashuri ujin dhe peshqirin e parfumuar!

E. Loja: "Ndonjëherë jam i gjatë"

Mbyllini sytë njërit prej fëmijëve dhe më pas mësoni fëmijët e tjerë të sillen rrotull tij. Njëzëri ata duhet të thonë:

"Ne jemi shumë të gjatë." (duhet të qëndrojnë në majë të gishtave dhe të zgjaten sa të munden.)

"Ne jemi shumë të shkurtër." (duhet të ulen në tokë dhe të mundohen të bëhen sa më të shkurtër.)

"Ndonjëherë ne jemi të gjatë." (duhet të zgjaten përsëri.)

"Ndonjëherë ne jemi të shkurtër." (ulen përsëri.)

Jeni ju që do t'u tregoni fëmijëve me veprime nëse duhet të jenë të gjatë apo të shkurtër dhe me pas ata njëzëri do të thonë:

“Gjeje se çfarë jemi tani!”

Fëmija që është me sy të mbyllur përpiqet të gjejë nga lartësia e zërit nëse fëmijët e tjerë janë të “shkurtër” apo “të gjatë”. Secilit prej fëmijëve duhet t'i takojë të mbyllë sytë.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 9

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 10

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Pas lutjeve hapëse, fëmijët mund të vazhdojnë të mësojnë përmendësh lutjen e paraqitur në mësimin e fundit.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Të falenderoj dhe të lavdëroj O Zot
Që kurorën e mëshirës
mbi kokë më ke vënë
E që përherë do të ndriçojë
Që mirënjohje unë të të tregoj
Të falenderoj dhe të lavdëroj O Zot

Të falenderoj dhe të lavdëroj O Zot
Për dashurinë dhe diturinë
Që në zemër m'i ke vënë
Ato do të shtohen e shtohen
E mirënjohje unë do të tregoj
Të falenderoj dhe të lavdëroj O Zot

Të falenderoj dhe të lavdëroj O Zot
Për dritën e së vërtetës
Që sytë m'i ndriçon
Me bujarinë që Ti përçon
Sa më tepër mirënjohje unë të tregoj
Të falenderoj dhe të lavdëroj O Zot

C. Mësimi përmendësh i citateve

Citati i ri që do të mësohet mund t'u prezantohet fëmijëve si më poshtë:

Kur marrim edhe dhuratën më të vogël, falenderojmë personin që na e dha. Sa më shumë duhet t'i jemi falenderues Perëndisë për dhuratat dhe bekimet e Tij të

panumërta – sy të kujdesur për të na ruajtur, zemra për të na dashur dhe gjithçka që Ai ka krijuar në mënyrë që ne të rritemi e të zhvillohemi. ‘Abdu’l-Bahá na tregon që duhet t’i jemi falenderues Perëndisë për shumë bekime që Ai na ka falur ne dhe që na e ka mbushur zemrën me dashurinë e Tij. Ne duhet t’i jemi falenderues Perëndisë çdo herë e në çdo kohë, madje edhe në kohë të vështira. Falënderimi ndaj Perëndisë na aftëson ne të marrim gjithmonë e më shumë prej bekimeve të Tij të panumërta. Le të mësojmë përmendësh citatin e më poshtëm:

“Ji i lumtur. Ji mirënjohës. Ngrihu për të falënderuar Perëndinë, në mënyrë që falenderimi yt të mund të çojë në shtimin e bekimeve.” ¹¹⁰

Ngrihem

1. Salma ishte e gëzuar tek shihte gjyshen e saj të *ngrihej* nga shtrati dhe të shkonte për shëtitje pas një sëmundje të gjatë.
2. Fëmijët *ngrihen* herët çdo mëngjes të thonë lutje.

Çojë

1. Nadia është gjithnjë e pastër. Ajo e di që pastërtia është e rëndësishme për rritjen shpirtërore. Pastërtia e *çon* në shpirtërore.
2. Anëtarët e familjes së Sefit bashkëpunojnë dhe ndihmojnë njëri-tjetrin në të gjitha çështjet e rëndësishme. Për shkak se ata bashkëpunojnë, ata jetojnë në harmoni. Bashkëpunimi *çon* në harmoni.

Shtimi

1. Vitin e shkuar, shkolla e Maries kishte vetëm pesë mësues. Këtë vit ajo ka tetë mësues. Shkolla *shtoi* numrin e mësuesve.
2. Shayan është një djalë i gëzueshëm, dhe gëzimi i tij rritet akoma edhe më shumë sa herë që ai është në gjendje të ndihmojë të tjerët. Gëzimi i tij *shtohet* kur u shërben të tjerëve.

D. Historia

Një ditë, një zonjë e pasur erdhi prej së largu për të parë ‘Abdu’l-Bahá-in në Tokën e Shenjtë. Me shumë detaje, ajo filloi t’i tregonte Atij për hallet e saj të vogla, njëra pas tjetrës. ‘Abdu’l-Bahá-i e dëgjoi me durim dhe dashamirësi për mjaft kohë derisa, përfundimisht, një takim tjetër e detyroi Atë të largohej. Përpara se të largohej nga mysafirja, sidoqoftë, Ai i tregoi me gisht një zotëri që ecte jashtë dritares. “Ja ku po ecën një njeri të cilin unë po e sjell brenda të të takojë ty,” tha Ai. “Emri i Tij është Mirzá Haydar-‘Alí. Ai ecën në tokë, por ai jeton në qiell,” shpjegoi ‘Abdu’l-Bahá-i. “Ai ka pasur shumë halle dhe ai do t’ju tregojë për to.”

Mirzá Haydar-‘Alí-u ka pasur shumë halle me të vërtetë. Ai ishte nga Persia, ku Bahá’í-të trajtoheshin me padrejtësi dhe mizori të madhe. Disa u arrestuan dhe u burgosën padrejtësisht; të tjerët rriheshin nga njerëz plot urrejtje dhe zemërim. Do t’ua trishtonte zemrat shumë, po të dëgjonit rreth gjithë vuajtjeve që Mirzá Haydar-‘Alí-u duroi në jetën e tij.

Në këtë moment, ‘Abdu’l-Bahá-i doli jashtë të merrte Mirzá Haydar-‘Alí-un dhe ta sillte atë brenda për të takuar të ftuarën e Tij. Pasi e prezantoi atë me zonjën, ‘Abdu’l Bahá u largua. Menjëherë Mirzá Haydar-‘Alí-u filloi të flasë me të me gëzim dhe përunjësi të madh për kohën e mrekullueshme në të cilën jetojmë dhe për të gjitha bekimet e Perëndisë që do të vinin. E ftuara dëgjoi për pak kohë, pastaj me padurim, e ndërpreu duke i thënë, “Por ‘Abdu’l Bahá-i tha se ju do të më tregonit mua rreth halleve tuaja.” Mirzá Haydar-‘Alí-u ngriti sytë dhe e pa me habi. “Halle?” u përgjigj ai. “Pse zonjë, unë nuk kam provuar kurrë ndonjë hall. Nuk e di se çfarë janë hallat.” Sigurisht, ‘Abdu’l Bahá-i e dinte që, edhe pse Mirzá Haydar-‘Alí-u kishte provuar vështirësi të mëdha, ato kurrë nuk e prekën lumturinë e tij, dhe ai pa vetëm gjithë bekimet e Perëndisë që i ishin dhënë në jetë, për të cilat ai ishte falenderues.

E. Loja: “Impuls i shpejtë”

Kërkojuni nxënësve të formojnë një rreth dhe ti japin dorën njëri-tjetrit. Së pari, u thoni atyre të praktikojnë të shtrëngojnë duart e tyre të majta dhe më pas duart e tyre të djathta. Më pas, u shpjegoni atyre që ata janë duke dërguar një sinjal “puls” përmes grupit. Një fëmijë do të fillojë duke shtrënguar shpejt dorën e fëmijës në të djathtën e tij ose të saj, i cili e pason sinjalin tek shoku tjetër dhe kështu me radhë derisa sinjali shkon përsëri tek fëmija i parë. Mësuesi duhet të masë kohën që u nevojitet fëmijëve që puls i rrotullohet dhe të sfidojë për të ecur gjithnjë e më shpejt. Sapo fëmijët të kenë mësuar këtë lojë kërkojuni që ta bëjnë atë në drejtimin e kundërt ose të shtojnë numrin e shtrëngimeve për çdo puls.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 10

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 11

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Hapeni klasën në mënyrën e zakonshme duke recituar një lutje përmendësh dhe duke i ftuar pak prej nxënësve të thonë një secili. Ju mundeni më pas t’i ndihmoni fëmijët të vazhdojnë të mësojnë përmendësh lutjen që ata filluan të mësojnë në mësimin 9.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Të kërkosh të mirën

C
Shkëlqyeshmëria është qëllimi im
F7
Por kam shumë shumë për të bërë
C
Dhe e di sesa më ndihmon gjatë rrugës
G7 C
Kur shoh të mirën në fund të ditës
F7
Kështu po pash diçka që ti e bën gabim
C
Nuk do ta përmend këtë në këngën time
G7
Nuk do t'ua përmend as shokëve
F7 C
Madje as nuk do ta mendoj më

REFRENI:

F7
Do të shoh të mirën tek ty
C
Do shoh të mirën në ty
G7
E di që edhe ti këtë do
F7 C
'sepse këtë dua edhe unë nga ti'
F7
Dhe Zoti sheh të mirën në mua
C Am
Ai sheh të mirën në mua
C G
Dhe kur unë nuk i shoh
F7
të metat e të tjerëve
C G7 C
e shpresoj që Zoti do t'i mbulojë gabimet e mia gjithashtu

(vazhdon në faqen tjetër)

‘Abdu’l Bahá ishte shumë i urtë
Ai shihte zemrën brenda syve të tua
Dhe kur shihte që diçka s’shkonte
Do ta gjente rrugën për të të bërë të fortë
Pra nëse shoh gabim tek ti
E di tashmë rrugën
Nuk ja them këtë kërkujt
Madje as vetes sime

REFRENI

C. Mësimi përmendësh i citateve

Sugjerohet që të prezantoni temën e mësimimit dhe citimin për të mësuar përmendësh duke ndarë me nxënësit tuaj idetë e më poshtme:

Falja është një nga cilësitë e Zotit. ‘Abdu’l Bahá-i na tregon që ne gjithmonë duhet ta falim njëri-tjetrit. Duhet të shohim me sytë e faljes dhe të mos shohim gabimet e njëri-tjetrit. Nëse ndjekim shembullin e ‘Abdu’l-Bahá-it do të falim jo vetëm miqtë tanë kur gabojnë, por gjithashtu ata të cilët nuk tregohen të sjellshëm me ne. Për të na ndihmuar në përpjekjet tona për të falur le të mësojmë citatin e më poshtëm:

“... le të jenë stolitë tuaja ndjesa e mëshira dhe ajo që ngazëllen zemrat e të pëlqyerve të Perëndisë.”¹¹¹

Mëshirë

1. Shiu vazhdoi me ditë e ditë. Edhe kur fshati u përmyt, shiu nuk pushoi. Shiu nuk tregoi *mëshirë*.
2. Kur i lutemi Zotit, Ai na i fal gabimet. Ai na tregon *mëshirë*.

Ngazëllimi

1. Ursula nuk ndjehej mirë. Shoqja e saj Elsie i çoi lule dhe ndenji me të për një kohë të gjatë duke treguar histori dhe duke folur. Vizita e Elsie e bëri Ursulën të ndihej shumë më mirë. Vizita e saj *ngazëlloi* zemrën e Ursulës.
2. Znj. Sanchez mori një letër të gjatë nga i shoqi, i cili kishte shkuar në një qytet aty afër për të punuar. Në letër shkruhej se së shpejti ai do të kthehej në shtëpi. Lajmi e *ngazëlleu* atë.

Pëlqimi

1. Mësuesja i do të gjithë nxënësit e saj dhe u kushton secilit prej tyre vëmendje të veçantë Ajo i pëlqen të gjithë.

2. James i mëson me zell të gjitha lëndët, por pëlqen më tepër shkencën. Shkenca është lënda që ai pëlqen më tepër.

D. Historia

Gjatë ditëve që Mjeshtri jetoi në ‘Akká, ishte një guvernator, i cili herë pas here, përpiqej t’u bënte keq Bahá’í-ve. Një herë, ai planifikoi të shkatërronte mjetet e tyre të jetesës: ai urdhëroi rojet e tij të mbyllnin dyqanet e Bahá’í-ve dhe t’i sillnin çelsat. Por ‘Abdu’l-Bahá-i mori vesh për këtë plan të guvernatorit dhe i këshilloi miqtë të mos i hapnin dyqanet ditën tjetër. Ai u tha atyre të prisnin dhe të shihnin se çfarë do të urdhëronte Perëndia.

Imagjinoni habitjen e guvernatorit kur dëgjoi që rojet e tij nuk i sollën çelësat, sepse dyqanet nuk ishin hapur. Por përpara se të mendonte ndonjë plan tjetër, i ndodhi diçka e papritur. Një telegram mbërriti nga shefat e tij, të cilët e pushonin atë nga puna e guvernatorit të qytetit. Dhe kështu dyqanet e Bahá’í-ve u shpëtuan.

Ish-guvernatorin e urdhëruan të largohej nga ‘Akká dhe të shkonte në Damaskë. Ai ishte i dëshpëruar. Duhej të largohej menjëherë dhe vetëm. Çfarë do të ndodhte me familjen e tij? Kush do e ndihmonte atë, që kishte humbur pëlqimin e qeverisë? Mjeshtri dëgjoi për lajmin dhe shkoi ta takonte. Ai iu drejtua njeriut të palumtur me shumë mirësi, sikur ai të mos kishte qenë kurrë një armik i Fesë. Nuk ia përmendi as edhe njëherë gabimet e tij të kaluara. Përkundrazi, Ai ofroi ta ndihmonte në çfarëdo lloj mënyre të mundur. Ish-guvernatori ishte i shqetësuar që do të linte gruan e tij dhe fëmijët vetëm. ‘Abdu’l-Bahá-i e siguroi që Ai do të kujdesej për këtë çështje. Më vonë, Ai organizoi një udhëtim të rehatshëm, u siguroi një shoqërues të besueshëm, pagoi për të gjitha shpenzimet dhe e dërgoi familjen e tij në Damaskë.

Ish-guvernatori u gëzua shumë kur u bashkua me familjen e tij. Me një zemër mbushur plot me mirënjohje, ai u kthye nga shoqëruesi dhe e pyeti për shpenzimet e udhëtimit. Shoqëruesi i shpjegoi që ishte paguar nga ‘Abdu’l-Bahá-i. Atëherë ish-guvernatori i ofroi shoqëruesit një dhuratë për mirësinë e tij dhe kujdesin gjatë udhëtimit. Por shoqëruesi nuk e pranoi dhuratën; ai i tha që po i bindej ‘Abdu’l-Bahá-it dhe nuk dëshironte të pranonte ndonjë gjë për shërbimin e tij. Atëherë ish-guvernatori e ftoi të rrinte atë natë në shtëpinë e tij si i ftuari i tij. Shoqëruesi iu përgjigj, që ai ishte i lumtur që u bindej udhëzimeve të Mjeshtrit, i Cili i kishte kërkuar të kthehej në ‘Akká pa u vonuar. Ish-guvernatori i kërkoi shoqëruesit të rrinte të paktën aq gjatë sa të shkruante një letër për ‘Abdu’l-Bahá-in. Këtë, shoqëruesi e pranoi dhe me tu kthyer në ‘Akká i dorëzoi letrën Mjeshtrit. Në letër shkruhej: “O ‘Abdu’l-Bahá, lutem që ju të më falni. Unë nuk kuptoja. Unë nuk ju njihja. Unë ju kam bërë shumë keq. Ju më shpërblyet me një të mirë të madhe.”

E. Loja: “Njëri me tjetrin”

Thuajini fëmijëve të ecin të shpenguar duke përplasur duart dhe duke thënë “njëri me tjetrin”. Kur ju të thërrisni “shpinë më shpinë” ata duhet të ndalojnë dhe të rrinë me shpinë nga shoku. Me sinjalin tuaj ata fillojnë të lëvizin sërish duke duartrokatur dhe duke thënë “njëri me tjetrin”. Kur ju të thërrisni “ballë përballë” ata ndalojnë dhe secili qëndron ballë për

ballë me një partner, duke prekur ballin e tyre. Loja vazhdon në këtë mënyrë duke përsëritur vazhdimisht komandat. Një komandë tjetër është “gju më gju” dhe “bërryl më bërryl”.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 11

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 12

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Si gjithmonë, klasa duhet të fillojë me lutje hapëse. Ju mund të rishikoni me fëmijët lutjen që ata kanë mësuar gjatë tre mësimëve të fundit. Ju duhet të siguroheni që ata munden të gjithë ta thonë atë mirë, meqenëse do të prezantoni një lutje të re për ta që ta mësojnë përmendësh në mësimin 13.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Më e ndritshme se Dielli

C G D G
Vërtetësia është më e ndritshme se drita e diellit

C G D G
Vërtetësia është më e ndritshme se drita e diellit

C G D G
Me vërtetësi, zbukuroni gjuhët tuaja, O njerëz

C G D G
Me vërtetësi, zbukuroni gjuhët tuaja, O njerëz

Ndershmëria stolis shpirtin e njeriut
Ndershmëria stolis shpirtin e njeriut
Ndershmëria ndrit më shumë se drita e diellit
Ndershmëria ndrit më shumë se drita e diellit

C. Mësimi përmendësh i citateve

Më poshtë ka disa ide të cilat ju mund t’i ndani me nxënësit tuaj për të prezantuar temën e mësimin, e cila është ndershmëria dhe citatin që ata do të mësojnë përmendësh.

Kopshtet janë zbukuruar me lule të formave dhe ngjyrave të ndryshme. Në pranverë, pemët frutore stolisën me lule erëmirë. Ne e stolisim veten me rroba të pastra dhe të panjolla. Të gjitha këto zbukurime apo stoli krijojnë bukuri. Sidoqoftë, më shumë se gjërat materiale, është rrezatimi i vetive shpirtërore që i bëjnë qeniet njerëzore të bukura, që u sjell gëzim zemrave tona. Një nga cilësitë më të bukura që zbukuron dhe

stolis jetët tona është ndershmëria. Kur ne e zbukurojmë veten me ndershmëri, nuk marrim gjëra që u përkasin të tjerëve pa lejen e tyre, ne kurrë nuk mashtrojmë apo bëjmë hile askënd kur bëjmë diçka. Për të na ndihmuar ne të kujtohemi për cilësinë e ndershmërisë, le të mësojmë përmendësh citatin e më poshtëm të Bahá'u'lláh-it:

“Zbukuroni gjuhët tuaja, o njerëz, me vërtetësi dhe stolisni shpirtrat tuaj me ornamentin e ndershmërisë.”¹¹²

Zbukuroj

1. Malit mbolli trëndafila të bukur në kopësht. Trëndafilat *zbukuruan* kopshtin e tij.
2. Sunil thotë vetëm të vërtetën. Fjalët e tij janë gjithmonë *zbukuruar* me vërtetësi.

D. Historia

Gjatë pjesës së vonshme të jetës së Tij, ‘Abdu’l Bahá’i ishte në gjendje të udhëtonte në shumë vende përqark botës. Ngado që shkoj, Ai do të takonte njerëz nga të gjitha profesionet e jetës—punëtorë krahu dhe udhëheqës, mësues dhe shkencëtarë—dhe Ai bëri të pamundurën në mënyrë që t’i bënte të gjithë të ndiheshin rehat. Një ditë, në Egjipt, Ai kishte ftuar një zyrtar qeveritar të sërës së lartë për të qenë i ftuari i Tij në drekë. ‘Abdu’l Bahá’i vendosi të punësonte një karrocier me karrocën e tij për t’i sjellë ata në destinacion, pasi zyrtari ishte mësuar me këtë lloj komoditeti.

Rruga nuk ishte e gjatë dhe ata shumë shpejt arritën për drekë. Por kur shoferi i karrocës iu afrua ‘Abdu’l-Bahá-it për pagesë, ai kërkoi shumë më tepër se një çmim të drejtë për udhëtimin. ‘Abdu’l -Bahá’-i e dinte që karrocieri nuk po tregohej i ndershëm. Ai i pagoi burrit vetëm atë që i detyrohej, më pas u kthye të largohej.

Kur karrocieri u përpoq të debatonte, ‘Abdu’l Bahá’i u tregua i vendosur. Ai i tregoi burrit se, nëse do të kishte qenë i ndershëm për pazarin, ai do të kishte qenë shpërblyer me një bakshish të majmë. Më pas Mjeshtri u largua, duke e lënë karrocierin të mendonte rreth veprimeve të tij.

E. Loja “Katrör, Rreth, Trekëndësh”

Supozohet që fëmijët të dinë emrat e të paktën disa formave, për shembull “katror”, “rreth” dhe “trekëndësh”. Filloni duke përsëritur me fëmijët emrat e këtyre formave, duke siguruar se ata i njohin të gjitha. Më pas mbani një letër ku keni vizatuar tre format – për shembull, rreth, rreth, katror dhe kërkoni ti shohin nga afër ato. Më pas hiqeni letrën dhe pyetni fëmijët të thonë format me zë të lartë. Përsëriteni këtë disa herë duke përdorur letra nga të cilat të ketë vizatuar më parë grupe të ndryshme formash. Duhet të keni disa letra me vetëm dy forma, në rast se të tre format janë të vështira për tu mbajtur mend nga fëmijët dhe disa letra me katër ose pesë forma në rast se tre format janë të lehta për ta..

Më pas thoni një sërë formash – dy, tre, ose katër në varësi të aftësive të nxënësve—dhe kërkoni nga një fëmijë në grup ta përsërisë atë. Pasi ta keni përsëritur këtë disa herë bëjeni lojën më sfiduese duke i kërkuar fëmijëve të vizatojnë format që ju thoni.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 12

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 13

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Në këtë dhe në tre klasat e ardhshme, fëmijët do t'i përqendrojnë përpjekjet e tyre në mësimin e recitimit përmendësh lutjen e më poshtme. Mund t'ua prezantoni pasi të keni bërë një lutje hapëse nga kujtesa, siç është ajo e sugjeruar në seksionin 13, dhe pasi ta kenë bërë këtë edhe disa nga nxënësit tuaj.

“O Zot! Mbille këtë fidan të butë në kopshtin e bekimeve të Tua të shumëfishta, ujite atë nga burimet e dashamirësisë Sate dhe jep që ajo të rritet në një bimë të bukur përmes reshjeve të favorit dhe hirit Tënd.

“Ti je i Pushtetshmi dhe i Fuqishmi.”¹¹³

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Ji i drejtë

REFRENI:

A

Ji i drejtë, Ji i drejtë

E7

A

Dhe përpiku t'i rehatosh të gjithë

A

Ji i drejtë, Ji i drejtë

E7

A

Dhe përpiku t'i rehatosh të gjithë

A

E

Kur ne sillemi si duhet me të tjerët

E7

A

Fitojmë besimin e motrave dhe të vëllezërve tanë

A7

D

Kur gjërat ndahen me drejtësi

E

A

Drejtësia do të shkëlqejë në dritë

(vazhdon në faqen tjetër)

REFRENI:

Kur ti jep ndihmë dhe ngushëllim të vërtetë
Ti ndjek shtegun që Mjeshtri shtroi
Kur thua dhe vepron me mençuri dhe drejtësi
Do u sjellësh gëzim zemrave rreth e rrotull

REFRENI

C. Mësimi përmendësh i citateve

Në këtë mësim, fëmijët do të mësojnë një citat që lidhet me cilësinë e dhembshurisë dhe që ju mund t'ua mësoni në këtë mënyrë:

Perëndia është i më Dhembshuri, Mëshirëploti. Në momente të vështira ne i hapim zemrën dhe I kërkojmë të na ngushëllojë dhe të na forcojë. Prandaj edhe ne duhet të tregojmë dhembshuri për të tjerët. Kur dikush që njohim ka një problem apo është i trishtuar, duhet ta kuptojmë dhe ta ndihmojmë atë. Duhet të tregohemi të dhembshur e dashamirës me këdo, ashtu sikurse pema që u jep fruta jo vetëm njërit, por të gjithëve, madje edhe atyre që e godasin me gurë. ‘Abdu’l-Bahá u ka treguar gjithnjë dhembshuri për të gjithë njerëzit, edhe pse jeta e Tij ishte e mbushur me vështirësi. Që të ndihmohemi në përpjekjet tona për të qenë zemërdhembshur, le të mësojmë përmendësh Fjalët e Tij:

“Mbretëria e Perëndisë bazohet në paanësinë e drejtësinë, si dhe në mëshirën, dhembshurinë e dashamirësinë ndaj çdo shpirti të gjallë.”¹⁴

Bazohet

1. Doktori ishte i shqetësuar për shëndetin e fëmijëve të fshatit, prandaj që të kujdesej për ta ai hapi një klinikë. Ndërtimi i klinikës u bazua prej dashurisë së tij për fëmijët.
2. Jenna dhe Mercedes janë shoqe prej një kohe të gjatë. Ato mësojnë gjithmonë bashkë dhe ndajnë me njëra-tjetrën gjërat e dobishme që mësojnë. Shoqëria e tyre bazohet në mirësinë dhe dashamirësinë ndaj njëra-tjetrës.

Paanësi

1. Të gjithë njerëzit e mbretërisë punuan shumë për begatinë e saj. Kur të gjitha të korrat u mblodhën, mbreti i ndau ato midis nënshtetasve të tij, sipas masës së familjeve të tyre. Mbreti i trajtoi të gjithë nënshtetasit e tij me paanësi.
2. Këshilli i Bashkisë duhej të ndërtonte një rrugë për në fshatin tjetër. Ajo vendosi ta ndërtojë rrugën rreth tokës bujqësore. Në këtë mënyrë shumë mundën të përfitonin nga rruga e re por pa u bërë dëm fermerëve. Këshilli tregoi një sens paanësie në vendimmarrjen e vetë.

1. Li Yong vuri re se mikesha e tij Zahra ishte e mërzhitur, kështu që ai shkoi të kuptonte nëse mund ta ndihmonte atë në ndonjë mënyrë. Zahra i shpjegoi atij se nëna e saj ishte e sëmurë në spital. Li Yong e dëgjoi dhe e ngushëlloi Zahrën, duke i ofruar të shkonte me të në spital ditën tjetër. Li Yongu tregoi dhembshuri ndaj Zahras.
2. Një ditë Shiori ishte duke ecur në fshat dhe pa një qengj të vogël këmba e të cilit ishte kapur në një gardh. Shiori me butësi ja largoi këmbën dhe ja fashoi me një garzë. Shiori tregoi dhembshuri ndaj qengjit.

D. Historia

Kur 'Abdu'l-Bahá-i udhëtoi në Perëndim, në çdo qytet që vizitonte shumë njerëz vinin ta shihnin dhe të dëgjonin fjalët e Tij inkurajuese. Ditë e natë Ai takoi njerëz të të gjitha llojeve – të rinj dhe të vjetër, të pasur dhe të varfër, zyrtarë dhe njerëz të thjeshtë. Disa erdhën për shkak të dashurisë së tyre të madhe për Mjeshtrin ndërsa të tjerë erdhën sepse ishin kureshtarë për ato çka Ai do të thoshte.

Një ditë, në shtëpinë ku qëndronte Mjeshtri trokiti një grua. Ajo ishte një njeri i thjeshtë që dëshironte me gjithë zemër të kalonte disa çaste me 'Abdu'l-Bahá-in. "Keni lënë takim për të parë Mjeshtrin?", pyeti burri, i cili hapi derën. Ajo u përgjigj se nuk kishte lënë takim. Në atë rast, i thanë asaj, nuk do të mund të takohej me 'Abdu'l-Bahá-in pasi ai ishte me disa njerëz mjaft të rëndësishëm. Ajo u kthye e trishtuar dhe filloi të zbriste shkallët përpara shtëpisë. Çfarë zhgënjimi e mbushi zemrën e saj! Por, papritmas një i dërguar i 'Abdu'l-Bahá-it i kërkoi që të kthehej. Mjeshtri dëshironte ta takonte. Zëri i tij u dëgjua duke thënë me fuqi dhe autoritet, "Një zemër është lënduar. Shpejtoni, shpejtoni silleni tek unë!"

E. Loja: "Së Bashku"

Ndajini fëmijët në çifte, të qëndrojnë në krah të njëri-tjetrit, me këmbën e majtë të njërit fëmijë të lidhur pas këmbës së djathtë të tjetrit. Shpjegohuni fëmijëve që nëse duan të kenë sukses në këtë lojë, atyre u duhet që të mësojnë të punojnë së bashku. Pastaj i vëmë të gjitha çiftet të ecin nga një pikë e caktuar në një tjetër. Ju mund ta bëni lojën më sfiduese duke vendosur objekte të vogla në shtegun e tyre, të tilla si degë dhe gurë. Sigurohuni që ta bëni këtë në një mënyrë të parrezikshme. Në mënyrë alternative, në vend që thjesht të ecin, çifteteve mund t'u kërkohet të kërcëjnë si bretkosa, të vrapojnë si kuaj dhe kështu me rradhë. Mund të jetë e nevojshme të shpjegohet që fëmijët nuk bëjnë garë me njëri-tjetrin.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 13

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 14

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Si gjithmonë, ti dhe disa prej nxënësve duhet të recitoni disa lutje për të hapur orën mësimore. Fëmijët munden atëherë të vazhdojnë të mësojnë përmendësh lutjen e prezantuar në mësimin e mëparshëm.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Me krahët e shkëputjes

REFRENI

C F G
Një ditë një zog po fluturonte në qiellin sipër

C F G
Plot me gëzim dhe besim

C F G C FG
Duke u ngjitur në këtë Parajsë, shtëpinë e Tij

C F G C FG
Po fluturonte, ndërsa urija i shtoej

C F G C FG
Kështu ai ju kthye ujit dhe baltës poshtë

C F
Poshtë në Tokë

G C F
Ai ra në kurth

G C
Prej dëshirës së Tij

F G C FG
Dhe krahët e tij u mbushën me baltë

C
U rënduan e s'mund të fluturonte

F G C FG
Nuk mund të kthehej në shtëpi

REFREN

Si ai zogu unë i përkas qiellit
Pra nuk do kapem pas tokës poshtë

(vazhdon në faqen tjetër)

Nuk do kapem pas pasurive
 Nuk do kapem pas deshirave
 Nuk do kapem në asgjë përveç Zotit

	C	G	F	G
Pra	do	ec	me	këmbët e shkëputjes
	C	G	F	G
Do	fluturoj	me	krahët e shkëputjes	
	C	G	F	
Do	ta liroj	veten	prej të gjitha varësive	
	G	C		
Prej të gjithave	veç	Perëndisë	<i>(përsërite)</i>	

C. Mësimi përmendësh i citateve

Fëmijët do të mësojnë përmendësh një citat rreth vetisë së shkëputjes, e cila është tema e mësimi. Ju mund t'ua paraqisni pasazhin në mënyrën e më poshtme:

Perëndia ka krijuar në këtë jetë çdo gjë për t'u shijuar – shëndet të mirë, ushqime të shijshme, dashuri dhe miqësi, bukurinë e natyrës, si dhe fuqitë e mendjes që të mund të bëjmë zbulime dhe të përmirësojmë mënyrën e jetesës. Duhet t'i vëmë në punë të gjitha të mirat që na ka dhënë Perëndia dhe t'i jemi mirënjohës për lumturinë e të jetuarit. Por duhet të tregohemi të kujdesshëm që të mos bëhemi të varur nga kjo botë. Shpirtrat tanë duhet të jenë gjithmonë të lirë, si zogj të lirë e të fortë ato duhet të fluturojnë në parajsën e shenjtërisë. Sa e trishtueshme është nëse një zog nuk fluturon dot sepse është i ngjitur me gjërat që e rrethojnë. Le të mësojmë përmendësh citatin e më poshtëm:

“Ta dish se stolisja jote e vërtetë konsiston në dashurinë e Perëndisë dhe në shkëputjen tënde prej të gjithëve veç Atij...”¹¹⁵

Konsiston

1. Vladislavi ka ca salsiçe, disa patate dhe bishtaja për drekë. Vakti i tij konsiston nga salsiçe, patate dhe bishtaja.
2. Kjo fjali ka pesë fjalë. Ajo konsiston nga pesë fjalë.

Shkëputja

1. Helgi me të vërtetë donte të shkonte për not me shokët e tij. Sidoqoftë, ai qëndroi me kënaqësi në shtëpi me motrën e tij më të vogël në mënyrë që mamaja e tij të shkonte në dyqan. Helgi tregoi shkëputje prej planeve të tij sepse ai dëshironte të ndihmonte familjen e tij.

2. Në fund të vitit shkollor, Anjali mendoi se do të ishte mirë t'i sillte lule mësueses së saj. Motra e saj i sugjeroi që në vend të kësaj të bënin një kek. Anjali mendon që kjo është një ide e mirë. Ajo është e shkëputur prej idesë së saj.

Të gjithë veç

1. Fëmijët të gjithë dolën mirë në provim, veç njërit i cili nuk studioi. Të gjithë përveç një nxënësi dolën mirë në provim.
2. Nëna dëshiroi të bënte një vakt të veçantë për familjen. Më pas ajo kuptoi që ajo nuk mund ta bënte këtë sepse ajo nuk kishte një përbërës të rëndësishëm. Ajo i kishte të gjitha veç një përbërësi ushqimor.

D. Historia

Një ditë dy njerëz, miq për shumë kohë, po diskutonin çështje shpirtërore duke pirë çaj. Tani, njëri prej dy burrave kishte akumuluar pasuri të mëdha gjatë jetës së tij dhe nuk mungonte asgjë. Tjetri kishte shumë më pak. “Do të doja të bëja një udhëtim në Tokën e Shenjtë,” i tha i dyti këtij mikut të tij të pasur. Burri i parë u përgjigj pa hezitim, “Kjo është një ide e mrekullueshme! Do të vij me ty.” Miqtë ulën filxhanët e vet të çajit dhe u ngritën menjëherë, duke u nisen për në Tokën e Shenjtë.

Ata kishin ecur vetëm pak, ndërkohë që nata filloi të binte. Njeriu i varfër ngadalësoi hapin dhe më pas ndaloj, duke thënë, “Miku im, le të kthehemi në shtëpitë tona për të kaluar natën. Do të jetë më e rehatshme dhe mund ta rifillojmë rrugën të freskët në mëngjes.” “Por pse do të kthehemi?” u përgjigj tjetri. “Ne jemi rrugës për në Tokën e Shenjtë!” Prapë, miku i tij nuk u kënaq me përgjigjen. “Toka e Shenjtë është një rrugë e gjatë për t'u udhëtuar në këmbë,” tha përsëri ai. “Të paktën më lejo të kthehem dhe të marr gomarin tim, të cilin nuk kam qejf ta lë pas.”

“Atëherë,” miku i pasur i tha tjetrit, “ndoshta ti nuk je i duhuri për të më shoqëruar mua në këtë udhëtim përpos të gjithave. Me gëzim, kam braktisur një pasuri të madhe — kuaj, toka dhe rroba të bukura-por nuk ndiej ndjesi humbjeje. Pasi çfarë bekimi më të madh ka sesa të kalosh edhe sikur një çast të vetëm në Tokën e Shenjtë. a nuk je ti në gjendje as të lësh edhe vetëm gomarin tënd pas?” Me trishtim, ai nuk mund ta linte zotërimin e tij të vetëm. Dhe kështu e la mikun e vet, i cili vazhdoi rrugën e tij për në Tokën e Shenjtë dhe asnjëherë të vetme nuk e ktheu kokën e tij pas.

E. Loja: “Rrota”

Kërkojuni fëmijëve të qëndrojnë anash në një rreth dhe të zgjasin krahët e majtë nga brenda, duke i bashkuar në qendër të rrethit. Ata duhet t'i ngjajnë një rrote, me krahët si telat e saj. Më pas bëni të mundur që fëmijët të rrotullohen rrotull qendrës së rrethit si një rrotë. Për ta bërë më sfiduese, ata mund të përpiqen të hidhen pupthi dhe të kërcejnë.

Mund ta bëni lojën edhe më sfiduese duke i ulur fëmijët në shesh në një rreth dhe t'i shtriqin këmbët në mënyrë që këmbët e tyre takohen në qendër. Më pas ata duhet t'i vendosin

shuplakat e duarve të tyre në shesh anash ijeve të tyre. Tashmë ata janë gati ta bëjnë rrotën të lëvizë. Për ta bërë këtë, ata të gjithë do të ngrihen me duart e tyre dhe do të zhvendosen një hap djathtas. Ata duhet të vazhdojnë hap pas hapi me duart e tyre në këtë mënyrë, duke i mbajtur këmbët e tyre në qendër të rrotës, derisa ajo të bëjë një rrotullim të plotë.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 14

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 15

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Pasi të jenë recituar lutjet e hapjes, ju mund t'i ndihmoni fëmijët të vazhdojnë të mësojnë përmendësh lutjen e prezantuar në Mësimin 13.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Dhuromë fatin tim

Refren:

Dhuromë fatin tim
O Perëndi, o Perëndi
Dhuromë fatin tim
Ashtu siç Ti di

Kollaj të kënaqesh
Kur punët mirë të shkojnë
Kollaj të kënaqesh
Kur të mirat me ty qëndrojnë
Por sfida e vertëtë
Vjen kur punët keq të shkojnë
Të kesh durim në vështirësi
Madje dhe këngë të këndosh

Refren

Që kur ish fëmijë
Mjeshtri provoi fyerje
Që herët në jetën e tij
Rrallë i takonte të kish qetësi
Por ai mbeti i gëzuar, i qetë
Asnjëherë i mbushur me ankth
Ai besoi në Perëndi, pranoi dëshirën e Tij
Vazhdoi me të përjetshmen qetësi

Refren

C. Mësimi përmendësh i citateve

Më poshtë janë disa ide që mund t'i përdorni kur të prezantoni citatin që fëmijët do të mësojnë përmendësh.

‘Abdu’l-Bahá-i ishte gjithnjë i kënaqur me dëshirën e Perëndisë. Ai u thoshte shpesh miqve të tij se është e lehtë të jesh i gëzuar kur çdo gjë të shkon mirë, kur shëndeti është i mirë dhe jetohet në rehati. Më e vështira është të ndjehesh i lumtur në kohë të trazuar, në kohë sëmundjesh dhe vështirësish. Me gjithë vuajtjet që mbushën jetën e Tij, ‘Abdu’l-Bahá-i nuk e prishi kurrë zemrën. Edhe në momentet më të vështira ai i mbeti mirënjohës Perëndisë. Ishte gjithnjë i gëzuar dhe optimist. Le të mësojmë përmendësh citatin e më poshtëm, kështu do të kujtojmë shpesh vlerën e të qenit të kënaqur me Vullnetin e Perëndisë:

“Burimi i çdo lavdie është pranimi i çdo gjëje që ka dhuruar Zoti dhe të kënaqurit me atë që ka urdhëruar Perëndia.”¹¹⁶

Lavdia

1. Pasi studioi shkencë në shkollë, Poh Leng u bashkua me një grup shkencëtarësh. Ata bënë zbulime mjaft të rëndësishme. Kjo punë i dha *lavdi* emrit të familjes së saj.
2. Swee dashuronte të sodiste natyrën – malet, pemët dhe detin. Sa herë që shihte bukuritë e botës mendonte për madhësinë e Perëndisë, krijuesit të gjithçkaje. Sositja e natyrës e bëri Sween të mendonte për *lavdinë* e Perëndisë.

Dhurimi

1. Paulo falenderon çdo ditë Perëndinë për familjen, shëndetin dhe për të gjitha të mirat që Perëndia i ka *dhuruar*. Paulo i është mirënjohës Perëndisë për dhuratat e shumta që Ai i ka dhënë.
2. Pa diellin, toka do të qe e errët dhe e ftohtë, dhe asgjë nuk mund të jetonte në të. Dielli na *dhuron* dritë dhe ngrohtësi.

Urdhërimi

1. Mbreti e urdhëroi popullin të mos punonte në ditëlindjen e tij. Ditëlindja e mbretit u urdhërua të bëhej ditë feste.
2. Për shumë muaj në fshat nuk ra asnjë pikë shi dhe këshilli i fshatit i *urdhëroi* njerëzit të kufizonin përdorimin e ujit. Kufizimet u urdhëruan nga këshilli me qëllim që të mos harxhohej uji.

D. Historia

Një mbrëmje, 'Abdu'l-Bahá ishte duke ecur me disa Bahá'í në qytetin e ndriçuar të Londrës. Ata çapiteshin përgjatë një rruge me llampa vezulluese të rreshtuara në të dyja anët që zgjateshin në horizont aq sa mund t'i kapte syri. Ata në shoqërinë e Mjeshtrit të Shumëdashur ndjenë sikur zemrat e tyre të ishin transportuar në një botë tjetër.

"Jam shumë i kënaqur me këtë pamje," komentoi 'Abdu'l-Bahá. "Drita është e mirë, shumë e mirë. Kishte shumë errësirë në burg në 'Akká."

Grupi i vogël i miqve, të cilët e donin 'Abdu'l Bahá'-in, u trishtuan kur kujtuan izolimin e Tij në qytetin-fortesë të 'Akká'-s, ku Ai kishte kaluar kaq shumë vite si një i burgosur bashkë me Babain e Tij, Bahá'u'lláh-un. Ishte një vend shumë jomikëpirtës, dhe familja vuajti vështirësi të mëdha. "Ne jemi të kënaqur, oh sa shumë të kënaqur, që Ju jeni i lirë," thanë ata."

Kësaj 'Abdu'l Bahá-i ju përgjigj: "Unë isha shumë i lumtur në atë burg, pasi ato ditë u kaluan në shtegun e shërbimit." "Burgu më i madh," u tha Ai atyre, "është burgu i vetvetes. A e shihni, nëse mendojmë vetëm për veten tonë dhe jo për ata rrotull nesh – atëherë ne jemi me të vërtetë të burgosur, kur vuajmë me të vërtetë!" 'Abdu'l Bahá-i ishte i kënaqur në çdo moment, pasi Ai ecte në shtegun e shërbimit ndaj Perëndisë dhe njerëzimit. Dhe kështu, edhe gjatë ditëve më të errëta si i burgosur në 'Akká, drita e shpirtit të Tij të paepur shkëlqeu me ndriçim, duke u dhënë ngrohtësi dhe ngushëllim të tjerëve.

E. Loja: "Skulptori"

Mendoni sikur jeni skulptor dhe që fëmijët do t'u ndihmojnë ju të gdhendni veprën tuaj të artit. I kërkoni një fëmije të dalë përpara klasës dhe të marrë një pozë të cilën do t'ja demonstroi ju — për shembull të përkulë trupin me krahët hapur. Më pas, një nga një ose disa njëhershë, thirrini fëmijët e tjerë përpara grupit dhe demonstroi poza për ta që t'i imitojnë. Sapo ata të gjithë t'i dinë pozat e tyre, bëni që të bashkohen së bashku dhe të formojnë veprën e artit. Më pas futuni vetë në grup për t'i dhënë veprës dorën e fundit.

Ju mund të vazhdoni lojën duke i ndarë nxënësit në grupe. Organizojini në mënyrë të tillë që të ndërrojnë rolet me rradhë, me njërin që të pretendojë të jetë skulptori dhe që tjetri të bëjë pozat e kërkuara.

Ju mund të mendoni për variacione të tjera të kësaj loje po kështu. Për shembull, ju mund të bëni pyetje si "A mund të bëheni një gardh?" apo "A mund të jeni një kopësht?" Fëmijët do të përgjigjen më pas duke e vendosur veten në formacionin e dëshiruar.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 15

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 16

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Deri në këtë orë, fëmijët duhet të jenë në gjendje të recitojnë përmendësh lutjen e prezantuar në Mësimin 13, të cilën ju mund ta përsërisni me ta, pasi të keni thënë lutjet tuaja të hapjes.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Ne jemi pika

C

Ne jemi pika Ne jemi pika (*jehonë*)

C

Të një oqeani Të një oqeani (*jehonë*)

F

Ne jemi valë Ne jemi valë (*jehonë*)

G

Të një deti Të një deti (*jehonë*)

REFRENI:

C

Ejani me ne Ejani me ne (*jehonë*)

F

Në kërkimin për unitetin

C

G

C

F

C

Është rruga e jetës për ty e mua

Ne jemi lule, Ne jemi lule (*jehonë*)

Të një kopshti Të një kopshti (*jehonë*)

Ne jemi gjethe Ne jemi gjethe (*jehonë*)

të një peme të një peme (*jehonë*)

REFRENI

Gjithë toka është Gjithë toka është

veç një vend veç një vend

Ne jemi njerëz Ne jemi njerëz

Të gjithë një lloj Të gjithë një lloj

REFRENI (PËRSËRIT RRESHTIN E FUNDIT)

C. Mësimi përmendësh i citateve

Idetë e më poshtme do t'ju ndihmojnë të prezantoni temën e mësimit, mirësia, dhe citatin që fëmijët do të mësojnë përmendësh.

Perëndia e krijoi njerëzimin për të jetuar së bashku si një familje. Nëse të gjithë do ta realizojmë këtë, nuk do të lëmë që ndryshimet të futen midis nesh. Në vend të kësaj duhet të shoqërohemi me njerëz nga të gjitha fetë, racat, kombësitë dhe klasat me çiltërsi në zemrat tona. Për të mos e harruar këtë, le të mësojmë citatin e më poshtëm të Bahá'u'lláh-ut:

“Lum ai që shoqërohet me të gjithë njerëzit në një frymë mirësie e dashurie të thellë.”¹¹⁷

Shoqërimi

1. Çafkat dhe lejlekët janë dy lloje zogjsh që jetojnë në luginë. Ata rrinë së bashku. Këto dy lloje zogjsh shoqërohen me njëri-tjetrin.
2. Në takimin devocional, pasi u lexuan lutjet, njerëzit qëndruan dhe u shoqëruan me njëri-tjetrin.

D. Historia

Nga historitë tona të mëparshme ju e dini se kur 'Abdu'l-Bahá-i arriti në 'Akká shumica e njerëzve silleshin keq me të. Ata ishin mizorë me Bahá'i-t dhe nuk dëshironin të flisnin me ta. Shumë shpejt e kuptuan se Bahá'i-t ishin njerëz të dashur dhe të mirë dhe pak nga pak shumica e banorëve filluan t'u tregonin atyre mirësi gjithashtu. Por kishte dhe nga ata që nuk ndryshuan inatin dhe urrejtjen e tyre.

Një ditë një burrë që kish ende shumë urrejtje në zemër për 'Abdu'l-Bahá-in, dëgjoi të tjerët të lavdëronin Atë për madhështinë dhe mirësinë e Tij. Burri u zemërua. Ai tha se do t'u tregonte të gjithëve se ky Person që e nderonin të gjithë nuk ishte dhe aq i mrekullueshëm. Dhe u largua me zemrën që i digjej nga urrejtja. Ai e dinte që 'Abdu'l-Bahá-i do të ishte duke u lutur në xhami në atë orë dhe nxitoi për atje, i gatshëm të vinte duar të dhunshme mbi Mjeshtrin e dashur. Por 'Abdu'l-Bahá-i e pa burrin me qetësi dhe dinjitet. Me dashuri Ai i kujtoi burrit mësimet e Zotit, që duhet të jemi zemërgjerë me të gjithë të ftuarit, madje edhe me ata që janë ndryshe nga ne. Atëherë burri e kuptoi se 'Abdu'l-Bahá-i dhe Bahá'i-t ishin, me të vërtetë, si miq në Akká, pra në shtëpinë e tij. Dhe si një mikëpritës zemërgjerë ai duhet t'i mirëpriste me dashuri dhe t'i trajtonte me mirësi.

E. Loja “Cilësia e fshehur”

Thuajuni fëmijëve të formojnë një rreth, me dy pëllëmbët e veta mbledhur mbyllur përpara tyre. Qëndroni në mes të rrethit, duke mbajtur në dorë një objekt të vogël si për shembull një gurë. Objekti paraqet një cilësi, për shembull, “mirësia”. Më pas ndërsa ecni prekni dorën e secilit fëmijë dhe thoni për shembull, “Johni është i mirë, Isabella është e mirë,

Dervi është i mirë,” dhe kështu me rradhë. Çdo fëmijë duhet të mbylli duart e tij apo të saj, duke vepruar sikur t’i keni dhënë atij apo asaj objektin. Ju në fakt duhet ta lini sendin në duart e njërit prej fëmijëve. Kur ju të keni kaluar rrotull gjithë rrethit, një fëmijë duhet të përpiqet të marri me mend se kush e ka objektin duke thënë, për shembull, “Kenji është shumë i mirë.” Më pas Kenji duhet të hapë dorën dhe të tregojë nëse e ka apo jo gurin. Fëmijëve u jepen tre mundësi për të gjetur se kush e ka gurin dhe pastaj loja përsëritet duke përdorur një cilësi tjetër. Ju duhet të siguroheni që secilit fëmijë i është dhënë objekti të paktën një herë.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 16

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 17

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Gjatë katër mësimëve të ardhshme, fëmijët do të jenë duke mësuar e recituar lutjen më poshtë përmendësh dhe atyre do t’u duket ajo një burim frymëzimi nëse e hapni çdo orë mësimore me një lutje të re të cilën e keni mësuar përmendësh, e tillë si ajo e sugjeruar në seksionin 16. Pasi pak nxënës t’u jenë bashkuar ju kur thoni lutjet e hapjes, ju mund ta prezantoni këtë në mënyrën zakonshme.

“Emri Yt është shërimi im, O Perëndia im, dhe kujtimi Yt është ilaçi im. Afërsia ndaj Teje është shpresa ime dhe dashuria për Ty është bashkudhëtarja ime. Mëshira Jote për mua është shërimi im dhe mbështetja ime në këtë botë e në botën që do të vijë. Ti, me të vërtetë, je Bujariploti, i Gjithëdijsmi, Urtiploti.”¹¹⁸

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Burimi i kurajos

Refren:

Burimi i kurajos dhe fuqisë

Është fjalë e Perëndisë

Burimi i kurajos dhe fuqisë

Është besnikëri e dashurisë

Harroje vetveten

Ngrihu për të vërtetën

Ndihmo ata në nevojë

Mbi fuqinë e tij mbështetu

Fjalën e Zotit mëso

Kurajon kërko

Rrugën e tij ndiq

C. Mësimi përmendësh i citateve

Fjalët e mëposhtme do t'ju ndihmojnë në paraqitjen e temës së mësimi dhe citatit për të mësuar përmendësh:

Të kemi kurajo do të thotë të luftojmë për atë çka është e drejtë edhe pse ne jemi të vetmit që e bëjmë këtë, të mbrojmë ata të cilët kanë nevojë për ndihmën tonë edhe pse mund të na shkaktojë parehati, dhe të tregojmë të vërtetën edhe kur e dimë se mund të na çojë në vështirësi. Duhet kurajo për të përballuar vështirësitë në jetë me qetësi dhe mirësi. Ne e marrim kurajon nga dashuria për Perëndinë dhe nga dëshira për ta kënaqur Atë mbi të gjithë të tjerët. Për të mos harruar që duhet ta përballojmë me kurajo çdo situatë në jetë, le të mësojmë citatin e më poshtëm:

“Burimi i guximit e i fuqisë është përhapja e Fjalës së Perëndisë dhe qëndresa në Dashurinë e Tij.”¹¹⁹

Burimi

1. Kyongmi jeton në një fshat në lëndinë. Uji që furnizon fshatin vjen nga shkrrirja e dëborës nga malet aty afër. *Burimi* i ujit të fshatit është bora e maleve.
2. Znj. Putters ka tre fëmijë të dashur e të sjellshëm. Fëmijët janë *burim* gëzimi e lumturie për të.

Përhapja

1. Dy prej shokëve të Shoas filluan të diskutonin dhe u inatosën me njëri-tjetrin. Shoa ndihmoi secilin të shihte këndvështrimin e tjetrit dhe të bënte paqe. Shoa *përhap* gjithmonë paqe dhe mirëkuptim mes shokëve.
2. Një infermiere e viziton klasën për t'u mësuar fëmijëve rreth ushqimeve të cilat janë të mira për shëndetin e tyre. Infermierja *përhap* rëndësinë e të ngrënit e shëndetshëm.

Qëndresa

1. Promilla e dinte që ajo dëshironte të bëhej doktoreshë. Ajo gjithmonë studionte shumë në shkollë dhe pas shumë vitesh pune të vështirë, ajo e arriti qëllimin e saj. Ishte *qëndresa* e përpjekjeve të saj për t'u bërë doktoreshë.
2. Zvondai shkoi në një fshat të largët për të ndihmuar në hapjen e një shkolle. Megjithëse e merrte malli për familjen dhe u përball me shumë vështirësi, *qëndresa* e tij ndihmoi për të ndenjur në fshat për shumë vite, duke trajnuar mësues dhe duke punuar me fëmijët.

D. Historia

‘Ali-‘Askar ishte një tregtar nga Persia. Kur u kthye në Bahá’í u përball me shumë vështirësi nga ata që ishin kundër Besimit. Brenda një kohe të shkurtër humbi gjithçka çfarë kishte. Por, ‘Ali-‘Askar nuk u dekurajua. Duke parë që nuk mund të jetonte në vendin e tij vendosi të largohej dhe të shkonte në Adrianopoj, një qytet në shtetin fqinj.

Në Adrianopoj edhe pse kishte shumë pak ai mundi të merrte disa mallra. Përpara se të kishte mundësi të shiste qoftë edhe diçka të vetme, ai u sulmua nga hajdutët, që i morën gjithçka kish, duke e lënë përsëri pa gjë.

Jo shumë kohë më vonë, hajdutët u arrestuan dhe e gjithë pasuria që kishin marrë dhe nga të tjerët u sekuestrua. Një nga autoritet lokale i verbuar nga pasuria mendoi ta mbante për vete të gjithë pasurinë. Ai e thërriti ‘Ali-‘Askarin në zyrë dhe i shpjegoi.

“‘Ali-‘Askar,” tha ai, “këta hajdutë janë shumë të pasur. Në raportin tim shkruar qeverisë kam shkruar që pasuria e vjedhur nga ty ishte e madhe. Prandaj ti duhet të dëshmosh në gjyq që ajo që kam shkruar është e vërtetë”. Në këtë mënyrë, zyrtari mendoi se të gjithë paratë do t’i ktheheshin ‘Ali-‘Askarit dhe më pas do t’i ndanin bashkë.

‘Ali-‘Askari e dinte se ai nuk mund të ishte kurrë dakort me këtë plan. “I nderuar Khan”, u përgjigj ai, “mallrat e mia të vjedhura kishin shumë pak vlerë. Si mund të them diçka që nuk është e vërtetë. Kur të më pyesin do t’i them faktet njësoj siç janë. Unë këtë e quaj si detyrë dhe vetë kaq.”

Zyrtari u përpoq edhe njëherë të bindte ‘Ali-‘Askarin. “Kemi një mundësi të artë,” tha zyrtari, “të dy bashkë mund të përfitojmë nga kjo. Mos e lër këtë mundësi që vjen njëherë në jetë të na shpëtojë nga duart!”

Por, ‘Ali-‘Askar përsëri nuk pranoi duke thënë, “Khan, si më duhet ta sqaroj këtë me Zotin? Më lër rehat. Unë duhet të them vetëm të vërtetën.”

Zyrtari u inatos. Nëse ‘Ali-‘Askar nuk do të pranonte planin e tij do të dështonte dhe ai do të humbiste një pasuri të madhe të cilën e kishte kaq pranë. Kështu ai filloi të kërcënonte ‘Ali-‘Askarin, me shpresën se do ta frikësonte dhe ai do të bashkëpunonte. “Do të të burgos,” i tha ai. “Do të të dëboj; nuk do të ketë asnjë problem që do t’ju kursej.” Dhe më pas ai shtoi se nëse ‘Ali-‘Askar nuk do të pranonte do ta dërgonte mbrapsht në Persi.

‘Ali-‘Askar qeshi. “Jinab-i-Khan”, tha ai, “bëni si të dëshironi me mua; unë nuk do t’i kthej shpinën asaj që është e drejtë.”

E. Loja: “Po ose Jo”

Filloni lojën duke i kërkuar fëmijëve të formojnë një rreth të gjerë, me ju në qendër. Tani u shpjegoni fëmijëve se ju do të thoni disa fjali. Disa prej tyre do të jenë të sakta, ndërsa disa të tjera do të jenë jo të sakta. Thuajuni atyre se, nëse fjalia që ju thatë është e saktë, ata duhet të bërtasin “po” dhe të kërcejnë drejt qendrës së rrethit. Nëse është e gabuar, ata duhet të bërtasin “jo” dhe të kërcejnë mbrapa.

Të gjitha fjalitë që bëni duhet të bazohen në gjëra që fëmijët mund t’i vëzhgojnë menjëherë. Shembuj fjalish “po” janë si më poshtë: “Dielli jep dritë.” “Pemët rriten prej farave” “Malet janë të larta.” Ju gjithashtu mund të bëni fjali të cilat përshkruajnë atë që fëmijët kanë veshur, si për shembull “Sera ka veshur një këmishë blu,” apo ajo që ata shohin në hapësirën rrotull tyre, si për shembull “Ka dy stola atje tej.”

Pak shembuj fjalish “jo” mund të jenë: “Shiu bie nga poshtë.” “Peshqit fluturojnë.” “Gurët ecin më këmbë.” Përsëri, ju mund të merrni nga mjedisi rrotull për të krijuar fjali jo të sakta. Mbani mend se ju duhet të formoni më shumë fjali të sakta sesa jo të sakta në mënyrë që, nga fundi i lojës, fëmijët t’u arrijnë juve në qendër të rrethit.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 17

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 18

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Mbas lutjeve të fillimit të orës, fëmijët duhet të marrin kohë për të mësuar të recitojnë përmendësh lutjen e prezantuar në mësimin e fundit.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Ji gjithmonë shpresëplot

Do Fa Do Sol
Të ardhmen nuk e dimë asnjëherë. Mos ndalo së përpjekuri kurrherë.
Do Fa Do Sol
Prandaj ki shpresë, se Zoti është mes nesh. Në çdo vështirësi, ti pranë do e kesh.

Do Sol Fa Sol
Ji gjithmonë shpresëplot e të besosh në Zot

Do Sol Fa Sol
Mirësitë e Tij nuk reshtin kurrë

(vazhdon në faqen tjetër)

Do Sol Fa Sol
Ji gjithmonë shpresëplot e të besosh në Zot

Do Sol Do /
Mirësitë e Tij nuk reshtin kurrë

C. Mësimi përmendësh i citateve

Më poshtë janë disa ide me të cilat mund të prezantoni citatin që do të mësojnë fëmijët përmendësh.

Dashuria e Zotit është gjithnjë me ne. Ai nuk do të na lërë asnjëherë vetëm dhe premton të na ndihmojë gjatë gjithë jetës. Edhe pse nuk dimë se çfarë do të ndodhë nga njëra ditë në tjetrën, nuk harrojmë që dhuratat dhe të mirat e Zotit janë kudo pranë nesh. Kështu jemi të mbushur me shpresë kur shohim drejt së ardhmes, me besim që do të marrim bekimet e Tij të pafundme. Me zemrën të mbushur me shpresë, ne vazhdimisht presim derdhjet e bekimeve të Perëndisë mbi ne. Për të na kujtuar rëndësinë e shpresës, le të mësojmë këto fjalë të ‘Abdu’l-Bahá’it:

“Mos e humb kurrë besimin te Perëndia. Shpreso kurdoherë, sepse dhuntitë e Perëndisë kurrë nuk pushojnë së reshuri mbi njeriun.”¹²⁰

Besim

1. Eduardi ka një problem dhe shkoi tek Hung Wei për ndihmë. Eduardi e di që Hung Wei do të bëjë gjithçka që mundet për ta ndihmuar atë. Eduardi i *beson* Hung Weit.
2. Nirmala dëshiron të riparojë çatinë e shtëpisë së saj, por nuk mund ta bëjë atë vetëm. Miqtë e Nirmalës i ofrojnë të vijnë ditën tjetër për t’i dhënë ndihmë asaj. Ajo *beson* se ata do të vijnë siç kanë premtuar dhe bën gjithçka gati.

Shpresa

1. Iosefina mbolli një farë dhe e ujiste atë çdo ditë. Mezi priste që ajo të rritej. Iosefina *shpreson* se fara një ditë do të bëhej një lule e fortë.
2. Shoku i ngushtë i Matit, Antonio, shkoi të jetonte në një qytet tjetër. Matit i mungonte shoku i tij, por *shpresonte* se do ta shihnin së shpejti njëri-tjetrin.

Dhuntitë

1. Çdo natë kur lutet, Lilian mendon se sa me fat është për dhuntitë që ka. Ajo mendon për dashurinë e prindërve dhe mësuesit madje dhe për aftësinë e saj në muzikë. Lilian është shumë mirënjohëse për *dhuntitë* që ka.

2. Reza ka shumë qef matematikën. Ai i gjen zgjidhjet e problemave menjëherë dhe gëzohet duke ndihmuar dhe shokët e tjerë në klasën e tij. Reza shfaq dhunti të veçanta në lëndën e matematikës.

Pushojnë së reshuri

1. Kur Tahiri mbyll rubinetin, uji nuk del më. Uji pushon së reshuri.
2. Edhe në ditë me re, rrezet e diellit ngrohin tokën. Rrezet e diellit nuk pushojnë së reshuri tokën.

D. Historia

Një herë një njeri që nuk kishte shtëpi dhe jetonte i vetëm në bregun e lumit Thames në Londër. Ishte shumë i trishtuar dhe e humbi shpresën e lumturisë në jetë. Një ditë teksa kalonte afër një dyqani, i zunë sytë një fotografi në një gazetë. Ajo ishte fytyra e 'Abdu'l-Bahá-it. Burri ndaloi i shtangur duke parë fytyrën. Ai nuk e kish parë kurrë më parë 'Abdu'l-Bahá-in dhe nuk e dinte se kush ishte, por ishte i sigurt që duhej ta takonte. Në gazetë jepej adresa e shtëpisë, kështu që burri vendosi të shkonte me shpresën se do ta gjente atje. Ishte një rrugë e gjatë pothuajse 15 kilometër, por ai vazhdoi të ecte derisa gjeti shtëpinë.

Burri ishte i lodhur dhe i uritur kur më në fund arriti dhe e zonja e shtëpisë e ftoi brenda, i dha ushqim dhe e la të pushonte. Pasi pushoi i tregoi gruas historinë e tij dhe më pas e pyeti nëse 'Abdu'l-Bahá-i ishte aty. Gruaja e siguroi atë se Ai ishte brenda.

"A do të më shohë?" pyeti ai. "Edhe mua?"

Sapo gruaia iu përgjigj se ishte e sigurt se 'Abdu'l-Bahá-i do ta takonte, Vetë Mjeshtri u shfaq në derë. Burri u ngrit dhe 'Abdu'l-Bahá-i hapi krahët ta përshëndeste. Dukej sikur burri ishte një mik i vjetër që 'Abdu'l-Bahá-i kish kohë që e priste. E mirëpriti me dashuri dhe dhembshuri dhe i kërkoi t'i ulej pranë.

Më pas 'Abdu'l-Bahá-i, i cili dinte si të kthente lumturinë e humbur në zemrat e njerëzve, filloi të fliste me burrin. E inkurajoi të largonte mërzinë dhe i kujtoi se në Mbretërinë e Zotit ai ishte i pasur! Ndërsa 'Abdu'l-Bahá-i i tregoi dhembshuri burrit, fjalët e Tij ngushëlluese filluan t'i shëronin zemrën dhe i dhanë forcë. Pak nga pak mërzitja u largua. Para se të largohej i tha 'Abdu'l-Bahá-it se nuk do të lejonte më që varfëria t'i sillte trishtim, prandaj do të punonte në fushë, do të kursente para që të blinte pak tokë, ku do të rriste manushazqe dhe do ti shiste në treg. Dëshpërimi u kthye në shpresë.

E. Loja: "Shibërësi"

Drejtojini fëmijët të bëjnë një rreth rrotull jush, dhe më pas prezantojeni lojën duke u kërkuar fëmijëve të imagjinojnë sikur janë në një shkretëtirë duke pritur të bjerë shi. Pastaj

fërkoni duart me njëra-tjetrën duke i thënë dhe fëmijëve të bëjnë të njëjtën gjë, por këtë ta bëjnë më radhë sapo ju ti shikoni. Pasi keni plotësuar një rrotullim të plotë dhe të gjithë fëmijët po fërkojnë duart thuajini se duhet të vazhdojnë të bëjnë të njëjtën gjë derisa ju të shihni secilin prej tyre me një imitim të ri. Mund të kërcisni gishtat, përplasni duart, përplasni këmbët. Zhurma e bërë nga të gjithë fëmijët duhet t'u ngjajë pikave të para të shiut dhe fillimin e një stuhie.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 18

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 19

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Si gjithmonë, hapni klasën me lutje. Më pas ju mund t'i ndihmoni fëmijët të vazhdojnë të mësojnë përmendësh atë të prezantuar në Mësimin 17.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Duar të zëna

Refren:

Duart e zëna fëmijët i lumturojnë
Fëmijët e lumtur munden
Të tjerët t'i gëzojnë
Kur paqe dhe dashuri u dhurojnë

Duar punëtore për të ndërtuar një botë të re
Çdokush një detyrë e ka
Të gjithë prej nesh mirënjohës të jenë
Që shpejt të arrijmë qëllimin tonë.

Refren

Perëndia na ndihmon,
një botë të re të ndërtojmë
Ku ne dikë tjetër ndihmojmë
Të gjithë duhet ta duam tjetrin
Më tepër sesa duam veten

Refren (rreshti i fundit përsëritet)

Duart e zëna i bëjnë fëmijët të lumtur

C. Mësimi përmendësh i citateve

Në këtë mësim fëmijët do të mësojnë një citat për besueshmërinë, të cilën ju mund t'ua prezantoni si më poshtë:

Një nga cilësitë më të mëdha në sytë e Perëndisë është besueshmëria. Një person i besueshëm është i vërtetë dhe i ndershëm dhe mund të mbështetesh tek ai apo ajo që ta mbajë fjalën. Nuk duhet të themi diçka dhe më pas të bëjmë diçka tjetër. Veprimet tona duhet të jenë reflektim i fjalëve që kemi thënë. Kur jemi të besueshëm të tjerët duhet ta kuptojnë që ne bëjmë ç'është e mundur për të përmbushur përgjegjësitë dhe detyrat tona. Në këtë mënyrë njerëzit mund të punojnë në harmoni me njëri-tjetrin, duke ditur secili detyrën e tij. Për të kujtuar rëndësinë e besueshmërisë le të mësojnë citatin e më poshtëm:

“Besueshmëria është porta më e madhe që çon në qetësinë dhe sigurinë e njerëzve.”¹²¹

Besueshmëria

1. Athos i premtoi nënës se do ta ndihmonte të përgatiste darkën. Kur erdhën shokët për ta ftuar të luante me ta, atij iu kujtua premtimi që i kishte bërë nënës dhe u tha shokëve se do të luante me ta një herë tjetër. Athos shfaqti cilësinë e *besueshmërisë*.
2. Sunita shkoi në dyqan që të merrte disa gjëra për familjen e saj, por ajo pa se nuk kishte marrë para sa duhet për të paguar për gjithçka i duhej. Ajo i kërkoi të zonjës së dyqanit nëse mund t'i sillte paratë e mbetura ditën tjetër. E zonja e dyqanit i tha pa problem sepse ajo e dinte që Sunita ishte një njeri i *besueshëm* dhe do ta paguante për sendet siç i kishte premtuar.

Qetësia

1. Sa herë që Emilio duhet të marrë një vendim të rëndësishëm ai përpiqet të gjejë një vend të *qetë* për të menduar dhe medituar.
2. Sapo stuhia kaloi çdo gjë u kthye në qetësi. Paqja dhe *qetësia* erdhën pas stuhisë.

Siguria

1. Kur një këlysh është i frikësuar, vrapon te nëna e tij për siguri. Nëna i jep *siguri* këlyshit të saj.
2. Udhëtari doli nga shtegu dhe humbi në pyje. Kur ai nuk u kthye, udhërrëfyesit nga fshati dolën për ta kërkuar atë. Ai ndjeu një ndjesi *sigurie* kur ata e gjetën atë, duke e ditur se ata do ta nxirrnin në vend të sigurt përsëri.

D. Historia

Vite më parë në ditët e Besimit, kishte një numër të vogël besimtarësh Bahá'í të shpërndarë në disa shtete. Ata u përballën me shumë sfida dhe i shkruanin shpesh 'Abdu'l-Bahá-it në Tokën e Shenjtë, lajme dhe pyetje. Përpara se të mbërrinin tek 'Abdu'l-Bahá, letrat e tyre bënë një rrugë shumë të gjatë dhe Ai përgjigjej me dashuri dhe kujdes. Fjalët e Tij inkurajuese u dhanë forcë dhe gëzoi zemrat e tyre. Prandaj ishte mjaft e rëndësishme që kjo rrjedhë komunikimi të mos ndërpritej.

Atëherë, në atë zonë jetonte një bahai që quhej Muḥammad-Takí. Ai kish ardhur nga Persia para shumë vitesh kur ishte mjaft i ri dhe kish ngritur një biznes të vogël. Avash avash u njoh për besueshmërinë e palëkundur. Kaq i besueshëm ishte ai, sa që e gjithë posta për 'Abdu'l-Bahá në Tokën e Shenjtë dhe përgjigjet e dërguara jashtë vendit kalonin nëpër shtëpinë e Muhamed-Taki. Të gjithë e dinë se atij mund t'i besohet për t'u siguruar që secila pjesë e postës është dorëzuar menjëherë dhe në mënyrë të sigurt.

Por, atëherë, armiqtë e Besimit u ngritën kundër 'Abdu'l-Bahá-it. Ata u bënë xhelozë për dashurinë dhe respektin që njerëzit tregonin për Të. Ata shpresonin se mund t'i sillnin mërgimin Atij, apo edhe më keq, ekzekutimin. Spiunët u vendosën gjithandej shtëpisë së Tij dhe Ai mbahej nën vëzhgim të vazhdueshëm. Sa të kënaqur do kishin qenë armiqtë e Tij nëse do kishin mundur të ndalonin rrjedhën e letrave dhe ta kishin thyer lidhjen ndërmjet 'Abdu'l-Bahá-it dhe Bahá'í-ve të devotshmëm nga vendet e tjera; aq më shumë sikur të mund t'i vidhnin ndonjë dokument e cila mund të përdorej për të mashtruar autoritetet qeveritare!

'Abdu'l-Bahá'í, sidoqoftë, nuk u frenua. Ai mund të shihej vonë natën, duke shkruar nën dritën e llampës së Tij; pasi Ai kishte siguruar një mjet të sigurt për marrjen dhe dërgimin e letrave. Çfarë mendoni ju se bëri Ai?

Ju kuptoni se, 'Abdu'l-Bahá'í e dinte që armiqtë e Tij e vunë re punën e rëndësishme që Muhammad-Taki bënte. Ata pa dyshim do të përpiqeshin ta zinin rrugës, postën e dërguar prej tij. Kështu 'Abdu'l-Bahá'í e dërgoi Muhammad-Taki-un në një vend të afërt në një shtet fqinj, ku ai ishte jashtë rrezikut. Më pas të tjerë, tek të cilët armiqtë e Tij nuk dyshonin, mbartnin jashtë dhe brenda Tokës së Shenjtë gjithë postën për tek Muhammad-Taki-u. Dhe nga ky vend i sigurtë, ai vazhdoi të merrte dhe dërgonte me besnikëri postën, duke mos e lëkundur asnjëherë besimin që 'Abdu'l-Bahá'í kishte tek ai. Kështu ndodhi, që edhe në kohët më të vështira, nuk u ndërpre komunikimi me Tokën e Shenjtë dhe udhëzime vazhdonin t'u vinin miqve në vendet më të veçuara.

E. Loja: “Një Udhëheqje”

Ndani nxënësit tuaj në dyshe dhe kërkojuni të kapen për dore me partnerin e tyre. Lidhni sytë një fëmije në secilën palë dhe bëni që fëmija tjetër ta udhëheqë atë rreth e rrotull, duke u siguruar që ai ose ajo të mos pengohet gjatë rrugës. Për një lojë më sfidauese fëmija me sytë e lidhur mund të drejtohet në disa pengesa si trungje pemësh, kanale, shkëmbinj dhe goma rrotash. Sapo një lidhje besimi të jetë vendosur midis partnerëve në këtë mënyrë,

fëmija me sytë e lidhur mund të drejtohet vetëm me zë. Në këtë rast drejtuesi duhet ta ndjekë nga afër në mënyrë që ta presë fëmijën nëse ai ose ajo pengohet.

Si alternativë tjetër mund t'i lidhni sytë të gjithë nxënësve dhe të formoni një tren, që mund ta drejtoni ju ose një prej fëmijëve.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 19

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 20

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Pasi ju dhe pak nxënës keni thënë lutjet hapëse, përsërisni me fëmijët lutjen që ata kanë qenë duke mësuar gjatë tre mësimeve të fundit.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Duke Ndezur Zjarrin e Dashurisë së Perëndisë

D

Në zemrën time

A

Ka një flakë

G

Të cilën Perëndia e ka ndezur

D

Një flakë e veçantë

A

Ajo është flaka

G

Flaka

D

E Dashurisë së Tij

REFRENI:

D

A

Unë do i lutem

Unë do i lutem (*jehona*)

(vazhdon në faqen tjetër)

G
Perëndisë
A D A
Të ndezi në zemrën time
Të ndezi në zemrën time (*jehona*)

G
Atë flakë
A D A
Zjarrin e dashurisë së Tij

G
Dhe do të përpiqem
A D
Që drita e Tij të ndriçojë të gjitha zemrat

Ditë pas dite
Do ta ushqej këtë flakë
Ndërkohë që lutem
Dhe u bëj mirë të tjerëve

Kjo flakë do rritet
Ndërkohë që lutem
Dhe i shërbej njerëzimit

Dhe ndërsa kjo flakë flakëron
Ndërsa ajo rritet
Do të ndihet
Nga të gjithë të cilët i qasen
asaj pranë
Do t'u fali ngrohtësi
të gjithëve
Që asaj i qasen pranë

REFRENI

C. Mësimi përmendësh i citateve

Tema e këtij mësimi është ndezja, dhe fjalja pasuese do t'u ndihmojë ju të prezantoni këtë temë dhe citatin për t'u mësuar përmendësh:

Çdo qenie njerëzore është krijuar nga Perëndia për ta njohur e dashur Atë dhe në zemrat tona kemi dritën e Tij. Është e rëndësishme të ushqejmë dritën e dashurisë së Perëndisë, duke iu lutur përditë dhe duke u shërbyer të tjerëve, që ajo të mund të rritet gjithmonë e më e fuqishme. Ndërsa kjo flakë digjet gjithnjë e më shumë mund të

ndjehet nga ata me të cilët na kryqëzohen rrugët. Dhe zemrat e tyre gjithashtu, do të ndizen flakë. Kur jemi kaq të ndezur, bëhemi si qirinj të ndezur që nuk mund të mos u japin dritë dhe ngrohtësi atyre që na rrethojnë. Le të mësojmë përmendësh citatin e më poshtëm:

“Ndizuni O njerëz, nga nxehtësia e dashurisë së Perëndisë, që ju të mund të ndizni zemrat e të tjerëve.”¹²²

Ndezja

1. Shtëpia ishte e ftohtë, kështu që babai i Axelit vendosi të *ndizte* një zjarr. Vuri copa druri në sobë dhe ndezi disa shkarpa afër tyre. Drurët morën zjarr dhe zjarri ngrohu shtëpinë.
2. Një shkencëtare erdhi në shkollë dhe u shpjegoi nxënësve mjaft gjëra interesante rreth universit. Ata filluan të bënin pyetje të ndryshme. Ajo u *ndezi* nxënësve dëshirën për të njohur më tepër botën.

D. Historia

Thomas Breakwell ishte një i ri anglez i cili kish një pozicion të rëndësishëm në një fabrikë pambuku në jug të Shteteve të Bashkuara dhe i kaloi pushimet në Evropë. Gjatë rrugës për në Europë në verë të vitit 1901 , në një anije ai takoi një grua dhe filloi të fliste me të rreth temave shpirtërore. Kur mbërritën në Paris gruaja e shoqëroi të takonte një shoqe të sajën, e cila jetonte në një apartament në qytet dhe që kishin interesa të përbashkëta. Gruaja e re i mirëpriti dhe biseduan për disa kohë të tre së bashku. Përpara se të largohej Breakwell pyeti gruan mikpritëse nëse mund të kthehej për të biseduar përsëri. Ai u ftua të kthehej përsëri mëngjesin tjetër.

Kur ai mbërriti ditën në vijim, gruaja e re vuri re se sytë e tij shkëlqenin dhe se zërin e kish të emocionuar. Ajo i kërkoi të ulej. Breakwell e pa me vëmendje dhe i shpjegoi eksperiencën e tij të çuditshme. Pasi ish larguar nga shtëpia e saj një ditë më parë, ai kishte ecur përgjatë një shëtitoreje, i vetëm nën ajrin e ngrohtë e të rëndë të mbrëmjes. Rreth tij nuk lëviziste as gjethja, pastaj papritur një erë e madhe fryu e cila atij iu duk se solli lajme të gëzuara për një mesazhi të ri nga Perëndia!

Gruaja i tha të qetësohej. Ajo e dinte mesazhin për të cilin fliste Breakwell. Gjatë tre ditëve që vazhduan, për orë të tëra ajo i tha çdo gjë dinte për Besimin Bahá'í — historinë dhe mësimet e tij dhe për 'Abdu'l-Bahá-in, Shembullin Perfekt të atyre mësimëve, i Cili jetonte në qytetin burg të 'Akká-s në tokën e Shenjtë.

Në fund të tre ditëve, zemra e Breakwellit ishte kaq e mbushur me gëzim dhe shpresë saqë nuk donte asgjë tjetër veçse të shkonte në 'Akká dhe të vizitonte 'Abdu'l-Bahá-in. Ndodhi që edhe një burrë tjetër i ri kish bërë plane për të shkuar në Tokën e Shenjtë për të njëjtin qëllim dhe se ishte shumë i kënaqur që Breakwell të shkonte me të. Kështu një mesazh iu dërgua 'Abdu'l-Bahá-it për të kërkuar leje për ardhjen e tij dhe pas pak kohësh ata u nisën për rrugë.

Kur dy burrat arritën në shtëpinë e ‘Abdu’l-Bahá-it hynë në një dhomë ku ishin mbledhur edhe disa burra të tjerë. Duke parë përqark Breakwell u shqetësua shumë. Në atë dhomë nuk kish asnjë të cilit zemra e tij i përkiste dhe mendimi që ‘Abdu’l-Bahá-i mund të ishte mes tyre, e frikësoi se mos nuk kish njohur shenjtorin për të cilin kish mësuar në Paris. U ul i dëshpëruar. Në atë moment një derë u hap dhe Breakwell pa lart. Ai pa një dritë të shndritshme prej nga ku u shfaq figura e ‘Abdu’l-Bahá-it. Ai e kuptoi menjëherë se dëshira e tij më e thellë ish plotësuar.

Breakwell kaloi dy ditë të mrekullueshme nën praninë e ‘Abdu’l-Bahá-it, gjatë të cilave zjarri që ishte ndezur në zemrën e tij u bë akoma më i fortë. Kur Breakwell i tregoi ‘Abdu’l-Bahá-it për punën e tij në fabrikën e pambukut, ku fëmijët përdorshin si punëtorë ‘Abdu’l-Bahá-i e këshilloi të jepte dorëheqjen nga detyra e tij, gjë të cilën Breakwell e bëri pa hezitim. Në fund të vizitës së tij u kthye në Paris me shpirtin e tij të ndezur. gjatë pjesës tjetër të jetës së tij të shkurtër ai u dogj si një qiri i shndritshëm, duke ndarë dritën e tij të ndezur në zemrën e tij me këdo që takonte. Pas vdekjes së tij, ‘Abdu’l-Bahá-i shkroi një tabel për nder të tij ku përfshihej vargu që vijon: “O Breakwell, O i shtrenjti im! Ti ke ndezur një flakë brenda llambës së Grupimit të epërm, ti ke shkelur në Parajsën Abhá, ti ke gjetur strehë nën hijen e Pemës së Bekuar, ti ke arritur takimin me Të në strehën e Qiellit.”

E. Loja: “Ndihmoni të sëmurët”

Zgjidhni një prej fëmijëve të bëjë sikur është “pacienti i sëmurë”. Tani kërkojuni dy fëmijëve të tjerë të qëndrojnë përballë njëri-tjetrit, me duart e shtrënguara rreth parakrahëve të njëri-tjetrit për të bërë një “karrige”. Në varësi të madhësisë dhe aftësive të fëmijëve, ata mund ta formojnë karrigen në një tjetër mënyrë. Në atë rast, kërkojuni të dy fëmijëve ta shtrëngojnë kyçin e tyre të djathtë me dorën e majtë. Pastaj kërkojuni fëmijëve të shtrëngojnë kyçet e majtë të njëri-tjetrit me dorën e tyre të djathtë.

Fëmijët e tjerë duhet të ndihmojnë “shokun e sëmurë” të ulet në karrige. Zgjidhni një pemë apo diçka tjetër të jetë “qendra shëndetësore” dhe kërkojuni fëmijëve të çojnë të “sëmurin” atje.

Me një grup më të madh fëmijësh mund të bëni një “barrelë” në vend të një karrigeje duke qëndruar në dy rreshta përballë njëri-tjetrit, duke kapur në formë kryqi parakrahun e shokut. Pastaj “i sëmuri” duhet të shtrihet në barrelë për t’u dërguar në “qendrën shëndetësore”. Kujtoni fëmijët që gjithsecilit do t’i duhet të punojë në grup për të çuar “pacientin” të sigurt në qendrën shëndetësore. “Nëse e lëmë personin e sëmurë të rrëzohet”, mund të thoshit ju, “ai ose ajo mund të lëndohet dhe ne të gjithë do të ndihemi të mërzitur. Por nëse ne arrijmë në qendrën shëndetësore pa ndonjë problem, ne mund të ndihemi të gëzuar dhe të kënaqur për arsye se do ta kemi ndihmuar shokun.”

F. Ngjyrosja: Vizatimi 20

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 21

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Për këtë dhe tre mësimet e ardhshme, recitoni një lutje të cilën e dini përmendësh për të hapur çdo orë mësimore, të tillë si ajo e sugjeruar në seksionin 19. Pasi ju dhe pak prej fëmijëve kanë thënë lutje hapjeje, ju mund t'ua prezantoni atyre lutjen më poshtë, e fundit për këtë nivel, të cilën ata do ta mësojnë përmendësh.

“O Ti Zot i mirë! Unë jam një fëmijë i vogël, më lartëso duke më pranuar mua në mbretërinë. Unë jam tokësor, më bëj qiellor; unë jam i botës së poshtme, bëj që unë t'i përkas mbretërisë atje lart; jam i zyrtar, lejo që të bëhem rrezëllitës; jam material, më bëj shpirtëror dhe lejo që unë të shfaq bujaritë e Tua të pafund.

“Ti je i Fuqishmi, Dashuriploti.”¹²³

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Ndriçimi

Ndërsa pasqyrojmë dritën që shkëlqen nga lartë
Zemrat tona do të rrezatojnë me mirësi dhe dashuri
Ndërsa jemi të lumtur, të ndriçuar dhe të ndritshëm
Të gjithë ata përreth do ta ndiejnë ngrohtësinë e dritës së Tij

REFRENI:

O Bir! O Bir i Qenies!
Ti je llamba Ime dhe drita Ime është në ty!
O Bir! O Bir i Qenies!
Ti je llamba Ime dhe drita Ime është në ty!

Dashuria e Perëndisë kurrë nuk resht së rrjedhuri
Ndërsa ngrihemi për të shërbyer, shkëlqimi i saj do të rritet
Mos ngurro! Veç rrezato! Me të gjithë fuqinë tënde
Derisa çdo zemër të mbushet me dritën e Tij.

REFRENI

C. Mësimi përmendësh i citateve

Në orën e sotme fëmijët do të mësojnë një citat që flet për ndriçimin dhe që ju mund t'ua prezantoni si më poshtë:

Drita e dashurisë së Zotit nuk resht kurrë së ndriçuari zemrat tona. Ndërsa kjo dritë bëhet më e shndritshme, zemrat tona ndriçohen nga dashuria e Tij. Drita e Dijes për Perëndinë-njohuria e madhështisë së Tij, e lavdisë së Tij-ndriçon sytë tanë. Dhe përmes veprave tona bujare dhe fjalëve të ngrohta, drita e dashurisë dhe diturisë shkëlqejnë rotull. Ata rreth nesh janë të prekur prej rrezatimit të gëzimit tonë. Që të mos harrojmë rëndësinë e ndriçimit le të mësojmë citatin e më poshtëm:

“O Bir i Qenies ! Ti je llamba Ime dhe drita Ime është në ty. Merr ndriçim prej saj dhe mos kërko askënd tjetër veç Meje.”¹²⁴

Ndriçimi

1. Kur Tyrell u zgjua, dhoma u mbush me dritë dielli. Ai ishte i lumtur të *ndriçohej* nga drita e diellit.
2. Znj. Santos i do të gjithë sikur të ishin familja e saj. Ajo është gjithmonë zemërgjerë, e mirë dhe i ndihmon gjithmonë të tjerët. Dashuria në zemrën e saj ndihet prej të gjithë njerëzve që ajo takon, duke u sjellë atyre gëzim. Të gjithë janë të prekur nga *ndriçimi* i saj.

Kërko

1. Kur zogu del nga veza, e ëma do të *kërkojë* për ushqim. Zogu nënë do të *kërkojë* ushqim për beben e saj.
2. Shkolla i ftoi të gjithë nxënësit në një ekskursion. Për të shkuar, fëmijët duhet të merrnin lejen e prindërve. Të gjithë nxënësit duhet të *kërkonin* lejen e prindërve për të shkuar në ekskursion.

D. Historia

Dorothy Baker, rreth së cilës ju ndoshta do të mësoni më shumë një ditë, kish patur nderin të takonte ‘Abdu’l-Bahá-in kur ishte ende një vajzë e re. Ishte gjyshja e Dorothy-it, që e çoi të takonte ‘Abdu’l-Bahá-in gjatë udhëtimeve të Tij në Perëndim. Kur mbërritën në një shtëpi ku nuk kish qenë asnjëherë më parë, Dorothy hyri në një dhomë. Mjaft njerëz që bisedonin me qetësi dhe nderim ndërsa prisnin ‘Abdu’l-Bahá-in të fliste. Mjeshtri buzëqeshi kur Dorothy dhe gjyshja e saj hynë dhe i bëri shenjë vajzës së re të ulej pranë Tij. Me gëzim, por me ca drithërim, ajo eci përmes dhomës. Pa e ngritur vështrimin nga dysHEMEJA, ajo kaloi me kujdes pranë mysafirëve të tjerë për t’u ulur te stoli pranë këmbëve të Tij.

Ndërsa ‘Abdu’l-Bahá-i filloi të fliste ajo u ul me sytë përdhe duke ngulur vështrimin në këpucët e saj të zeza. Ajo nuk kish kurajo të shikonte Atë. Por shumë shpejt frika e saj ish larguar. Ajo u ndje e tërhequr prej ngrohtësisë dashamirëse të pranisë së ‘Abdu’l Bahá-it. Rrezatimi i Tij ish tërheqës. Pa e kuptuar as vetë se kish lëvizur Dorothy e pa veten të ishte drejtuar nga Ai me bërërlat mbi gjunj dhe me faqen mbi duar, duke vërtetuar fytyrën plot shkëlqim të ‘Abdu’l-Bahá-it.

Dorothy nuk mund të kujtonte asgjë nga ato që kish folur ‘Abdu’l-Bahá-i atë ditë. Të vetmen gjë që ajo kujtonte ishte fytyra e Tij mirëdashëse, zëri i Tij melodioz dhe ngrohtësia e Prezencës së Tij. Sytë e Tij plot dashuri dukej se i tregonin asaj për botët shpirtërore të Perëndisë. Me kohën, dashuria për Perëndinë që ishte ndezur në zemrën e saj, u rrit kaq shumë sa që vendosi t’i shkruante një letër ‘Abdu’l-Bahá-it. Ajo i lutej që të mund t’i shërbente Atij dhe Kauzës së Babit të Tij, Bahá’u’lláh-ut. Në përgjigjen e tij dërguar Dorothy ‘Abdu’l-Bahá-i lavdëronte qëllimin e saj, e siguroi

*për të mirat e Zotit dhe shprehu shpresën se ajo do t'ia dilte mbanë në dëshirën e saj.
Dhe me të vërtetë Dorothy ia dedikoi gjithë jetën shërbimit ndaj Zotit dhe njerëzimit.*

E. Loja: “Imitim me dy kahe”

Ndajini fëmijët në çifte, secili të jetë përballë shokut. Tani kërkojuni njërit prej fëmijëve të secilit çift të fillojë të bëjë lëvizje të thjeshta, ndërsa fëmija tjetër duhet të pasqyrojë lëvizjet e tjetrit. Pas disa minutash fëmijët mund të ndryshojnë rolet. Mund t'i thoni të pasqyrojnë edhe shprehje të fytyrës në vend të lëvizjeve. Më vonë një prej fëmijëve të secilit çift duhet të qëndrojë mbrapa tjetrit. Ndërsa fëmija i parë lëviz, ai që është pas tij duhet të imitojë lëvizjet e tjetrit.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 21

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 22

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Pas lutjeve hapëse, fëmijët mund të vazhdojnë të mësojnë përmendësh lutjen e prezantuar në mësimin e fundit.

Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Dua i lumtur të jem

Diçka të duhet të dish
Në këtë besim duhet të tregosh
Që jemi njerëz të veprave
Jeta jonë Besim t'u tregojë shokëve dhe armiqve

Refren:

Dua i lumtur të jem
Dua i fortë të jem
Gjatë jetës time
i Tiji shërbëtor te jem
Që ligjeve të Perëndisë t'i bindem
Po ligjeve të Perëndisë t'i bindem
Diçka duhet të dish
Në këtë botë pompoze
Njerëzit janë të lodhur me fjalime boshe
Duan të shohin të mirën që u mëson

B. Mësimi përmendësh i citateve

Fëmijët do të mësojnë përmendësh citatin e më poshtëm në këtë mësim, e cila është e fokusuar në temën e besnikërisë. Në vijim janë disa ide se si mund t’ua prezantoni fëmijëve temën:

Një shpirt besnik nuk i harron kurrë të gjitha bekimet që Perëndia i ka dhuruar atij; ai asnjëherë nuk pushon së dashuruari Perëndinë. Në sajë të besnikërisë ndaj Perëndisë, përpigemi gjithnjë për më të mirën tonë që të ndjekim mësimet e Tij dhe t’u bindemi ligjeve të Tij, edhe kur bëhet vështirë. Prandaj ne punojmë fort t’u shërbejmë të tjerëve dhe të bëjmë vepra të denja, me të vetmin mendim: që të fitojmë kënaqësinë e Perëndisë. Për një shpirt besnik nuk ka gëzim më të madh se sa të përpigjet të kënaqë Perëndinë. Le të mësojmë citatin e Bahá’u’lláh·ut:

“Lum besniku që, i veshur me rrobën e përpjekjes së lartë, është ngritur për t’i shërbyer kësaj Kauze.”¹²⁵

Të veshurit

1. Mae ka një fustan të bukur që e vesh vetëm në raste të veçanta. Ajo e veshi në mbledhjen e komunitetit. Mae u vesh me fustanin e saj të veçantë.
2. Natalia është e mirë me këdo. Perëndia e ka *veshur* shpirtin e saj me mirësi.

Rroba

1. Në disa vende, gjyqtarët duhet të vënë një paruke të bardhë dhe të veshin një rrobë të gjatë të zezë në një sallë gjyqi. Ata duhet të veshin *rrobën* e plotë të gjyqtarëve.
2. Përpara se ta lëri pallatin mbretëror, princi vendos brezin dhe kurorën e tij. Ai vesh *rrobën* e vetë mbretërore.
3. Jakobi thotë lutje çdo mëngjes përpara se ta lëri shtëpinë. Lutjet janë si një *rrobë* që e veshin shpirtin e tij. Ato e forcojnë dhe mbrojnë atë gjatë gjithë ditës.

Përpjekja

1. Studentët vendosën të mbillnin pemë për qark shkollës. Komuniteti mbështeti *përpjekjen* e tyre duke u dhënë dhë e fidanë.
2. Pierre dhe Arlene vendosën të ngjiteshin në majë të malit. Ata e dinin që kjo do të ishte një *përpjekje* e vështirë, por donin ta provonin.

C. Historia

Kur ‘Abdu’l-Bahá·i ishte një djalë i vogël, familja e Tij bënte pjesë në fisnikërinë e Persisë dhe kishte një shërbëtor që quhej Isfandíyár. Ai ishte shumë besnik ndaj familjes dhe ata e besonin shumë. Kur autoritetet të mbushur nga zili dhe injorancë

arrestuan Babain e dashur të 'Abdu'l-Bahá-it, Bahá'u'lláh-un, të gjitha pronat e familjes u morën. Nuk mbeti asgjë dhe ata që ndodheshin afër Bahá'u'lláh-it ishin në rrezik. Por Isfandiyâr-i vazhdoi të kujdesej për familjen. Duke ditur që shumë oficerë do të kërkonin Isfandiyâr-in, nëna e 'Abdu'l-Bahá-it e nxiti të largohej nga qyteti. Por Isfandiyâr-i nuk u largua.

“Unë nuk mundem të iki,” tha ai, duke shpjeguar se ai u detyrohej para shumë dyqanxhinjve për gjëra që ai kishte blerë. “Si mund të iki?” pyeti ai. “Ata do të thonë se shërbëtori i Bahá'u'lláh-it ka blerë dhe përdorur mallrat dhe furnizimet nga dyqanxhinjtë pa i paguar ata. Po të mos i paguaj të gjitha këto detyrime, nuk mundem të iki. Por nëse më marrin mua, mos u merakosni. Nëse ata më ndëshkojnë, nuk ka ndonjë dëm nga kjo. Nëse më vrasin, mos u hidhëroni. Por të iki është e pamundur. Unë duhet të qëndroj derisa të paguaj gjithçka që kam detyrim.

Për një muaj Isfandiyâr shkoi në të gjitha rrugët dhe pazaret, duke shitur gjëra të vogla që kishte. Pasi kish paguar edhe borxhin e fundit shkoi në familje dhe u dha lamtumirën atyre pasi e dinte që nuk mund të qëndronte më gjatë me ata. Një ministër e mori, e mbrojti dhe i dha strehë gjatë këtyre kohërave të rrezikshme.

Shumë muaj më vonë Bahá'u'lláh-u u lirua nga burgu dhe Ai dhe familja e Tij u dëbuan nga Persia nga autoritetet. Ata shkuan në Bagdad, një qytet në shtetin fqinj. Isfandiyâr-i, gjithmonë besnik ndaj Bahá'u'lláh-it shkoi në Bagdad dhe e pyeti nëse mund t'i shërbente përsëri në shtëpinë e Tij. Bahá'u'lláh-u i tha, “Kur u largove prej nesh ishte një ministër Persian, i cili të dha strehë dhe të ndihmoi kur askush nuk mund të të mbronte. Për arsyen se ai të mbrojti dhe të dha strehë ti duhet të jesh besnik ndaj tij. Nëse ai të lë të shkosh atëherë hajde tek ne, por nëse ai nuk dëshiron që ti të largohesh mos ik.”

Sigurisht, Isfandiyâr-i ishte kaq i drejtë, kaq i besueshëm dhe besnik, sa që ministri nuk donte që ai të ikte. “O Isfandiyâr!” thirri ai. “Nuk kam dëshirë që ti të ikësh, megjithatë nëse ti dëshiron të ikësh, qoftë sipas dëshirës sate.” Por Isfandiyâr-i iu kujtuan fjalët e Bahá'u'lláh-it. Ai mbeti në shërbim të ministrit derisa ca kohë më vonë ministri ndërroi jetë dhe Isfandiyâr-i edhe një herë u kthye tek familja që ai e donte aq shumë, duke i shërbyer 'Abdu'l-Bahá-it deri në fund të ditëve të tij.

Loja: “Kush po më troket në derë?”

Lidhini sytë e njërës prej fëmijëve i cili duhet të ulet në një stol me kurriz nga pjesa tjetër e klasës. Tani cakto me gisht një fëmijë tjetër. Ai ose ajo duhet të trokasë në stolin ku është ulur nxënësi me sytë e mbyllur. Fëmija i ulur duhet të thotë “Kush po troket?” Fëmija tjetër duke u përpjekur të ndryshojë zërin duhet të përgjigjet “Jam unë”. Fëmija i ulur përpiqet të gjejë kush është, ai ka tre mundësi për ta gjetur. Më pas është radha e fëmijëve të tjerë. Ju mund të dëshironi t'u përmendni fëmijëve se, nëse fëmija me sy të lidhur do të dëgjojë me kujdes, pjesa tjetër e klasës do të duhet të qëndrojë shumë e qetë.

D. Ngjyrosja: Vizatimi 22

E. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 23

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Ju mund ta hapni klasën me lutje dhe më pas t'i ndihmoni fëmijët të përparojnë në përpjekjet e tyre për të mësuar përmendësh lutjen e prezantuar në Mësimin 21.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Durimi

Këmbët po të lodhen
Ruga është e gjatë, e gjatë, e gjatë
Dëshiron të dorëzohesh
E dielli fort ndriçon
Mos u bëj i paduruar
Nuk ka kuptim të qaravitesh
Mere shtruar
Koha me nxitim kalon

Refren:

Durimi është përgjigjja
Kur i trishtuar ti ndjehesh
Durimi është çmimi
Lumturi të sjell

Vëllai nuk të kupton
Më shumë se një herë ia ke shpjeguar
Përsëri duhet të provosh
Tregohu i duruar
Mos jë i nxituar
i ashpër mos u trego
Me durim provo
Kjo është rruga që ai të mësojë*Refren*

Më shumë do të bësh
Por suksesin nuk po arrin dot
Te përpiqesh të duhet fort
Diku do të të çojë
Durim ti trego
Nëse vazhdon të përpiqesh
Zhvillim do të provosh

Refren (me rreshtat e fundit të përsëritura)

C. Mësimi përmendësh i citateve

Në këtë mësim, fëmijët do të mësojnë një citat që ka të bëjë me durimin dhe që ju mund t'ua paraqisni si më poshtë:

Durimi është një nga cilësitë më të rëndësishme që mund të zotërojmë. Pa durim nuk mund të arrijmë shumë në këtë jetë. Në studimet tona, në punët tona, në familjet tona, në miqësitë tona me të tjerët, në përpjekjet tona për t'u rritur shpirtërisht, durimi është i nevojshëm. Jo të gjitha gjërat në jetë mund të bëhen shpejt. Shumë gjëra mund të arrihen ngadalë, ditë mbas dite. Kur tregohemi të duruar, nuk përpiqemi t'i nxitojmë ato gjëra që kërkojnë kohë. Duhet të tregohemi të duruar me veten dhe me të tjerët, pasi të gjithë mësojmë dhe rritemi. Për të na ndihmuar në përpjekjet tona për të fituar durim, le të mësojmë citatin e mëposhtëm:

“Ai, me të vërtetë, do ta rritë shpërblimin për ata që rezistojnë me durim.”¹²⁶

Shpërblim

1. Zonja Anderson ishte shumë e kënaqur me projektet shkencore të shkëlqyera të cilat nxënësit e saj i përgatitën në orën e saj. Si *shpërblim*, ajo i mori ata për të vizituar një akvarium aty pranë.
2. Alena kaloi ca kohë çdo ditë duke mësuar sesi të luajë kitarën. Kur ajo luajti një këngë të bukur për vëllain e saj më të vogël, gëzimi në fytyrën e tij ishte gjithë *shpërblimi* që ajo kishte nevojë për përpjekjet e saj.

Të rezistosh

1. Alija dhe familja e saj u shpërngulën në një vend të largët. Muajt e parë ata hasën shumë vështirësi, por, me ndihmën e fqinjëve të mirë, ata mundën t'i *rezistonin* këto vështirësi dhe tani ndjehen shumë të lumtur në shtëpinë e tyre të re.
2. Hugh u sëmur. Kishte shumë dhimbje, por nuk u ankua. Ai i *rezistoi* vuajtjet me durim.

D. Historia

Li Xin i kishte shumë qef pjeshkët. Ato ishin ushqimi i tij i preferuar. Çdo ditë në shkollë ai merrte nga një pjeshkë me vete dhe e hante gjatë orarit të pushimit. Shijonte çdo kafshatë të saj, por hidhte gjithnjë tutje bërthamën me farën brenda.

Një ditë klasa e Lin Xin po mësonte për farat. Kjo e bëri Lin Xin ti vinte një ide. Ai do të mbillte farën e një prej pjeshkëve të tij, do të kujdesej që ajo të bëhej një pemë! Në pushimin e drekës ai ruajti bërthamën e pjeshkës dhe e mbështolli me një copë letër. Kur shkolla mbaroi, ai vrapoi në shtëpi dhe i kërkoi të atit ta ndihmonte të gjenin një vend për të filluar rritjen e pemës. I ati i shpjegoi se do t'i duhej të priste bërthamën të thahej e pastaj të merrte farën. Por Lin Xin donte ta mbillte farën menjëherë. “Lin

Xin”, i tha i ati, “nëse nuk ke durim të thash bërthamën si do të kesh durim të presësh farën të mbijë?” Kështu Lin Xin e vuri bërthamën të thahej.

Disa ditë më vonë Lin Xin mundi të çante lëvozhgën dhe të merrte farën. E ëma i tregoi një vend në oborr ku pema mund të rritej e madhe dhe e fortë. Lin Xin gërmoi një vrimë të vogël dhe vendosi brenda farën pastaj e mbuloi me dhe të njomë. Ai qeshi me gëzim. Pema e tij më në fund po merrte formë!

Çdo ditë Lin Xin do të shihte nëse kish ndonjë shenjë që pema kish mbirë. Po për javë të tëra nuk u duk asgjë dhe Lin Xin u mërzit shumë. Duke e parë atë shumë të mërzitur e ëma e pyeti se çfarë kishte. “Fara ime nuk po rritet”, tha Lin Xin. “Nuk e di nëse do të kem pemë ndonjëherë”. “Mirë”, i tha e ëma, “farës i duhet shumë punë për t’u rritur. Në këtë mënyrë është si ti. Kur linde ti ishe shumë i vogël dhe e gjitha që mund të bëje ishte të haje dhe të flije. Dhe tani shiko! Je një djalë i rritur, që ecën, flet dhe mendon për veten! Pemës mund t’i duhen shumë vite për t’u rritur, por nëse kujdesesh mirë për të, dhe do arrijë një ditë që do të mund të ulesh në hijen e saj dhe të shijosh frutat e saj”. Duke menduar për këtë u mbush plot shpresë. Nga mësimet ai dinte se farës i duhej të bënte shumë ndryshime përpara se të kthehej në fidan.

Pastaj, një ditë pranvere Lin Xin shkoi të vizitonte si gjithnjë vendin ku ish mbjellë fara dhe për habinë e tij të madhe ai pa një fidan të vogël jeshil që kish dalë mbi tokë. Pema e tij po rritej! Vrapoi tek fqinja e tij që ishte fermere dhe i dha lajmin e mirë. Ajo i dha këshilla sesi mund të kujdesej për pemën kur ishte akoma e vogël dhe e pambrojtur dhe ai dëgjoi çdo fjalë të saj me dëshirën e madhe për t’u kujdesur për fidanin. “Shumë shpejt do të kem shumë pjeshkë për të të sjellë si falenderim për këshillat e tua të mira”, tha Lin Xin. Por fqinja buzëqeshi. “Lin Xin të kujtohet sa durim duhet të kishe për të tharë bërthamën?”, Lin Xin tundi kokën. “Të kujtohet se duhet të kishe më tepër durim derisa fidani të dilte mbi tokë?” Lin Xin e mbante mend edhe këtë. “Mirë”, tha fqinja, “do të duhet edhe më shumë kohë për fidanin të bëhet pemë dhe akoma më shumë kohë për të dhënë fruta. Mund të të duhen vite përpara se të prodhojë pjeshkët që ti shijon.”

Kështu Lin Xin u kujdes për pemën dhe i plotësoi të gjitha nevojat ndërsa ajo rritej nga një farë në fidan dhe nga fidan në pemë. Pak nga pak pema u rrit dhe u zgjerua siç po rritje dhe Lin Xin. Dhe një ditë kur Lin Xin u kthye nga shkolla ai pa pjeshkët e para të dilnin aty ku më parë kish patur lule. Ai ndjeu edhe njëherë në zemër lumturinë që kish ndjerë kur kish mbirë fidanin. Edhe njëherë tjetër ai kuptoi që duhet të kish durim sepse përpara se të haeshin pjeshkët i duhej kohë për t’u pjekur.

E. Loja: “Gjej nismëtarin”

Lidhni sytë njërit fëmijë dhe bëni që ai ose ajo t’i largohet pjesës tjetër të grupit i kthyer me kurriz. Më pas drejtojuni me gisht në heshtje një fëmijë tjetër, i cili do të jetë “nismëtar”. Përpara se t’i kërkon fëmijës së parë t’i bashkohet grupit, ndihmoni të tjerët të praktikojnë duke ndjekur veprimet e dhëna nga “nismëtar”. Për shembull nëse ai ose ajo përplas duart edhe të tjerët përsërisin të njëjtën gjë. Nëse ai apo ajo tundin dorën për të thënë mirupafshim edhe të tjerët përsërisin të njëjtën gjë. Fëmija i parë mund ta heqë fashën nga sytë dhe i bashkohet grupit sërish. Ai ose ajo duhet të shohin me kujdes për të zbuluar se kush

po vepron si “nismëtari”. Nga ana tjetër fëmijët duhet të jenë të kujdesshëm të mos shohin nga afër nismëtarin pasi do ta bënte më të lehtë të gjendej kush është.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 23

G. Lutjet përmbyllëse

MËSIMI 24

A. Recitimi dhe mësimi përmendësh i lutjeve

Si gjithmonë, hapni orën me lutje dhe më pas rishikoni me fëmijët atë që ata kanë mësuar ta thonë përmendësh gjatë disa mësimëve të fundit.

B. Këngët (përfshirë një përsëritje të këngëve të mëparshme)

Këmbëngulës në Dashurinë për Perëndinë

G C
Ne ecim, Ne ecim

D G
Ne ecim në shtegun e Zotit

G C
Ne jemi të patundur, Jemi të patundur
D G
Të patundur në dashurinë për Zotin

G C
Ne ecim në shtegun e Zotit

D G
Kur telashet na vijnë

G C
Jemi të patundur në dashurinë tonë për Zotin

D G
Dhe në shtegun e Tij qëndrojmë

Ne i shërbejmë, Ne i shërbejmë
I shërbejmë Kauzës së Zotit
Jemi të qëndrueshëm, jemi të qëndrueshëm
Të qëndrueshëm në dashurinë tonë për Zotin.

(vazhdon në faqen tjetër)

Ne i shërbejmë Kauzës së Zotit
gjithmonë duke bërë atë që na takon
Jemi të qëndrueshëm në dashurinë tonë për Zotin

Dhe i shërbejmë me zemrën plot gaz

Ne qëndrojmë, ne qëndrojmë
Ne qëndrojmë me zemrat drejtuar Zotit
Jemi të patundur, jemi të patundur
Të patundur në dashurinë tonë për Zotin
Ne qëndrojmë me zemrat drejtuar Zotit
Asnjëherë duke mos dyshuar tek ndihma e Tij
Ne jemi të qëndrueshëm në dashurinë tonë për Zotin
Dhe gjithë brengat tona zbehen

C. Mësimi përmendësh i citateve

Idetë e më poshtme do t’ju ndihmojnë për t’u prezantuar fëmijëve citatin që duhet të mësojnë përmendësh në këtë mësim të fundit, i cili fokusohet tek tema e qëndrueshmërisë.

Një nga cilësitë më të rëndësishme të dikujt që me të vërtetë e dashuron Perëndinë është qëndrueshmëria. Pavarësisht se çfarë ndodh në jetë, ne e kujtojmë gjithmonë Perëndinë dhe dashurinë tonë për Të. Prandaj besimi ynë tek Ai nuk mund të ndikohet nga ajo çfarë bëjnë apo thonë të tjerët. Ne e duam Atë dhe u bindemi ligjeve dhe mësimave të Tij. Në mënyrë që të kujtojmë rëndësinë e qëndrueshmërisë, le të mësojmë citatin e Bahá’u’lláh-ut:

“E lartë, supreme do të jetë pozita jote, në rast se ti qëndron i patundur në Kauzën e Zotit tënd.”¹²⁷

Supreme

1. Kopshtet ishin më të bukura që Xavier kishte parë ndonjëherë më parë. Ai nuk mund të imagjinonte një kopsht më *suprem*.
2. E ëma e Keletsoit bëri një kek shumë të veçantë për familjen. Ata e hëngrën me kënaqësi të madhe, dhe thanë se keku ishte *suprem*.

E lartë (gjendje e lartë)

1. Çdo natë përpara se të flejë Martha lutet dhe ndjehet më pranë Perëndisë. Kur bie të flejë ajo ndjehet në *gjendje të lartë* shpirtërore.
2. Në takim Kumari do të mbajë një fjalim mbi paqen në botë dhe mirësinë e njerëzimit. Kumari po flet për gjëra *të larta*.

1. Një shoqe i thoshte Rosemarys vazhdimisht se yjet janë llamba të vogla që pluskojnë në qiell, por ajo kishte mësuar në shkollë se çdo yll është një diell shumë i largët. Rosemary nuk ndryshoi mendje. Ajo *qëndroi e patundur* në bindjen se çfarë ajo di është e vërtetë.
2. Dikush i tha Monas se nuk është e rëndësishme të lutesh çdo ditë, por ajo lutej çdo ditë, sepse e dinte që lutja është ligj i Perëndisë. Mona *qëndroi e patundur* në bindjen për të ndjekur ligjin e lutjes.

D. Historia

Ndoshta ju e dini se Bahíyyih Khánúm ishte motra e vogël e 'Abdu'l-Bahá-it. Ajo ishte vetëm gjashtë vjeç kur Babai i tyre, Bahá'u'lláh-u, u arrestua dhe u burgos nga një qeveri e padrejtë. Ju e kujtoni nga një histori tjetër se familja e saj ishte pjesë e familjeve fisnike të vendit. Por kur Babai i saj u arrestua, të gjitha zotërimet e familjes u morën. Tokat e tyre, shtëpitë e tyre, mobiljet e tyre, sendet e tyre – të gjitha këto ua kishin marrë. Familja kishte mbetur pothuajse pa asgjë madje as ushqim për të ngrënë. Kur ajo dhe Vëllai i saj i Dashur, 'Abdu'l-Bahá, ishin të uritur ku skishin as bukë për të ngrënë, mamaja e tyre hodhi pak miell në pëllëmbat e tyre për ta ngrënë atë në vend të bukës.

Pas ca kohe, Babai i tyre u lirua dhe u detyruan nga qeveria ta linin vendin e tyre amtare. Bahíyyih Khánúm dhe familja e saj u nisën për udhë në të ftohtin e acartë të dimrit në drejtim të qytetit të Bagdadit tek një vend fqinj. Për ta arritur qytetin e Bagdadit, atyre ju duhej të kapërcenin male gjigande të mbuluara me borë. Udhëtimi ishte i rrezikshëm, dhe furnizimet që ata kishin për udhëtimin nuk ishin të duhurat. Rrobat e tyre i mbrojtën shumë pak prej borës dhe të ftohtit. Me ndihmën e vetëm disa mushkave, ata ngadalë çanë rrugën e tyre përgjatë majave të larta të maleve. Shpesh, ata duhej ta ngrinin kampin për të kaluar natën në mes të vendeve totalisht të egra. Por, Perëndia i ruajti ata dhe përmes ndihmës së Tij që s'dështon, ata arritën të sigurt në Bagdad pas tre muajsh. Asnjëherë nuk do të kthehej Bahíyyih Khánúm sërish në vendin në të cilën kishte lindur.

Për gjithë pjesën e mbetur të jetës së saj, Bahíyyih Khánúm mori pjesë nga vuajtjet dhe surgjynimi Atit të saj. Me kalimin e kohës, qeveria e syrgjynosi Bahá'u'lláh-un në qytetin-burg të 'Akká-s, ku ajo dhe familja e saj jetuan midis kriminelëve më të padëshiruar. Kur Ati i saj të Cilin ajo e deshë aq shumë iku nga kjo botë, Bahíyyih Khánúm e mbështeti me besnikëri Vëllain e saj të dashur, 'Abdu'l-Bahá-in, i cili ishte emëruar Kreu i Besimit të Atit të saj. Dhe, shumë vite më pas, kur shpirti i 'Abdu'l-Bahá-it, u ngjiti gjithashtu, në botën tjetër, Bahíyyih Khánúm u bë mbështetësja më e madhe dhe mbrojtësja më e patundur e nipit të Tij, të riut Shoghi Effendi-ut, i cili qe emërtuar Ruajtësi i Besimit nga 'Abdu'l-Bahá-i.

Bahíyyih Khánúm ishte tashmë një grua e moshuar. Jeta e saj ishte mbushur prej trazirave dhe telasheve. Kaloi nga vështirësia në vështirësi, nga fatkeqësia në

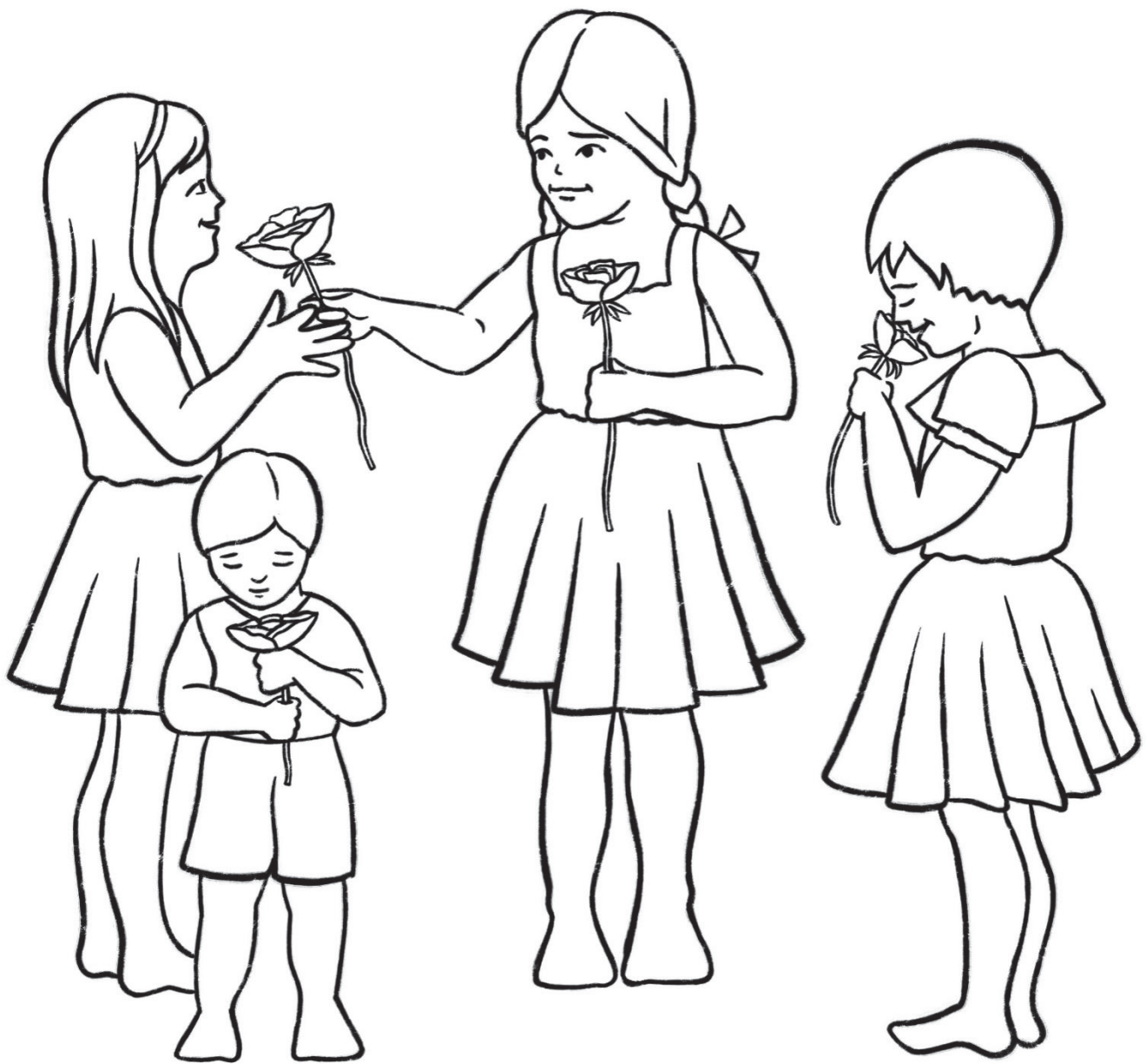
fatkeqësi. Por shpirti i saj mbeti i pandryshueshëm, dhe zemra e saj ishte gjithmonë e mbushur me dashurinë për Perëndinë. Ajo ishte e qëndrueshme dhe e palëkundur përmes ditëve të fundit të jetës së saj.

E. Loja: “Një Dorë Ndhmuese”

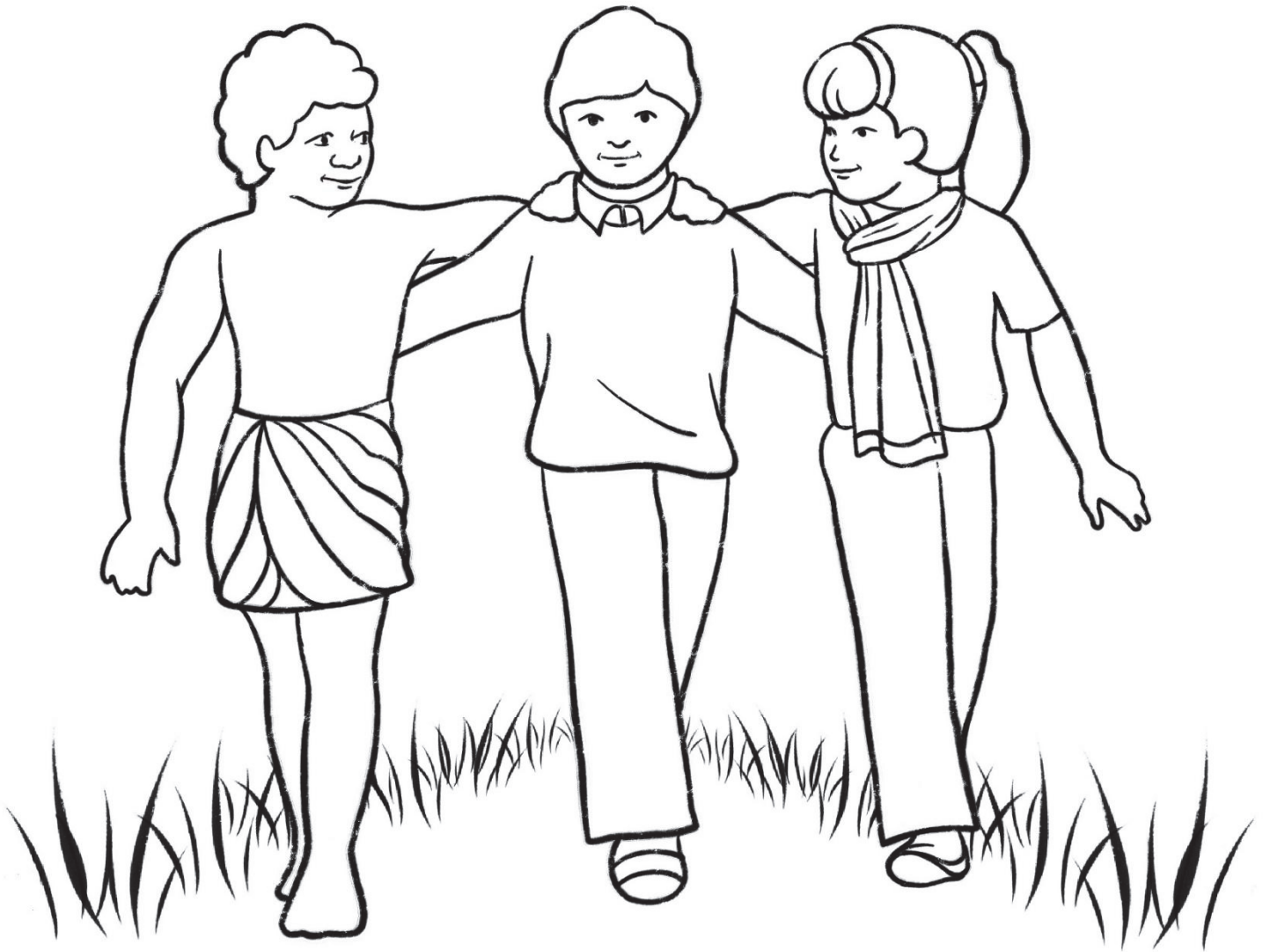
Kërkojuni fëmijëve të formojnë çifte dhe të kapin duart me partnerin e tyre. Së pari bëni që ata të ecin në çifte rreth e qark hapësirës , me sytë e tyre hapur. Ata duhet të fillojnë me hapa të vegjël, dhe hapat e tyre duhet që gradualisht të bëhen më të gjatë dhe akoma më të gjatë. Secili çift duhet të kujdeset të mos përplasjet tek ndonjëri. Më pas, një partner i çdo çifti duhet t’i mbyllë sytë e tij apo të saj dhe ata duhet të përsërisin ushtrimin e ecjes. Tashmë, nëse ata duhet ta shmangin përplasjen tek ndonjëri, fëmijës tjetër do t’i duhet ta udhëheqi shokun e tij apo të saj. U thoni atyre se ata duhet të përdorin sinjale të dhëna vetëm përmes prekjës. Duhet t’i ndihmoni ata t’i konceptojnë sinjalet paraprakisht përpara se ata të fillojnë – për shembull, një shtrëngim i dorës mund të thoshte “ndalo”, dy shtrëngime “kthehu mbrapa”, tre shtrëngime “kthehu djathtas”, dhe katër shtrëngime “kthehu majtas”.

F. Ngjyrosja: Vizatimi 24

G. Lutjet përmbyllëse

**“O Bir i Spiritit! Këshilla Ime e parë është kjo: zotëro një zemër
të dëlirë, të dashur e rrëzëlluese. . .”**

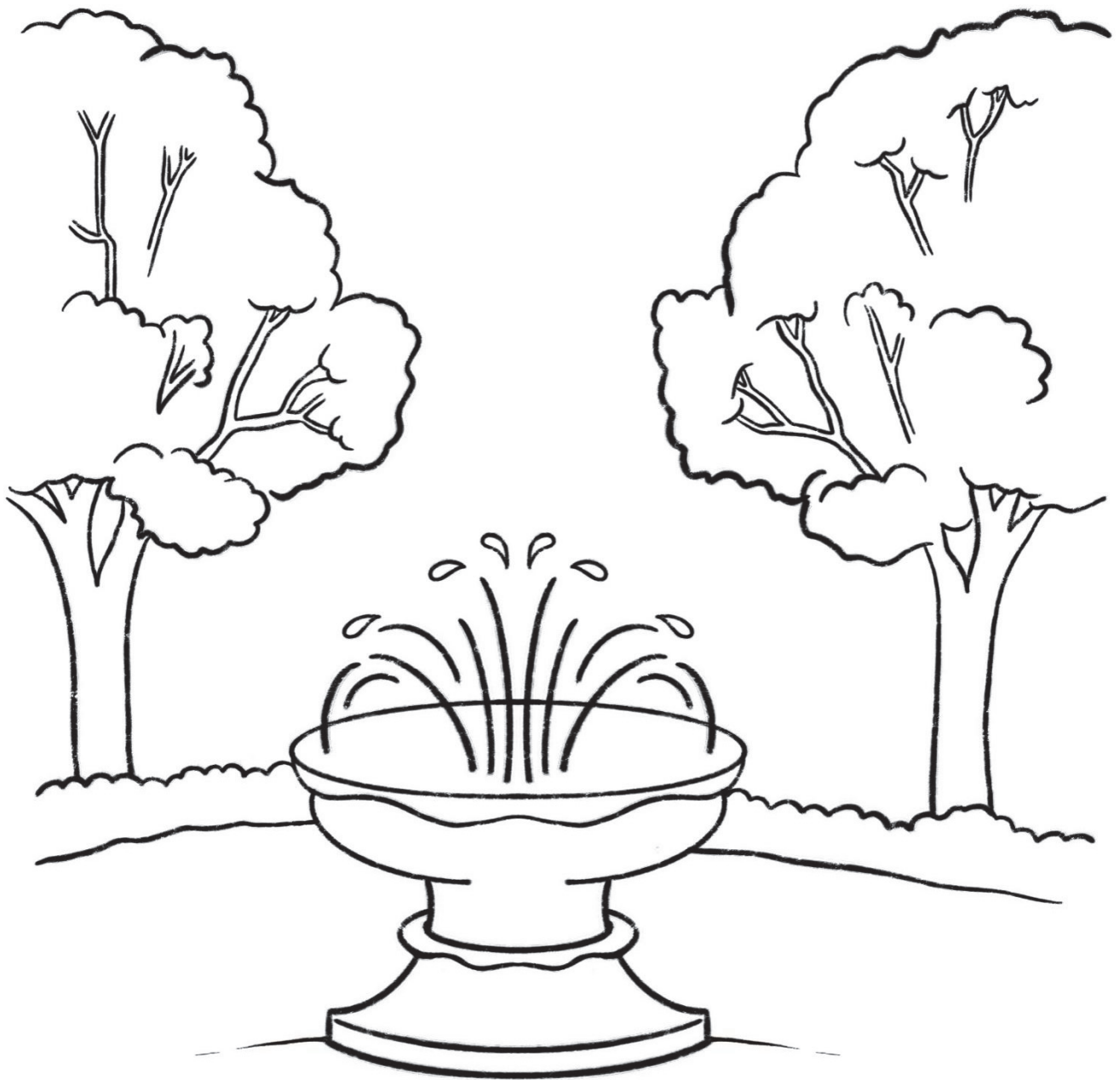
**“Ecni në shtegun e drejtësisë, sepse ky me të
vërtetë është shtegu i drejtë.”**

**“O Mik! Në kopshtin e zemrës sate mos mbill asgjë veç
trëndafilin të dashurisë. . .”**

“Vërtetësia është themeli i të gjitha virtyteve njerëzore.”

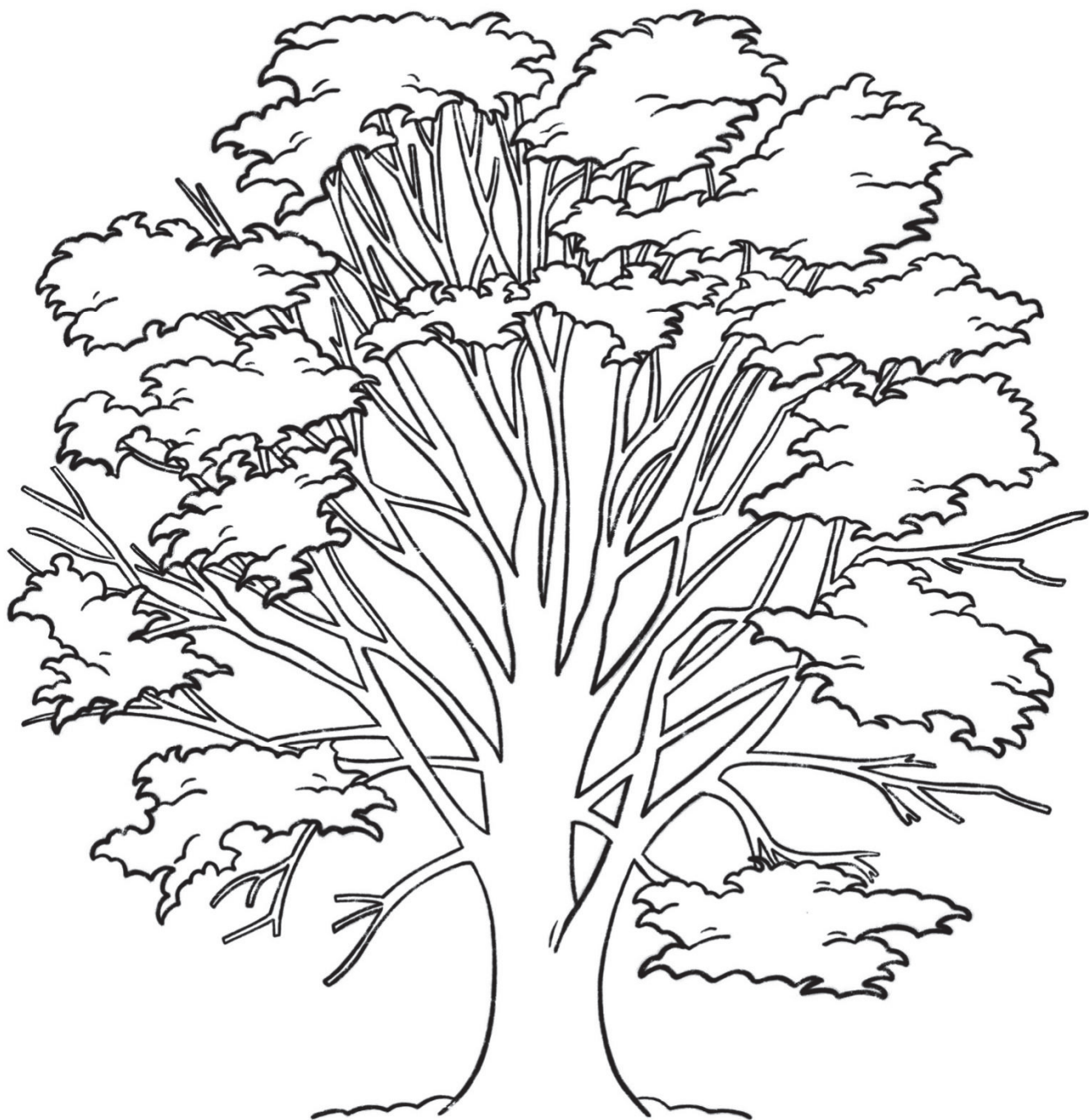
**“Të japësh e të jesh bujar janë tipare të Miat;
lum ai që stoliset me virtytet e Mia.”**

“ bekuar është ai që preferon vëllain e tij para vetvetes.”

**“O Bir i Njeriut! Gëzo në ngazëllimin e zemrës sate,
që të jesh i denjë të më takosh Mua e të pasqyrosh bukurinë Time.”**

**“Ne duhet kurdoherë të shfaqim besueshmërinë
e besnikërinë tonë. . .”**

**“O Bir i Njeriut! Përunje veten përpara Meje, që Unë hirësisht
të të vizitoj ty.”**

**“Ji i lumtur. Ji mirënjohës. Ngrihu t’i japësh falenderime Perëndisë,
që falenderimi yt të mund të çojë në një rritje të bekimit.”**

“...le të jenë stolitë tuaja ndjesa e mëshira dhe ajo që ngazëllim për zemrat e të pëlqyerve të Perëndisë.”

“Zbukuroni gjuhët tuaja, o njerëz, me vërtetësi dhe stolisni shpirtat tuaj me ornamentin e ndershmërisë.”

“Mbretëria e Perëndisë bazohet në paanësinë e drejtësinë, si dhe në mëshirën, dhembshurinë e dashamirësinë ndaj çdo shpirti të gjallë..”

“T’a dish se stolisja e vërtetë konsiston në dashurinë e Perëndisë dhe në shkëputjen tënde prej gjithçkaje përveç Atij...”

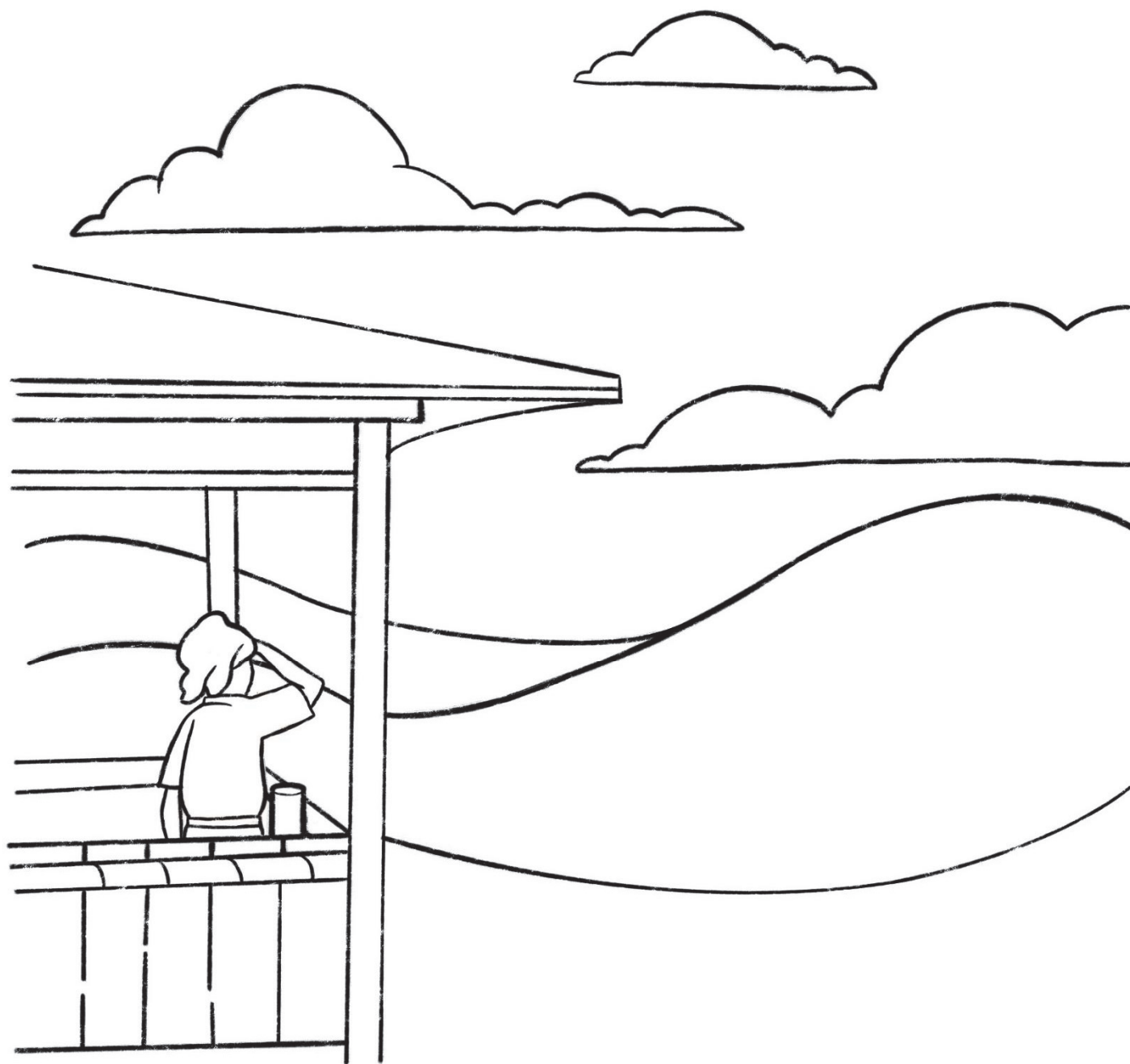
“Burimi i çdo lavdie është pranimi i çdo gjëje që ka dhuruar Zoti dhe të kënaqurit me atë që ka urdhëruar Perëndia.”

**“Lum ai që shoqërohet me të gjithë njerëzit
në një frymë mirësie e dashurie të thellë.”**

**“Burimi i guximit e i fuqisë është përhapja e Fjalës së Perëndisë
dhe qëndresa në Dashurinë e Tij.”**

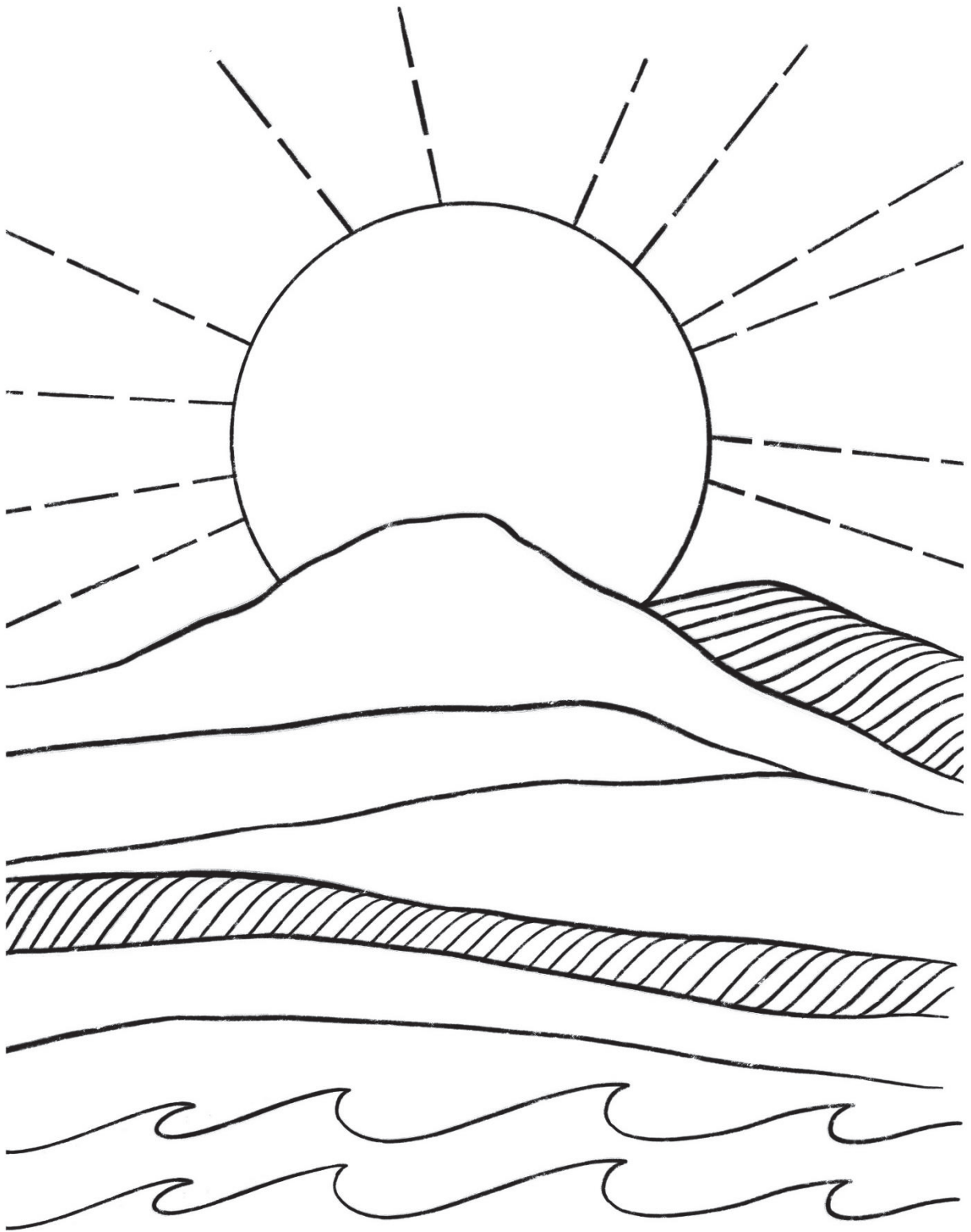
“Mos e humb kurrë besimin te Perëndia. Shpreso kurdoherë, sepse dhuntitë e Perëndisë kurrë nuk pushojnë së reshuri mbi njeriun.”

**“Besueshmëria është porta më e madhe
që çon në qetësinë dhe sigurinë e njerëzve.”**

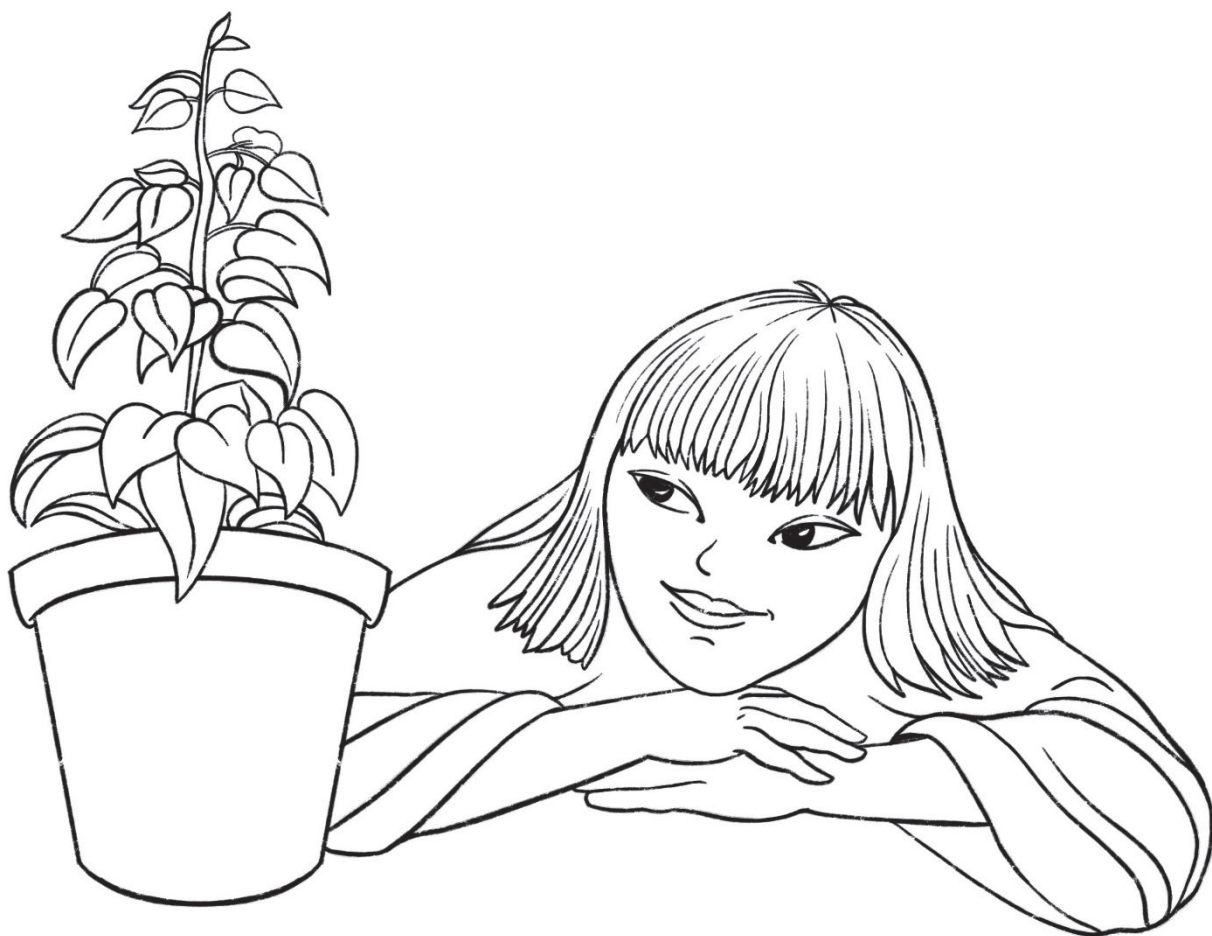
**“Ndizuni o njerëz, me nxehtësinë e dashurisë së Perëndisë,
që ju të mund të ndizni zemrat e të tjerëve.”**

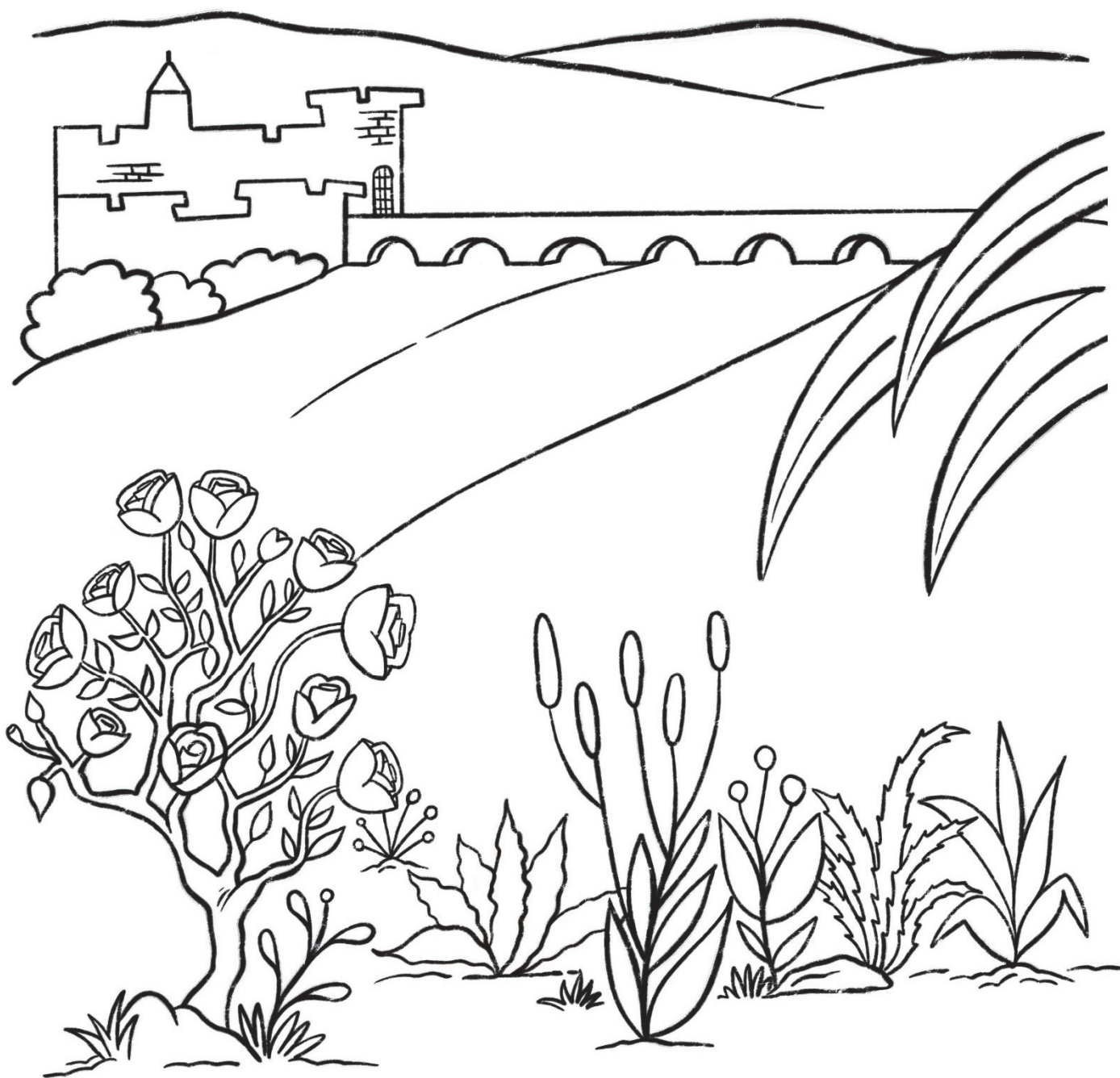
**“O Bir i Qenies! Ti je llamba Ime dhe drita Ime është në ty.
Merr ndriçim prej saj dhe mos kërko askënd tjetër veç Meje.”**

**“Lum besimtari që, i veshur me rrobën e përpjekjes,
është ngritur për t’i shërbyer kësaj Kauze.”**

**“Ai, me të vërtetë, do ta rritë shpërblimin për ata
që tregojnë durim.”**

**“E lartë, supreme do të jetë pozita jote,
në rast se ti qëndron i patundur në Kauzën e Zotit tënd**

REFERENCA

- 1 . ‘Abdu’l-Bahá, in *Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá’u’lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), p. 28.
- 2 . Ibid., p. 29.
- 3 . *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1988, 2005 printing), no. 6.25, pp. 66–67.
- 4 . Bahá’u’lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 42, p. 41.
- 5 . *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 3.23, p. 27.
- 6 . Bahá’u’lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 2, pp. 3–4.
- 7 . *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 10.5, p. 155.
- 8 . From a Tablet of ‘Abdu’l-Bahá. (authorized translation)
- 9 . Ibid.
- 10 . *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 12.1, p. 42.
- 11 . *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CXXXIX, par. 8, p. 345.
- 12 . ‘Abdu’l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, par. 40, p. 39.
- 13 . ‘Abdu’l-Bahá, in “Trustworthiness: A Cardinal Bahá’í Virtue”, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice, published in *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), vol. 2, no. 2053, p. 338.
- 14 . ‘Abdu’l-Bahá, in *Bahá’í Prayers*, p. 28.
- 15 . Ibid., p. 29.
- 16 . *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 9.4, p. 138.
- 17 . Ibid., no. 10.15, p. 156.
- 18 . *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, no. 206.13, p. 357.

19. Ibid., no. 199.6, pp. 334–35.
20. From a talk given on 1 July 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2012), par. 1, p. 304.
21. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, no. 237.5, p. 442; also in *Bahá’í Prayers*, p. 328.
22. From a talk given by ‘Abdu’l-Bahá on 3 September 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 29, p. 441.
23. *The Tabernacle of Unity: Bahá’u’lláh’s Responses to Mánikchí Šáhib and Other Writings* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2006), no. 5.7, p. 74.
24. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá’u’lláh for Bahá’í Holy Days* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2016), no. 42.8, pp. 209–10.
25. From a talk given on 22 November 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by ‘Abdu’l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 35.2, p. 135.
26. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, no. 16.5, pp. 51–52.
27. *The Summons of the Lord of Hosts: Tablets of Bahá’u’lláh* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2006), no. 5.51, p. 301.
28. *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 4.23, p. 39.
29. *The Summons of the Lord of Hosts*, no. 3.17, p. 249.
30. From a talk given by ‘Abdu’l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 3, p. 127.
31. Bahá’u’lláh, in *Bahá’í Prayers*, p. 164.
32. Ibid., p. i.
33. *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 6.19, p. 64.
34. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh*, LXXXII, par. 3, pp. 180–81.
35. Ibid., V, par. 2, pp. 6–7.
36. ‘Abdu’l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2007, 2016 printing), par. 130, p. 93.

37. *The Hidden Words*, Arabic no. 70, p. 21.
38. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXIX, par. 2, p. 316.
39. *Ibid.*, CXXXIX, par. 4, p. 343.
40. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 23 April 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 5, p. 69.
41. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXV, par. 3, pp. 300–1.
42. *Ibid.*, XV, par. 1, p. 39.
43. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
44. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 2 December 1912, *ibid.*, par. 2, pp. 638–39.
45. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 6.3, p. 57.
46. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 23.
47. Bahá'u'lláh, in “Trustworthiness”, published in *The Compilation of Compilations*, vol. 2, no. 2037, p. 334.
48. 'Abdu'l-Bahá, in “Bahá'í Prayers and Tablets for Children: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice”, no. 11.
49. *Ibid.*, no. 10.
50. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 14 April 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 9, p. 17.
51. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), pp. 41–42.
52. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 35.8, p. 104.
53. *Ibid.*, no. 7.4, p. 33.
54. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXI, par. 6, p. 291.
55. *Ibid.*, LXVI, par. 6, p. 144.
56. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 10.8, p. 155.

57. Bahá'u'lláh, in *The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing), p. 42.
58. *The Hidden Words*, Arabic no. 40, p. 13.
59. Ibid., Persian no. 50, p. 39.
60. From a Tablet of 'Abdu'l-Bahá. (authorized translation)
61. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLVI, par. 1, p. 357.
62. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 1.7, p. 8.
63. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 12 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 8, p. 166.
64. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 16 and 17 October 1911, published in *Paris Talks*, no. 1.7, p. 6.
65. 'Abdu'l-Bahá, in *Bahá'í Prayers*, p. 173.
66. Bahá'u'lláh, *ibid.*, p. 94.
67. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 179.1, p. 285.
68. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 10 November 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 8, p. 599.
69. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLIII, par. 1, pp. 366–67.
70. *The Hidden Words*, Persian no. 21, p. 29.
71. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 178.1, p. 284.
72. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 21 November 1911, published in *Paris Talks*, no. 34.8, p. 133.
73. Bahá'u'lláh, in “Trustworthiness”, published in *The Compilation of Compilations*, vol. 2, no. 2013, p. 327.
74. Ibid., no. 2024, p. 330.
75. Ibid., no. 2027, p. 330.

76. Bahá'u'lláh, in “Guidelines for Teaching”, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice, published in *The Compilation of Compilations*, vol. 2, no. 1898, p. 293.
77. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XV, par. 6, p. 41.
78. *The Summons of the Lord of Hosts*, no. 1.145, pp. 114–15.
79. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.22, p. 21.
80. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, p. 162.
81. ‘Abdu’l-Bahá, *ibid.*, p. 29.
82. From a Tablet of ‘Abdu’l-Bahá. (authorized translation)
83. Bahá'u'lláh, in *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2013 printing), par. 70, p. 45.
84. From a talk given by ‘Abdu’l-Bahá on 23 November 1911, published in *Paris Talks*, no. 36.9, p. 140.
85. From a talk given by ‘Abdu’l-Bahá on 12 April 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 2, p. 10.
86. *The Tabernacle of Unity*, no. 3.16, p. 64.
87. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, no. 141.4, p. 228.
88. *Ibid.*, no. 1.4, p. 6.
89. *The Hidden Words*, Arabic no. 48, p. 15.
90. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXVI, par. 11, p. 146.
91. *The Summons of the Lord of Hosts*, no. 2.30, p. 229.
92. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 14.11, p. 212.
93. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXIV, par. 1, p. 328.
94. *Ibid.*, CLXI, par. 1, p. 384.
95. *Ibid.*, CXLIII, par. 1, pp. 353–54.

- 96 . Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2018 printing), par. 146, pp. 123–24.
- 97 . From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 23 November 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 632.
- 98 . 'Abdu'l-Bahá, in *Bahá'í Prayers*, p. 29.
- 99 . *The Hidden Words*, Arabic no. 1, p. 3.
- 100 . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXVIII, par. 1, p. 283.
- 101 . *The Hidden Words*, Persian no. 3, p. 23.
- 102 . 'Abdu'l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, par. 40, p. 39.
- 103 . 'Abdu'l-Bahá, in *Bahá'í Prayers*, p. 29.
- 104 . *The Hidden Words*, Persian no. 49, p. 39.
- 105 . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 6.37, p. 71.
- 106 . *The Hidden Words*, Arabic no. 36, p. 12.
- 107 . *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 225.30, p. 407.
- 108 . Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, p. i.
- 109 . *The Hidden Words*, Arabic no. 42, p. 13.
- 110 . *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), vol. 2, p. 483. (authorized translation)
- 111 . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 9.5, p. 139.
- 112 . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXVI, par. 6, p. 336.
- 113 . 'Abdu'l-Bahá, in “Bahá'í Prayers and Tablets for Children”, no. 10.
- 114 . *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 138.1, p. 220.
- 115 . *The Summons of the Lord of Hosts*, no. 1.119, p. 93.
- 116 . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 10.4, p. 155.
- 117 . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLVI, par. 1, p. 378.

- 118 . Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, p. 94.
- 119 . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 10.10, p. 156.
- 120 . *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 178.1, p. 284.
- 121 . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 4.16, p. 37.
- 122 . From a Tablet of Bahá'u'lláh. (authorized translation)
- 123 . 'Abdu'l-Bahá, in *Bahá'í Prayers*, p. 29.
- 124 . *The Hidden Words*, Arabic no. 11, p. 6.
- 125 . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 17, p. 257.
- 126 . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXVI, par. 10, p. 146.
- 127 . *Ibid.*, CXV, par. 13, p. 278.